

ret-i Süleyman tarafından tâyin edilmiş üç bin altı yüz reis imiş...

Mubassırlar, "meşhur kardeş" ünvanı ile iktifâ ederler. Birinci mubassır, kâtib "**Alioreph**"'i, ikinci mubassır, kâtib "**Ahoiah**"'ı temsîl eder.

Yedinci rutbeye âid hurâfe pek şâyân-ı dikkat değildir. Bu hurâfe, şu esas üzerine binâ edilmiştir:

Amele münâzaalarını halletmek ve hakîkati ortaya çıkarmak için **Hazret-i Süleyman** tarafından bir hâkim tâyin edilmiştir.

Namzed salona girer girmez:

"- Chivi." der.

Reis bu söze:

"- Ki." kelimesiyle cevap verir.

Bu garib kelimelerin mânâları şunlardır:

Chivi: Ben önünüzde eğiliyorum.

Ki: Kalkınız!

Sonra merâsim reisi kardeş, büyük bir anahtar getirerek orada bulunanlara öptürür.

Namzed, bu anahtarı kemâl-i hürmetle öper. Bu anahtarın, **Üstad Hiram**'a âid bulunan mukaddes eşyâların kapalı bulunduğu yeri açtığı, büyük sırmış gibi, namzede söylenir. Namzed bu anahtarla, kendisine beşinci rutbede gösterilmiş olan türbeye girebilecektir.

Hatib kardeşin nutkunun hulâsası:

"-Harodimler yâhud hâkimler, **Hazret-i Süleyman**'ın beşerî hak ve vazîfeler üzerine te'sîs edilmiş adâletin icrâsına me'mur etmiş olduğu üç bin altı yüz ustabaşıdır. Bundan evvelki rutbede mevzûbahis olan mârifet arzûsu, burada "mârifete mâlikiyet" sûretine inkılâb ediyor. Sadâkat ve karşılıklı yardımlaşma sâyesinde elde edilmiş olan bu mârifet, sâhibini kardeşlerine karşı adâleti icrâyâ istîfâdhlı kılıyor. Bundan maksad, doğrudan doğruya beşer vicdânın-

dan çıkarılmış olan tabîî hukukun mukaddes sayılması ve himâyesidir. 4. 5. 6. ve 7. rutbeler bize şunu isbât ediyor:

Mâdem ki sevk-ı tabîîlere riâyet etmek hakîkî vicdânın yegâne kaanunudur ve insanlığın hayâtı hiçbir zaman son bulmayacaktır, şu halde düşmanlarımızı tabîî hukuka riâyete mecbûr etmek için onların bütün kavga vâsıtalarını ellerinden almamız lâzımdır."

Bu nutuk sona erdiğinde mâhud anahtar namzede teslim edilir ve namzed celsenin sonunda anahtarı iâde eder.

Bu rutbeye âid tâlimat:

Kaanun diyor ki; iş ve mesâiden gâye kaanunları vaz' ve tatbîk hakkının -farmasonluğun nezâreti altında- yalnız millette âid olduğunu isbât etmek ve açıklığa kavuşturmak.

8. Derece: Dâire İdârî Âmiri

Bu derecede salon yine kırmızı kumaşlarla döşelidir. Üç yere taksîm edilmiş yirmi yedi mum salonu aydınlatır. Mumların on beşi "üç kere kadir" nâmı taşıyan reisin, yedi tânesi birinci mubassırın ve geri kalan beşi de ikinci mubassırın masasının önüne konulmuştur. Reis, **Hazret-i Süleyman**'ı temsîl eder ve şarkda, taht üzerinde oturur. Sırtında hükümdâr cübbesi, başında tac vardır. Başı üzerinde bir gölgelik ve üzerinde şunlar bulunur: Saçtan mâmul geniş bir dâire, içinde dokuz bacaklı bir yıldız, bir üfleme borusu, yıldızın ortasında saçtan yapılmış ve başı aşağı doğru olan üç delikli bir üçgen vardır. Deliklerde amyant⁶⁴ camlar olup İbrânîce "iod" harfi şeklindedir. Üçgenin arkasında bir ispirto lâmbası vardır.

Üç defa meşhur mubassır nâmını alan mubassır, Harodim Prensi "**Tito**"'yu temsîl eder ve salonun girişine yakın

64 Amyant: Kolayca bükülebilen, ateşe dayanıklı liflerden yapılmış, oldukça yumuşak ve ateşe temasta husûsiyeti değişmeyen bir madde. (Nâşir)

bir kerevet⁶⁵ üstünde oturur. İkinci mubassır, Abda'nın oğlu Adonhiram'ı temsil etmekte olup kapıda durur. Bu celsede de Hiram'ın kaybolmasına teesüfler edilerek yerini tutacak adamlar yetiştirilmesinden bahsolunur. Hazret-i Süleyman, mîmar yetiştirmek fikriyle bir de mekteb açmış ise de maksad hâsıl olmamıştır.

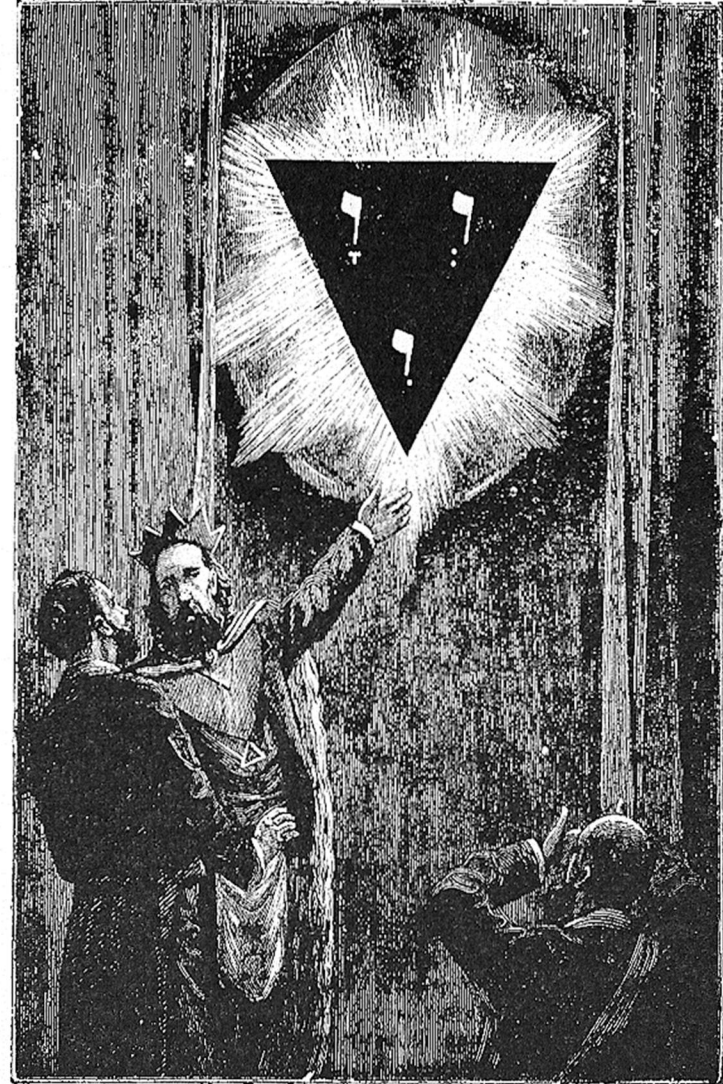
Hatîbin Nutku:

"-Zekâsıyla çalışan ameleye, resmî himâyeye zararlıdır. 8. derece bu hakîkati isbât edecektir. Beşerî medeniyet iki esas üzerine binâ edilmiştir; tasarruf ve sa'y (emek). Sa'y, herhangi bir mâbud tarafından teklîf edilmiş bir şey olmayıp ancak hürriyetle mevcuttur. Yalnız mesâî erbâbının hakkı olan 'temellük/mülk edinme' ise yine sa'y ile mevcuttur. Medeniyetin iki temeli olan 'sa'y ve tasarruf'un müşterek zemîni hürriyettir. Hakîkî sosyalizm mezhebinin alâmeti 'sa'y-hürriyet-tasarruf'dur"

Namzed, yedi basamak çıkar, bunlara " doğruluk basamakları" adı verilir. Sonra namzed şarka döner. Işıklar söndürülür. Bu aralık teşrîfat üstâd-ı âzamı şarka giderek yukarıda târif ettiğimiz boru ile ispiroto lâmbasına "kibrit otu" tozu üfler, yıldızın dokuz köşesinden ve üçgenin üç deliğinden şiddetli alevler çıkar. Reis :

"- Meşhur kardeşler, eğer gözleriniz tâkat getirirse, müdhiş üçgenin üç esrârengiz harfinden çıkan alevlere bakınız!." der.

Sonra lambalar yakılır. Süleyman rolü oynayan reis, ulûhiyeti teşkîl eden iki esastan, iyi olanının remzini müşâhede ettiğini ve fakat bunun tam mânâsını ileride anlayacağını namzede söyler. (Bu sırrın tam mânâsını, ancak kadoş mertebesini bulanlar anlar.)

Dâire İdârî Âmiri derecesi kabûl âyini

65 Kerevet: Tahtadan yapılan ve üzerine yatak veyâ minder konularak yatmaya ve oturmaya yarayan yüksekçe yer. (Nâşir)

Şimdilik namzed "gizli hücre" mesâîsini ikmâl edecek bir hâle gelmeye çalışmalıdır. Mason matbû nizamnâmesi bu mertebe hakkında şu sözleri ihtivâ eder:

"- Bu derecenin mesâîsinden maksûd, cemiyetin istinâd ettiği en sağlam temelleri mütâlâa ve "tasarruf-sa'y" kelimelerinin mânâsını hakkıyla tâyin etmektir.

8. derece hakkında söylenecek sözler söylendi, şimdi sıra 9. 10. ve 11. derecelere yani 3. sınıf mertebelere geldi.

ÜÇÜNCÜ SINIF SEÇİLMİŞLER MECLİSİ

9. Derece: Dokuzların Seçilmiş Üstâdı

9. 10. 11. dereceler her ne kadar kıvılcık masonluk mertebeleri arasında sayılıyor ise de hakikatde "felsefî mertebeler", diğer bir tâbirle "siyah masonluk" için hazırlık dereceleridir. 6. derecede tecessüs usûlü öğretiliyordu. Bu üç derecede ise katl ve îdam öğretilir.

Salon, Hazret-i Süleyman'ın sarayının odalarından birini gösterir. Her üç derece için de -çok az farklarla- salonun dekoru birdir. Döşemeler ve örtüler, beyaz sırma saçaklı siyahtır. Üzerine ölü kafa ve kemikleri nakşedilmiştir. Şarka, bir gölgelik altına iki taht konulmuştur. Önündeki mihrab, siyah nakışlı bir kıvılcık örtüyle örtülüdür. Bu örtünün salona bakan kısmına, beyaz saplı siyah bir hançer resmedilmiştir.

Mihrâbın üzerine; bir hançer, bir pergel, bir açık Tervat, bir tokmak ve siyah bir kordon konulmuştur.

Reis, "pek hakîm" yâhud "çok hâkim" ünvanını hâizdir. Gölgeliğin altında sağdaki koltukta oturur ve Hazret-i Süleyman'ı temsîl eder. Başında, kıymetli taşlarla süslenmiş bir tac, sırtında şahâne bir elbise, elinde hükümdarlık âsâsı olup önlüğü kırmızı benekli beyazdır. Reis muâvinini, yanındaki koltukta otumakta olup Sur hükümdârını tem-

sîl eder. Başında altın bir tac ve elinde iri bir hançer vardır. Muâvinin sol tarafında asılı bir levha vardır ki üzerinde Lâ-tince; "Vincere aut mori!.. (Ya zafer, ya ölüm!)" cümlesi yazılıdır. Âzânın adedi yedidir ve salon yedi tâne sarı mumla aydınlatılır.

"Seçilmiş" nâmını taşıyan âzâ, levhanın etrâfında dururlar. Bunlardan birisi "has mahrem kardeş" ünânını hâiz olup meclisin büyük ehl-i hıbre vazîfesini deruhde eder. Namzed, "hazırlanma odası" adı verilen bir odaya sokulur. Bu odada yalnız bir tâne mum olup duvarlarında üç adet levha vardır. Bunlardan birinde: "Cinâyet cezâsız kalmaz!." Diğerinde: "Vicdan, sert bir hâkimdir!." Üçüncüsünde ise: "Husûsî bir emre müstenid olmadıkça intikam, cinâyettir!." sözleri yazılıdır.

Namzed, "hazırlanma odası"nda meşgûl iken dokuzlar toplantı hâlinde. Celsenin açılışında yalnız reis oturmakta, muâvin mihrâbın önünde sâir âzâ da levhanın etrâfında ayakta durmaktadırlar.

Pek hükümdar Süleyman:

"- Pek kadir Tyr (Sur) Kralı, buraya ne yapmaya geldiniz?!"

Pek kadir Sur Kralı:

"- Bugüne kadar katilleri cezâsız kalan Hiram'ın intikamını talep etmeye geldim!."

"- Oturunuz, kardeşim ve katillerin bulunması için vereceğim emirlere şâhid olunuz!."

Sur Hükümdârı, şarka çıkarak tahta oturur. Büyük ehl-i hıbre, Süleyman'ın huzûruna gidip bir dizini yere koyar. Süleyman, hükümdarlık âsâsını ehl-i hıbre'nin başına koyarak:

"- Kardeşim, sizi sarayın emniyetine bakmak üzere meclisin mahremi tâyin ettim. Vazîfenize, burada bulunanların hüviyetlerini kontrol etmekle başlayınız!."

Has mahrem kardeş, Süleyman'ı ve muâvinini selâmladıktan sonra, meclis âzâsının temas ve işâretlerini alır ve der ki:

"- Pek hükümdar, meclistekiler dostlardan ibârettir."

Süleyman ayağa kalkarak:

"- Kardeşlerim, Kâinât'ın Ulu Mîmârı bizi aydınlat-sın ve adâlete sevketsin, hakikat zâhir olsun!. Has mahrem kardeş, hâricîleri meclisten uzaklaştırınız!. Hâricîden mak-sadımız, "seçilmiş üstad" olmak şerefini bulamayan mason-lardır."

Has mahrem kardeş, mâbedin dışını gözden geçirir. Üç tarafta kapının önüne eli kılıçlı birer nöbetçi diker ve reis Süleyman'a:

"- Pek hükümdar, her taraf muhâfaza altındadır. Sarayın etrâfı muhâfızlarla çevrilidir. Hiç kimse esrârımıza vâkıf olamaz."

Süleyman:

"- Has mahrem kardeş, saat kaçır?"

"- Pek hükümdar, Lüsifer⁶⁶ (İblis'in yıldızı) bizi aydınlatıyor, gündüz olmak üzeredir."

Reis, sekizi birbirini müteâkib ve dokuzuncusu fâsıla-lı olmak üzere, dokuz darbe vurduktan sonra:

"- Nekam!. Nekar!."⁶⁷

Orada bulunanlar, avuçlarına dokuz darbe vurarak bu iki kelimeyi tekrâr ederler.

Süleyman:

"- Pek muhterem kardeşler, celse küşâd edilmiştir."

Reis, bir tokmak darbesi atar sonra sağ eline bir hançer alarak sol omuzu hizâsına kadar vurma vaziyetiyle kaldırır.

66 Lüsifer (Lüsifer): İblis'in yıldızı, Zühre'ye (Venüs) verilen isimlerdendir.

67 Fransız Mezhebi'nde "Nekam, Nekar!" kelimelerinin yerine şu iki kelime kullanılır: "Nekam (intikam), Hichah (vurdu). Bâzi İskoçya localarında "Nekam, Nekar!" yerine: "Nekam, Nekah!" kullanılır.

Oradakiler de hançerlerini çekip göbekleri hizâsından vurma vaziyeti alırlar sonra kınlarına sokarlar ve reisin dokuz tokmak darbesiyle yerlerine otururlar.

Reis Süleyman, sözü Sur Kralı'na terkettiğini söyler. Sur Kralı, levhanın ortasına konulmuş bir çocuk heykelini göstererek:

"- Kardeşlerim, işte o büyük adamın bize bıraktığı mukaddes emânet! Bu emânet, intikam diye çağırıyor! Katili bulmak için yekvücut olalım, ihânet ve cinâyet cezâsız kalmamalıdır!"

Herkes hançerini çekerek:

"- Nekam!. Nekar!." der.

Sur Kralı yerine oturur ve herkes hançerini kılıfına koyar. Bu aralık, hazırlanma odasından avluya gelen namzed, kapıya dokuz üstad darbesi vurur. Kapının önünde nöbet bekleyen kardeş de kapıya şiddetli bir yumruk atar.

Süleyman:

"- Has mahrem kardeş, bu gürültüyü kimin yaptığına bakınız, sakın verdiğim emirler kötü icrâ edilmiş olmasın!"

Has mahrem kardeş çıkar ve biraz sonra hayrete kapılmış bir çehre ile döner.

"- Pek hâkim, meclisimize ihânet edilmiştir!"

Herkes ayağa kalkar ve hançerlerini çekerek:

"- Nekam!. Nekar!."

Süleyman, asâsını uzatarak:

"- Muhterem kardeşler, has mahrem kardeşin raporunu dinleyebilmek için heyecânınızı biraz teskîn ediniz. Mahrem kardeş bana söyleyiniz, bu muhterem meclisin kahrışmasına sebep olan kimdir?!"

Has mahrem kardeş:

"- İyice tedkik ederek gördüm ki bir kardeş, her nasılsa yanımızdaki odaya kadar gelmiştir. Meclisin müzâkere-

lerini duymuş olmasından korkuyorum. Hattâ diyebilirim ki, korkularım yerindedir. Zîrâ elleri kan içinde olup kanlı kılıcını tutmuş duruyordu."

Süleyman (hançerini çekerek):

"- Mâdem ki öyledir, o halde muhterem üstad Hiram'ın rûhuna kurban edilmelidir!"

Sur Kralı:

"- Muhterem birâder hazretleri, acele etmeyiniz, her zamanki hekîmâne tavrınızı takınız! Hissiyâtımda aldandıysam, bu adam ya katildir, yâhud da katilleri biliyor. Ellerini ve boynunu ipe bağlayıp getirsinler de isticvâb edelim."

Süleyman:

"- Muhterem kardeşler, Sur Kralı'nın reyini münâsib buluyor musunuz?"

Oradakilerin muvâfakati üzerine Süleyman emir verir. Has mahrem kardeş, yanına birini alarak çıkar ve namzedin kılıcını alıp ellerine ve boynuna kurdela takarlar. Başına yassı bir şapka giydirirler, önlüğünü tersine çevirirler. Mahrem kardeş namzede (içeri girmeden evvel):

"- Kalbinizi yoklayınız, birâderim. En metîn yürekleri dahî korkutacak bir cezâyı gerektiren bir cinâyetle ithâm olunuyorsunuz. Bununla berâber eğer doğruları söylerseniz merhamet ümîd edebilirsiniz!"

Bundan sonra has mahrem, namzedin kalbi üzerine hançerini dayayarak onu kapıya getirir ve kapıyı açıp salona sokarak garba sevkeder.

Süleyman:

"- Ey aranılmadan buraya gelen, ne arıyorsun?!"

(Cevabları, namzedin kulağına has mahrem fısıldar.)

Namzed:

"- Pek hükümdar, bana va'dedilen mükâfâtı arıyorum!"

Süleyman:

"- Sanıyor musun ki masonlar, cinâyet ve katli tecvîz eder?! Sana va'dedilen cezâyı düşün de titre hâin!. Fakat evvelâ sen kimsin?!"

"- Masonların en iyisi, kardeşlerin en sâdığı!"

"- İğrenç katil!. Bu mukaddes yere ellerin kan içinde gelmişken neler söylemeye cesâret ediyorsun?!"

"- Kabahatli isem her cezâyâ râzıyım!"

Sur Kralı:

"- Muhterem üstad Hiram'ın intikaamı alınsın!"

Herkes:

"- Nekam!. Nekar!."

Süleyman:

"- Uzun müddet aldatılmayacağız, sahtekârlık âşikâr-
dır!. Hâin ne cevap vereceksin?!"

Namzed:

"- Haksız yere beni ithâm ediyorsunuz. Ben size keşfettiklerimi bildirmeye geldim."

"- Ne imiş bakalım?!"

"- Bir mağara, bir çalılık, bir akar çeşme, bir köpek, belli başlı kaatilin ikaametgâhını bana bildirdiler."

"- Yalan söylemediğinizi nereden bileyim?!"

"- Doğru söylediğimin delili, mağarayı muhâfaza için terbiye ettiği ve öldürdüğüm arslan, kaplan ve ayının elle-
rimdeki kanı!"

"- Ne istiyorsun?!"

"- Bir şey istemiyorum, Abibala'yı ölü veya diri teslîm etmemi isteyip istemediğini hükümdardan soruyorum."

"- Doğruluğuna neyi delil gösteriyorsun?"

"- En mukaddes ahidler doğruluğumun kefilidir. Aksi takdirde en müdhîş işkencelere râzıyım."

"- Has mahrem kardeş, mâdem ki bu kardeş şübhele-
rimizi izâleye başladı, onu; üçü çırak, üçü kalfa ve üçü üstad

adımı olmak üzere dokuz adımla yanımıza getiriniz, tâ ki ellerimiz arasında yemîn etsin!"

Namzed, Süleyman'ın tahtı önüne götürülür ve mih-râbın üzerindeki Tevrat'a sağ elini, pergel ve tokmağa sol elini koyar.

"- Yapacağınız işe dikkat ediniz, bu an pek mühimdir. Eğer bizi aldatmaya kalkışırsanız göreceğiniz cezâ her türlü tasavvurun fevkinde olacaktır. Şimdi söylediklerimi tekrâr ediniz!"

Reis yemîni okur ve namzed kelimeleri tekrâr eder.

Yemîn Sûreti

"Bana verilecek olan 'dokuzlar seçilmiş üstâdı' şanlı nâmını taşıyama sebep olacak yeni sırları ifşâ etmeyeceği-me bu mukaddes mecliste, masonluğun muktedir erkânı huzûrunda nâmusum üzerine yemîn eder ve esrârımızı hâ-ricîlere fâş eden hâin kardeşleri Hiram aşkına boğazlaya-cağımı ve hayâtım bahasına dahî olsa bana verilen vazîfe-leri icrâ edeceğimi va'd ederim. Eğer ahdimden dönersem en müdhîş ölüm, cezâm olsun. Gözlerim kızgın demirlerle nurdan mahrûm edilerek cesedim akbabaların gıdâsı ve hâ-tram masonların nezdinde mel'ûn olsun!"

Süleyman:

"- Nekam!. Nekar!."

Herkes:

"- Nekam!. Nekar!."

Süleyman:

"- Kardeşlerim, işittiniz. Bu intikaamı ikmâl edeceğini zannediyor musunuz? (Sur Kralı'na hitâben) Pek muktedir hükümdar, memnun musunuz?"

Sur Kralı:

"- Ne zaman Abibala'yı ölü yâhud diri getirirse o za-man memnûn olurum."

Süleyman:

"- Mahrem kardeş, bu adamın ellerini çöz, kılıcını ver ve va'dini yerine getirmek için gönder!."

Mahrem kardeş, bu emri icrâ eder.

"- İhânetlerin cezâsı, gecenin kesîf karanlıkları içinde verilmelidir. Git ve işini karanlığın gölgesinde yap. Hiram'ın kaatilini mahvederek seçimimize lâayık olduğunu isbât et! Bununla berâber, kaatili diri getirmeye gayret et!"

Yeni üstad, karanlık oda yâhud mağara denilen bir yere götürülür. Odanın bir tarafı, bir mağara şeklinde düzenlenmiştir. Taş üzerine konulmuş bir lâmba, hafif ışığıyla mağarayı aydınlatır. Mağaranın önünde bir çeşme, üstünde iki firârî ve iki tâkibciyi temsîl eden heykeller ve ayrıca içinde de uyku vaziyetinde bir heykel bulunur. Mağaranın girişi, üzerinde "intikam" yazılı bir şeffafla örtülüdür. Heykellerin başları iğretidir. Bu hücrede oynanan iğrenç komedya aşağıdaki gibidir:

Has mahrem kardeş, gözleri bağlı olduğu halde karanlık odaya soktuğu yeni üstâda der ki:

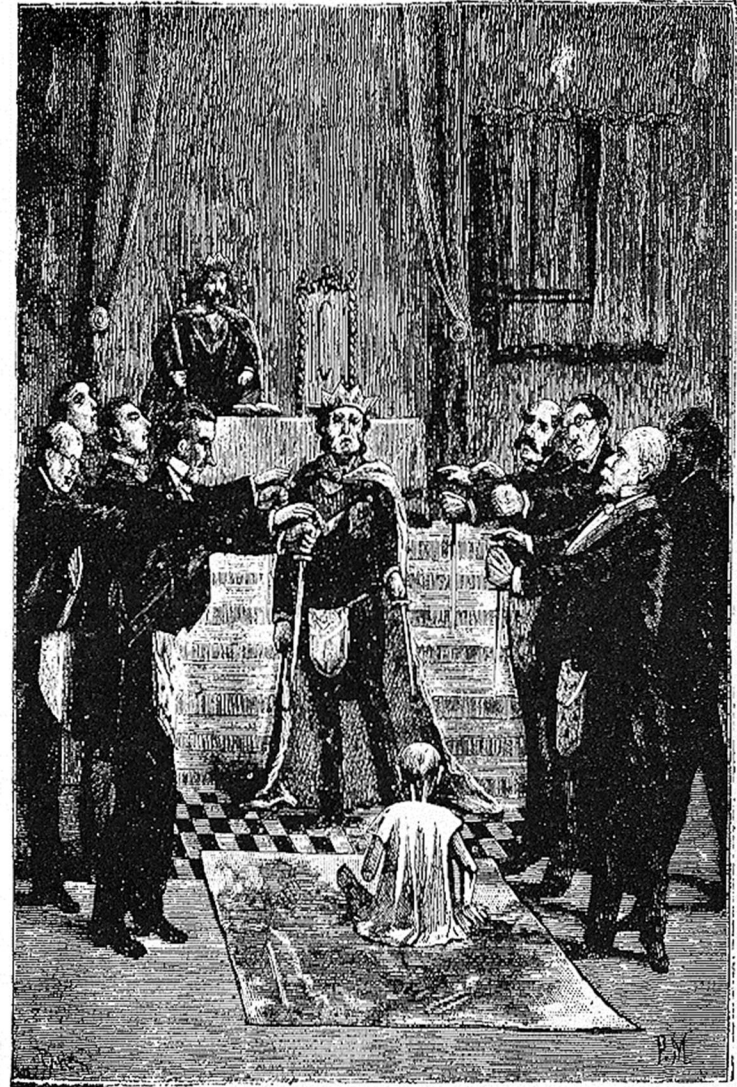
"- Üç darbeden ibâret işâreti işitinceye kadar sessiz ve sâkin kalınız, gözlerinizi açmayınız."

Has mahrem kardeş odadan çıkarak yeni üstâdî bir müddet yalnız bırakır. Sonra kapıya, evvelce söylediği vec-hile üç işâret darbesini vurur. Namzed, gözündeki bağı çıkarır. Mahrem, odaya girerek:

"- Cesâret, kardeşim, şu karşıdaki çeşmeyi görüyor musun? Şu maşrabayı al da ondan bir su iç!. Daha yapacağın iş çoktur!"

Namzed, sudan içer. Mahrem onu mağaraya doğru götürerek:

"- Şu lâmbayı al! (Namzede lâmbayı verir.) Şu hançeri de al! (Namzede bir hançer verir.) Mağaraya gir ve sana her kim mukaavemet ederse vur!. Üstâdın intikaamını alarak

Dokuzların Seçilmiş Üstâdî derecesi kabûl âyini:
İhânet ve cinâyeti cezâlandırmak için, üstâdımız Hiram'la Belkıs'ın çocuğu olan bu mukaddes emânet üzerine yemîn edelim. (resimde görüldüğü gibi ortada tahtadan yapılmış bir bebek heykeli vardır)

'seçilmiş' olmaya çalış!."

Namzed, bir elinde hançer ve diğerinde lâmba olduğu halde mağaraya girer. O aralık, uyku vaziyetindeki heykeli örten şeffaf kaldırılır.

Mahrem:

"- Vur!. Hiram'ın intikaamını al!. İşte onun kaatili!"

Namzed, heykeli hançerler.

"- Lâmbayı bırak, kastilin kafasını saçlarından tut ve beni tâkib et!."

Farmason nizamnâmesinde yazılmaktadır ki:

"Has mahrem kardeş, namzedin hançerini ve ellerini kırmızı renge boyamalıdır. Sonra namzedi, elinde heykelin kesik kafası olduğu halde meclise götürmeli ve onu takdîm etmelidir. Kardeşler, önlerinden geçtikçe, hançerlerini omuzları hizâsına kaldırarak namzedi selâmlayacaklardır."

Namzed meclise girince, Süleyman hançerini kaldırarak:

"- Nekam!. Nekar!." der.

Namzed, acele atılmış üç büyük adımla reise yaklaşıp rak hançerini ve kaatilin kafasını mihrâba koyar, diz çöker.

Süleyman:

"- Bedbaht, ne yaptın?!. Sana kaatili diri getirmeni söylemedim mi?!"

Herkes diz çökerek:

"- Afv, afvediniz, pek hükümdar. Sadâkatinin aşırılığından öldürdü. Afv, afv!."

"- Talebiniz üzere afvettim. Muhterem kardeşler, kalınız ve bu kardeşi taltîf etmek için benimle emellerinizi birleştiriniz. (Namzede) Sen de kardeş, ayağa kalk!. (Namzed itaat eder.) Öğren ki; bu kabûl âyininde yaptıkların, yapmaya mecbûr olduklarının timsâlidir. Süleyman'ın, Hiram'ın katillerini tâkibe lâyük gördüğü dokuz kâmil üstaddan birinin yerine geçeceksin. Her ne kadar bu dokuz kişinin her

Dokuzların Seçilmiş Üstâdı derecesi kabûl âyinininden...

biri kemâliyle sâdık iseler de diğer biri tarafından gösterilmemiş olsaydı Hiram'ın kaatili bulunamayacaktı. Süleyman, kaatili bulmak için dokuz sâdık üstad göndermişti. Bunlardan biri, mağaraya alelacele girmekle Abibala'yı gördü ve onu kalbinden vurarak öldürdü. Şimdi kardeşim, gel de sana va'd edilen mükâfâtı al!" (Bu derecede olanlara mahsus önlüğü ve bir çift eldiven verir.)

Sonra yeni seçilmiş üstâda, bu yeni derecenin parola ve işâretlerini öğretir. Namzed, diğer seçilmiş üstâdlara giderek işâret ve parolayı verir. Sur Kralı, Süleyman'a, yeni üstâdın tanındığını söyler.

Süleyman:

"- Pek muhterem kardeşlerim, yeni üstâdı kabûl için bana yardım ediniz."

Üstâdlar, yeni üstâda doğru kollarını uzatırlar. Süleyman, yeni üstâdın başına âsâsını koyarak:

"- Pek muhterem kardeşim, bu mukaddes meclisin de muvâfakatiyle sizi, dokuzlar seçilmiş üstâdı kabûl ve îlân ediyor ve size şu hançeri veriyorum. (Bu derecenin kordonunu boynuna geçirir ve bir hançer verir.) Hatrınızdan çıkarmayınız ki; size bu silâh, ihânetleri cezâlandırmanız ve kardeşlerinizi müdâfaa etmeniz için veriliyor. Seçilmiş üstâdlar arasında oturunuz ve size verilecek tâlimâtı can kulağıyla dinleyiniz!"

Süleyman bir tokmak darbesi vurur ve Sur Kralı ve mahrem kardeşten başka herkes yerlerine oturur. Bu ikisi, yeni üstâdı yerlerine götürürler. Sur Kralı, yeni üstâda:

"- Seçilmiş üstad mısınız?"

"- Evet, pek muktedir."

"- Nerede kabûl edildiniz?"

"- Süleyman'ın sarâyında."

"- Bu yeni rutbeyi talebe sizi sevkeden sebep nedir?"

"- Üstad Hiram'ın intikaamını alarak hâinleri cezâlan-

dırmak arzûsu."

"- Üç kötü kalfadan, üstâda öldürücü darbeyi vuran hangisi idi?"

"- Abibala'dır ki nâmı "babamızın kaatili" mânâsına gelir."

"- İntikam mahalline nereden geldiniz?"

"- Gizli geçitlerden, karanlık yollardan ve gecenin karanlığı sâyesinde."

"- Neden böyle oldu?"

"- Zîrâ bir hâini idâm için gündüz vakti seçilemez!"

"- Size kim delâlet etti?"

"- Mechul bir şahıs!"

"- Bu ne demektir?"

"- Bunun mânâsı şudur ki; yalancı kardeşi cezâlandıracaklar, sessizce hareket etmeli ve yekdiğerini tanımamalıdır."

"- İntikam yeri neresi idi?"

"- Çalılık yanında bir mağara!"

"- Mağarada ne buldunuz?"

"- Hâin Abibala'yı, bir çeşme, bir ışık ve bir hançer."

"- Bunları neye kullandınız?"

"- Işık beni aydınlattı, çeşme susuzluğumu giderdi.

Hançerle de Hiram'ın intikaamını aldım."

"- Abibala ölürken bir şey söyledi mi?"

"- Evet, iki kelime!"

"- Söyler misiniz?"

"- Söyleyemem!"

"- Birincisini söyle, ikincisini ben söylerim."

"- Nekam!"

"- Nekar! Abibala'nın cenâzesini ne yaptınız?"

"- Başını keserek Süleyman'a götürdüm ve ilk intikaamın alındığını söyledim."

"- Bu hurâfenin mânâsı nedir?"

"- İhânet cezâsız kalmamalıdır. İntikam, fazîletli bir harekettir. İntikam emri, kat'iiyen yanılmayan mason vicdânı tarafından verilmiştir. Bizim yegâne hâkimimiz Kâinâtın Ulu Mîmârı'dır."

"- Süleyman'ın huzûruna çıktığınız vakit saat kaç idi?"

"- Gündüz olmak üzere ve beni aydınlatan Lüsifer idi."

"- Bu yüce intikaamı icrâ için kaç üstad vardı?"

"- Sekiz ve bir."

"- Size yapacak bir şey kaldı mı?"

"- Abibala'nın diğer iki arkadaşını cezâlandırmak."

"- Saat kaçtır?"

"- Gece olmak üzeredir, mağaraya girdiğim saat!."

Süleyman ayağa kalkarak:

"- Kardeşlerim, bu derece mühim bir saat hiçbir vakit hatırdan çıkarılmamalı ve dokuz seçilmiş üstâdın, üstâd-ı âzama karşı olan sadâkatlerini hatırlatmalıdır."

Süleyman, mihrâba yedi tokmak darbesi vurur:

"- Kardeşlerim, intikam alınmıştır. Seçilmişler meclisi âzâsı gidebilir. Rûhânî meclis, tâtil edilmiştir."

Bu dereceye kabûl âyininin tazammun ettiği mânâ nefret verici ve tiksindiricidir. Tahta heykellere hançer atarak oynanan komedyâ namzedi, katletmek hakkını ve hattâ vazîfesini hâiz olduğu fikrine alıştırmak içindir. Gerçekten farmason nizamnâmesinde yazılıdır ki:

"İhânet cezâsız kalmamalıdır. Emir verilmeden birini katletmek cinâyettir. Lâkin mason idâresi tarafından emir verilince katli icrâ eden, fazîletli bir vazîfe icrâ etmiş olur. Emri aldığı vakit, bir farmason için itaatten başka yapacak bir şey yoktur. Kabûl âyininin mânâsı şudur:

1- Bir hâini cezâlandırmak için gündüz vakti değil gecenin karanlığı ihtiyâr edilmelidir.

2- Hâin habersizce yakalanmalı ki kendini müdâfaaya imkân bulamasın.

3- Hâin birâderlerin idâmı, masonluğa lâf getirmeyecek sûrette olmalı ve idâm, buna âlet olanlar birbirlerini tanımaksızın cereyân etmelidir.

Remiz nokta-i nazarından ise üç hâin, Abibala, Sterkin, Oterfut; siyâsî istibdâd, dînî taassub ve cehâlet demektir."

Bu mertebenin, biri siyâsî ve diğeri de dînî olmak üzere iki mânâsı daha vardır.

Birincisi mason nizamnâmesinde yazılıdır. Her iki mânâyı daha mufassal anlamak isteyenler Amerika Mason Yüce Meclisi Büyük Kumandanı 33 dereceli General Albert Pike, Charleston Şehri'nde tab ettirdiği "*Legenda Magistralia*", nâmındaki gizli eserini mütâlâa edebilirler. (Bu eser şimdi elde edilebilir.)

10. Derece: Onbeşlerin Seçilmiş Meşhûru

Salonun tezyînâtı takrîben bundan evvelki derecede olduğu gibidir. Şu kadar ki; geçen derecede Sur Hükümdârı rolünü oynayan kardeş, bu defa, "Meclisin Şedid Müfettişi Pek Muhterem Kardeş" nâmını alır ve garbda oturur. Reis yine Hazret-i Süleyman'ı temsîl ederse de nâmı, "pek meşhur üstad"dır. Levha üzerindeki bebek heykeli kaldırılmıştır. Meclis toplantıya başladığı vakit salon karanlıktır. Onbeş âzâdan her biri elinde bir mum olduğu halde gelir ve yerine oturunca mumu söndürür.

Âzâ hep geldikten sonra reis beş tokmak darbesi vurur ve merâsim müdürü şarka konulmuş beş kollu şamdanı yakar. Garbda oturan şedid müfettiş de beş darbe vurunca önündeki beş kollu şamdan yakılır. Muhterem delil nâmını alan bir üçüncü kardeş de beş tokmak darbesi indirir ve onun önündeki şamdan da yanar.

Süleyman:

"- Saat kaç?"

Şedid müfettiş:

"- Pek meşhur üstad, saat sabahın beşi!"

"- Acabâ neden saat sabahın beşi?!"

"- Şunun için ki; **Hiram**'ın kaatillerinden diğer ikisi bu saatte yakalanarak Kudüs'e sevk edildi.

"- Muhterem kardeşlerim, mâdem ki **Hiram**'ın diğer iki kaatili de yakalanmıştır, o halde güzelce intikam almanın çâresine bakalım."

Bundan sonra, bu dereceyi almak isteyen dokuzların seçilmiş salona sokulup mihrâba sevkolanarak şöyle bir başlangıç yemîni eder:

"- Seçilmiş üstadlığın ikinci derecesine mahsus olup tarafıma tevdi olunacak sırları, yalnız hâricîlere değil, bu dereceye gelmemiş olan masonlara dahî ifşâ etmeyeceğime dâir bu mukaddes mecliste ve masonluğun yüce erkânı huzûrunda evvelki şartlar gereğince nâmusum üzerine yemîn eder ve ifşâ edersem dilimin kopartılmasına ve dul kadının çocuklarının lânetine râzı olurum."

Bundan sonra namzed, muhterem delil tarafından mağaraya götürülür ve kaçmak vaziyetinde olan iki heykelin kesik kafalarını eline alarak berâberce meclise dönerler.

Muhterem delil:

"- Pek meşhur üstad, dokuzların seçilmiş üstadlarından biri, **Hiram**'ın diğer iki kaatili öldürdükten sonra bu fiiline mükâfat olarak onbeşlerin meşhur seçilmiş derecesine kabûl edilmeyi talep ediyor."

Süleyman:

"- Şerefi var olsun, **Hiram**'ın intikaamını alana ebedî teşekkürler!" Orada bulunan herkes bu sözleri tekrâr eder.

Süleyman:

"- Delil kardeş, bu necib kimseyi on üçgen şeklinde

adım la mihrâba getiriniz!"

Namzed, bu garib üçgensiz adımlarla ellerinde iki kesik kafayı tuttuğu halde mihrâba sevk edilir. Önerilerinden geçerken üstadlar onu selâmlar.

Bu selâm, hançeri çene altına götürüp vücûdun aşağısına kadar kesiyor gibi indirmekten ibârettir. Namzed, burada bir ikinci yemîn eder ve elindeki kafaları mihrâba bırakarak yerine oturur.

Süleyman:

"- Pek aziz kardeşim, bundan evvelki derecede öğrendiniz ki, **Hiram**'ın üç kaatilinden en mühimi, çalılık yanındaki mağarada katledilen **Abibala** idi.

Cinâyet günü şark kapısında durup muhterem üstadımız **Hiram**'a müdhîş bir tokmak darbesi vuran o idi. Bunun iki cinâyet arkadaşı **Sterkin** ve **Oterfut**, mağaradan kaçarak "Geth"ler memleketine firâr ettiler. Bu memleket, Benû İsrâîl Devleti'ne haraç veriyordu. **Süleyman**, Geth Hükümdârı **Maaca**'ya bir mektub yazdı. Bu cânîleri getirmek üzere onbeş üstad silâhlandı ve maiyyetlerine bir askerî müfreze verdi. Onbeş üstad, Haziran'ın onbeşinde yola çıktılar ve yirmisekinde gidecekleri yere vararak fermânı **Maaca**'ya verdiler. Geth Hükümdârı, şiddetli bir araştırma için emir verdi. İki hâini "Ben-Dicar" nâmı verilen taş ocağında buldular. Boyunlarına zincir vurup onları Kudüs'e getirdiler. **Süleyman**'ın huzûruna çıkarıldıktan sonra Hezar Kulesi'ne hapsedildiler. Ertesi günü her ikisi de boyunlarından ve bacaklarından birer direğe bağlandılar ve göğüslerinden göbeklerinin altına kadar vücudları bıçakla açıldı. Sekiz saat boyunca güneşin yakıcı sıcağına mâruz bırakıldılar. Sinekler ve diğer böcekler, ciğerlerinden ve barsaklarından damlayan kanı yedi!. Bunlar o derece feryâd ediyor, ağlıyor ve yalvarıyorlardı ki, nihâyet cellâdlar dayanamayarak bunların başını kesti. **Süleyman**'ın emri ile **Sterkin**'in kafası şehrin cenûb, **Oterfut**'un kafası garb ve **Abibala**'nın

ise şark kapısında bir kazığa geçirilerek teşhîr edildi.”

Reis, bu izâhatı verirken merâsim müdürü, o vakte kadar bir perde ile örtülü ve sâyebânın şarkında asılı bulunan büyük bir levhayı açar. Bu levha Kudüs-i Şerîfi gösterir. Şehrin üç kapısı görülür ve her kapının önünde bulunan kazığa bir kafa takılmıştır. Ortaya tesâdüf eden kafanın üstünde bir levhada “cezâsı verilmiş cinâyet” yazılmıştır. Altında bir tokmak vardır.

Süleyman:

“- İşte muhterem kardeş, **Hiram**’ın kaatillerinin mâcerâlarının hulâsası bundan ibârettir. Bunun üzerinde tefekkür ediniz ve bizi böyle bir felâketten muhâfaza etmesi için Kâinât’ın Ulu Mîmârı’na niyâz edelim!”

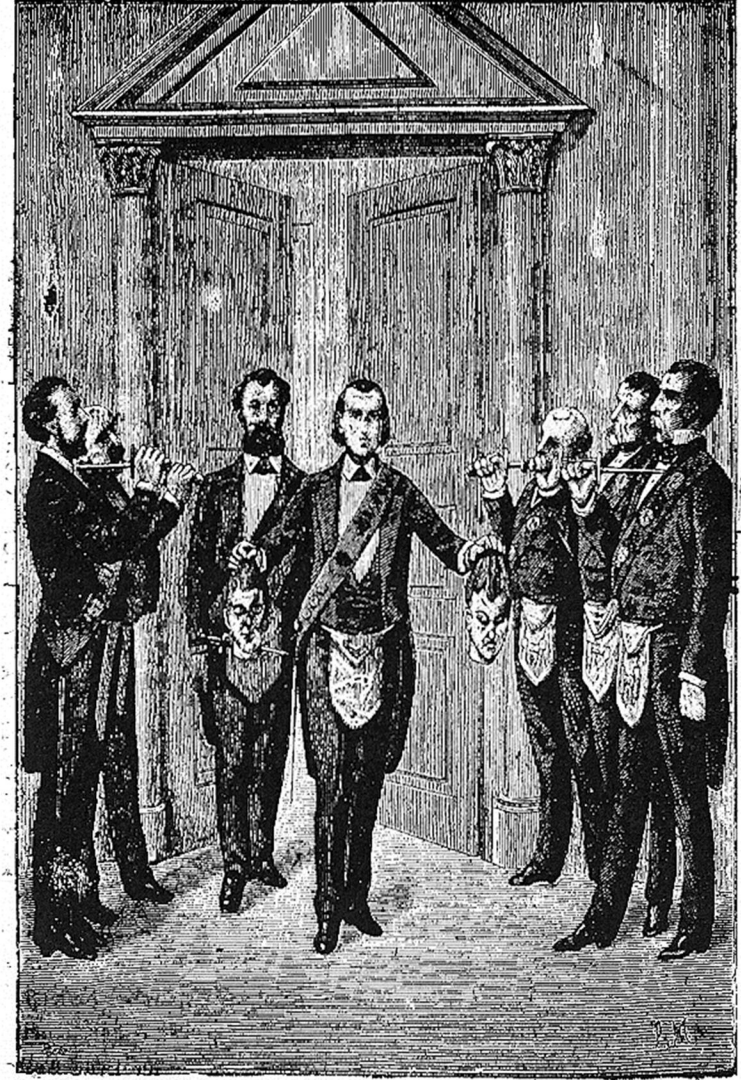
Rûhânî meclisin reisi, namzede, onbeşlerin seçilmiş meşhûru rutbesine âid sırları ifşâ ve tebliğ eder ve sonra şedid müfettiş vâsıtasıyla saatin altıya gelmiş olduğunu beyân eder ve onuncu rutbe işlerine nihâyet verir.

Onuncu rutbeye âid siyâsî tâlimatlar “en büyük umûmî müfettiş” matbû ilmiyelerinde şu vechile zikredilmiştir:

“- Onbeşlerin seçilmiş meşhûru, işleri bütün insanların şahsî ve tabîî haklarından sayılan ve herkeste mevcut bulunan hürriyet, müsâvât ve uhuvvet nokta-i nazarlarından beynelmîlel münâsebetleri tedkîk eder.”

Namzede, **Abibala**’nın ölümü vâsıtasıyla temsîl edilen dînî taassubun imhâsının, umûmî selâmet nâmına alınacak tedbirlerin en mühimi olduğu, bununla berâber ölüme mahkûm olan Sterkin ile Oterfuf’un yâni siyâsî zulüm ve cehâletin de nazar-ı dikkatten uzak tutulmaması gerektiği îzah edilir.

“Şu halde yalnız râhibleri ve Dünyâ’ya yüz çevirenleri değil onların bu günâhlarındaki ortaklarını da tâkib ve yok etmek lâzımdır. Binâenaleyh halkı, papazların bekâretine hürmet etmeye sevkeden medenî istibdâdî imhâyâ gayret etmek ve milletlerin ferdlerine, insânî sermayeyi âtıl bırakan bu kilisevî bekâ-

Onbeşlerin Seçilmiş Meşhûru derecesi kabul âyini:
Namzed, elinde alçıdan mâmul iki kesik baş ile, kendisini selâmlayan seçilmişler meclisine girer.

retin tabîî kaanunlara mugâyir olduğunu anlatarak fikirlerini tensvîre ve cehâleti yok etmeye çalışmak bir vazîfedir."

11. Derece: Yüce Seçilmiş Şövalye

Bu rutbe, husûsî ictimâda tevcih edildiği zaman iki evvelki rutbelerin tekrar ve hulâsâsına hizmet eder.

Kabûl merâsimi gâyet kısadır. Celsenin büyük bir kısmı, namzedin 9. ve 10. rutbelere kabûl esnâsındaki hislerini tasvîr ve tahlîl etmesiyle geçer.

Namzed, sahte bir kardeşten intikam alınmasını nasıl anladığını, istediği vechile îzâh eder.

Bu ictimâda yalnız, sırasıyla en yüksek rutbelilerden on iki kardeş hazır bulunur.

Meclis, "Büyük Rûhânî Meclis" nâmını alır.

Salon, manzara îtibâriyle evvelki celsedekinin aynıdır. Örtülerdeki kırmızı ve beyaz beneklerin yerine alevli kalıplar kaaim olmuştur.

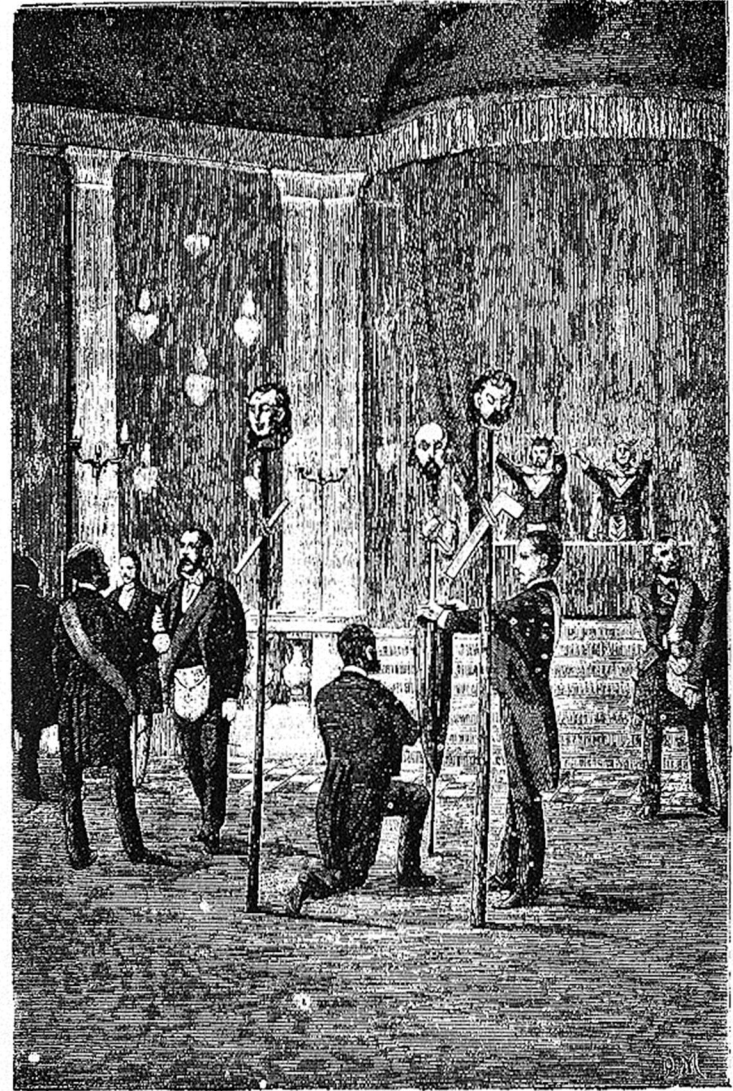
Reis, "üç defa kaadır" nâmıyla yine Süleyman'ı temsîl eder. reisin yanında iki tane ikinci reis vardır ki; biri Sur Kralı Hiram'ı, diğeri de Abda'nın oğlu Adonhiram'ı temsîl eder.

Salonun ortasında, üçgen şeklinde yerleştirilmiş, oldukça yüksek üç kazığın tepesine, evvelki rutbelere âid tecrubelerde kullanılmış mukavvadan kafalar takılıdır.

Her başın altına, Hiram'ın katlinde kullanılmış âletlerden biri -cedvel, gönye, tokmak- asılmıştır. Namzed, 9. ve 10. rutbelerde etmiş olduğu yeminleri yeniledikten sonra bu üç kafanın teşkil ettiği üçgenin merkezinde "yüce seçilmiş şövalye" tâyin edilir.

Bu rutbenin hurâfesi kısa ve sâdedir.

Hiram'ın intikaamını almış olan on beş üstâda, bu hizmetlerinden dolayı bir mükâfat vermek lâzım geldiği için Hazret-i Süleyman, en ehliyetlilerinden on iki tânesini seçmiş ve on iki kabilenin idâresini onlara vermiştir.

Yüce Seçilmiş Şövalye rutbesi kabûl âyini:
Bu rutbeyi hak etmiş olan kişilere derece kordonu,
kazıklara dikilmiş üç kesik baş arasında verilir.

Reis, bu hikâyeden şu netîceyi çıkarır: "Fazîlet ashâbı dâimâ mükâfâta nâil olur."

11. rutbenin siyâsî tâlimâtı, kabilelerin idâresi ile alâkalıdır. İlmi hal, bu tâlimâtı şu şekilde hulâsa ediyor:

"Bu rutbeye âid işler; âileleri nâhiyelerden, nâhiyeleri eyâletlerden, eyâletleri hükûmetten ayıran hakîkî hududları temyiz ve bu üçünün idâresinde bir yakınlık âhengi te'sis edebilmenin çârelerini araştırmaktır."

Fakat burada siyâsî tâlimât ancak ikinci derece bir ehemmiyeti hâizdir.

11. rutbenin, daha doğrusu her üç seçilmiş rutbesinin hakîkî mânâsı ahlâka o kadar mugâyir bir şeydir ki rûhânî hatib tarafından celsenin sonunda irâd edilen nutku nakletmeye cesâret edemeyeceğiz.

Masonluğun, bekâret hakkında kabûl ettiği ve iffet ve ahlâk hudûdunu pek tecâvüz etmeyen kısımlarını hulâsa etmiş olduğumuz nazariyeler, bu nutku niçin nakletmediğimizi îzâha kâfidir. Umûma hitâben yazılmış bu eserde böyle edeb dışı şeyleri yazmamak daha iyi olur.

Seçilmiş rutbelerinin iffet kırıcı mânâları, öldürme fiilinin farmason gizli reisleri tarafından emredildiği takdirde meşrû olduğu fikrini tazammun eder.

11. rutbe, iki evvelki rutbenin mükâfâtını tâyin ve o fiili tasvîb ediyor.

Meclis, on ikide açılır ve kapanma zamânı geldiğinde reis, ikinci reislerden birine saati sorar. İkinci reis, fecrin infilâk etmekte olduğunu haber verir. Oradakiler, on iki defa el vurur ve meclis dağılır.

20. asırda icrâ edilen bu merâsim, îtirâf edilmelidir ki pek iğrenç ve nefret vericidir. Bu rutbeye vâsıl olmuş olan masonların gözü tamâmıyla açılır. Fevkalâde olarak 11. rutbeye gelip de henüz bu cemiyetin esas rûhunu anlamamış olanlar varsa bunlar pek acınacak budalalardır.

DÖRDÜNCÜ SINIF MUKADDES KUBBE

12. Derece: Üstâd-ı Âzam Mîmar

Bu sınıfta yine gülünç rutbelere dönüyoruz. 12.'den itibâren gelen bu altı rutbe gizli reisler tarafından seçilmiş bir takım makama harîs üstadlar için değildir. Seçilmiş şövalyeyi Gül-Haç'tan ayıran bu altı rutbe, rûhânî meclise girmelerine müsâade edilmiş bâzı ahmaklar için te'sis edilmiştir. Gerçekten remzî atölyelere mensub masonların, arka locaların ehemmiyeti hakkında şübheye düşmemeleri için ulvî idârelere genç-ihitiyar bir çok ahmaklar alınır. Bu masonlar, kendilerine hakîkati anlatacak ve gözlerini açacak mâhiyette olan ictimâlara dâvet edilmezler, yâhud onlara, işlerin tam bir emniyet içinde görülebilmesine nezâret etme vazîfesi verilerek bu bahâne ile salonun dış kapısında nöbet bekletilirler.

Bu zavallı sersemeler, bu mertebelere kabûl esnâsında o kadar budalacasına kaba merâsime tâbî tutulurlar ki insan inanabilmek için mutlaka gözleriyle görmelidir.

Reislerin idârî mertebelere tahsis ettikleri ciddî namzedler, yukarıda zikredilen bu altı rutbeye âid tecrübe ve merâsimlerden muaf tutulurlar ve sâdece terfî ettikleri kendilerine tebliğ edilir.

12. rutbeye kabûl merâsimi için salon, üzerinde yer yer kırmızı alevler olan beyaz kumaşlarla döşelidir. Nizâmî şamdanlar üç tâne olup çirak locasındaki gibi sıralanmışlardır. Yalnız bunlardan başka şimalde ışıklı bir yıldız vardır. Bu yıldızın altına konulmuş olan masanın üzerinde bir âlet kutusu ve bu kutunun içinde de bir gönye, bir pergel, bir cedvel, tenâsüb (orantı) pergeli ve bir de dereceli yarım dâire mevcuttur.

Atölye reisi üstâd-ı âzam nâmını hâiz ve beyaz bir piskopos elbisesi giyinmiştir. Sağ omuzundan sol kalçasına kadar mavi bir kurdela ve önünde mavi kenarlı, siyah cepli bir beyaz önlük vardır. Kordona asılmış olan ziynet kare bir taştır. Bu taşın üzerindeki nakışları saymak pek faydasız bir külfet olacağı için sarf-ı nazar ediyorum.

İki mubassır, "fevkalâde kardeşler" ismini hâizdir. Onlar da diğer kardeşler gibi resmî giyinmişlerdir. Yalnız şu farkla ki; diğerleri sâdece 12. rutbeye âid alâmetleri hâiz oldukları halde mubassırlar fazla olarak en büyük rutbelerinin alâmetlerini taşırlar.

Reisin mihrâbı üzerinde, içinde; süt, zeytinyağı, şarab ve undan yapılmış hamur bulunan bir çanak vardır. "Hamur esrârı" nâmı verilen bu hamur çanağının yanında bir altın mala vardır. Namzed, locaya vâsıl olur olmaz, reise takdîm edilir. Reis, onu yalnızca yere konulmuş bir lâmba ile aydınlanan bir hücreye götürerek ona tevcih edilecek büyük rutbeye hazırlanmasını tenbîh eder ve der ki:

"- Aziz kardeşim, siz masonluğun papazı olacaksınız!"

Sonra reis, bu dar ve karanlık hücrenin kapısını kitleyerek çıkar gider. Meclis her zamanki merâsimle açılır. Üstad mîmarın, "saat kaçtır?" sorusuna fevkalâde birinci mubassır, "sabah yıldızı görünüyor!" diye cevap verir.

12. rutbe ile alâkalı hurâfe aşağıdaki gibidir:

Namzed, Hiram'ın öldürüldüğünü öğrendiği üstad-

lık rutbesinden beri Hazret-i Süleyman'ın Kudüs Mâbedi mîmârı yerine bir üstadlar meclisi ikaame etmek ve Hiram'ı katletmiş olan üç fenâ kalfadan intikam almakla iştigâl etmiş olduğunu görmüştür. Bununla berâber işler, Süleyman'ın istediği şekilde ilerlemiyordu. Benî İsrâil vergiler altında eziliyor ve milletin hazînesi boşalmış bulunuyordu. O sûretle ki mâbedin üçüncü katına başlanılmak üzere olduğu bir zamanda inşaatı durdurmak icâb etti.

O zaman Benî İsrâil'in on iki kabilesi tarafından murahhas sıfatıyla gönderilmiş on iki mîmar arasında bir müsâbaka açıldı. Bu on iki mîmardan hangisi en kolay icrâ edilebilen ve en az masrafa muhtac bir plân tertîbine muvaffak olursa üstâd-ı âzam ve Hiram'ın halefi olarak tâyin edilecekti.

Bu hurâfe, pek budalaca bir merâsimle arz edilir. Üstâd-ı âzam, merâsim reisi kardeşe namzedi hazır etmesini emreder. Merâsim reisi, berâberinde kardeşlerin en genci ile "hazırlık hücresi"ne gider. Genç mason, üstâdın kendisine vermiş olduğu anahtarla kapıyı açar.

Namzed, evvelâ ortalama 50 Frank olan belirli bir meblâğı verir. Sonra merâsim reisi elinde kılıçla, saldırmak veyâ kendini müdâfaa için kullandığı bütün silâhlarını bırakmasını emreder. Daha doğrusu namzedin üzerinde bulunan seçilmiş şövalye hançeri alınarak atölyeye gönderilir.

Merâsim reisi kardeş, namzedin başını siyah ve kesîf bir örtü ile örter, uzun bir iple bileğine kadar bir ilmek yapar. Bu da bittikten sonra namzed atölyeye getirilir ve usûlü vechile iki mubassırın arasında mevkî alır.

Üstâd-ı âzam, Süleyman Mâbedi'nin üçüncü katında durmuş ve Hiram'a en iyi halefi bulmak için bir müsâbaka açılmış olduğunu îzâh eder. Sonra namzede dönerek ismini sorar.

Namzed:

"- İsmim 'Moabon'dur." diye cevap verir.

"- Şimdi parlak yıldızı temâşâ etmeniz için birkaç dakika gözlerinizi açacağız."

Merâsim reisi, namzedin yüzünü örten siyah örtüyü kaldırır ve zemîne, üzerinde beş şualı ve merkezinde "G" harfli bir yıldız resmedilmiş örtü yapılır.

Üstâd-ı âzam (namzede hitâben):

"- Moabon, tâlimatlarımızın zihninize tamâmıyla yerleşmiş olduğunu bize isbât etmek için bu esrârengiz harfin ne ifâde ettiğini bize söyleyiniz."

Namzed:

"- Geometri (hendese), generation (jenerasyon-nesil)."

Üstâd-ı âzam:

"- Pek iyi cevap verdiniz. Bu kelimenin bir mânâsının da "gnose" olduğunu öğreniniz."

Burada Gnostikler'in⁶⁸ mesleği medh u senâlarla uzun uzadıya anlatılır.

Bâzi fıkraları aşağıda okuyucuların nazar-ı dikkatlerine arz ediyoruz:

"Aziz ve muhterem kardeş, Gnostisizm, esrârengiz mesleklerden teşekkül ve aklî ve ahlâkî târihte mühim bir

68 Gnostisizm: Gerçek bilginin ancak keşf ve ilhâm yoluyla elde edilebileceğini ve sâir yolların bunu ka'tiyyen sağlayamayacağını iddia eden felsefî-bâtınî cereyân. Daha ziyâde Hristiyan-Bâtınîler olarak bilinen Gnostikler, Hristiyan Âlemi'nde, hâssaten Ortodoks câmiasında sapık bir inanış olarak kabûl edildiğinden umûmiyetle kabûl görmemiştir.

Gnostisizm, günümüze kadar, Hristiyanlık'ın ilk yıllarında bu din mensubları arasında ortaya çıkmış bir mezheb gibi telâkkî edilmişse de son devirlerde yapılan araştırmalar neticesinde bu cereyânın en az Hele-nistik devirden beri var olageldiği anlaşılmıştır.

Farmasonlar'ın Gnostisizm hakkında verdikleri yukarıdaki mâlûmat, -hemen hemen her mevzûda olduğu gibi- bu cereyânı kendi işlerine yaracak ve onu kendilerine bir temel ittihâz edebilecekleri şekilde, tahriften ibârettir. (Bu hususta tafsîlât için bkz. Ömer Mâhir Alper, "İrfâniyye", DİA, c.XXII, sh.444-446) (Nâşir)

yer işgâl eder. İlim mânâsına gelen "gnose" kelimesi, îman mânâsına gelen "pistis" kelimesinin zıddı olarak öğrenilmedir. Medeniyet ve terakkînin kahraman hizmetkârları olan Gnostikler, milâdın ilk asırlarında yaşamışlardır. O zaman, îmanın mevzuunun taraf-ı ilâhîden indirilmiş olduğuna îtikad eden bir mezhebdî. Târihî oldukları iddia edilen bâzı vak'alara inanmayı da gerekli gören îman, hristiyan gürûhun yalancı ilmini teşkîl ediyordu. "Gnose" ise bilâkis çok az sayıdaki havassa münhasır ve gâyesi efkârı derinleştirmek, sebepleri araştırmak velhâsıl yeni bir felsefe te'sîs etmekte.

"Gnose"un esâsen Hristiyanlıkla alâkası olduğunu düşünmek fâhiş bir hatâdır. Gnostisizm, menşei ve gâyesi itibâriyle bir dinden çok daha geniştir. Bu meslek, târihî an'aneler vâsıtasıyla aynı zamanda ilim ve cemiyeti, mezhebler ve âdetleri îzâh etmeye çalışan hür düşünceli bir meslektir.

Hristiyanlarla Gnostikler arasındaki mücâdelelerin mebdeini, bu mesleğin zuhûrunda aramak îcâb eder. Aklî üstünlükleri, Gnostiklere kuvvet veriyor. Fakat bu meslek; müsâamaha, tedkîk ve tefekkür düşmanı bir dînin sadmeleri altında sukuta mahkûmdur.

Gnostisizm'in en mümeyyiz vasfı ulûhiyetteki ikiliktir.

Gnose, hayr ile şer yâhud aynı prensiplerin aldıkları diğer şekil olmak üzere madde ile ruhtan mürekkebe olan iki prensibin mücâlesini nazar-ı îtibâra alır.

Gnostiklere göre Cenâb-ı Hakk, tabiat üstü ve görölmez bir mevcûd olup muhtelif tecellîler ile zâhir olur. Bu tecellîlerden biri, "Demi-Ourgos" yâhud "Kâinât'ın Mîmârı"dır ki Dünyâ'yı ve insanı yaratmıştır. Fakat maalesef Kâinât'ın Mîmârı Dünyâ'yı, ulûhiyetin hayra muhâlif bir diğer tecellîsinin yardımıyla yaratmıştır. Niçin?! Gnostisizm bu noktayı sessiz geçer. O yalnız, reddedilmesi mümkün olmayan bir hâdiseyi, bir hakîkati müşâhede ile iktifâ eder ki

bu da hayr ve şerrin tabiat sahasında yekdiğerine muvâzî bir yol tâkib etmeleridir. Bu söylenenlerden çıkarılacak netice; şerr kaanunlarının âlemin yaradılışına iştirâk etmiş olması hükmüdür. Fakat Gnostikler, yüce bir dehânın, insanları maddenin esâretinden kurtarmaya geleceğini ümîd ediyorlardı. Bunu şimdi de farmasonlar ümîd etmektedir. Bu acaba boş bir ümid mi, yoksa bir terakkînin, olmadan evvel hissedilmesi mi? Bu suâlin cevâbını elbette istikbal verecektir.

Fakat terakkînin bu yavaş te'sirine insanların yardımının da eklenmesi elzemdir. Gnose, bu hikmetli mülâhazaları, tabîî hâdiseleri tedkîk ve müşâhedede hâsıl olan bir fikir olmak üzere serdetmiyor. Bu havârîlerin bir an'anesidir. Zîrâ Gnostisizm mütehassıslarına nazaran havârîlerden biri, bâzı sırlara vâkıf olanlara gizli bir mezhebi ve *İncil*'i bu mezheb nokta-i nazarından tefsîr etme usûlünü öğretmiştir.

Papalar ne derse desin, Gnose küfür üzere olmadı. Belki Hristiyanlığın zübdesi, felsefesi oldu. Gnose, belki yaşamadı fakat şübhesizdir ki Hristiyanlık, onun tahrîb ettiği mezhebler üzerine kudret binâsını te'sîs etti.

Gnose, fikir ve îtikadların umûmî bir dağılma zamanında gelmişti. Müşriklere:

"- Sizin din ve felsefeniz yoktur. Sizde yalnız şübhe ve esâfîr (mitoloji) mevcuttur." dedi.

Müsevilere:

"- Sizin îtikad ettikleriniz tamam değildir. Zîrâ âlemi, ulûhiyetin bir kısmından, yegâne düsturdan hâsıl olmuş olarak kabûl ediyorsunuz ve yüceliğin kaanunu tefsîr etmesini bilmiyorsunuz. Bunun isbatlarından biri de şudur ki; kendinizi, yıkılan medeniyetin boyunduruğundan kurtarmak için Dünyâ'ya gelecek bir Mesîh'i bekliyorsunuz." dedi.

Gnose, Hristiyanlara diyordu ki:

"- Sizin reisinizin yüksek bir zekâyâ sâhib olduğunuzu

inkâr etmek mümkün değildir. Fakat havârîler, reislerini lâ-yıkıyla anlayamamışlar. Havârîlerin talebeleri ise kendilerini ne bırakılan dîni büsbütün tahrîf etmişlerdir.

İşte bunun içindir ki yegâne hakîkî din olan Farmasonluk, Gnostisizm'in izinden giderek bütün yalancı dinleri tahrîb edecek ve evvelâ lüzûmundan ziyâde devâm etmiş olan Hristiyanlık'tan başlayacaktır."

Daha geniş mâlûmat almak isteyen kardeşlere, loca hâricinde de bir takım izâhat verilir. Zîrâ görülüyor ki masonluk, 12. rutbede kendisini Gnostisizm'in halefi sûretinde telâkkî ettirmekten utanmıyor. Zâten her iki meslek arasında birçok benzerlikler mevcuttur. Bu cümleden olarak Gnostikler; **Kaabil, Ken'an, Esau, Core, Dathan, Abiron** hakkında büyük bir hürmet ve takdir hissine sâhibdirlere. İhânetini, yüce bir fazîlet sûretinde telâkkî ettikleri **Yehuda'yı** üstün havârî olarak addediyorlardı. Onlar, Sodom ve Gomore⁶⁹ ahâlîsini günâhkâr değil, bilâkis "Sophia" yâni fazîlet ve irfan âilesini teşkîl eden necîb mazlumlar olarak görüyorlardı. Gnostisizm'in mühim bir şubesini teşkîl eden Âdemîler (Adamites-Adamians), Âdem ve Havvâ'nın elindeki ilk safvetine dönmek bahânesiyle toplantılarında tamâmen çıplak bulunuyorlardı.

Masonluk, bu rezil mesleğin mensublarını; "fikrin ve bilcümle bedenî fiillerin istiklâlini müdâfaa eden kahraman hâmîler" olarak telâkkî ediyor.

Namzed, parlak yıldızı temâşâ ettikten ve "Gnose"un medh ve meziyetlerini dinledikten sonra üstâd-ı âzam, kendisine masonluğun râhibi olmak isteyip istemediğini sorar. Zîrâ bu yeni rutbe, rûhânî bir mâhiyeti hâizdir.

Moabon tasdik cevâbı verir.

Üstâd-ı âzam:

69 Sodom ve Gomore: Eski Ahid'e göre, Hz. Lût'un (a.s.) gönderildiği ve Kur'an-ı Kerim'de "Lût Kavmi" olarak geçen kavmin yaşadığı şehirler. (Nâşir)

"- Aziz ve ulvî kardeşim, sizi bu necîbâne temâyülünüzden dolayı hâlisâne tebrîk ederim. Fakat size tevdî edilecek olan bu rûhânî vazîfe tamâmıyla pak ve saf bir kalbi gerektirir. **Moabon**, muhterem üstâdımız **Hiram**'a halef olduğunuz takdirde tabîî olan sevincine bir de gurur eklemeyeceğini bize nasıl te'mîn edecek?! Kendisindeki makam hırsını tatmin onun, bugün yokluğuna ağladığımız üstâd-ı âzamımızın katlinden gizli bir zevk duymayacağını bize ne sûretle isbât edecek?! Şu halde bir tecrübeden geçirmekliğimiz lâzım geliyor. Üstâdımız **Hiram**'ın kalbini, katledildiği zamandan beri esrârengiz hamur sûretinde muhâfaza ediyoruz. Bütün sâdık masonlara takdîm edilen fakat kendisinde gizli bir fesad fikri mevcûd olan insanları ânî ve müdhiş bir ölümle öldüren bu kalbin bir parçasını yutmaya kendinizde kuvvet buluyor musunuz? Kalbinizi yoklayınız ve buna cevap veriniz! Bu tecrübeye râzı olabilecek misiniz?"

Namzed:

"- Evet, üstâd-ı âzam!"

Namzed, mihrâbın yanına giderek diz üstü çöker ve Hıristiyanlık'taki "komünyon âyini"⁷⁰ icrâ edilir. Üstâd-ı âzam, küçük altın malayı alarak hamura daldırır ve der ki:

"- Bu hamur; süt, zeytinyağı, şarab ve undan müteşekkil olup hilmi, irfânî, kuvveti ve iyiliği temsîl eder. Bu fazîlet ve meziyetler, bizim hürmete şâyân üstâdımızda mevcûd idi. Siz bu hamuru almakla, **Hiram**'ın nezîh ve kemal sâhibi kalbini almış oluyorsunuz."

Namzed, kendisine verilen hamur parçasını yutar.

Üstâd-ı âzam:

"- Sizinle taksîm ettiğimiz bu esrârengiz hamurun, aramızda hiçbir şeyin kırmaya muvaffak olamayacağı bir

70 **Komünyon Âyini**: Hıristiyanlık'ta, Hz. İsa'nın, çarmıha gerilmeden evvel havârilileriyle yediği son yemeğin anısına düzenlenen ekmek yeme ve şarab içme âyini. Hıristiyanlık'a göre, içilen bu şarab Hz. İsa'nın kanını ve ekmek de O'nun etini remzetmektedir. (**Nâşir**)

bağ ile, bizi birbirimize bağlamasını temennî ederim. Şimdi bütün kardeşlerle berâber tekrâr edelim:

Bizi ayıranın vay hâline!.."

Namzed de hamuru yuttuktan sonra "bizi ayıranın vay hâline!" der.

Üstâd-ı âzam, namzedi bir merdiven vâsıtasıyla garba sevkettirir. Orada kendisini baştanbaşa örten ve yalnız göz ve ağız yerlerinde delik yerleri bulunan siyah bir râhib elbisesi verilir.

Üstâd-ı âzam:

"- Kardeşim, tereddüdsüz diyebilirim ki size tam mânâsıyla güveniyoruz. Fakat heyhât ki; şerr kaanunlarının kaçırılmaz nüfûzu insanı kötülüğe sevkedebilir ve hiç birimiz noksanlıklardan ârî olduğumuzu iddia edemeyiz. Masonluğa girişinizden beri işlemiş olduğunuz kabahatleri herkesin önünde îtiraf etmek sizin için büyük bir şeref olacaktır. Emûn olunuz ki sizi dinleyenler hayırhâh olup gerek kendileri ve gerekse cemiyetimiz zararına işlemiş olduğunuz fenâlıkları şimdiden afvetmeye hazır olan kardeşlerdir."

Bu dâvet üzerine namzed, kabahatlerini ve masonluğa karşı işlediği günâhları îtirâfa başlar. Bunlar ekseriya; localara muntazaman devâm etmemek, kardeşlerle kavga etmek ve atölye reislerinin emirlerine tamâmıyla uymamak gibi şeylerdir. "İtiraf tecrübesi" diye isimlendirilen bu tecrübe Hıristiyanlığın ilk devrelerinde görülen umûmî îtiraf sahnelerinden birini teşkil eder.

Üstâd-ı âzam:

"- Kardeşim, şimdi geçen şey size öğretiyor ki, hatâlarınızı kardeşlerinize îtiraf etmekten hiçbir zaman yüz çevirmeyeceksiniz. Gurur ve inad, iyi masonların kalbinden ebediyyen sürgün edilmiştir."

Bunun üzerine mubassırlar namzedi yakalarlar ve onu secde vaziyetinde ve ağzı da yerde yayılmış olan parlayan

yıldız örtüsündeki "G" harfine temâs edecek sûrette yere yatırırlar. Namzed bu vaziyette iken ikinci mubassır serî bir hareketle onun arkasındaki râhib elbisesini çıkarır.

Üstâd-ı âzam:

"- Birinci mubassır kardeş, şu anda kardeşimiz Moabon'un ne görmekte olduğunu bana söyleyiniz!."

"- Parlak yıldızdaki "G" harfini!"

"- Ne demektir?"

"- Geometri (Hendese), Generation (Nesil) ve Gnose."

"- Kardeşimiz Moabon ne vaziyette bulunuyor?"

"- Üstâdımız Hiram'ın defnedildiği vaziyette; yâni ağzı parlak yıldızda, üçgen şeklinde bir altın levhaya hak-kedilmiş "G" harfinin üzerinde. Altın levhanın üçgen olması, üç esrârengiz mânânın bir yerde toplanmış bulunmasına delildir."

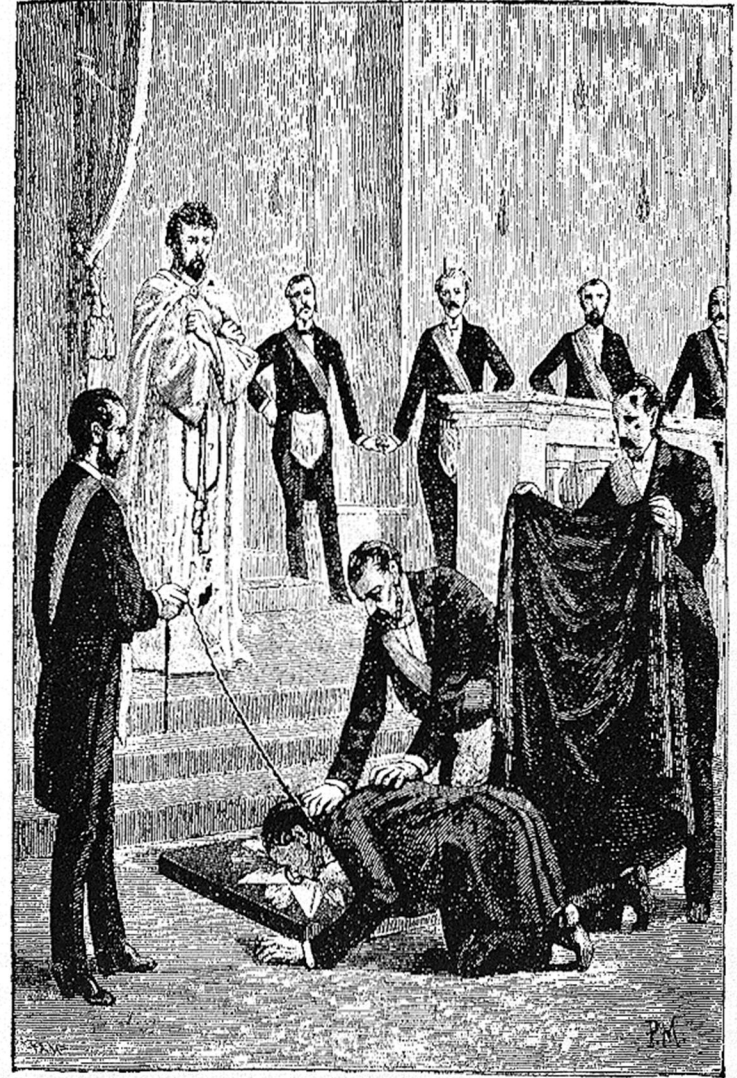
Namzed, bir müddet daha bu vaziyette kalır. Üstâd-ı âzam, esrârengiz "G" nın üç mânâsından birini îzâh eder. Bu izâhat öyle bir mâhiyettedir ki; Lâtince ile ifâdeye bile cür'et edemeyeceğim.

Bu izâhatı müteâkib üstâd-ı âzam bir tokmak darbesi indirir. Bu işâret üzerine namzed yerden kaldırılır ve bileklerini birbirine bağlayan ilmek çıkarılır.

Namzed o zaman geçmiş rutbeleri ile alâkalı mâlûmatlardan imtihana çekilir. Üstâd-ı âzam imtihan nihâyetinde:

"- Aziz ve ulvî kardeş, mâbedin plânlarını takdîre şâyân bir mükemmeliyetle yapmaya muvaffak olduğunuzu büyük bir memnûniyetle görüyoruz. Şimdi size yalnız mukaddes mâbedin, sekteye uğramış olan inşaatını tamamlamak vazîfesi kalıyor. Şu halde size, muhterem üstâd Hiram'a halef olmanıza müsaade edecek mîmarlık ve ruhbanlık rutbesini vereceğiz."

Namzed, yemîn ettikten sonra "büyük mîmar üstâd"

Büyük Mîmar-ı Âzam rutbesi kabûl âyini:
Mubassırlar, namzedi al aşağı edip parlak yıldızın ortasındaki
"G" harfini öpmeye mecbûr ederler.

îlân edilir.

Atölye hatîbi, 12. rutbenin siyâsî mânâsı hakkında bir nutuk irâd eder. Bu nutkun hulâsası aşağıdaki gibidir.

"8. rutbede, medeniyetin "sa'y ve temellük"ten ibâret olan temel taşlarını koyduktan sonra 12. rutbede bu beyânı ikmâl etmek lâzım geliyor. 12. dereceli üstad tarafından gönderilmiş olan murahhaslar, yalnız hürriyet dâiresinde milletçe seçilmiş meb'usların medeniyet binâlarını ikmâle muvaffak olabileceklerini gösteriyor. Zîrâ bu binânın tamamlanması, milletin verdiği para sâyesindedir. Millet tarafından, milletin menfaatleri için verilen vergileri ancak milletvekilleri tâyine salâhiyetlidir. Parlâmentarizm esaslarının bu çizgileri, 12. rutbenin siyâsî mânâsını îzâh eder. 12. rutbe, vergileri tedkîk eder ve bu vergilerin umûmî servetin hakîkî bir unsuru ve binâenaleyh emlâk, sermâye ve sa'yin büyük bir yardımcısı olması için alınması lâzım gelen müesir ve mümkün tedbirleri araştırır."

Mîmâr-ı âzam rutbesi bundan ibârettir. Bu rutbenin asıl mânâsı; Gnostiklerin pis mezheplerini takdir ve tâzim etmektir.

Meclis kapanacağı zaman üstâd-ı âzam sorar:

"- Birinci mubassır kardeş, saat kaçtır?"

Birinci mubassır:

"- Üstâd-ı âzam, güneş battı ve akşam yıldızı doğdu!"

13. Derece: Kral Burcu (Royale-Arche/Sefîne-i Şahâne)

13. rutbenin tevcihi için toplanan meclis locanın en aşağı katındaki salonda vuku' bulur. Umûmiyetle 13. ve 14. rutbelerde iki mahzene mürâcaat edilir. Kemerli ve yüksek duvarlı bu mahzenler arasında geçiş, dar bir koridorla sağlanır. Kaaidelere göre bu mahzenlerin pencere ve kapıları olmayacaktır. Locanın zemin katından birinci mahzene bir asma merdivenle inilir ve bu birinci mahzenden ikinciye geçilir.

"Kral Burcu" atölyesi, "mekteb" yâhud "kral locası" nâmını hâizdir. Dâire beyaza boyanmıştır. Kubbenin üzerinde durduğu dokuz kemerden her birinin üzerine şu isimlerden biri yazılmıştır:

"Jod, Iaho, Jah, Eleiah, Eliah, Jaheb, Adonai, El-Hnaon, Jobel" Bunlar, ulûhiyyetin Kitâb-ı Mukaddes'te yazan isimleridir ki namları da "dokuz mîmârın isimleri"dir.

Salonun ortasında tunçtan bir sütun, bu sütunun üzerinde dâhilî ziyâsı, merkezinde İbrânî Lisânı'nda "G" harfine tekaabül eden bir harfi aydınlatan parlak bir üçgen vardır.

Reis ve reis-i sâniiden başka bütün kardeşler resmî elbiselerini giyinmiştir. Reisin ismi, "üç defa kaadir üstâd-ı âzam" olup Süleyman'ı temsîl eder.

Reis, kıymetli taşlarla süslü bir kemerin altında, başında tac ve elinde hükümdarlık âsâsı olduğu halde oturur. Arkasında sarı renkte bir hükümdar elbisesi, kakım⁷¹ kürkünden mâvi ipek bir manto ve alt tarafında altın bir üçgen bulunan ve sağ omuzundan sol kalçasına kadar uzanan geniş, erguvânî bir kurdela vardır.

Süleyman'ın sol tarafında Sur Kralı Hiram'ı temsîl eden reis-i sâni oturur. O da kadîm bir seyahat elbisesi giyinmiş ve başı kapalı olup elinde yalın bir kılıç tutar.

Süleyman'da mevcûd olan kordonlar ve altın üçgen onda da vardır.

Loca zâbitânından üç kişinin de husûsî mevkîleri vardır: Bunlardan, büyük hazînedâr şimalde, büyük kâtib cenûbda ve büyük müfettiş garbda oturur. Onlar, Zabulon, Johaben ve Stolfkin isimlerindeki üç büyük mîmar ustasını temsîl eder.

Büyük hazînedârın resmî elbisesinin üzerinde beyaz bir kurdelâya asılmış I.V.I.O.L. harfleriyle altın bir anahtar vardır.

71 **Kakım:** Sansargillerden, kürkü değerli bir hayvan. (Nâşir)

Bu harfler, "ben kelimeyi arslanın ağzında buldum." mânâsını ifâde eden Lâtince (Inveni Verbum In Oni Leonis) cümlesini teşkil eden kelimelerin ilk harflerini gösterir. Büyük müfettiş ile büyük kâtibin elbiseleri üzerinde sâir kardeşlerde olduğu gibi yalnız rutbe alâmetleri mevcuddur. Kurdelâları çapraz bağlı olan reis ve reis-i sânilerin aksine olarak, herkesin kordonları bir gerdanlık şeklinde bağlanmıştır.

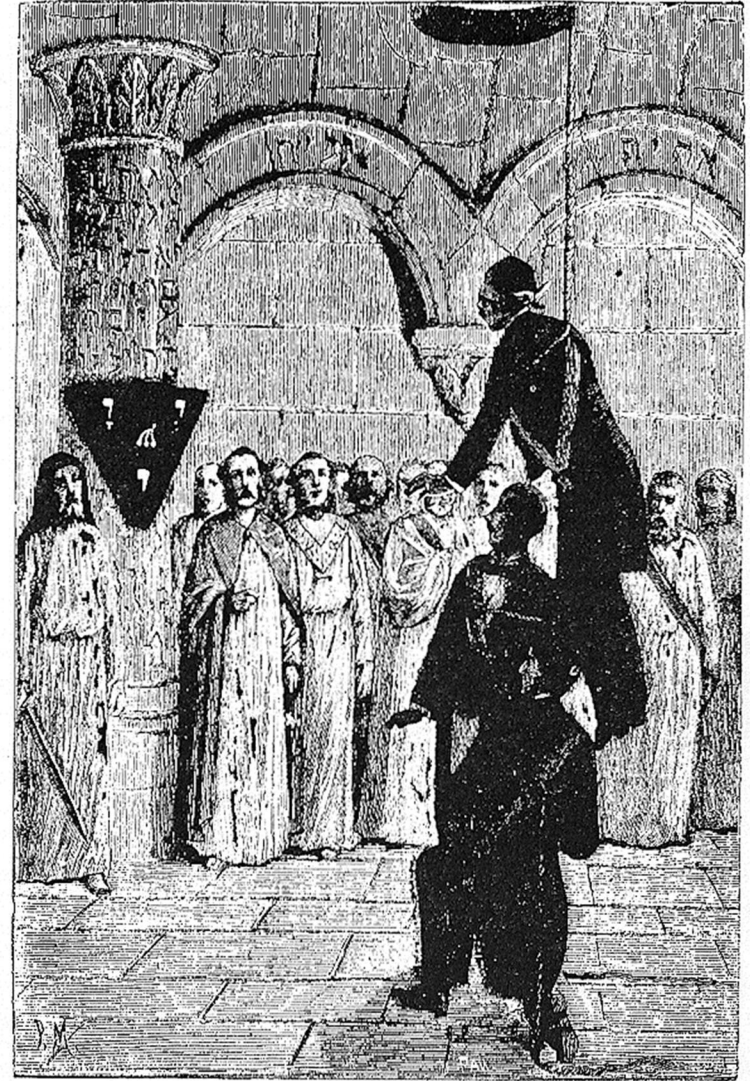
Salon, dokuz ışık ile aydınlatılmıştır. Bunlardan sekizi bir arada ve dokuzuncusu şark tarafında mihrâbın yanındadır.

Mekteb âzâsı, bu yer altı mahzenine bir değirmenci merdiveni ile inerler ve merdiven kaldırılır. Adedleri mutlaka üçe bâliğ olan namzedler, zemin katında hazırlanma odasında bekliyor durumdadırlar.

Meclis, "güneş doğuyor!" kelimesi ile açılır.

Bu rutbeye merbut hurâfeye nazaran peygamber Enoch⁷², ilâhî bir rüyâ netîcesinde, her biri Kâinât'ın Ulu Mîmârı'nın bir sıfatını muhtevî dokuz kemer altına, üzerine altın harflerle "mechul kelime" yâni ulûhiyyetin asıl ismi yazılı bir üçgenle, üzerlerine beşerî ilimlerin Nuh Tûfanı'ndan evvelki hâli hakkedilmiş, biri mermer, diğeri tunçdan iki sütun sakladı. Süleyman; Zabulon, Johaben ve Stolfkin ismindeki üç büyük mîmâr ustasını bu saklanan şeyleri aramaya me'mur etti. Bunlar, dokuzuncu kemeri bulmaya muvaffak olarak gittiler ve tunç sütunla üçgeni buldular. Fakat üçgenin üzerine hakkedilmiş olan mechul kelimenin telâffuz sûretini îzah eden mermer sütun bulunamadı. Tûfandaki büyük kargaşada mermer sütunla tunç sütun ayrı düşmüş ve üç üstad yalnız ulûhiyyetin isminin yazılışını bulmaya muvaffak olmuşlardı.

Meclis açıldığı zaman gözleri bağlı olan üç namzed, yekdiğerini tâkiben kuvvetli iplerle tavan deliğinden indirilir.

Royale-Arche/Sefine-i Şahâne derecesi kabûl âyinininden...

72 Hz. İdris'in İncil'deki ismi. (Nâşir)

Kısa bir isticvâbdan sonra gözleri açılır. Reis, kendilerine 13. rutbe ile alâkalı hurâfeleri nakleder ve onlar bu esnâda tunç sütun üzerindeki üçgeni temâşâ ederler.

İbrânî lisânında "G" harfine tekabül eden harf, utanılacak bâzı halleri tafsîlâtı bir şekilde izâha hizmet eder.

Sonra üç defa kaadir üstâd-ı âzam ellerini açar ve aşağıdaki duâyı okur:

"- Ey bu cihânın ve sa'yin kudret sâhibi mîmârı! Sen ki, kalblerimizin ve dimâğımızın bütün gizliliklerine ve sırlarına vâkıfsın. Rûhumuzu, aşkının mukaddes ateşiyle temizle! Fazîlet yolunda bize rehber ol! mukaddes mihrâbından alçaklık ve fenâlığı uzaklaştır. Biz bütün mevcûdiyetimizi o yüce işe vakfedeceğimizi ve mesâîmizin yeğâne mükâfâtını kemal ve fazîletin zirvesine yükselişimizde arayacağımızı sana va'dediyoruz. Sulh ve insâniyet, bizi birbirimize bağlayan bağları günden güne kuvvetlendirsın ve kral locası seçilmişlerinin, semâvî hükûmetinde nâil oldukları nihâyetsiz refah ve saâdet en mükemmel bir timsâli olsun. iyiyi kötüden tefrîk eden akıl ve temyîzinden bizi de hissedâr et! Tâ ki hakîki kemal muhiblerini tefrîk edelim. Masonluğun hükûmranlık dâiresinde yalnız hayrın şeref ve galebesini hırsıyla isteyebilmemize yardım et!"

Bütün herkes:

"- Âmin, âmin, âmin!" diye haykırırlar.

Üç namzed, yemin merâsiminden sonra "kral burcu" tâyin edilirler ve güneşin batmakta olduğu haber verilerek ictimâa nihâyet verilir.

Bu rutbe bilhassa İngiltere ve Amerika'da geçerlidir. Hattâ ismi, husûsî bir mezhebe alem olmuştur.

Mason ilmi hâline nazaran, "kral burcu"na âid tâlimât aşağıdaki gibidir:

"Mesâîmizden gâye, yücesebep hakkındaki mâlûmâtımızın derinleşmesi vâsıtasıyla umûmî maârifin terakkî ve

tekemmülü ve fikir tedrîsâtının, adlî gereklilikler ve terakkî ihtiyacları ile uyuşacak bir sûrette değiştirilmesidir.

14. Derece: Mukaddes Kubbenin Büyük İskoçyalısı

14. rutbe merâsimi yukarıda bahsedilen ikinci mahzende icrâ edilir. Tavan deliğinden asma merdiven vâsıtasıyla birinci mahzene inilir ve oradan da koridoru tâkiben ikinci mahzene girilir.

Koridor, tavana asılmış eski bir lâmba ile aydınlanır. Gizli hücrenin girişinde küçük bir çukur vardır ki büyük İskoçyalılar bir tahta üzerine basarak namzedler üzerinden atlamak sûretiyle geçerler. 14. rutbe ile alâkalı alât ve edevât pek fazladır. Bu sebebledir ki bu rutbe merâsimi yalnız yüce meclise, husûsî merkez olarak inşâ edilmiş olan localara mâlik pâyitahtlarda icrâ edilir.

Salon zemînine ateş renginde alevler serpilmiş erguvânî bir kumaşla bezenmiş olup yirmidört ışıkla aydınlatılmıştır. Bu ışıklardan dokuzu şarkta tahtın önünde, yedisini cenûbda, beşi garbda birinci mubassırın üçü de ikinci mubassırın önünde bulunur. Tahtı tezyîn eden kemerin sonunda 13. rutbedekinin aynı olan şeffaf bir üçgen mevcuddur. Tahtın önünde şark tarafında, içinde saf anber tüten bir buhurdânı muhtevî "güzel kokular mihrâbı" vardır. Şimal cihetine konulmuş "teklif ekmekleri masası" nâmını hâiz kare şeklinde bir masanın üzerinde oniki adet ekmek yâhud çörek ve şarabla dolu bir tas, bir de kaç namzed varsa o kadar aded altın yüzük mevcuddur. Salonda, Mâbed-i Süleyman'ın tunçdan denizini temsil eden, su ile dolu büyük bir kâse vardır. Koridordan girildiği zaman solda, oyulmuş ağaçtan büyük bir kutu görülür ki; "Sekîne Tabutu"nu temsil eder. Bu kutunun yanına -mümkün olduğu takdirde- ağzında bir anahtar tutan, samanla doldurulmuş bir arslan durur. Salonu tezyîn eden sütunların adedi

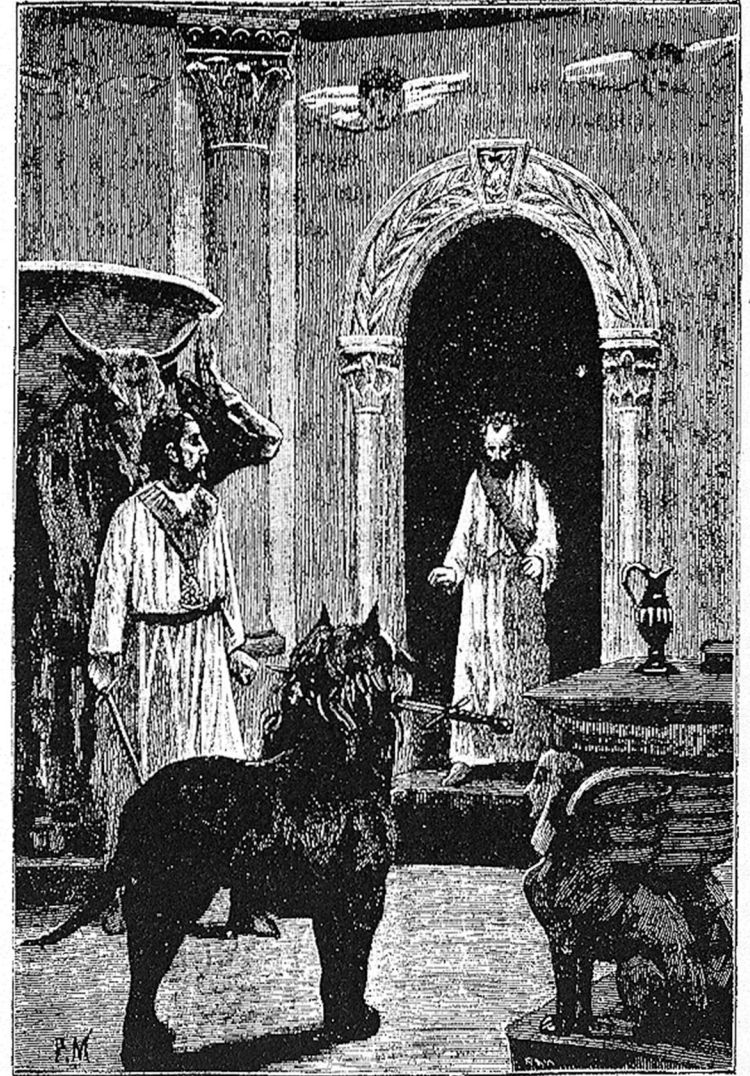
muayyen değildir. Bu sütunların, beyaz, kıymetli ve zevk-i selîme delâlet edici şekilde olmaları lâzımdır. Girişin sol tarafında süslü iki sütun arasında küp şeklinde bir taş vardır. "Mukaddes Kemâl Kubbesi" nâmını alan atölyede on zâbit mevcuttur: Birincisi, "üç defa kaadir üstâd-ı âzam" nâmıyla Süleyman'ı temsîl eden reis; ikincisi, solunda oturan ve Sur Kralı Hiram'ı temsîl eden reis-i sâni; üçüncüsü, Abda'nın oğlu Adonhiram'ın temsîl eden "muhterem birinci büyük mubassır"; dördüncüsü, Lût'un kızının, babasından olan oğlu Moabon'u gösteren "muhterem ikinci büyük mubassır"; beşincisi, Manassé'nin torunu Galaad'a delâlet eden "büyük mühürdar"; altıncısı, Zabulon'u temsîl eden "büyük hazînedar"; yedincisi, Johaben'i gösteren "büyük kâtib"; sekizincisi, Abdamon'u temsîl eden "büyük hatib"; dokuzuncusu, Stolfkin'e delâlet eden "büyük merâsim reisi"; onuncusu ise girişi muhâfaza eden Zerbal'in temsîlen "büyük muhâfız"...

Bundan başka ellerinde yalın kılıç ile, biri koridorun sonunda diğeri ortasında duran iki kardeş vardır. Meclis, fecr ile güneşin doğuşu arasındaki müddet esnâsında açılır.

Namzed evvelâ "sefine-i şahâne kubbesi"nin altına götürülür ve orada üzerinde silâha benzeyen ne varsa alınır. Gözleri bağlı değildir. Kılıçlı iki muhâfızın suallerine cevap verdikten sonra dar ve karanlık koridordan geçer. Kendisini tehdid eden Zerbal ile sahte arslana ehemmiyet vermeyerek çukurun üzerinden atlar.

Geçmiş on iki rutbelerle alâkalı bir imtihan verdikten sonra "mukaddes kubbenin büyük iskoçyalısı" (VI. Jacques'e telmihtir) rutbesine âid hurâfe kendisine nakledilir. İddia edildiğine nazaran "ekmel ve ulvî mason" nâmını da hâiz olan bu rutbeyi VI. Jacques⁷³ te'sis etmiştir.

73 VI. Jacques: 1566-1625 yılları arasında yaşamış, İskoçya, İrlanda ve İngiltere kralı. (Nâşir)

Mukaddes Kubbenin Büyük İskoçyalısı derecesi kabûl âyinininden...

On dördüncü rutbenin hurâfesi:

"Mechul kelime"nin hakîkî telâffuz tarzı Nuh Tûfânı'nın meydâna getirdiği hercümerc içinde kaybolduktan sonra Yüce Varlık bunu Hazret-i Mûsâ'ya bildirmiş, Hazret-i Mûsâ da bunu bir altın madalya üzerine kazıyarak "ahid tabutu" içine koymuştu. Bu tabut İsrâillilerin bir mağ-lûbiyeti üzerine Sûriyelilerin eline eline düştü. Fakat tam bu anda o kadar iri cüsseli ve korkunç bir arslan göründü ki Sûriyeliler korkularından mukaddes tabutu bir orman içinde terk ederek canlarını kurtarmak için kaçmaya mecbûr oldular.

İsrâillilerin büyük râhibi bu hâdiseden haberdar olun-caya kadar arslan ahid tabutunu muhâfaza etti. Büyük râhib ahid tabutunun bulunduğu yere vâsıl olduğu zaman arslan ayakları dibine yattı ve ağzında tuttuğu anahtarı teslim etti. Bu sâyede mechul kelimenin telâffuz sûretine vâkıf oldu. Bu kelime "HİH-HOH" sûretinde telâffuz olunur.

Bunun gibi, küp şeklinde olan taşın mânâsı da namzedlere bu rutbede îzah edilir. Hierogliflere benzeyen karma-karışık harfler ve sayılarla dolu olan bu kaba taşın bir yüzü çarpım tablosunu andıran bir çok karelere bölünmüştür. Her karenin içinde bir harf vardır. Bu harfler toplu olarak okunduğu zaman birinciden on dördüncüye kadar bütün rutbele-rin parolalarını ve mukaddes kelimelerini teşkil eder.

Son sıranın sol karesindeki harften başlayarak birinci sıranın sağ karesindeki harfe kadar devâm edilirse bütün bu parolalara ve mukaddes kelimelere vâkıf olunur. Farmason localarını dolduran hadsiz ve hesabsız ahmaklar, bu basit usûlü âdetâ bir hârika telâkkî ederek mest ve hayran olurlar.

Taşın diğer bir sathı "remzî rutbe"lerin alfabesini muhtevîdir. Bir diğerinde karmakarışık bir takım çizgiler, zâviyeler⁷⁴, kareler, dördüncüsünde dokuz şualı bir yıldız

74 Zâviye: İki çizginin birleşmesi ile hasıl olan köşe, şekil. (Geo.) Bir-

hâvî büyük bir dâire mevcuddur. Bu dâirenin içinde renk-ler, san'atler ve ilimlerin isimleri yazılıdır. Farmason reisle-rinin "masonluğun en nefis eseri" diye isimlendirdikleri şey bu âdî taştır.

Şimdi bu taşın üzerine konulmuş piramidin bir köşe-sinden bahsedeceğim.

Gözlere bölünmüş olan bu tarafta "schem-hamm-pho-rasch" kelimeleri vardır. "Magie noire" denilen sihirbazlıkta bu üç kelime şeytanları dâvet için kullanılan "azîmet"lerin son üç kelimesidir. Masonluğun bu derecesine ismi karıştırılan İngiltere Kralı VI. Jacques'in sihirbazlıkla iştigal etmiş olduğu rivâyet edilmiştir. Hattâ sihirbazlığa âid bâzı eserler ona isnâd edilir.

"Mukaddes kubbenin büyük iskoçyalısı" mertebesinde tâlib olan namzede reis uzunca bir nutuk söyleyerek he-nüz kemâle gelmediğini ve masonluğun, sâdık bendelerine va'dettiği ışık saçan yıldızı görmediğini söyler. Namzede, üzerinde yemin sûreti yazılı bir kâğıd verir, yavaşça okuma-sını ve eğer şartlara muvâfakat edebilirse o zaman yüksek sesle okuyarak yemîn etmesini teklif eder.

Bu yeminde şâyân-ı dikkat olan cihetler şunlardır:

"... Bu muhterem atölyenin bilcümle yüce, seçilmiş, kâmil masonları rey belirtmedikçe yâhud ittifakla yazılı ola-rak bildirmediğe, şâyed bu atölyeden yâhud diğer munta-zam bir atölyeden yirmibeş fersah⁷⁵ uzakta bulunursam 33 dereceli bir büyük müfettiş veyâhud 32 dereceli bir meb'us tarafından bir emirnâme olmadıkça hiçbir kabul âyinine ka-tılmayacağıma veyâhud bir kabul âyini icrâ etmeyeceğime yemîn ederim."

Eğer namzed bu yemîni icrâdan çekinirse, mason ni-biriyle kesişen iki sath veya iki çizginin birleştiği yerde meydana gelen açıklık, aç. (Nâşir)

75 Fersah: Eskiden kullanılan bir uzunluk ölçüsü. İki çeşittir: Deniz fersahu; yaklaşık 5555 m. ve kara fersahu; yaklaşık 4444 m. (Nâşir)

zamnâmesi mûcibince iki mubassır, kılıçlarının ucunu namzedin sırtına dayarlar ve onu yirmiyedi kere döndürürler, sonra da mâbedin iç tarafında onsekiz tur attırırlar. Sonra cebren, buzlu su ile dolu bir çeşmenin musluğu altına yatırarak banyo yaptırırlar ve sonra kovarlar.

Namzed yemîn ettiği takdirde "tunç denizi" nâmı verilen bir havuzun yanına götürülür. Çıplak bırakılan sol tarafından bu havuzun suyundan birkaç damlası şırınga edilir ve "temiz ol!" denilir.

İçinde yaşadığımız medeniyet devri ile nasıl te'lif edildiği anlaşılamayan bu kadar maskaraca kabul âyininin sonra namzede yapılan telkinler "küçük hücre"nin sırrını ifşâ etmekten ibâret kalır ki bu da; fikir ve vicdânın mutlak hürriyete mâlik olduğunu beyanla tefsîr olunur!.

Mukaddes kubbenin büyük iskoçyalısı derecesine kabul âyini pek pek uzun ve ziyâdesiyle can sıkıcıdır. Sonu gelmez masallar içinde şâyân-ı dikkat olan fikir, bu derece ehline yapılan, cinlerle münâsebetlerde bulunmak şeklinde ki acâib teklifdir.

Büyük iskoçyalı celseleri; "üç yıldız doğdu!" cümlesiyle tâtil edilir.

Her iskoçyalı parmağında bir altın halka taşır ki bunun iç tarafında sâhibinin ismi ve kabul târihiyle birlikte "ölümün ayıramadığını fazîlet birleştirir" cümlesi hakkedilmiştir.

BEŞİNCİ SINIF BÜYÜK MECLİS

15. Derece: Şark ve Kılıç Şövalyesi

Bu derecenin kabul âyini için, biri yeşil ve diğeri kırmızı döşeli iki salona ihtiyac vardır. On farklı yere konulan yedişer ışıkla salon tenvir edilir. Yeşil salon; Kral Cyrus'un⁷⁶ sarayındaki taht odasını temsîl eder. Duvarlara gerilen yeşil kumaş, salonun şimâl-i garbîsine⁷⁷ tesâdüf eden kısmına biraz alçak asılmış, iki metre kadar yükseklikte dikdörtgen şeklinde bir yer kumaşsız bırakılmıştır. Şarkta iki basamakla çıkılan bir taht, garbda iki koltuk ve cenubda da kardeşlere mahsus iskemleler vardır.

Tahtın arkasında cenûb-i şarkîye⁷⁸ gelen kısmında bir şeffaf asılıdır ki bunun üzerinde Cyrus'un rüyâsı nakşedilmiştir. Bir levha şeklinde olan şeffafın sağ tarafında hayvan başlı bir şahıs, bir ağacın dibinde oturur. Bu mahlûk, ağaca bağlı olup "Buhtunnasr-Nebukadnezar"⁷⁹ temsîl eder. Kar-

76 III. Cyrus: MÖ.539 senesinde Bâbil Devleti'ni ortadan kaldırarak Yahudilerin tekrar Filistin'e dönmelerine ve yeni bir mâbed inşa etmelerine izin veren ve ismi *Tevrat*'ta da zikredilen Pers kralı. (Nâşir)

77 Şimâl-i garbî: Kuzeybatı. (Nâşir)

78 Cenûb-i şarkî: Güneydoğu. (Nâşir)

79 Nebukadnezar: (MÖ.630-562) Burada bahsedilen, Bâbil'in asma bahçelerini inşa ettiren, imparatorluğun sınırlarını Suriye'den Mısır'a dek genişletip MÖ.586'da Kudüs'ü işgal ederek Yahuda Krallığı'na son veren ve Süleyman Mâbedi dâhil bütün şehri yerle bir ettikten sonra oradaki

şısında bir sırığa bağlı hükümdâr "**Baltazar**"⁸⁰ resmedilmiştir. Sol tarafta bir çadır altında Cyrus oturmakta ve gördüğü rüyânın te'siriyle korkmuş olduğunu gösteren bir vaziyettedir. Bir arslan Cyrus'a hücum vaziyetinde olup daha yüksekte bir kartal vardır ki ağzında tuttuğu bandrolde "esirleri âzâd et!" cümlesi yazılıdır. Bu salonda yedi burçlu bir kale duvarı taklidi de vardır.

Diğer salon kırmızı kadife ile gayet süslü bir şekilde döşenmiştir. İki salon arasında bir geçit olup duvarlarında Filistin'in tahrîb edilmiş köyleri ve Kudüs'ün yıkılmış kalesinin resimleri vardır. Yeşil oda, hazırlık odası; kırmızı oda ise kabûl odasıdır. Bunun iç tarafında perde ile örtülü bir şeffaf ve bir mihrab vardır. İcâb ettiği zaman perde açılır. Bunlardan başka, odada "sekîne tabutu" ve "tunç denizi" vardır. Yeşil odada reis, Cyrus'u temsîl etmekte olup hükümdâr ünvanını alır. Sırtında hükümdarlık elbisesi ve elinde asâ vardır.

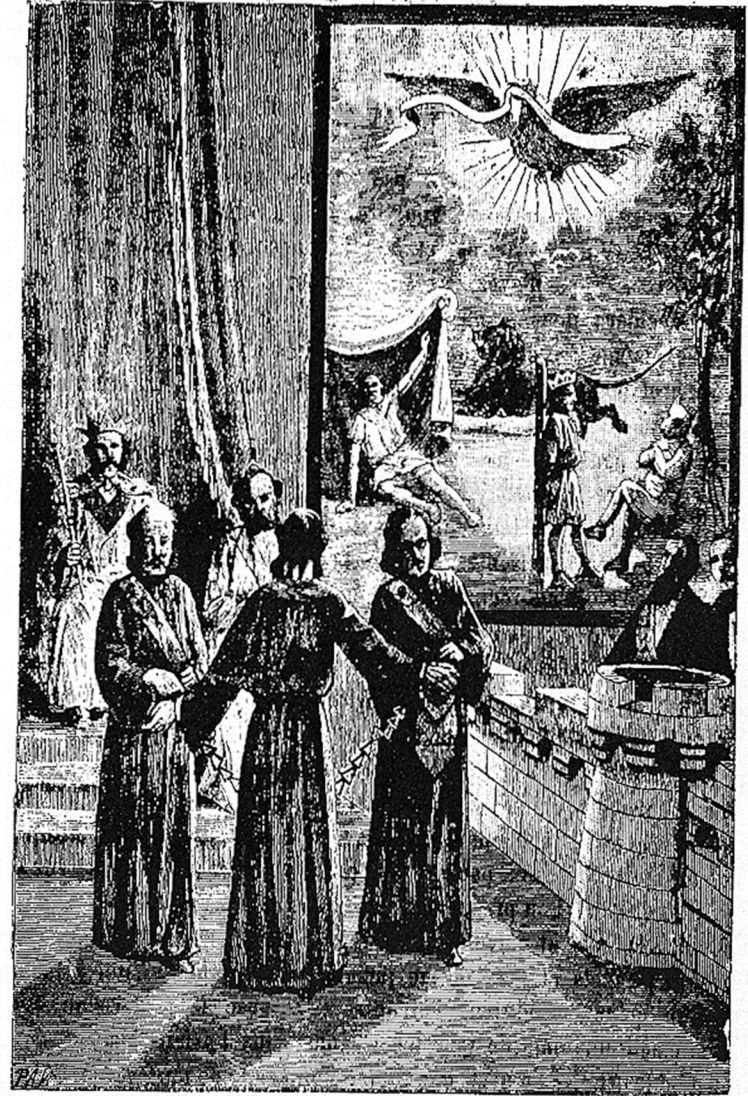
Reisin sağında "**Nehemie**" veyâ "**Ratim**" adıyla çağrılan büyük mühürdar vardır. Solunda ise "**Esdras**" veyâ "**Daniel**" adını alan büyük hatib oturur. Hükümdârın huzûrunda iki şahıs durur ki birincisi General Sinna nâmını alır ve gûyâ süvâri umûmî kumandanıdır. İkincisi General Nabuzardan ise milis askerlerin kumandanıdır.

Bu komedyada zâbit mahfelindeki her bir kişi, Yahudi Târihi'nden alınma birer isim taşır. Meselâ; hazînedar; **Mithridate**, kâtib; **Semelius**, merâsim müdürü; **Abazar** adını alırlar. Reisler tokmak yerine kılıç kabzası kullanırlar. Bu derecenin hurâfesi şudur:

Buhtunnasr Kudüs'ü tahrîb etmiş ve Benî İsrâîl'i esir ederek Bâbil'e götürmüştü. İsrâîl Kralı **Jechonias** da esir

yahudileri esir ederek Bâbil'e götürmüş olan, Keldânî Hânedânı'ndan Bâbil Kralı II. Nebukadnezar'dır ki kaynaklarda **Buhtunnasr** olarak da geçmektedir. (Nâşir)

80 **Baltazar**: (Vefâtı: M.Ö. 538) Bâbil'in son kralı. (Nâşir)

Şark ve Kılıç Şövalyesi rutbesi kabûl âyini:
Namzed, reisin huzûruna elleri zincirli bir halde girer.

düşmüş ve orada Zorobabel isminde bir oğlu olmuştu. Bu zât, Cyrus zamânında Kudüs'ün mâbedinin yeniden inşâsı için yedi bin amele ile birlikte geri dönmüştü. Namzed, Zorobabel rolünü oynar. Celse "şafak söktü!" cümlesiyle başlar.

Hükümdar:

"- Kumandanlar, prensler, şövalyeler!. Çoktan beridir esir olan yahudileri âzâd etmeye karar vermiştim. Onları zincir altında inler görmekten usandım. Lâkin bu gece gördüğüm bir rüyâ hakkında sizin reylerinizi almadıkça onları âzâd edemezdim."

Hükümdar yukarıda zikrettiğimiz rüyâyı nakleder. Orada bulunanlar düşünceli ve şaşkın gözükmeğe telerken birinci general kılıçla bir takım vaziyetler yapar ki yahudilerin âzâd edilmesinin lehinde rey verdiğiine işârettir. Herkes generali taklîd eder.

Hükümdar:

"- Esâret son bulsun!. Kumandanlar, prensler, şövalyeler! Kılıç şövalyeleri meclis açılmıştır!"

Hükümdârın bu sözlerini generaller tekrâr eder ve hepsi birlikte:

"- Hoze, Senâ Hudâ'yadır!. Hoze, Senâ Hudâ'yadır!. Hoze, Senâ Hudâ'yadır!." der.

Bu gevezelikler icrâ edildiği esnâda namzed hazırlık odasında bulunur. Merâsim müdürü ile iki kardeş hazırlık odasına giderek namzedin boynuna atılırlar ve onu bûselele gark ederler. Sonra ona kızıl elbiseler giydirirler, kollarına uzun bir zincir takarlar, adının Zorobabel olduğunu ve me'yus görünmesi gerektiğini söylerler.

Kırmızı salona girecekleri zaman kapıda namzede birçok sual sorulur. Merâsim müdürü, bu sorulara vereceği cevapları namzede telkîn eder. Bu sual ve cevaplar bir sürü hezeyandır. En tuhafı da namzedin yetmiş yaşında olduğu-

nu söylemesidir. Nihâyet hükümdârın huzûruna çıkarlar.

Hükümdar:

"- Buraya ne istemeye geldin?!"

Zorobabel:

"- Hükümdarın merhamet ve adâleti kimler içindir?"

"- Yetmiş senedir esir olan kardeşlerin içinde adın nedir?"

"- Akrânım içinde en muktediri, rutbe olarak mason ve kötü bahtım sebebiyle esir Zorobabel'im!"

"- Ne gibi bir sebeble mürüvvetime mürâcaat ediyorsun?"

"- Hükümdârı tenvîr etmesini Cenâb-ı Hakk'dan talep ederim. Adâlet hükümdârı, mâbedimi inşâ için gitmemize müsâade etsin."

Bundan sonra Zorobabel daha birçok suallere hedef olur. Nihâyet hükümdar onun hürriyetini iâde ile ellerindeki zincirin çözülmesini emreder ve Zorobabel'e bir kılıç vererek:

"- Seni 'kılıç şövalyesi' yaptım." der.

Bundan sonra reis "pek şöhretli üstad" ünvanını alır ve ikinci bir komedya başlar. Şimdiye kadar emsâlini gördüğümüz sonu gelmez soru ve cevaplar teâtî edilir ve en sonunda, yukarıda örtülü olduğunu bildirdiğimiz şeffaf levha açılır, şövalyeler üç kere "Zorobabel!.." diye bağırlarlar. "Yıldızlar doğuyor!.." cümlesiyle celse son bulur.

16. Derece: Kudüs Prensi

Bu derecedeki hurâfe yukarıkinin devâmı gibidir. Zorobabel Kudüs Mâbedi'ni ikmâl etmek husûsundaki acziyetini izhâr ederek Cyrus'un halefi olan Darius'a mürâcaat eder. Darius, Zorobabel'i himâyesi altına alarak Sâmirîler'i⁸¹,

81 Sâmirîlik: Yahudiliğe benzer bir dine inanmakla birlikte Yahudiler tarafından Yahudi kabul edilmeyen bir topluluk olan Sâmirîler'in târihi oldukça eskidir. M.Ö. 722 yılında İsrâil Krallığını ortadan kaldıran

Beni İsrâil'in emri altına koyar. Zorobabel bunlardan vergi alarak mâbedi inşâ etmeye devâm eder. Bu dereceye kabul celsesi Yahudi Târihi'nin en tatsız parçalarını nakl ile geçer.

Asur İmparatoru Sargon, bura halkından bir kısmını Asur'a ve Medlerin şehirlerine sürmüş ve bunların yerine Bâbil, Kuta ve Avar'dan getirdiği insanları yerleştirmiştir. Bunlar daha sonra Yahudilerin te'siri altında Yahudileşmiş fakat bu durum Yahudilerce kabul edilmediğinden yerleştirildikleri şehrin ismine izâfeten isimlendirilerek farklı bir din mensûbu olarak telâkkî edilmişlerdir.

"Yahudiler ile Sâmirîler arasında bir çok fark vardır. Yahudilerin *Tevrat*'ı ile Sâmirîlerin *Tevrat*'ı arasında altıbine yakın fark bulunmaktadır. Sâmirîler, Kudüs'ün yerine Gerizim'i kutsal mekan olarak kabûl ederler ve kendilerini gerçek Yahudi olarak görürler. İnancının temel dayanağı *Tevrat*'tır. *Tevrat* ise Mûsa'ya vahyedilen beş kitaptan ibârettir. İnanc esasları da buna uygun olarak beştir:

1- Eşi ve yardımcısı olmayan Allah tektir. Sıfatları insan sıfatına benzemez.

2- Mûsa; Allah'ın yegâne resûlü ve bütün devirler için de peygamberdir. Vahy onunla son bulmuştur. Onun gibi peygamber bir daha gelmeyecektir.

3- *Tevrat*, mükemmel ve tamdır. Hiçbir zaman değişmeyecek ve nesledilmeyecektir.

4- Gerizim Dağı ebedî hayat yurdu, bereket dağı ve Allah'ın yeryüzündeki tek makaamıdır.

5- Yeniden dirilme günü olacaktır. İyiler cennetle mükâfatlandırılacak, kötüler de cehennemde cezâ göreceklerdir.

Sâmirîlerin ibâdet şekilleri müslümanlarınkine çok benzer. Müslüman gibi abdest alırlar. Abdestte, sırasıyla elleri, ağzı, burnu, yüzü, kulakları, sağ ayak ve sol ayağı yıkarlar. Abdest esnâsında *Tevrat*'tan parçalar okurlar. İbâdet dili Aramca'dır.

İbâdet yerleri, Müslümanların mescidi gibidir. Yahudilerin sinagogları gibi içeride masa veya sıra bulunmaz. İbâdetlerinde rûkû ve secde vardır. İslâm'daki namaza benzer namaz kılarlar. Yahudiler târih boyunca hiçbir zaman Sâmirîleri gerçek Yahudi olarak görmemişlerdir. Sâmirîler buna rağmen varlıklarını günümüzde de sürdürmektedirler. Sâmirîlerin sayısı günümüzde yaklaşık 1.000 kişi kadardır. Bunların tamamına yakını İsrâil ve Filistin'de yaşamaktadırlar." (Kaynak: <http://www.dunyadinleri.com/samiriler.html-04/01/2008>) (Nâsir)

Kudüs Prensi derecesi kabûl âyini:

Bu derecenin kabûl âyiniinde herkes beyaz uzun entâri giyer ve sakalsız olanlar takma sakal kullanır. Namzed, sefir olarak Darius'a gönderilmiş ve vazîfesini muvaffakiyetle icrâ etmiş farz edilir.

Herkes namzede "muhterem ihtiyar" diye hitâb eder.

17. Derece: Şark ve Garb Şövalyesi

Bu derece, Gül-Haç'ın kapısıdır. Haçlı Seferleri zamânında icâd edildiği söylenir. Kudüs-i Şerîf, Romalılar tarafından tahrib edildiği zaman Yahudiler çöle kaçmışlardı. Bu serseriyâne hayatları esnâsında "Therapeutes-(Tera-pistler)", "Ecoissais (İskoçyalı)" ve "Johannites (Yohanniler)" cemiyetleri teşkil etmişlerdi. Haçlı şövalyeleri, Yohannilerle mülâkat ederek hakîkî dîni onlardan almışlardır.

Yohanniler husûsî bir cemiyet teşkil etmekte ve *İncil*'in hakîkî mânâsına vâkıf olma dâvâsında bulunmakta idiler.

Bu dereceye kabûl âyininin yapılacağı salon kırmızı kumaşlarla döşenmiştir. Meclis yirmi dört âzâdan müteşekkildir. Reis, "*Apokalipse*" isimli eserdeki yirmi dört ihtiyarın reisini temsîl etmekte olup "pek muktedir" ünvanını almaktadır. Mubassırlar ve âzâ "muhterem ihtiyarlar" nâmını taşır. Hepsi uzun sakallar takmış ve tahtlar üzerinde oturmuştur.

Salonun ortasında bir levha vardır. Bu levhada hilâl üzerinde çıplak bir adam tasvîri vardır. Levhanın dış tarafında şu yedi meleşin ismi yazılıdır:

Raphael, Gabriel (Cebrâil), Mikâel (Mikâil), Adaniel, Salathiel, Anael ve Uriel.

Celse "güneş batmak üzeredir" cümlesiyle küşâd edilir. Bu celsede namzede "yedi" sayısının güzelliği ve esrârı telkîn edilir. Yedi sayısı hakkında selef tarafından şimdiye kadar yapılmış olan hezeyanların hiçbirisi unutulmaz. Brahmanların, Zerdüştilerin, Eski Mısırlıların, Yunanların ve Romalıların yedi sayısına niçin ehemmiyet verdikleri îzâh olunur.

Bu gevezelikler sona erdiği zaman reis namzede şöyle der:

"- Muhterem ihtiyar, sana şâyân-ı hayret bir şey göstereceğiz."

Bunun üzerine o vakte kadar üzeri kapalı olan bir şeffafın perdesi açılır.

Oradakiler:

"- Abaddon!" diye bağırarak dizüstü düşerler.

Reis mülhimâne bir tavırla:

"- Cemal!. Ulûhiyyet!. Hikmet!. Kudret!. Şeref!. Şan!. Kuvvet!." Örtüsü açılan şeffaf, *Apokalipse*'deki yedi mührü gösterir.

Reis namzede hitâben:

"- Eskilerin sakallarının niye ak ve uzun olduğunu bilir misin?"

Kahkahalarla gülünmesi lâzım gelen bu ahmakça suâle namzed, daha ahmakça bir cevap verir:

"- Her ne kadar ben bilmiyorsam da siz biliyorsunuz ya!."

Bundan sonra reis yedi keseli bir kitabı açar. Keselerin birinden mini mini bir ok çıkararak oradakilerden birine:

"- Gidiniz ve fütûhâta devâm ediniz!." yazılı oku verir.

Diğerinden yüksük büyüklüğünde bir tac çıkarır. Bir diğerinden bir buhurdanlık, dördüncü keseden fındık büyüklüğünde bir ölü kafası heykeli ve geri kalan keselerden de bu gibi şeyler çıkararak orada bulunanlara dağıtır. Bu iş bitince:

"- Artık bir şey yok!. Pathmos Adası'na⁸² gidiniz!.." der ve herkese birer zurna verir. Oradakiler bu zurnaları öttürerek dehşetli bir zırlı çıkardıkları sırada yedi fişek atılır. Namzed yemîn ederek Şark ve Garb Şövalyesi rutbesini almış olur.

Mason Nizamnâmesi diyor ki:

"Bu derecedeki mesâiden maksad toplanma ve birlik-

82 Günümüzde Yunanistan'a bağlı bulunan, Batı Anadolu sâhillerine yakın Ege Denizi adalarından biri. (Nâşir)

te hareket etmenin faydalarını anlatmaktır.”

Doğrusu bu kadar basit bir hakîkati anlatmak için bir sürü saçmalık ve zurna zırlıtısına niçin lüzûm görüldüğüne bir türlü akıl erdirilemiyor.

YÜCE RÛHÂNÎ MECLİS

18. Derece Gül-Haç/Le Rose-Croix (The Rosicrucian)

Bu rutbe, Farmasonluk'un en mühim derecelerinden biridir. "Kızıl Masonluk", Gül-Haç derecesi demektir.

Üstad derecesini bulmuş masonlardan hangilerinin yüksek derecelere terfî ettirildiğini geçen bahislerde söylemiştik. Gül-Haç derecesi, masonlukta çok mühim bir menziledir fakat bir Gül-Haç, bütün sırlara vâkıf olarak addedilemez.

Bu mertebeyi bulanlar, dînî hisler taşıyanlardır ki onların bu hissi, Gül-Haç mertebesinin esrârıyla başka bir mecrâa kaydırılır.

Bütün sırlara vâkıf olanlar, Kadoş Şövalyesi derecesini bulanlardır. Bununla berâber Gül-Haç'lara bu esrâr perdesinin bir kısmı açılır. Gül-Haç derecesine çıkacak masonun en az otuz iki ay üstadlıkta kalmış ve hizmet etmiş olması lâzımdır.

Farmasonluğun en mühim mertebelerinden biri olan Gül-Haç derecesini tafsîlâtı olarak îzâh edeceğiz.⁸³

83 Müellifin delil olarak gösterdiği eserler şunlardır:

1- *Rituel de Chevalier Rose-Croix du Rite Ecossais Ancien Accepte*: Pâris'te Quantin Kütübhânesi tarafından basılmış ve İskoçya Mezhebi Umûmî Merkezi'nce reislere dağıtılan Gül-Haç İlmihâli.

2- *Rituel des Loges Chapitra les de l'Obedience du Grand-Orient de Fran-*

Gül-Haç atölyesi, "yüce rûhânî meclis" diye isimlendirilmiş olup dört dâireden müteşekkildir: Yeşil oda, siyah oda, cehennemî oda ve kızıl oda. Yüce meclis onbeş reis tarafından idâre edilir.

Meclisin reisi "pek hikmetşinâs athirsata" ünvânını alır ve Galilee Yahudi Hükümdârı Herode'yi temsîl eder. Mubassırlar, "büyük muhâfız" nâmını alırlar. "Belâgat Şövalyesi", hatîbin ünvânıdır. "Muhâberât üstâdı", kâtibin yeni ismidir.

Bu vazîfeler intihabla verilir ve bir sene devâm eder. Atölyeler için artık, "falan yer maşrıkına tâbî..." denilmez. Maşrık yerine "Vâdî" tâbiri kullanılır. Bunun gibi Gül-Haç'lar atölyelerinde sıralara değil koltuklara otururlar. Müfrezelerine sütun denilmeyip vâdî adı verilir. Yeşil oda, namzed olan üstadları kabûle hazırlamak içindir. İsminden de anlaşıldığı üzere oda, yeşil kumaşlarla döşeli olup riyâset masasının örtüsü siyahtır. Üç mumlu bir şamdan odayı aydınlatır. Masada, mahfelin küşâdı için verilen me'zûniyet şehâdetnâmesi, bir kılıç ve bir tokmak vardır.

Gül-Haç mertebesini bulanların resmî ünvânı; "ulvî şehzâde"dir.

Gizli reisler tarafından, fevkalâde istifâd sâhibi olduğu tesbît edilerek sâir derecelerde bekletimeden 18. Gül-Haç derecesine çıkarılacak üstadlar, yeşil odaya bitişik bir salon-da beklerler. Her biri, masonluğun gâyesi hakkında yazdığı

ce, Pour les Travaux des Chevaliers Rose-Croix: Fransa Maşrık-ı Âzâmı'na Tâbî Olan Rûhânî Mahfeller Gül-Haç İlmihâli, Maşrık-ı Âzam Başkâtibi Mösyö Thévenot tarafından reislerden birine gönderilmiş ve müellifin eline geçmiştir.

3- *Rituel de Grade Rose-Croix*: 33. dereceli Ragon isimindeki bir far-masonun Gül-Haç İlmihâli adındaki eseri.

4- *Tuileur General, (édition sacrée)*: Maşrık-ı Âzam tarafından kadoş-lara dağıtılan *Umûmî Kiremitleyici* (mukaddes baskı) nâmındaki eser.

5- *Manuel General de la Franc-Maçonnerie*: Manuel Teissier tarafından yazılmış olup 1884 senesinde basılmış olan *Mason İlmihâli*.

mütâlâanâmeyi berâberinde getirmiştir. Bu mütâlâanâmeler, namzedlerden evvel meclise ulaştırılır.

Celse yeşil odada küşâd edilir. Mubassırlar tarafından, orada bulunanların Gül-Haç rutbesini hâiz olup olmadıkları tedkik edildikten sonra herkes yerine oturur.

Reis bir tokmak darbesi vurarak:

"- Pek yüce birinci büyük muhâfız kardeş, saat kaç-tır?!"

Muhâfız:

"- Güneşin battığı, karanlığın zemin sathına yayıldığı, parlak yıldızın kaybolduğu, mason âletlerinin dağıldığı ve kelâmın kaybolduğu saat!"

"- Pek yüce ikinci büyük muhâfız kardeş, buraya niçin toplandık?!"

İkinci muhâfız:

"- Kaybolan kelâmı, himmetinizle bulmaya geldik."

"- Mâdem ki öyledir, şövalye kadeşlerim, kaybolan kelâmı bulmaya çalışalım. Bir maksada vâsıl olmak için, hepimiz birimiz ve birimiz hepimiz hükmünde yekvücûd hâlinde işleyelim. Muhâfız kardeşler, vâdîlerinize mensûb şövalyeleri haberdâr ediniz ki bu yüce meclisin mesâisi başlayacaktır.

Birinci muhâfız:

"- Cenub vâdîsi şövalyeleri, meclisin mesâisi başlayacaktır!"

Reis, sonuncusu fâsılalı olmak üzere yedi tokmak darbesi vurur. İki muhâfız tarafından bu darbeler tekrarlanır. Reis, sol elinde ucu havaya kaldırılmış kılıç, sağ eli kalbi üzerinde ve başı açık olduğu halde:

"- Şövalyeler, kalkınız ve nizam alınız!"

Hepsi ayağa kalkar ve mütâd olduğu üzere, atölyenin bağlı olduğu şark-ı âzam veyâhud yüce meclisi yâd ve Kâinât'ın Ulu Mîmârı'nı tâzim ettikten sonra reis:

"- Bana geliniz şövalyeler, işâret vâsıtasıyla (hepsi Gül-Haç mertebesine mahsus işâreti yaparlar.) İkinci işâret vâsıtasıyla (onu da yaparlar.) Batarya vâsıtasıyla (yaparlar) ve esrârengiz alkış vâsıtasıyla.

Hepsi:

"- Hoscheah!. Hoscheah!. Hoscheah!."

"- İman, şefkat ve ümîd rehberimiz olsun!."

Reisin emri üzerine herkes yerine oturur. Evvelâ geçen toplantının zabıtları okunarak üzerine mütâlâası olan serd eder ve zabıtnâme tasdîk edilir. Sonra misâfir ve ziyâretçi sıfatıyla gelmiş olan Gül-Haç dereceliler varsa meclise dâhil edilirler.

Üstadlıktan yâni 3. dereceden 18. dereceye yükseltilmesi gizli reislerce kararlaştırılmış olan üstadlar, bu arada meclise alınırlar. Garbda kendileri için hazırlanan koltuklara oturtulurlar. Reis aşağıdaki nutku îrâd eder.

Pek Hikmetşinâsın Nutku:

"Kardeşlerim! Cemiyetin nizamları mûcibince sizi imtihanlara çekmezden evvel, şimdiye kadar size verilen ve şübhesiz mânâsına nüfûz ettiğiniz mâlûmâtı hatrınıza getirmek isterim. Size denildiği gibi masonluk güzel hislere, necîb temâyüllere ve yüce fikirlere açık bir mâbeddir. Masonluk, terakkînin ileri karakoludur. Lâkin telkîn ve tâlimlerini daha müessir bir şekilde yapmak için onu remiz ve işâretlerle techîz etmiş ve derecelere taksîm eylemiştir tâ ki mensublarına zekâ ve idrâk seviyelerine göre bir mârifet verebilsin.

Bu bâbda kabûl edilen usûl pek sâde idi. Masonluk, mensublarına beşeriyet târihini vukuat îtibâriyle değil akîdenin te'sîri ve mânevî ve fikrî tekâmülleri îtibâriyle öğretmek istedi.

Bu maksad için, uzun uzadıya tahsîle hâcet kalmadan

gerekli mâlûmat tedricen elde edilebilsin diye, ameli ve basit bir usûl aradı.

Farmasonluk, dînî akîdesini *Tevrat*'tan alan kavimlerin arasında zuhûr ettiği için rumûz, esâtir ve destanlarını yahudi kitaplarından aldı.

Kâinât'ın Ulu Mîmârı adını verdiği ulûhiyyeti tasdikten başlayarak yolunu şaşırıksızın, insanlığı bütün dînî tezâhürleri îtibâriyle inceden inceye araştırdı. Yahudilikten türemiş olan mezhepleri dolaşıp tam bir felsefe olarak akılda karar kıldı.

Mensublarına, beşeriyetin geçirdiği safhaları yaşatmak isteyerek tâlimât ve tedrisâtını üç kısma ayırdı:

- 1- Yahudilik devresi,
- 2- Bütün çeşitleriyle din devresi,
- 3- Fen ve felsefe devresi.

Yahudilik devresi 16. dereceye kadar olan mertebeleri ihtivâ eder. Bu devrede ancak "Sâmî Kavmi"nin tekâmülleleriyle iştigâl ederler. Orada her şey şarka mahsustur. Kudüs, Süleyman ve Mâbed-i Süleyman, Sur, Hiram, Zorobabel ve Cyrus bunların hepsi Şark'a âiddir.

Parolalar hep Yahudi ve Süryânî lisanlarından alınmıştır. İşâretler bile hep Yahudi alfabesindeki harfleri temsîl eder. Masonluk buraya kadar, tek ilâha inanan Sâm evlâdını tâkib ederek bir çok ilâhlara inanan Yâfes evlâdını ihmâl etti.

Lâkin Hıristiyanlık garbı istilâ ettiği ve tek ilâh akîdesi şarka mahsus kalmayarak medeniyet âlemine yayıldığı vakit masonluk iki kavmi, iki cinsi birleştirerek "Şark ve Garb Şövalyeliği" nâmını taşıyan 17. dereceyi meydana getirdi. Demek ki Yahudilik devresini terk ederek ikinci safhaya girdi.

Bu ikinci safha, dînî tezâhürlerin maddiyyâta ibâdet şeklidir. Bu defa bu safha ile meşgul olacağız.

Muhterem üstad kardeşlerim, evvelâ onyedî dereceyi birer birer gözden geçireceğiz. Dikkatle dinlemenizi ricâ ederim.

1- Çırak

Çırak, masonluğa karşı hüsn-i niyet sâhibi bir adam sıfatıyla kabûl olunmuştur. Orta Çağ'da çıraklar, üstadların itaatli ve sessiz hizmetçileri idi. Çırak, san'at ve hikmete vâkîf olmayıp üstad ve san'ata bir yemîn ile bağlı olarak sadâkatinin mükâfâtını beklerdi ve yalnız hizmet edeceği üstâdî seçme hakkına sâhibdi.

Masonluk, muntazam bir esnaf cemiyeti hâline girince çıraklar cismânî imtihanlara tâbî tutuldu. Şimdiki masonluk da bu imtihanlardan bâzılarını muhâfaza etmiştir. Maksad, hikmet yolunun müşkülâtla dolu olduğunu ve ihtiraslara galebe edilmeyince ilmin elde edilemeyeceğini bildirmek üzere namzedin muhayyilesine te'sîr etmektir.

2- Kalfa

Kalfalar da çıraklar gibi üstâdlara sadâkat gösterirler. Üstâdlar, onları san'at mütâlâalarına dâvet ve fenden haberdâr ederler. Onlara maddî ve mânevî âletleri kullanmayı öğretirler. Lâkin mâbedin inşâsına mahsus olan maddeler cilâlanmamıştır, kalfa doğru iz tâkib ediyor. Fakat hedef ve maksadı henüz göremez. Hedefe vâsıl olabilmek için daha çok gayrete muhtacdır.

3- Üstad

Remzî masonluğun en mühim derecesi, şübhe yok ki üstadlıktır. Üstadlığa mahsus olan remizler pek yücedir. Bir adım daha: Amele maddiyyattan ayrılarak zekâ âlemine yükselecektir.

Mâbedin şekli, manzarası ve mâtem tasvirleri bu dere-

ceye cenâze alayı hâli verir. İhtimal ki ecdâdımız, bu merâsimle bize mârifetin elemsiz ele geçmeyeceğini bildirmek istemişlerdir.

Loca muhteremi, Hiram'ın hüznü verici efsânesini nakleder. Bu vehimler anlatıyor ki hayr, evvelâ kibrin mağlûbu olmuşken sonra mezardan çıkmış ve ebediyyen yaşamıştır.

.... Her şey gösteriyor ki üstadlık derecesi, masonluğun ilk zamanlarına kadar çıkar."

Burada pek hakîm sözüne ara verir. Hitâbet nöbeti, belâgat şövalyesi nâmını alan hatîbe gelir.

Hatib, üstadlık derecesinden îtibâren 17. dereceye kadar olan mertebeleri tafsîlâtıyla namzede anlatır. (Bu mertebeler, zâten mufassal bir sûrette yazılmış olup okurlarımızın mâlûmu olduğundan burada tekrârına lüzûm görülmemiştir.) Hatîbin sözünü bitirmesiyle reis aşağıdaki izâhata devâm eder.

Pek Hakîmin İkinci Nutku:

İşte kardeşlerim, görüyorsunuz 3. dereceyi 17. dereceye rabtedici bir zincir hükmünde olan mertebeleri tahlîl etmek lâzımdı. Zîrâ bu merâtibi birçok târihci yanlış bir sûrette tasvîr etmiştir.

Zâten size verilecek olan "18. Derece İlmihâli" size bu mertebeleri gerek astronomi ve gerekse târih nokta-i nazarıyla mufasssalaan bildirecektir.

4. den 17. ye kadar olan dereceler, ekseriyetle her biri için ayrıca kabûl âyini yapılmayarak telkin ve irtibât sûretiyle verilir. Bununla berâber, her birini ayrı ayrı veren localar da vardır.

17. derece ile berâber dînî devreye giriyoruz ki bu devre maddî bir mezhebin bütün tezâhürlerini câmîdir. Beşeriyet, rüşdünü isbât etmiştir. Artık onun dimâğında me-

chul bir his kaynamaya başlamıştır. Beşeriyet, fikrî faâliyetlere ihtiyac hissediyor, bir yol arıyor. Beşeriyet, Allah'ın birliğine inanıyor ve bu akîdeyi reddeden ve şübheli gören kimse bulunmadığı için onu reddedilmez ve şübhe götürmez addediyor. Kendisine ebedî saâdet yolunu açtığını zannettiğine karşı büyük bir aşkla mütehassis oluyor. Artık ona yalnız îmân ve îtikad kâfi gelmiyor, mebd' ve mercî gördüğü Hakk'a karşı ibâbet ve kulluk lüzûmunu da hissediyor.

Henüz bülûğuna yaklaşmış olan beşeriyete akıl ve mantıktan bahsetmeyiniz, o bunları bilmez! O, gençliğinin getirdiği bütün his ve aşk şiddetiyle îmân ve tasdik ediyor. Orta Çağ'da Yunan ve Roma Medeniyeti batmıştır, âlem karanlık ve cehâlet içindedir. Aklın nûrânî bir zerresi, manastırların derin sükûnetinden pek nâdir de olsa yüz gösterebiliyor. Âlemde hâkim ve mahkûm, efendi ve köle var. Ortada hükümfermâ olan hukuk, kör ve yalan düstûrlara istinâd eden sahte bir hukuktur.

İşte böyle bir hengâmede, gasbci ve zâlimlerin arasında mazlumlara himâye edecek bir sınıf peydâ oldu: Şövalyeler...

Hükûmetsizlik ve istibdâddan doğan bu sınıf, sukut etmekte olan ahlâk ve mâneviyâtı muhâfaza etti. Onun iftihâr edilecek sloganı: "Vazîfeni yap, ne olursa olsun!" idi.

(Namzedler, üstâd iken on dört dereceyi birden alacak kadar istîdâdlılardan olduğu takdirde Pek Hakîm hâssaten onlara hitâbla) Azîz kardeşlerim bu sebebe mebnî olarak sizi "Şark ve Garb Şövalyesi Derecesi"ne yükseltiyor ve on dört dereceyi birden size bahşediyorum."

Bu hutbenin sonunda Pek Hakîm tokmağını vurur ve herkes ayağa kalkar. Pek Hakîm, namzedlere:

"- Kardeşlerim, vaziyet alınız ve yemîn ediniz!" der.

Namzedler, üstâd vaziyeti alır ve içlerinden birinin okuduğu şu yemîni her biri tekrar eder.

Yemin Sûreti

"Cehâletin, beşerin mukadderâtı üzerindeki uğursuz te'sirine kaanî' olduğum için fen ve hakikat nûruna tâbî olacak ve onu yayacağıma yemîn ederim."

Pek Hakîm:

"- Kâinât'ın Ulu Mîmârı şerefine... Şark-ı Âzam nâmına ve mâlik olduğum salâhiyet üzerine size dörtten on yediye kadar olan on dört dereceyi veriyorum. (Meclise hitâben) Kardeşlerim, işâret ve batarya ile alkışlayalım." (17. derecenin işâret ve bataryası icrâ olunur.)

Yeni şövalyelere on dört derecenin esrârı tevdî olunduktan sonra 18. dereceye hazırlanmaları için yalnız bırakılırlar ve sâirleri ayakları ucuna basarak sessizce çıkarlar. Biraz istirahatından sonra "siyah oda"da ictimâ ederler.

Bu odada, şark cihetindeki tahta sedir önünde kırık direkler ve terk edilmiş âletler vardır ve oda siyah kumaşlarla döşenmiştir. Tavan dahî siyahtır. Salon onbire mumlu üç şamdan tarafından aydınlatılır. Odanın üç köşesinde birer direk olup her birinde üçgen şeklinde birer şeffaf vardır. Birinin üzerinde "îman, hürriyet"; diğerinde "ümid, müsâvât" ve üçüncüsünde de "şefkat, uhuvvet" yazılıdır.

Salonun sonunda, içinden nûr çıkan bir mezarı gösteren bir levha vardır. Gül-Haç Şövalyeleri gayet hazin ve esefli bir çehre almaya çalışırlar. Reis, ictimâdan maksadın bâzı hakikat erbâbını Gül-Haç derecesine terfî ettirmek olduğunu söyler ve namzedlerin celbini büyük ehl-i hübreye emreder. Ehl-i hübre gider ve şimdiye kadar bir çok misâlini yazdığımız bir sürü soru ve cevabdan sonra namzedleri salona alır.

Pek Hakîm, bir sürü nizamdan, mâbedin yıkıldığından ve nûrun söndüğünden bahisle:

"- Heyhât! Üç kere heyhât!.." der ve nihâyet namzed-

leri seyahat ettirmesi için büyük ehl-i hibreye emir verir. Ehl-i hibre ve namzedler salonda dolaşırlar. Her direğe geldiklerinde şeffafta yazılı ilk kelimeyi namzedler, ikincisini de büyük ehl-i hibre telâffuz eder ve nihâyet yerlerine oturlar. Ehl-i hibre seyahatin sona erdiğini haber verir.

Pek Hakîm:

"- Kardeşlerim, bu seyahat size ne öğretti?"

Ehl-i hibre:

"- Üzerinde "îman, ümid ve şefkat" kelimeleri parlayan üç direk gördük."

Pek Hakîm:

"- Bu yazılar size ne fikir verdi?"

Ehl-i hibre:

"- Bunlar bizim için gizli ilham hükmündedir ki mânâsını derinleştiremiyoruz."

Pek Hakîm:

"- Kardeşlerim, bu üç kelime hak yolun özüdür. İman, zannettiğiniz gibi bâzı şeylere körü körüne inanmak değildir, Kâinât'ın Ulu Mîmârı'nın aklımızda yaktığı hürriyet meşâlesidir ki bir fener gibi bizi yanlış îtikad ve ilimleri tâkib etmekten men eder. Şefkat, uhuvvetin aynı değildir. Bu, bütün insanların karşılıklı hayırhâhlığıdır ki bilcümle fazîletlerin menşesidir. Ümid ise îman ve şefkatin semere ve neticesidir.

Öyle ise ümid rehberimiz olsun. Kardeşlerim, îman, şefkat ve ümidin ilhamları altında yeni seyahatler yapmak ister misiniz?"

Ehl-i hibre:

"- Evet, Pek Hakîm."

Pek Hakîm:

"- Öyleyse sizi kendimize yeni bir ahidle bağlamak isteriz. Şövalye kardeşlerim, ayağa kalkınız ve vaziyet alınız!"

Gül-Haç Şövalyesi rutbesi kabûl âyininde locanın görünümü

Namzedler, büyük ehl-i hibre ve merâsim müdürü delâletiyle mihrâba giderler. Yedi Gül-Haç Şövalyesi, namzedlerin başları üzerine kılıçları demirden bir kubbe yaparlar. Pek Hakîm'in verdiği yemin metnini, namzedlerden biri cümlesine vekâleten okur:

"- Elim, cesâretin alâmeti olan bu kılıçların üzerinde olduğu halde etrâfımı ihâta eden şövalyelerin huzûrunda, "Gül-Haç"ların bana tevdî edeceği sırları fâş etmemeye yemin ederim. Bundan başka, kardeşlerimi fikrimle aydınlatmayı, kolumla müdâfaa etmeyi va'deder ve bu tarîkatten ayrılarak gayr-ı muntazam bir meclis teşkil etmemeyi taahhüd eylerim."

Pek Hakîm:

"- Birinci Muhâfız Şövalye, bizi toplayan sebep nedir?"

Birinci Muhâfız Şövalye:

"- Derdlileri tesellî etmek, dalâlette olanları hidâyete ulaştırmak ve kayıp kelâmı bulmaktır."

"- Onu nasıl buluruz?"

"- Üç direk bize rehberlik eder."

"- Bu direkler nerede?"

"- Bilemiyorum fakat buluruz. Onlar karanlıkta bile bulunabilirler."

"- Öyle ise kardeşlerim, seyahat edelim. Denilmemiş mi ki: 'Arayınız, bulursunuz!'"

Bunun üzerine Pek Hakîm ile sancaktar ve yüksek rutbeli kardeşler odada dönmeye başlarlar.

Üzerinde "îman" yazılı direğe geldiklerinde reis bu kelimeyi telâffuz eder ve şeffafın içindeki mum söndürülür. Reis:

"- Heyhât, îman söndü!" der. Diğer sütuna vardıklarında da mum söndürülür. Reis:

"- Heyhât, şefkat söndü!" der. Ümid yazılı şeffafın

mumu söndürülmez ve reis:

"- Lâkin ümid bizi dâimâ aydınlatıyor, onunla îman ve şefkati tekrar nurlandırabiliriz." diyerek maiyyetindeki şövalyelerle kırmızı salona gider. Birinci Muhâfız, cenub vâdisindeki şövalyelerle salonu, ümid kelimesini tekrar ederek üç kere devren tavaf eder ve maiyyetiyle berâber Pek Hakîm'in nezdine gider.

Sonra ikinci muhâfız, aynı işi yaparak odadan çıkar. Ehl-i hibre ise namzedlerin gözlerini bağlayarak onları "cehennemî hücre"ye götürür. Bu odanın duvarları şeffaflarla doludur. Bunlar cehennemi gösterirler. Lâkin bu cehennemdeki şeytanlar ve azab görenler, ızdırâb çekerek acıyla bağırıp çağıracakları yerde gayet neşeli ve memnûn görünürler.

Kabil, Tubalkayin, Moabon gibi *Tevrat*'ta lânetlenen ne kadar şahıs varsa bu cehennemde azîzâne bir tavırla otururlar, ateşler içinde yüzerler.

İblis, Hiram'ın başına bir altın tac koymaktadır. Bu levha, **İblis**'i yücelten bir kitâbeden başka bir şey değildir.

Ehl-i hibre, namzedleri bu odaya götürdükten sonra gözlerini açarak:

"- Bakınız ve düşününüz!" der ve kendisi odadan çıkıp kapı önünde meraklı bir şekilde bekler.

Namzedler cehennemî hücrede tefekkür hâlinde iken Gül-Haç Şövalyeleri kızıl odada ictimâ ederler. Bu salon pek müzeyyen sûrette döşenmiştir. Salonun nihâyetinde üç basamakla çıkılan üzeri kızıl bir örtüyle örtülü bir mihrâb ve bunun üzerinde üç aded haç gösteren bir levha asılıdır. Ortadaki haçın ortasında diken taclı bir gül, diğer ikisinin ortasında ise kuru kafa vardır. Orta haçın alt kısmında kuyruğunu ısırarak bir yılan ve baş ucunda da ortasında "G" harfi bulunan bir parlak yıldız vardır. Bu mihrâb, celsenin başında bir örtü ile, arzû edildiği zaman açılacak şekilde, örtülmüştür.

Bu salonda da üç direk ve üzerlerine de siyah odadaki gibi şeffaflar konulmuş olup yalnız "ümid" yazılı şeffaf ışıktır. Duvarlarda, üzerlerinde türlü türlü yazılar bulunan levhalar asılıdır. Meselâ; "Kâinât'ın Ulu Mîmârı'nı Yüceltmek", "Velâdet, Hayat, Memât" v.s.

Reis, mubassırlarla diğer celselerde emsâli görülen sual-cevap faslını geçtikten sonra yedi tokmak darbesiyle:

"- Şövalye kardeşlerim, oturunuz!. Biraz sonra Şark ve Garb Şövalyeleri gelecekler. Şu anda seyahatlerini tamamlamak; îman, ümid ve şefkat üzerinde düşünmekle meşguldürler."

Bundan sonra reisle mubassırlar arasında bir sürü mânâsız kelâm geçer.

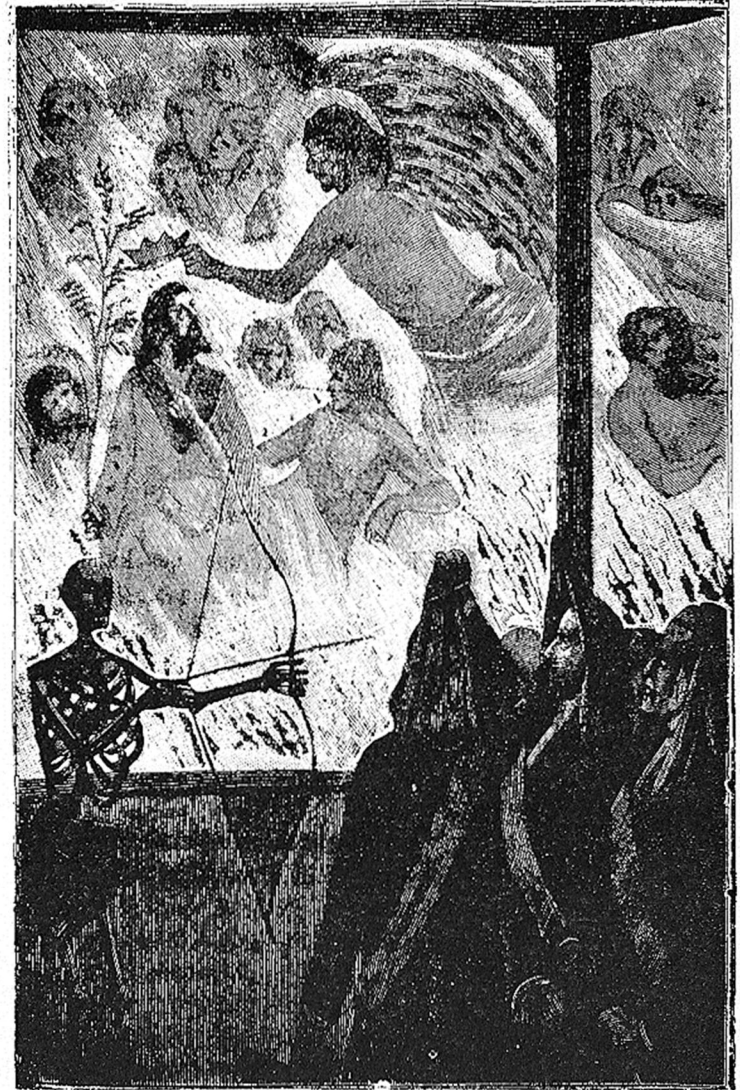
Gelelim namzedlere; Ehl-i hibre bunların gözünü tekrar bağladıktan sonra onları kızıl salona getirir. Bir çok sual ve cevabdan sonra namzedler odaya sokulur.

Namzedler adına hareket eden ehl-i hibre, kayıp kelâmı nihâyet bulduklarını şu sûretle beyân eder:

"- Birgün artık tâkatimiz kalmamış ve dizlerimiz bükülmüş idi. Artık gözlerimiz bir şey göremiyor, kulaklarımız işitemiyor ve sözlerimiz dudaklarımızın üzerinde sönüyordu. Can çekişmekte, ölmekte idik. Bu hal ne kadar devâm etti, bilemeyiz!. Yalnız hayâta dönüşümümüzde hârikulâde bir vak'anın şâhidi olduk. Henüz hislerimizde duygu başlamıştı ki gizli bir ses kalbimizde peydâ olarak bize şöyle hitâb etti: 'Güneş batalıdan beri yeryüzünü karanlık kaplamış, âlât ve edevât kırılmış, parlak yıldız kaybolmuş, ameile dağılmış ve "kelâm" zâyi' olmuştur. Bundan îtibâren sefâlet, masonluğu istilâ etti.

Siz kayıp kelâmı bulmak gibi mühim ve bir o kadar da zor bir işi deruhde eylediniz lâkin îmânınız yok!.

Cesâret alınız ey hakikat havârîleri!. Ümid meş'alesi sizi aydınlatıyor, şefkat size yolu gösteriyor, biraz daha gay-

Gül-Haç Şövalyesi rutbesi kabul âyini:
Cehennemî hücre

ret ederseniz maksada vâsıl olursunuz. Bilmiyor musunuz ki î mânın kudreti dağları yerinden oynatır. Cesâret ve hüsn-i niyet sâhibi adamlar, kardeşleriniz sizi bekliyor!'

Ses böyle söyledi ve hissettik ki bir nefha bizi istilâ ediyor. Sadâ uzaklaşırken bize bir "parola-kelâm" verdi ki yeni bir hakîkatin keşfine sebep oluyordu. O zaman yeniden doğuyormuş gibi kalktık ve sizinle buluşmadan bu kelâmı söylememeye karar verdik. Matlûbumuzun rûhunu teşkil eden şeyi şu kutu içinde size takdîm ediyoruz."

Merâsim müdürü kutuyu alıp reise götürür. Bu minicik kutu kırmızı bir kurdela ile bağlanmış ve kırmızı mumla mühürlenmiştir. Reis bir tokmak darbesiyle:

"- Ayağa kalkınız ve vaziyet alınız, şövalye kardeşlerim!."

Reis kutuyu açar ve içinden bir kâğıd çıkararak mih-râbın üzerine koyar. Kâğıddaki yazıyı heceler:

"-...I...N...R...I, bu kayıp olan paroladır!."

Bu esnâda şeffaflık örtün perde açılır ve direklerde kararlık bulunan şeffafların içlerine de mum yakılır.

Pek Hakîm:

"- Büyük ehl-i hibre şövalye, namzedlerin gözlerini aç!. (Bu emir icrâ edilir.) Kardeşlerim, parola bulundu, alkışlayalım!. Şövalyeler, bana geliniz, işâret ve ikinci işâret vâsıtasıyla, (yapılır) batarya vâsıtasıyla, (avuçlara yedi darbe vurulur) ve esrârengiz alkış vâsıtasıyla."

Herkes:

"- Hoscheah!. Hoscheah!. Hoscheah!."

Bundan sonra reisin dâvetiyle şövalyeler, büyük ehl-i hubrenin maiyyetinde salonun içerisinde gezinirler. Reis de maiyyetle dolaşır ve nihâyet vaziyet alırlar. Reis:

"- Ey Kâinât'ın Ulu Mîmârı!. Yalnız sen büyüksün, yalnız sen sana müsâvîsin. Senin sarayın azamet, tâcm kudret, saltanatın ebediyettir. 'Âhenk, adâlet ve muhabbet' denilen

senin kaanunlarını araştırmaktan ibâret olan mesâîmizi takdîs et. Masonluk, kavimlerin şerîati olarak insanları kardeşlik dâiresinde; muhabbet, fenn ve sa'y vâsıtasıyla birleştirdiği vakit masonlar, tabîate verdiği umûmî âhenkten zevk alarak sana daha lâıyk adamlar olacaklar. Ey Kâinât'ın Ulu Mîmârı!. Bu güzel günleri görmeyi bize nasîb et, âmin!."

Reis bir tokmak darbesi vurur. Her iki muhafız da birer tokmak darbesi vurur. Şövalyeler yerlerine otururlar ve reis aşağıdaki hutbeyi okur.

Reisin Hutbesi:

"Kardeşlerim, bize parolayı getirdiniz lâkin bu kelâmın mânâsını güzelce anladınız mı?!. Cehennemî hücredeki tefekkürünüz size bu mânâyı keşfettirdi mi?

Pek çok câhillere 'I.N.R.I.' terkîbinin mânâsını şu sûrette anlarlar: 'İesus Nazarénus Rex Iupearum' yâni; 'Yahudiler Pâdişâhı İsa.'

Bu anlayış doğru olarak kabûl olunamaz. İsa hiçbir zaman Yahudiler'e kral olmadı. Ona bu ünvânı düşmanları onunla istihzâ etmek maksadıyla verdi. Şu halde Hıristiyanlar'ın bu anlayışı kabûl etmeleri hatâdır. Bundan sarf-ı nazar olunursa ortada târihi ve remzi bir şahıs kalır. Biz size onu (yâni İsa'yı) umûmî kardeşlik ve eşitlik üzerine bir cemiyet müessisi sûretiyle takdîm ederiz.

Bu zât ister hakîkaten târihte yaşamış olsun, isterse beşer muhayyilesinin bir icâdı olsun, şefkat, hilm ve rızânın mümessilidir. Kadınları ve esirleri hak sâhibi kılmıştır. Velhâsıl kardeşlerim, bu şahsı "yekdiğerinizi seviniz" sözünü ilk söyleyen adam olmak itibârıyla kabûl edeceksiniz. Lâkin her sözün gizli birkaç mânâsı vardır. Lûgavî, edebî ve rûhânî mânâ. En yüce mânâyı anlamak ve keşfetmek hakîkî mensûba âiddir zîrâ bilirsiniz ki harfler öldürür, mânâ ise yaşatır.

Biz Gül-Haç Şövalyeleri, bu terkîbin mânâsını söyle anlarız:

'Igne Natura Rénovatur Intagra' yâni 'tabîat, ateş tarafından diri tutulmakta ve yenilenmektedir.' Bu mânâ her îtibarla doğrudur.

Edebî mânâsı bize tabîatin soğuklar tarafından uyuturulduktan sonra güneş onu tekrar ısıttığını, ekinler, çiçekler ve meyvelerin husûle geldiğini hatırlatıyor. Bu mânâ hâriciler için kâfidir.

Lâkin yüce ilimler ve ulvî sırları telâkkî edenler için hakîkî mânâ şudur: 'Tabîat, ateş tarafından yenilenir ve dirilitilir.'

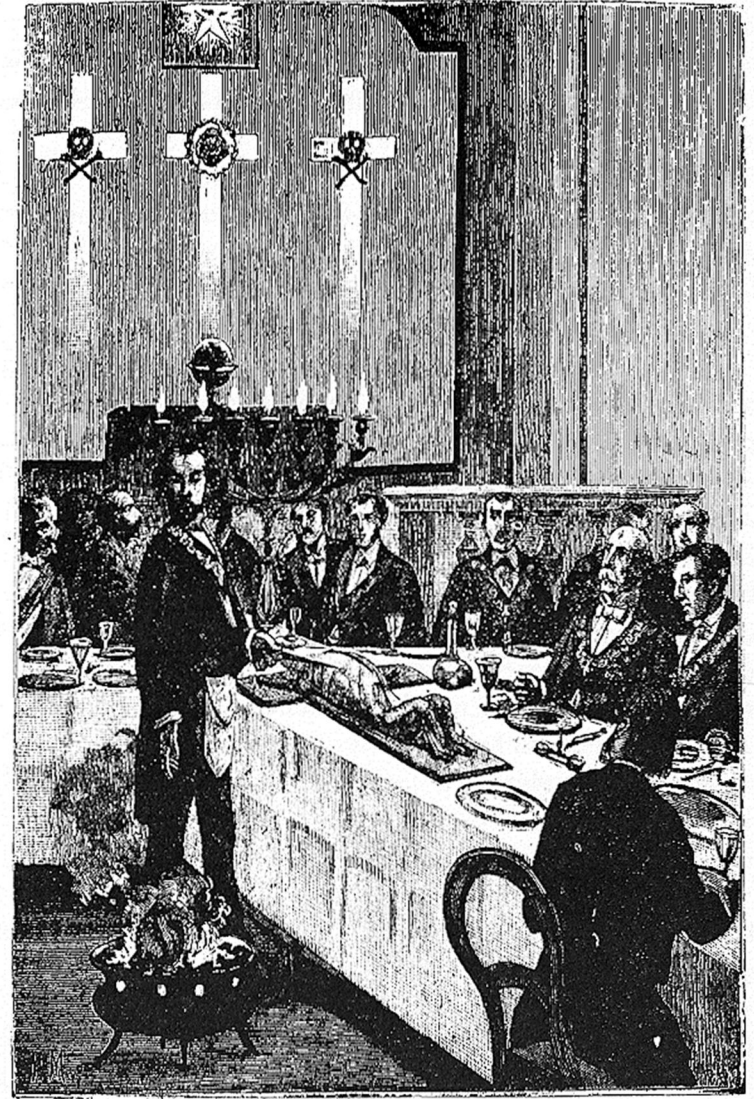
Filvâkî "Kelâm" bize ne diyor?

Demiyor mu ki; altının kızgın potada tasfiye edilişi gibi sâdık mü'min de ateş tarafından temizlenecektir."⁸⁴

Ateş maddî hayâtın aslî unsurlarından biridir ki bütün mevcûdâtı ihyâ eder. Üstâd derecesine yükseldiğiniz zaman gördünüz ki "Kelâm"ın kaybolması güz mevsiminin eseri idi. Parolanın bulunmasının, bahârî îmâ eden bir derecede olması lâzımdı. Bu derece de gül ve ateş ile remzedilir.

Burada ateşten maksad, bâzı maddî ihtiyaçlarımıza tekaabül eden ateş değildir. Hayır!. Ateşten maksad, 'aslî unsur, ihyâ ve muhafaza eden, bütün tabîati nüfûzuyla ateş-nâk eden'dir. Bütün remizlerimiz işte bu ateşi îmâ eder. Bu unsur ulvî ve tâhirdir ki ışık ve sıcaklık onun tahavvülleri; bereket, hareket ve hayat netîceleri; Kâinât'ı dolduran sayısız yıldızlar onun merkezleridir. Ateş diğer unsurları ihyâ eder; havaya saflığı, suya sıvılığı ve toprağa bereketi veren odur.

Kelâmı teşkîl eden bu mukades ateşin parıldaması üzerine insan, ibtidâî aslının bütün hukukunu geri aldı. Müsâvât yıldırımını altında esir, başını kaldırdı. Kadın, erkek-

Gül-Haç rutbesi kabûl âyini:
Reis, kuzunun ayaklarını keserek yanındaki mangala atar ve böylece Şeytan'a kurban takdîm etmiş olur.

84 Bu söz Ahd-i Atîk ve Cedîd'de vardır.

le eşit oldu. İmânî şefkat ve ümid nurları altında insanlar bir kardeş âilesi teşkiline dâvet olundu.

Şövalyeler, I.N.R.I. terkîbinin remzine dikkat ediniz ki onun mânâsı size fenn ve hakikat yolunda rehber olacaktır."

Pek Hakîm'in nutku bitince teşrîfat üstâdı yeni şövalyeleri mihrâba götürür. Hazret-i Süleyman bâbı açılmış ve üzerine bir kılıç konulmuş *Tevrat* üzerine ellerini koyarlar. İçlerinden biri hepsi nâmına aşağıdaki Gül-Haç yemînini eder:

"Geçtiğim mertebelerde ettiğim yeminleri yenileyerek, resmen bana tevdi edilecek Gül-Haç sırlarını ne bu mertebeye nâil olamayan masonlara ve ne de hâricîlere ifşâ etmeyeceğime, aksi halde kelâmdan ebediyen mahrum ve dâimâ karanlıkta kalmak cezâsına râzı olacağıma nâmusum üzerine yemîn ederim. Eğer ihânet edersem vücûdumdan bir kan nehri aksın, azabların ve işkencelerin en büyüğünü çekeyim, dikenler yatağım olsun, zehir içeyim, haça gerileyim. Kezâ Gül-Haç Şövalyesi derecesine nerede ve kimler tarafından kabûl edildiğimi dahî gizlemeyi taahhüd ederim."

Namzedlerin hepsi:

"- Yemîn ederiz!."

Pek Hakîm:

"- Her şey olup bitmiştir."

Bunun üzerine sancakdâr, "Gül-Haç"lara mahsus bayrağı açarak yeni şövalyelerin başları üzerinde sallar ve şöyle bir âyin başlar:

Reis, ellerini patrikler gibi yeni şövalyelerin başları üzerine uzatıp bir aralık kılıçla başlarına dokunarak:

"- Kâinât'ın Ulu Mîmârî şerefine!. Maşrık-ı Âzam nâmına ve hâmil olduğum salâhiyetle sizi Gül-Haç Şövalyesi yapıyorum. Fenlerin nurları sizleri aydınlatın!. (Sol omuzlarına kılıcı temâs ettirerek) Cesâret ateşi kalbinizi alevlen-

dirsin. (Sağ omuzlarına temasla) İman, ümid ve şefkat, sizi kardeşleriniz olan insanlara takdîs ettirsin. (Sancağı eline alıp başları üzerinde sallayarak) Mukaddes renklerimiz gölgesinde tarîkatimizin şerefi olmanızı temennî ederim."

Bu âyinden hemen sonra Pek Hakîm, yeni şövalyelerden her birini kucaklar ve onlara derecenin esrârını telkîn ve kordonlarını tevdi eder.

Pek Hakîm:

"- Kardeşlerim, kordonun rengi kırmızıdır. Al renk, güneşin yâni ocağında olan ateşin rengi olduğu gibi muhabbetin de rengidir.

Zînetinizi teşkîl eden haç dahî sizin için büyük bir ibret dersini hâizdir: Dik çizgi, nesli yâni hayâtı, yatık çizgi ise ölümü remzeder. Mânâsı şudur ki; ebedî hayâta ancak ölümden sonra nâil olunur. Gül, nesil bereketinin remzidir. Eski Mısırlılar'ın esrârında gül, en çok doğuran kadın demek olan "İzis" in alâmeti idi. Demek ki ortasında bir gül olan haç, mütemâdiyen yenilenen insanlığı îmâ eder ki bu esrârengiz remiz; "insâniyetin ölümsüz oluşu sırrını ihtivâ eder."

Bu nutku müteâkib yeni şövalyeler alkışlanır. Sonra reis kısa bir nutuk irâd ederek sözü belâgat şövalyesine bırakır. Bu hatîbin uzunca nutkunda ortaya konulan fikirler, Vücûdiyyûn Mezhebi'nin düsturlarını hatıra getirir. Bununla berâber bu bir menzile ve merhale olup ilerisi "Kadoş"lar bahsinde görülecektir.

Belâgat şövalyesinin nutku, basit dimağlar için Güneş'e ve yıldızlara ibâdet lüzûmunu ihtâr etmekten ibâret kalır ve bunlar Vücûdiyyûn'un düsturlarının inceliklerine varamaz. Bu derecenin esrârı hep ateş aslî unsurunun üzerinde devrân eder.

Belâgat şövalyesi nutkunda Süleyman'dan ve yüce

ilimlere vukufundan bahseder.⁸⁵

Pek Hakîm, belâgat şövalyesinin nutkunu alkışlatır ve böylece celseye nihâyet verilir.

85 Nübüvvet hakkında Ehl-i İslâm ile Müsevîler'in ve onlara uyan İsevîler'in fikirleri bir değildir. Bize göre nebî; mâsum ve sâdıktır ve nübüvvet, beşerin herhangi bir dahli olmaksızın taraf-ı ilâhîden verilir. Yahudiler'e göre ise nübüvvet istihlâf sûretiyle de alınır.

Hazret-i Süleyman hakkındaki İslâm menşeli rivâyetlerde onun bir isyan devresi geçirdiği mezkûr değildir. Yahudiler'e göre ise o bir aralık hakîkî mâbudâ ibâdet etmekten vaz geçip isyan etmiş ve Sur ahâlisinin ibâdet ettiği "Moloh" adlı putu mâbud edinerek ona kurbanlar kesmiş ve hattâ Kudüs Mâbedi'ni onun ibâdetine tahsis eylemiştir. Sihirbâzlık ve ifritlerle münâsebet gibi şeylere girmişdir.

İşte belâgat şövalyesinin beyân ettiği "yüce ilimlere vukuf" ta'n maksad, sihir ve efsûn gibi garib ilimler olduğunu ve medh edilen Süleyman'ın bir olan Allah'a ibâdeti terk eden Süleyman olduğunu Leo Taksil beyân ediyor. Yahudiler'e göre Hazret-i Süleyman ahir ömründe tevbekâr olmuş ve yine peygamberliğe iade edilmiştir. (Mütercimler)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM AREOPAGELER yâhud SİYAH MASONLUK ÜÇÜNCÜ KISIM FELSEFÎ MERTEBELER

ALTINCI SINIF

19. Derece: Semâvî Kudüs'ün Büyük Rûhânî Reisi

Gül-Haç Şövalyesi kusursuz üstaddır fakat bütün es-râra vâkıf değildir. Reis, idârede bulunmakla berâber bütün sırlara vâkıf olan "Kadoş Şövalyesi"dir. Şimdiye kadar masonluğun, Tabîyyûn'u⁸⁶ göklere çıkardığı ve ulûhiyyetin -tıpkı vaktiyle Maniheist⁸⁷ ve Templierler'in⁸⁸ itikadları gibi-

86 Tabîyyûn (Natüralizm): Tabiatı tek hakikat, bilgi ve değer kaynağı olarak kabul eden ve insan zihnini tabiat ıstılahlarıyla izâh eden sistemlerin umûmî adıdır. Başka bir ifâdeyle Natüralizm, felsefe, ilim, ahlâk ve san'attaki her çeşit yorumu tabiate ve onun kaaidelerine göre yapan, bütün fizik ve metafizik gerçekleri tabiate ve maddeye ircâ etmeye çalışan bir doktrindir. Bunlara göre, gerek hayatta ve gerekse hayâtın ötesinde olup da tabiate ircâ edilemeyen hiçbir şey yoktur. Tabiatın dışında, varlığı ve eşyâyı açıklamak için kullanılabilecek müteal bir düstur da mevcut değildir. (Tafsîlât için bkz. Hüsâmeddin Erdem, "Natüralizm", *Şamil İslâm Ansiklopedisi*, c.V, İstanbul 1992) (Nâşir)

87 Maniheizm: Mani (216-277) tarafından İran'da kurulmuş bir dindir. Hristiyanlık başta olmak üzere; Mazdaizm, Budizm ve sair Mezopotamya dinlerinden birçok unsur ihtivâ eden Mani Dini, iki prensip; iyi-kötü, karanlık-aydınlık, nur-zulmet üzerine kurulmuştur. Buna göre yaşadığımız dünya iyi ve kötü unsurların birleşmesinden meydana gelmiştir. İnsanın rûhu iyiliği, cesedi ise kötülüğü temsil etmektedir. Bu dinde, güneş ve aya dua etmek ve oruç tutmak da yapılan ibâdetler arasındadır. (Nâşir)

88 Templierler: Tapınak Şövalyeleri. (Nâşir)

esâsen bir değil iki hüviyete mâlik ve birbirine zıd iki esâsi ihtivâ ettiği görülmüştür.

Ulûhiyyette birbirine eş değerde mevcûd ve tabîatleri îcâbı yekdiğerine zıd bulunan bu iki esastan birisi dâimâ hayra, diğeri ise şerre nezâret etmekle mükelleftir. Gül-Haç mertebesinde mason mezhebi hakkında ifşâ olunan esrâr bundan ibârettir. Henüz öğrenilmemiş olan şey arka localarda hayr ile şerre nezâret edeceklerin ne oldukları ve tapınılmaya lâyık ulûhiyyetle nefreti mûcib ulûhiyyetin ne mâhiyeti hâiz bulunduklarıdır. Hulâsa reisler, namzedi tam olarak kendilerine celbedebilmek için onda şu kanâati uyandırmaya çalışırlar: İnsanlığın düşmanı, cehâlet ve taassub ilâhı *İncil* ve *Tevrat*'ta zikredilen Adonai'dir. Binâenaleyh *Ferişteh-i Ziyâ*, *hayr ve sa'yın sebebi ve hakîkatin vekîli*, *beşerin babası*, *Kâinât'ın Ulu Mîmârı* ise *Şeytan*'dır. Bu, ifşâ edilmesi mümkün olmayan bir sırdır ki namzed, hiçbir şifâhî mâlûmat almadan bu sırrı kendi kendine keşfe mecburdur.

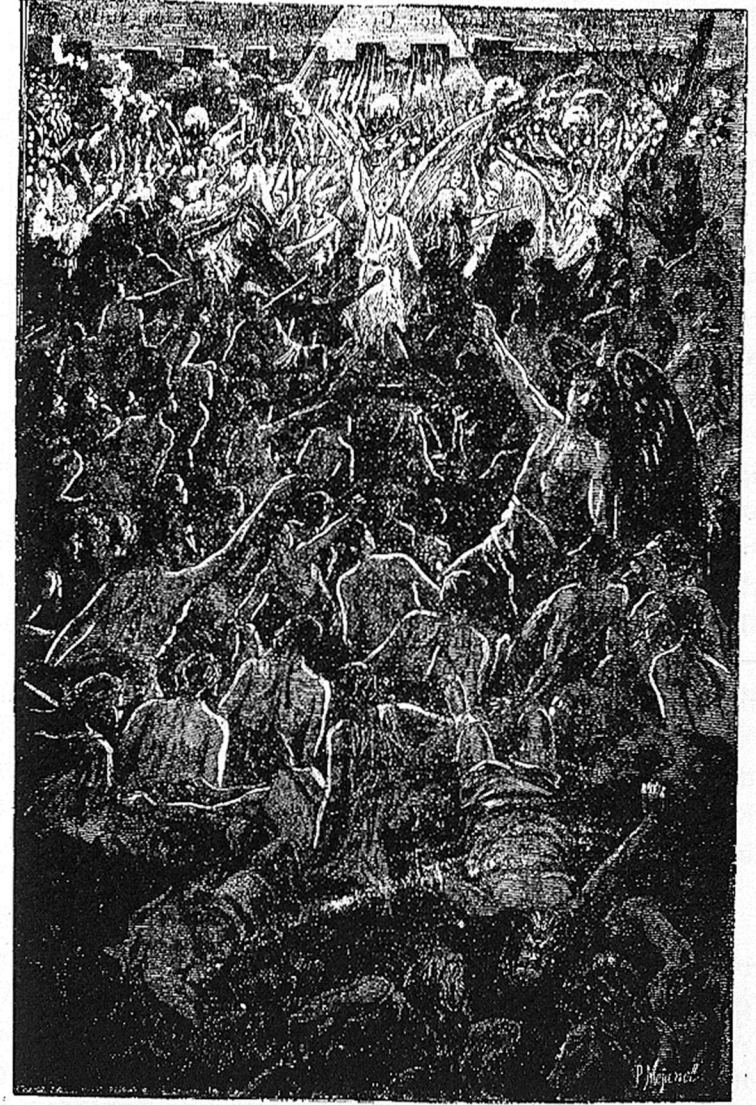
Gül-Haç bu keşfe nasıl vâsıl olacak, "Chapitre"lerdeki⁸⁹ müşriklikten (Panteizm'den) "Areopage"deki⁹⁰ tanrıperestliğe (Şeytan'a tapma) ne vâsita ile geçecek? Bu nokta şimdi îzâh edilecektir.

Yüksek rutbelere liyâkatleri, gizli reisler nazarında tebeyyün etmiş olan üstadların cümlesinin aynı şartlar dâhilinde Gül-Haç Şövalyesi olduklarını görmüştük. Bâzıları bütün mertebelerden veyâ hiç olmazsa başlıcalarından geçer. Diğerleri, üstâd derecesini Gül-Haç'tan ayıran dereceleri bir adımda geçerler.

Evvelâ mezheb reisleri tarafından seçilmiş pek münevver fikirli ve zeki olmayan masonları 30. dereceye ha-

89 **Chapitre (Şapitr)**: Masonlukta 15. ile 18. dereceler arasında çalışan localara verilen umûmî isim. (Nâşir)

90 **Aeropage (Aeropaj)**: Masonlukta 19. ile 30. dereceler arasında çalışan localara verilen umûmî isim. (Nâşir)

Semâvî Kudüs'ün Büyük Rûhânî Reisi rutbesi kabûl âyini:
İblis'in kumandası altında, **Kabil** ve **Hiram** ahfâdı
Semâvî Kudüs'ün fethine giderler.

zırlamak için kullanılan onbir rutbeyi hulâsaten nazar-ı tedkikten geçirelim:

18. rutbede, -en az üç ay olmak üzere- bir müddet kâlındıktan sonra buradan 22.ye, bu rutbede de en aşağı bir ay tutulduktan sonra 27. rutbeye ve burada da beş ay nihâyetinde "Kadoş"luğa terfî edilir.

Namzedi Areopage'in gereği olan Satanizm'e⁹¹ hazırlamaya mahsus bu rutbelerin birincisi; "Semâvî Kudüs'ün Büyük Rûhânî Reisi" nâmını hâiz olan 19. derecedir. Salon, mâvi zemin üzerine altın yıldızlar serpiştirilmiş bir kumaşla döşelidir. Şarkta mükellef bir taht ve tahtın arkasında ışıltı salonu tamamıyla aydınlatmaya kâfi bir yıldız vardır.

Reisin nâmı "Üç defa kudretli"dir. Sirtında beyaz ipekten bir elbise vardır. Bu merâsimde sâdece bir mubassır mevcuttur ki o da garbda bulunur ve elinde bir altın yıldız tutar. Sâdik ve hakîkî kardeşler nâmını almış olan hâzîrûn da beyaz elbiseler giymiş olup ellerinde zeminlerine sırma ile on iki yıldız işlenmiş mâvi bir saten vardır.

Bu rutbe, namzedi "Şark ve Garb Şövalyesi" rutbesine geri döndürür. 19. derecenin remiz ve temsilleri "Apocalypse"den iktibâs edilmiş olduğu gibi hurâfesinde de bir Hristiyanlık kokusu vardır. Namzede, Semâvî Kudüs'ün yolu arattırılır. Şarktaki yıldız, üç kapı ve oniki bayraklı merkezî ağaç ile Semâvî Kudüs'ü temsîl eder.

Hatib, bu yıldız hakkında şu vechile izâhat verir:

"- İman (Kilise'nin kullandığı mânâda) hâricinde aklın bulunduğu hakîkatten başka hakikat mevcut değildir. Halkı, gayr-ı rûhânî tedrisât usûlüyle tâlim ve terbiye etmek, onu Âdem ve Havvâ'nın yaşadıkları o mes'ud cennet günlerine ircâ edecektir. Asıl cennet, beşer cinsinin, "ilim ağacı"ndan meyve topladığı "Aden"dir. Bu cenneti tekrar fetih için, in-

91 Satanizm: Şeytanı mukaddes bir varlık olarak yücelten ve ona tapmayı emreden sapık cereyandır ki başlıca iki grupta incelenebilir: Lavayan Satanizm ve Teistik Satanizm. (Nâşir)

sanı "ilim ağacı"na temastan men eden Adonai'nin bu yasağını kaldırmalı. İşte bunun içindir ki Kabil ve Hiram'ın torunları İblis'in riyâseti altında "Semâvî Kudüs"ü muhâsaraya ve şerrin sebebi olan Adonai'nin nüfûzunu kırmaya gideceklerdir. Aden'in fethi, Ferişteler-i Ziyâ'nın hükûmet ve saltanatı Adonai'nin hal'i ve yıkılması. İşte masonluğun en yüce gayesi ve hayâlî budur!."

Hatib kardeşin nutkunun bir kısmı da aşağıdaki gibidir:

"- Bizim kusurlu nazarımızın, tabiatın mükemmel ve muazzam âhenginden yalnız cüz'î bir kısmını görmeye muktedir olduğu, aklımızın ise hududsuzluk karşısında tabîi olarak mahdud kalması sebebiyle hakikat, nâmus ve kardeşliğin; yalan, alçaklık ve zulmün -şerr ifritinin bu üç başını- ne zaman ezeceğini bilemeyiz. Bizim vazîfemiz bu mes'ud zamânı sabır ve îtimadla beklemektir."

Bu rutbenin tâlimâtını masonluk şu sûretle kayd ediyor:

"19. rutbenin mesâîsinin gâyesi şu hakîkati açıkça göstermektir ki beşer hukukundan istifâde edilebilmesi için fikrî terakkî ahlâkî terakkî ile birleşmeli ve yeni ihtiyaçlarla umûmî maârifin esasları, terakkîye mütenâsib olarak değiştirilmelidir."

20. Derece: Büyük Patrik

"Muhterem Üstad Ad Vitam"

Salon mâvi ve sarı renkli kumaşlarla döşelidir. Üstâd-ı âzam nâmını hâiz olan reis dokuz ayaklı bir taht üzerinde oturur. Tahtın önüne konulmuş olan masada bir gönye, bir mason mukaddes kitâbı, bir pergel, bir kılıç ve bir tokmak mevcuttur.

Şark'ın ismi "Sanctuaire"dir. Sanctuaire ile mihrâb arasında dokuz kollu bir şamdan vardır.

Bu merâsimde iki mubassır mevcut bulunur. Bir kral sûretinde süslenmiş olan üstâd-ı âzam, "Assuerus"⁹² temsil eder ve göğsünde çaprazlama vaziyette, birisi sarı diğeri beyaz olan iki kurdelâ bulunur.

Atölye, dokuz büyük patrikten teşekkül eder. 20. rutbede namzed tekrar **Zorobabel** olur.

Evvelki rutbelere müteallik bir imtihan verdikten sonra kendisine bir altın gerdanlığı temsil eden yıldız gösterilerek bunun seher yıldızı ve bir isminin de **Lüsifer** olduğu söylenir. Ateşe tapan Keldânîler'in evvelce çöllerde, hakîkati neşretmeye me'mur hatiblere mahsus kürsiler inşâ ettiklerini naklederler.

Rutbenin namzede tevcîhini müteâkib reis **Assuerus** kendisine şu sözleri söyler:

"- Sabahın gelişini müjdeleyen seher yıldızı gibi olunuz ve âleme nûr yayınız!. **Lüsifer**'in mukaddes nâmına cehâlet ve taassubu tâ temelinden yıkıp yerle bir ediniz!"

Hatib ise nutkunu şu meâl üzerine irâd eder:

"İnsanların adâlet önünde tabîi hukuktan istifâde husûsundaki eşitliğini her ne sûretle olursa olsun muhâfaza eylemek lâzımdır."

21. Derece: Prusyalı Şövalye

Bu rutbeye "Prusyalı Noachite Şövalye", daha kısaca "Noachite" denir. 21. rutbe, Sainte-Wehme fecâatinden mülhem ve muktebestir. Prusyalı Şövalye -hançerli ilk rutbe olan- "seçilmiş" rutbesinin devâmını teşkîl eder. Yalnız şu fark ile ki bu rutbe siyah masonluğa dâhildir ve namzed -mâvi masonlukta olduğu gibi- bir takım mankenleri hançerlemediğini öğrenecektir. Bu rutbede masonların hücum ettikleri hedef bilhassa ruhban ve asîlzâde sınıflarıdır.

Burada, masonluğu örten esrar perdesinin yavaş ya-

Büyük Patrik rutbesi kabul âyinininden...

92 Assuerus: M.Ö. 508 yılında ölmüş olan Pers kralı. (Nâşir)

vaş açılmaya başladığı görünüyor. Bu rutbenin veriliş sûreti pek şâyân-ı dikkattir.

Bu rutbe **Voltaire**'in dostu ve hâmîsi, hakîm hükümdarlardan **Frederic de Prusse**'nin⁹³ eseridir.

21. rutbenin tevcihi merâsimi aşağıdaki gibidir:

Prusyalı Şövalyelerin toplantısı "Büyük Chapitre" nâmını hâizdir. İctimâ, sâdece büyük bir pencere ile aydınlanan geniş bir salonda vuku bulur. Bu pencere dolunay hâlindeki kamerin ışığının içeri girebilmesine müsâid bir şekilde açılmıştır. Masonluk kaanunları, ay ışığından başka bir ışığın girmesine kat'iyen müsâade etmez. Bunun içindir ki 21. rutbe kabul âyini ayın dolunay hâlinde olduğu gecelerde yâni aydan aya icrâ edilir.

Salon, Orta Çağ'ı andırır bir sûrette tezyîn edilir. Bu rutbenin bir takım husûsî armaları mevcuddur. Bütün herkesin sarı maskeleri, önlükleri ve eldivenleri vardır. Kordonlar siyah renktedir. Kabul celselerine loca reisi riyâset etmeyerek Garbda oturup müfettiş vazîfesini îfâ eder. Bu merâsimde yegâne mubassır kendisidir. Sâir me'murlar şunlardan ibârettir: Bir teşrîfatçı, bir hatib şövalye, bir sancakdar, bir "Büyük Chapitre" muhâfızı, bir kâtib ve bir de hazînedar.

İctimâa riyâset eden zâtı kimse tanımaz. Zîrâ o locanın mensublarından değildir. Onun asıl vazîfesini biraz sonra anlayacağız. Meclis, o gelmeden başlar. "Büyük Chapitre"nin mensubları bir araya toplanırlar ve müfettişin emri üzerine yerlerini alırlar. Herkes maskelerini takarak hazırlandıktan sonra kapıya üç defa vururlar ve "Büyük Chapitre"nin yabancısı olan bir şahıs kendileri gibi maskeli olarak içeri girer.

Müfettiş, teşrîfatçı ve muhâfız onu kiremitlerler. Ge-

⁹³ Frederic II. de Prusse: 1712-1786 yılları arasında yaşamış ve 46 sene tahtta kalmış Prusya Kralı.

niş bir paltoya bürünmüş olan bu yabancı, yüce meclisin kendisini bu ictimâa riyâset etmeye me'mur etmiş olduğunu söyler.

Kılıçlar çatılarak demirden bir kubbe teşkil edilir ve celsenin nihâyetine kadar hüviyetini gizli tutacak olan bu yabancı, reis tahtına oturur. Bu mechlul şahıs, mason ilmi-hallerinin kavlince Prusya Kralı II. **Frederic**'i temsîl eder.

Başkumandan, meclisin açılmış olduğunu beyân eder.

Sancakdar:

"- Büyüklerin haksızlığına ve kuvvetlilerin zulmüne uğramış, haksız bir töhmet altında ezilmiş, evine, ocağına taarruz edildiğini görmüş, rüşvetçi hâkimlerin eline kalmış, hulâsa bu sûretle zulüm ve eziyete dûçar olmuş her kim varsa gelsin ve önümüzde hâlini beyân eylesin. Zîrâ "Büyük Chapitre" bozulması mümkün olmayan kat'î hükümler vererek adâleti icrâ edecektir."

O zaman namzed içeri alınır ve teşrîfatçı onu şu sözlerle takdîm eder:

"-Filistin'de benimle silâh arkadaşlığı etmiş bulunan mason üstâdı Gül-Haç Şövalyesi Saksonyalı **Adolphe**'u "Büyük Chapitre"e takdîm ederim."

Büyük kumandan namzede ne istediğini sorar. Namzed:

"- Adâlet talep etmeye geldim!" diye cevap verir.

Teşrîfatçı Saksonyalı **Adolphe**'nin, **Frederic Barberousse**'nin riyâseti altında Filistin'de harbe giderken **Kont Reinfred de Loegria**'ya ve Viyana Piskoposu'na bir miktar para borç vermiş olduğunu fakat geri dödüğünde Kont'un, 'bu meblâğın, kendisine satmış olduğu bir şeyin mukaabili olduğunu ve bunu isbât için elinde bir de sened bulunduğunu' söyleyerek parayı iâde etmediğini beyân eder. Namzed bu senedin sahte olduğunu, Kont ile Pis-

kopos da bunu aksini iddiâ ediyor. Bunun için Saksonyalı **Adolphe** şimdi "Büyük Chapitre"nin himâyesine sığınarak adâlet taleb ediyor.

Namzed, teşrîfatçı kardeşin bu beyânâtını, aldığı tâlimat mûcibince tasdik eder. Fakat Kont **Reinfred de Loegria** ve Piskopos'un, kendisini aldatmış olduklarını söyler söylemez hâzirûn arasından bir şahıs ayağa kalkar, ilerler. Maskesini açıp kendisinin Kont **Reinfred de Loegria** olduğunu söyleyerek bu isnâdı şiddetle reddeder ve:

"- Yalan söylüyorsunuz!. Senedim sahte değildir!.." der. Bu sırada bir parşömen parçasını uzatır.

Teşrîfatçı, namzedin nâmına konuşarak senedin "Büyük Chapitre"nin nazar-ı dikkatine arz edilmesini teklîf eder. Büyük kumandan bu teklîfe muvâfakat eder. O zaman teşrîfatçı, arasından ay ışığı giren pencereye -pullu âdî bir kâğıd parçasından ibâret olan- parşömeni yaklaştırarak kâğıdın hamuru üzerinde görülen târihin, **Adolphe** imzâsı yanındaki târihten bir sene sonrasını gösterdiğini beyân eyler ve bu sûretle senedin sahte olduğu açıkça anlaşılır.

Herkes büyük bir hiddet ve hayret gösterir. Sahtekârlığına şübhe kalmamış olan Kont **Reinfred de Loegria** "Büyük Chapitre"den uzaklaştırılır ve umûmî arzu üzerine defterde onun adının karşısına "ölmüştür" ibâresinin yazılması kararlaştırılır.

Kont'la aynı suçu paylaştan Viyana Piskoposu cezâ almayacak mı?!

Hayır!... Teşrîfatçı onun külliyetli bir para cezâsına çarptırılmasını ve Saksonyalı **Adolphe**'a tazmînât verilmesini talep eder. Hâzirûn hep bir ağızdan:

"- Olsun, olsun!.." diye haykırır.

Büyük kumandan, tam mânâsıyla adâlet icrâ etmiş olmak için Saksonyalı **Adolphe**'un Kont **Reinfred de Loegria**'nın yerine cemiyete alınmasını ricâ eder ve bu teklîf

Büyük Prusyalı Şövalye rutbesi kabûl âyinininden...

memnûniyetle kabûl edilir.

Saksonyalı **Adolphe** şu sûretle yemîn eder:

"- Bu rutbenin esrârını dâimâ herkesten gizli tutacağuma yemîn ederim. Masonluğa girdiğim andan şu zamana kadar vermiş etmiş olduğum taahhüdlere sâdık kalacağıma ve 1. rutbeden bu rutbeye kadar bana verilmiş olan tâlimâtta uyacağımı te'min ederim. Muhterem cemiyet tarafından bana verilen emirleri kâmilten yerine getireceğimi yeminle taahhüd ederim. Bir suç veyâ cinâyet işlediğim takdirde "Prusyalı Noachite Şövalyeler" in vereceği hükme itaat edeceğime, insan ve beşeriyetin kardeşi olmak hasebiyle hemnev'ime dostluk ve yumuşaklıkla muâmele edeceğime ayrıca yemîn ederim."

Bu yemin bir kılıç ve bir hançer üzerine edilir. Büyük kumandan namzedi takdîs ettikten sonra hatib şövalyeye söz verir. Hatib ne anlatmaya başlar bilir misiniz?!.. Bâbil Kulesi hikâyesini...

Bu hikâyeyi okuyucularımız bildiklerini zannederler. Fakat onu târihten öğrenmiş olduklarından dolayı muhtemelen eksik bilirler. Bu hikâyeyi kısaca hikâye edelim:

Bâbil Kulesi'ni inşâ etmek isteyen insanlar fazîletli, nâmuslu ve her hususta mükemmel kimselerdi. Onları hepsi **Ken'an** yâhud **Kabil** daha doğrusu **İblis**'in torunları idiler.

Bâbil Kulesi'nin plânlarını te'sîs etmiş olan reisleri **Phaleg** büyük bir fazîlet timsâli idi. **Phaleg** bu binâyı insanlığın şan ve şevketinin yücelmesi ve gelecek nesillerin saâdet ve selâmeti nâmına inşâ etmek istediği için hasedci **Adonai**, alçakça bir takım vâsıtalarla, kulenin tamamlanmasına mânî oldu.

Ken'an evlâdı kendilerini mağlûb olmuş kabûl ederek, **Ham** evlâdıyla farmasonluğun ilk memleketi olan Mısır'a gidip piramidleri inşâ ettiler. Bu piramidler, istikbalde Bâbil Kulesi'nin göreceği hizmeti îfâ edecektir. **Ken'an** evlâdı'nın

bu teşebbüsleri netîceside insanlık muhtemel bir tehlikeden kurtuldu. Tûfan tehlikesi baş gösterir göstermez insanlar derhal Mısır'a giderek piramidlerin üstüne çıkmak sûretiyle **Adonai**'ye güzel bir oyun oynamış olurlar.

Bu yeni hikâyeyi dinledikten sonra Saksonyalı **Adolphe**'den dışarı çıkması nâzikçe ricâ edilir.

Büyük kumandan der ki:

"- Haydi, "Büyük Chapitre" in hâricinde bekçilik vazîfesini îfâ ederek arkadaşlarınızı muhâfaza ediniz. Sizi me-sâîmize ortak etmek için hakkınızda tam olarak emniyet sâhibi olmak isteriz."

Namzed bu emre itaat ederek dışarıya çıktıktan sonra büyük kumandan da kendini tanıtmaksızın çıkar gider. Oradakiler onun sâdece yüce meclisin bir murahhası olduğunu bilmekle iktifâ eder.

Bu rutbeye müteallik tâlimat şundan ibârettir:

"Mahkemelerin hür ve tarafsız olmaları hakîkî terakkînin temel şartlarından. Terakkî yolunda birtakım merhaleleri muvaffakiyetle aşabilmek hâkimlerin, zorba bir hükümdârın veyâ bir halkın değil belki bir esas kaanunun nüfûzu altında olmalarıyla mümkündür."

Fakat burada esâsen namzede verilmek istenen kanâat şudur:

"Dînî veyâ siyâsî nüfuzlar insanlığa düşmandır. Rûhânî olsun gayr-ı rûhânî olsun, sâir insanların fevkine çıkmak isteyen bir kimse mutlaka halkı nüfûzu altında etmek isteyen bir müstebiddir. Netîce olarak asilzâde ve ruhban sınıfları ortadan kalkmalıdır."

22. Derece: Lübnan Prensi

Royale-Hache (Balta-yı Şahâne)

22. rutbe, felsefî denilen birinci rutbe silsilesinin sonuncusudur. Bu rutbeye kabul merâsiminin icrâsı için iki

dâireye ihtiyac vardır. Mâvi kumaşlarla döşenmiş bulunan birinci dâire, Lübnan Dağı'ndaki atölyeyi temsîl eder. Baltalar, testereler ve tokmaklar gelişigüzel olarak yere serilmiştir. Reisin ünvânı "Pek Akıllı" dır. Salon onbir mumla aydınlanır. Cemiyete "mekteb" ismi verilir. Her kardeşle bir balta bulunur.

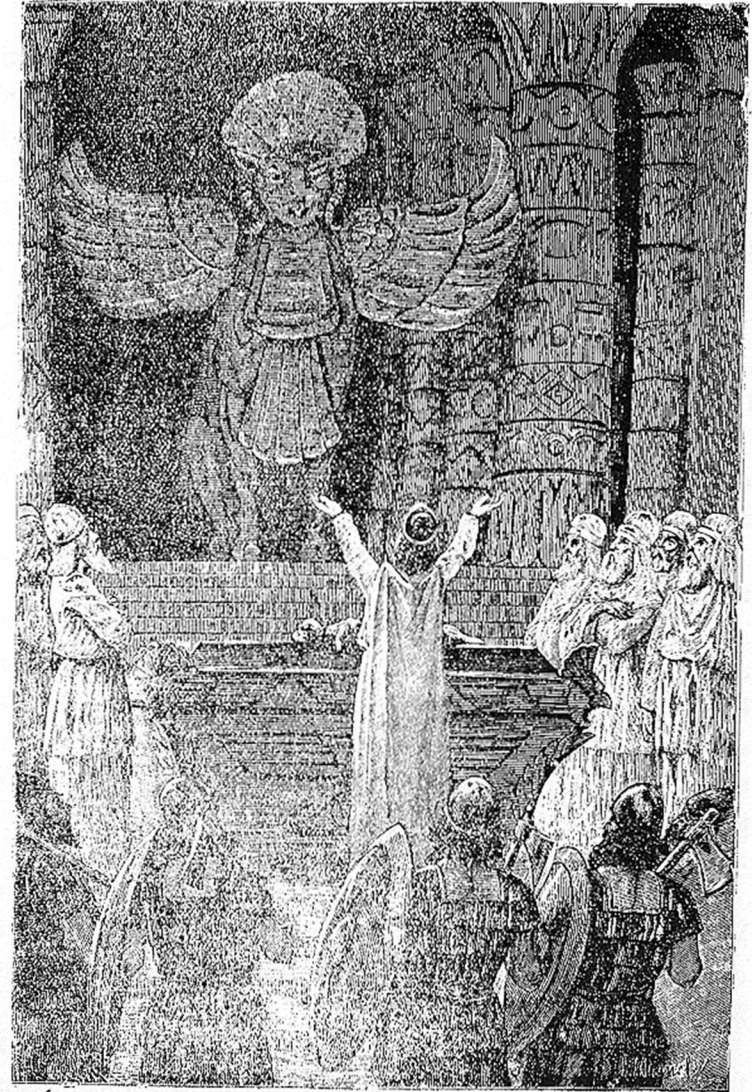
Kırmızı kumaşlarla döşenmiş olan ikinci dâirenin merkezinde bir masa, masanın üzerinde pergeller, gönyeler ve yaldızlı kâğıtlar üzerinde bir takım dâirelerden mürekkep bir plân vardır. Burada her kardeşin elinde bir kılıç bulunur. Reisin ismi "Büyük Patrik" ve hâzirûnun ismi de sâdece "patrik"tir. Bu ikinci dâireye "yuvarlak masa meclisi" denir.

Kabul merâsimi pek kısadır. Namzede, üzerine L. S. A. A. C. D. X. Z. A. harfleri yazılı bir balta gösterilir. Bu harflerin, Lübnan, Süleyman, Abda (Hiram'ın babası), Adon-Hiram, Cyrus, Darius, Xerxes, Zoroastre ve Ananias'ın isimlerinin ilk harfleri olduğu söylenir. Bu balta, Gnostisizm Mezhebi'dir ki; taassub, riyâ, cehâlet, enâniyet ve tembelliği temelinden kesmiştir.

Hazret-i Süleyman'ın inşâ ettirdiği mâbed için Lübnan dağlarından odun kestirmesine müteallik bâzı hurâfeler naklederler. Zîrâ Süleyman, Hiram'ı katlettirdiği zaman Adonai'ye taabbüd ediyor ve henüz onun te'siri altında bulunuyordu. Halbuki bir müddet sonra o da Adonai'den yüz çevirmiş ve yaptıklarından pişman olarak kaatilleri îdâm ve Hiram'ın cesedini buldurarak mâbedinin mihrâbının altına defnettirmiştir.

Bu rutbe ile alâkalı tâlimat şudur:

"22. rutbenin mesâîsinin gâyesi, ferdleri "hürriyet" bağıyla yekdiğerine bağılı bir san'atkârlar âilesi vücûda getirmektir."

Royale-Hache/Balta-yı Şahâne rutbesi kabûl âyini:
Süleyman, Hiram'ın cesedini mâbedin altına defnettirir ve artık
Adonai'ye ibâdet etmekten vazgeçip Sur ahâlisinin taabbüd ettiği
Moloch putu adına kurban keser.

SARAY

23. Derece: Çadır Reisi

"Siyah Masonluk"un ikinci sınıf mertebeleri 23.'den 27. dereceye kadardır. Çadır reisi derecesine kabul salonu beyaz kumaşlarla döşenmiş olup bir "tâbût-ı sekîne"yi hâvîdir.

Hazırlık odası ise karanlık bir oda olup içinde üç ölü kafası ve bir iskelet vardır. İskeletin elindeki levha üzerinde:

"Alçak isen buradan çık!. Bizim aramıza fazîleti terk etmediği halde her tehlikeye hazır adamlar lâzımdır." sözleri yazılıdır.

Reis "Büyük Hâkim Kurban Kesici" ve yanında oturan iki mubassır "Büyük Papaz" ünvanını taşır. Meclis âzâsı ise "Levites" ismini alır.

Namzed, Hiram'ın oğlunu temsîl eder ve ona verilen telkinler şunlardan ibârettir:

"Adonai (yâni Mûsevîlerin mukaddes kitaplarında zikredilen Allah) Sur Şehri'nde ibâdet edilen Moloch'u kışkandığınan Surluların kalblerine vahşet ilka ve onları insandan kurban kesmeye sevk etmiştir. Yine Adonai, Mısır dinlerini insanların nazarında çirkin göstermek için timsahı pek vahşi yaratmıştır. Dolayısıyla timsah mâbudunun mihrablarını yıkmak lâzımdır. Reis nihâyet namzede der ki:

"- Pederiniz Hiram'ın intikaamını almak için insan kurban etmek lâzım geliyorsa bunları zavallı köleler arasından değil, hâin, riyâkâr ve alçak insanlar arasından seçmelidir."

Cesur olan ve insanlığı seven İblis, timsah mâbudla dâimâ cenk etmektedir. İstikbâl İblis'indir. Ancak onun mezhebine hizmet edenlerin sayısını çoğaltmak lâzımdır.

Bu telkinlerin neticesi olarak belâgat şövalyesi der ki:

"- Bâtıl düşünceler mahâretle köklerinden sökülecek-

Çadır Reisi rutbesi kabûl âyini:

Dâima faal ve cesur olan İblis, korkunç görünüşlü bir timsah mâhiyetinde olan ve insanlığı yutan yalancı mâbudla muhârebe eder.

tir. Hakîkatin galebesini te'min etmek için bâtil düşünce taraftarlarına îlân-ı harb etmek vazîfesi idâreci sınıfa düşer."

Celse, "İyi Düstur, Kâinât'ın Ulu Mîmârı", yani ulûhiyyeti terkîb eden iki düstûrdan iyisine (bir diğer tâbirle İblis'e) arz-ı tâzimatla hitam bulur.

Bu celsede reis, eski İsrâil kurbancıları gibi kızıl bir elbise ve hâzirûn da beyaz uzun entâriler giyerler.

24. Derece: Çadır Prensi

Bu mertebeye kabul celselerinde reis, "pek muktedir", mubassırlar "muktedir", atölye ise "mertebeler silsilesi" şeklinde isimlendirilir. Reis, namzede kaç seneden beri mâbede çalıştığını sorar. Namzed:

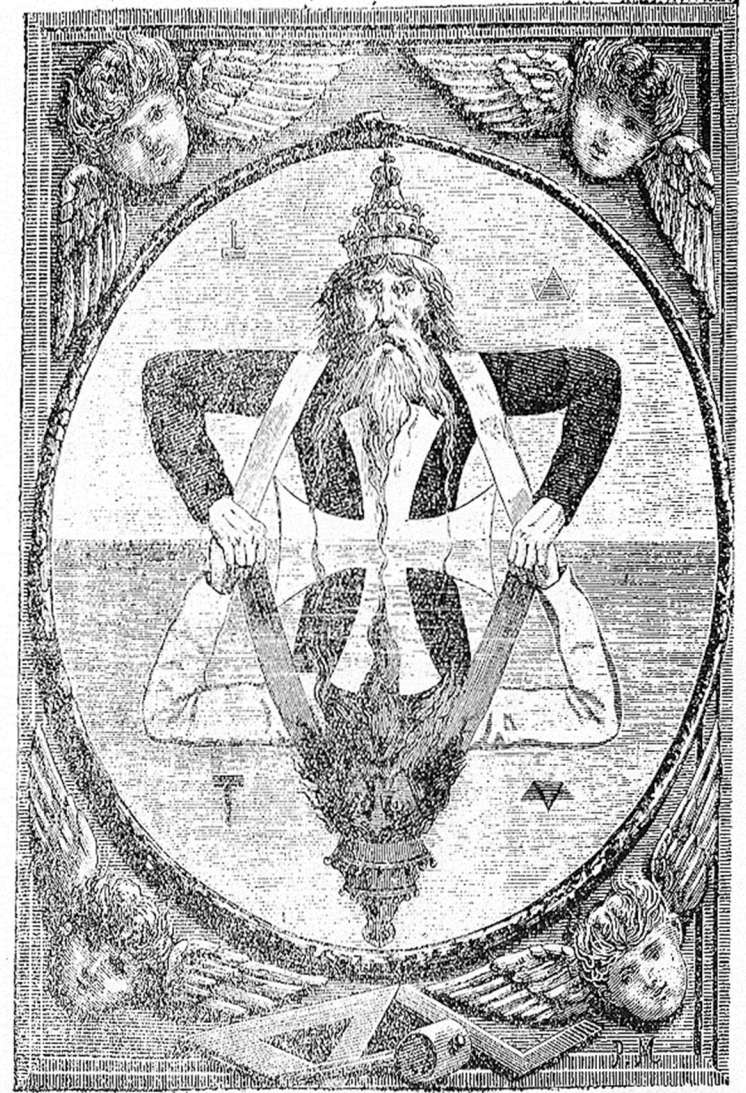
"- 2185 gün itaate alışmaya ve yine 2185 gün taklid ve tekemmüle sarf ettim!" cevâbını verir.

Belâgat şövalyesi, Süleyman'ın iyi bir şehzâde ve her ne kadar evvelce Adonai'ye ibâdet etmişse de sonradan ateş ruhları ile mübâsebet peydâ ederek yüce ilimlere nâil olduğunu söyler.

Bu dereceye kabul âyinine ulûhiyyetin iki düstûru hakkında izâhat verilir. "Süleyman'ın büyük remzi" adı verilen bir resim gösterilir. Bu resim "Kabala"⁹⁴ sihirbâzlığında meşhûr olan çifte ihtiyarı gösterir. Bu iki ihtiyardan yukarıda olanı "Beyaz Yehova"yı yani nûr mâbudunu, aşağıdaki ise "Siyah Yehova"yı yani zulmet mâbudunu temsîl eder.

25. Derece: Tunç Yılan Şövalyesi

Kabul salonunun orta yerinde bir tepe vardır. Loca "Sînâ Dağı Sarayı" ve reis "pek muktedir üstâd" nâmını alır. Tepenin üzerinde bir sırığa sarılmış ve kuyruğunu ısırarak bir yılan heykeli vardır.

Çadır Prensi derecesi kabûl âyini:
Kabala'nın "çifte ihtiyar"ı

⁹⁴ Tanah'ın (Tevrat ve Zebur'u hâvî Eski Ahid) bâtinî yorumu ile iştilal eden Yahudi bâtinî geleneğine verilen isim. (Nâşir)

Namzed birkaç kardeşle birlikte ellerinde meş'aleler olduğu halde Sînâ Dağı'nı temsîl eden tepeyi tavâf eder.

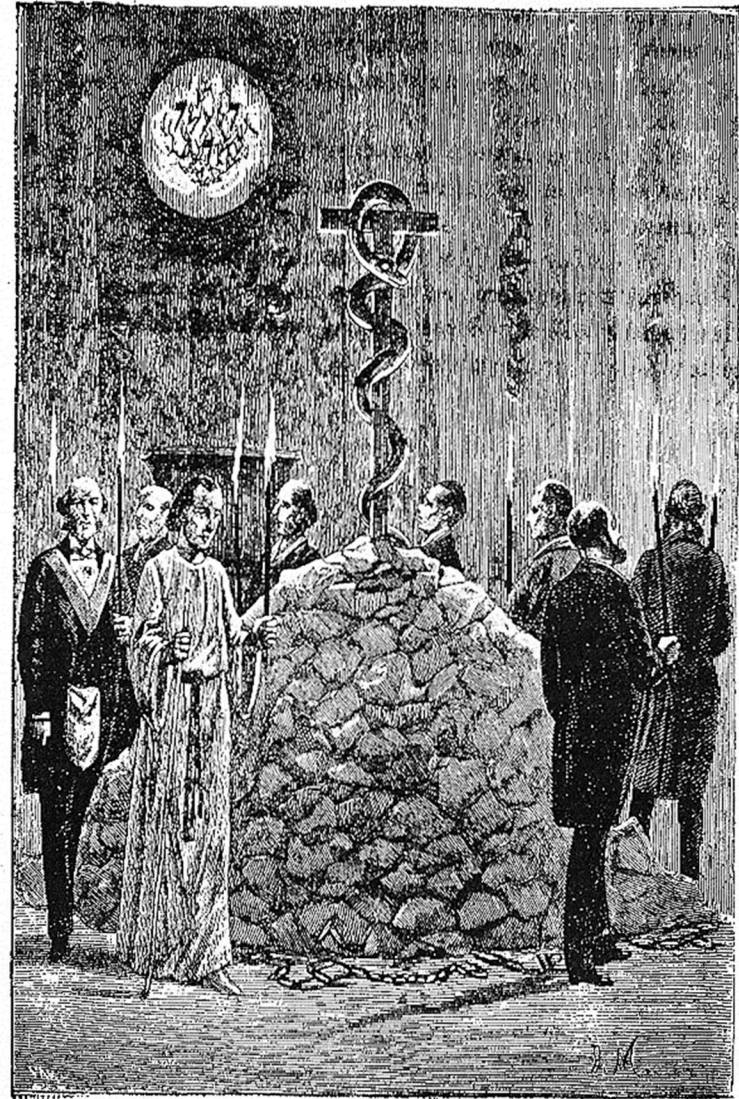
Namzede, *Tevrat*'ta yazılı olan Benî İsrâîl menkıbeleri garib bir tefsirle anlatılır.

Çölde hastalığa tutulan İsrâîloğulları'nı bu hastalıktan kurtaran İblis'tir.

İsrâîloğulları, tabiati temsîl eden altın buzağıya muhabbet ve ibâdet ettiği ve içlerinde **Kabil** evlâdından çok kimse bulunduğu için **İblis** onlara merhamet etmiştir. Benî İsrâîl'i bir takım kanatlı ifritler ısıırıyordu. Bunlar; istibdâd, taassub ve bâtil düşüncelerden kinâyedir. Bu ifritleri imhâ etmek lâzımdır. Kuyruğunu ısırın yılan beşer cinsinin ebediyyetine işârettir.

Sonra Hüdâ'ya "Mîmâr" denmesinin sebebinin izah ederler. Yaratma yoktur, zîrâ âlem ezeli ve ebedidir. Hüdâ yalnız âlemi tanzim etmiştir. Bu düzenleyici kimdir? Adonai midir?! Ancak *Tevrat*'ta Adonai hakkında bir çok kötü şehâdet mevcuddur. Buna göre Adonai'nin işi gücü âdemoğluna zulmetmektir. Âdem'i cennetten kovdu, ölüme mübtelâ kıldı, tûfan yaptı, ateşleri yağdırdı, timsahları ve kanatlı ifritleri ona musallat etti. **Nûr-ı Ziyâ** ise beşeriyeti kurtarmaya çalışıyor. **Kabil**, Âdem'in oğlu değildir, **İblis**'in oğludur. Kabilevlâdı meslek ve san'atlarla meşgul olup âdemoğlunu da saâdetlerine ortak etmeye çalışırlar. Kabilevlâdı nûrânîdir, maddî ve mânevî güzelliği mâliktir. Âdem, topraktan yaratılmıştır, evlâdı ahlâksızdır. Ellerinden geldikçe kabilevlâdına zulmetmişlerdir.

Bu derecenin icâd edilmesinin sebebi ve şekline gelince: Haçlılar mukaddes toprakları fethettikleri vakit birtakım yahudi esirleri müslümanların ellinden kurtardılar. Bunlar da teşekkür kabîlinden olarak onlara tunç yılan esrârını vermişlerdi. Şövalyeler eski bâtil inançlarını terk ederek "hakîkî Allah'a ibâdet"i kabul ettiler.

Tunç Yılan Şövalyesi derecesi kabul âyininin

Belâgat şövalyesi hâtime olarak der ki:

"- Mason şövalyeleri de ahâliye hürriyeti verecektir. Hürriyeti elde etmek için ise siyâsî, dînî, askerî ve iktisâdî istibdâd zincirini kırmak lâzımdır."

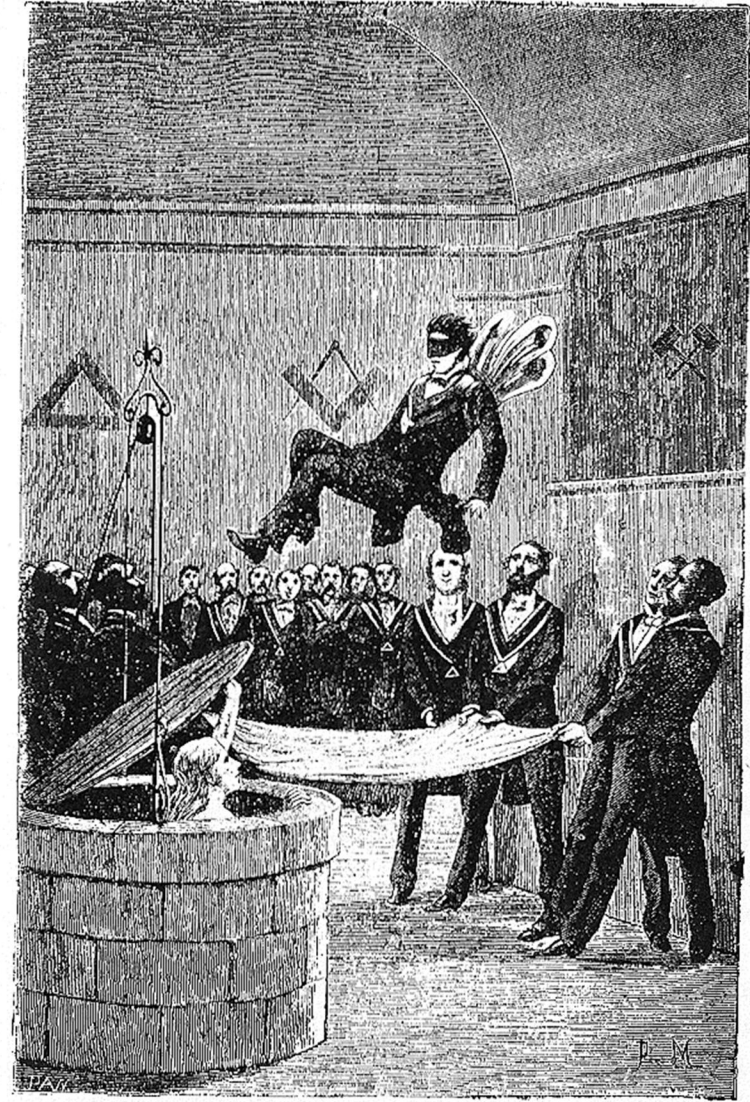
26. Derece: Şükran Prensi

Yukarıdaki derece ne kadar mühim ve ciddî ise bu derece de o kadar gülünçtür. Mason nizamnâmesi "bu mertebeden maksad, hakîkati bildirerek hatânın esîri olan rûhu âzâd etmektir." diyor. Bu mertebenin maskaralığı o kadar büyüktür ki Clavel gibi mason reisleri neşrettikleri eserlerle lâğvını talep etmişlerdir. Bu mertebenin kabul âyini, kendisiyle alay edilmek arzu olunan avanak ve fakat hatırlı kardeşler hakkında icrâ edilir. Tuhafliğından dolayı okuyucularımıza tafsîlâtıyla anlatacağız.

Gözleri bağlı olan namzede iki kanat takarlar. Dokuz basamakla çıkılan bir taraçaya çıkarılırlar. Uçmak üzere kendisini atması ve üçüncü semâyâ inmesi emredilir. Namzed kendini atar. Birkaç kuvvetli kardeşin tuttuğu örtü üzerine düşer. Üçüncü kat göğe indiği ve burasının serseri yıldızın semâsı olduğu söylenir. Namzed bir kere daha uçurulur. Bu defa ikinci kat göğe düşmüş olur. Eline bir mum yaklaştırılır ve hissettiği sıcaklığın sâbit yıldızlardan geldiği söylenir. Zavallı namzede, 'esîr⁹⁵ ve ateşe mukavemet hâssası veren bir iksirdir' diyerek biraz sabun köpüğü yutturulur. Sonra örtüde bir çok kez zıplatıldıktan sonra gözleri açılarak kendisine "hakikat kuyusu" gösterilir. Bu kuyu atölyenin zemîninde oyulmuş bir deliktir. Orada "mason hemşire"lerden birisi gizlidir. Reis, namzedin kulağına:

"- Edul-Pen-Cagu" yani "sana yapılmasını istediğini

⁹⁵ Esîr: Bütün Kâinat'ta bulunan ve her tarafı kaplamış olup elektrik, ışık ve harâretin yayılmasına vâsıta olan, lâtif olduğundan dolayı görül-meyen fakat varlığı kabul edilen rakîk ve elâstikiyeti hâiz seyyâl madde. (Nâşir)

Şükran Prensi derecesi kabûl âyinininden

yap!." diyerek namzedi, hakîkati temsîl eden kadınla bırakarak kardeşlerle birlikte çıkar.

Namzed, hakikat bacı ile kâfi miktarda konuştuğundan sonra diğer salona geçerek kardeşlere mülâkî olur. Kendisine:

"Üç semâda yani, zekâ, vicdân ve akıl sahalarında seyahat ettiği ve artık bâtil düşüncelerin ve câhilâne göreneklerin fevkine çıktığı" söylenir.

27. Derece: Mâbedin Yüce Kumandanı

Atölyeye "Saray-Mâbeyn" nâmı verilir. Reis "pek kıymetli" ünvanını alır, mubassırlar da "pek yüce kumandan" diye çağırılırlar.

Kardeşler Orta Çağ Tapınak Şövalyesi kıyâfetlerini giyinmişlerdir. Mason nizamnâmesi: "bu derece, Tapınak Şövalyeleri'nin mahkûmiyetini hatırlatmak için yapılmıştır" diyor.

Namzed, sedye üzerinde iplerle sarılı olduğu halde dört kişinin omzunda salona getirilir. Bu, kendisinin henüz şehvetlerinin esîri olduğunu hatırlatmak içindir. Namzed bu karga-tulumba usûlüyle beş kere salonda dolaştırılır. Nakaratı:

"Ey Mason, ölmek lâzımdır!." olan bir şiir okunur. Sonra namzedi çözerler ve kendisine esâretle hürriyet arasındaki farkı anladığını söylerler ve başına bir tâc koyarlar.

YEDİNCİ SINIF BÜYÜK LOCA

28. Derece: Güneş Şövalyesi

Bu mertebe Kabala esrârını öğrenmek içindir. Mason nizamnâmesi: "Bu mertebede sihirbazların felsefesinin perdesi altında felsefî hakikatler gizlidir" diyor.

Salonda, Hz. Âdem'i temsîl eden reisin başı üstünde ve her köşesi birer "S" harfi bulunan üçgen içinde Güneş'i temsilen dâirevî bir şeffaf asılıdır. Salon "Adn Cenneti" olup duvarlarında dağ ve bahçe resimleri vardır. Salona bir güvercin salıverilmiştir ki mütemâdiyen uçuşu için kardeşler onu mendilleriyle korkuturlar. Büyük İskoçyalı derecesini hâiz mason hemşirelerden bir tânesi reis Âdem'in yanında oturup "hakikat"i temsîl eder.

Celsede, reis ve "hakikatin kardeşi" nâmını alan mubassır da dâhil olmak üzere on kişi vardır. Bunlardan beş tânesi (Zapkiel, Samael, Amael, Mikâel ve Gabriel) ismiyle beş büyük meleşî temsîl eder. Kendilerine "Cherubins" ünvanı verilir.

Bu dereceyi evvelâ, Avignon Şehri'nde papaz iken sonra mason olan ve "İlluminati Mezhebi"ni⁹⁶ îcâd eden **Pernetti** tertîb etmiştir.

Diğer beş kardeş de "Sylphes" nâmı verilen ruhları temsîl eder.

1875 senesinde İsviçre'nin Lozan Şehri'nde toplanan "Mason Umûmî Meclisi"nin kararı bu derece celsesini yukarıdaki gibi tavsif ediyorsa da *Mason Umûmî İlmihâli* nam eserinde **Ragon** kardeş yedi melek temsîl edileceğini ve bunlardan her birisinin bir seyyârenin vekîl olacağını beyân eder.

Reis, bir entâri ve bir cübbe melekler ise tülbenitten daha ince ve şeffaf bir gömlek giymişlerdir. "Sylphes"lerin buna ek olarak bir mâvi takke ve bir de önlükleri vardır. **Hiram** adını alan namzed, yüzü örtülü iki "Sylphes" tarafından körüklenerek meclise sokulur. Namzed kürre-i arzda akıl devrini açacak olan "büyük sır"ı öğrenmek istediğini söyler.⁹⁷

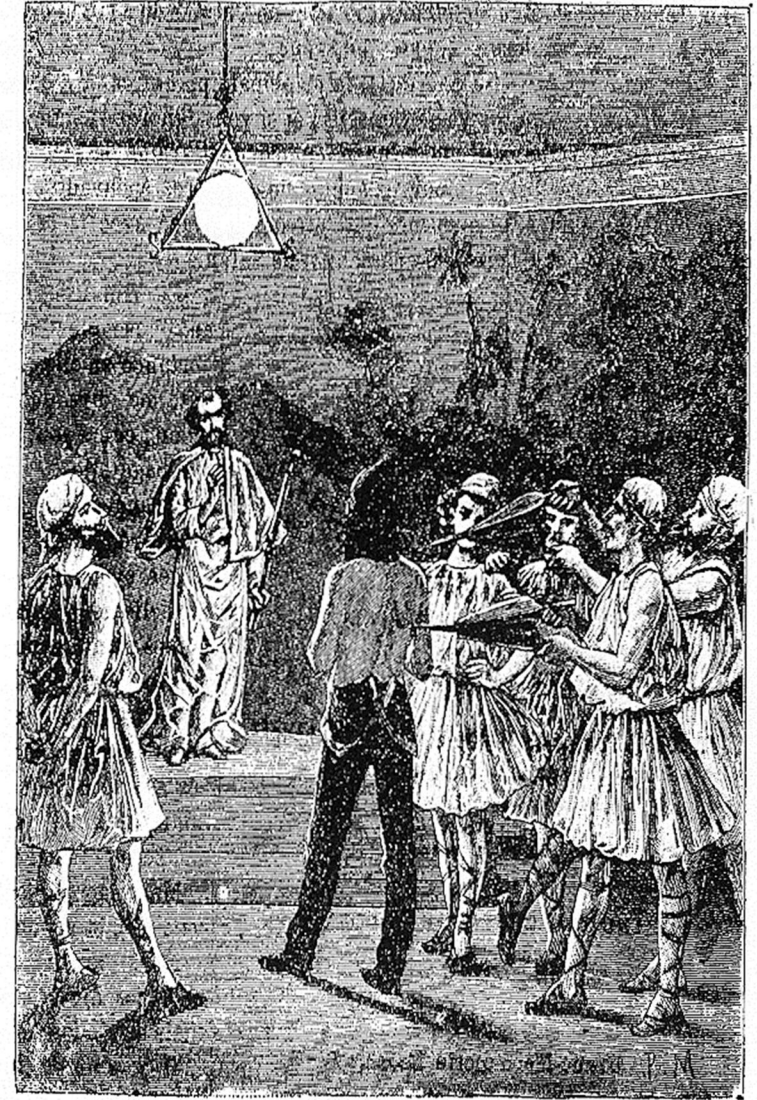
Nutku müteâkib namzede, çocukluğunda telkin edilen akîdelerin boyunduruğundan kendini kurtarması ve îmân için zekâ ve tabiaten başka bir şeyi dinlememesi söy-

96 **İlluminati**: 1776 yılında Almanya'nın Münih kentinde, Adam Weishaupt (1748-1830) isimli Kabalacı bir Hukuk profesörü tarafından kurulan ve **Baron Adolph von Knigge** (1752-1796) gibi aristokratların destekleriyle hızla genişleyip kuvvetlenen, mensublarını daha ziyâde masonların içinden seçen ve son zamanlarda hakkında, Dünya'yı idâre eden on zengin âile oldukları gibi bir çok fikir yürütülen son derece gizli, kabalacı bir cemiyet.

Yukarıda bahsedilen **Pernetti** (1716/1796) eserin evvelki sahîfelerinde bahsi geçen Prusya Kralı II. Frederic'in kütübhanecisidir. Bu adam, Pâris Loius d'Argent Locası'na mensub bir mason olmakla birlikte İlluminati'nin mücidi değil sâdece Avignon şûbesinin kurucusudur.

(Tafsîlât için bkz. <http://freemasonry.bcy.ca/texts/illuminati.html> (22.05.2008) (Nâşir)

97 Müellif, reisin nutkunu, yüz kızartacak nev'den olduğunu beyân ederek derc etmemiştir. (Mütercimler)

Güneş Şövalyesi derecesi kabul âyini:
Yunan filozofları gibi giyinmiş olan birâderlerden ikisi, namzedin çıplak olan göğüs ve sırtına körüklerle rüzgâr verirler.

lenir. Masonlar, bu mertebeye yükselttikleri kişiye Kabala ve sâir sihirbazlık ilimlerini öğretirler.

Vâkıa masonlar, "kara sihirbazlık"la iştigal etmediklerini ve kendilerine iftirâ edildiğini iddia ederlerse de bu, yalandır. Gerçi alelâde localarda sıradan masonlar böyle şeylerle meşgul olmazlar lâkin arka localarda sihirbazlık ilimlerini tahsîl ettikleri muhakkaktır.

1861 senesinde papazlıktan irtidâd ile 30. dereceli kadoş olan yazar Constant, *Yüksek Sihirbazlık İlmihâli (Rituel de Haute Magie)* nâmıyla bir eser yazmıştır. Yüksek dereceli masonlarda bu kitab bulunur.

33. dereceli meşhur muharrir Ragon, dahî Garib İlimlerle Meşgul Masonluk-Güneşperestlerin Esrârına Takriz (*La Maçonnerie Occulte- Manuel de l'Initiation Hermetique*) ünvanlı mühim bir eser yazmış olup kitabı Dentu tarafından tab edilmiştir (Pâris 1853).

Constant'ın eserinin 132. sahîfesinde, Güneş Şövalyesi Derecesi celselerinde mevcut "sihirbaz lâmbası" hakkında aşağıdaki tafsîlât verilmektedir:

"Sihirbazlık lâmbası dört maddeden mâmuldür: Demir, tunç, gümüş ve altın. İki kollu ve dokuz fitillidir. Ayağında Hermes'in⁹⁸ damgası ve üstünde iki kafalı bir kadın resmi vardır. Ayak, kuyruğunu ısırarak bir yılan şeklini hatıra getirir. Fitil yakılacak gözlere "Süleyman'ın mührü" nakşedilmiştir. Bu lâmbaya iki yuvarlak takılabilir. Birisi yedi meleğin resmini hâvî bir şeffaftır. Diğerisi daha büyük olup çifttir ve iki camı arasına türlü renkte su konulur. Bu çift şeffaf, kendi mihveri üzerinde dönen bir ahşab direğin içine koyulur.

Bu lâmba yola çıkma ve dâvet zamanlarında pek faydalıdır. Hayal gücü zayıf olan kimselerin keşiflerini kuv-

⁹⁸ Hermes: Yunan Mitolojisi'ne göre Zeus ve Maia'nın oğlu olan tanrıların habercisi olup insanlarla haberleşmelerini sağlayan ve aynı zamanda en kurnaz tanrı. (Nâşir)

vetlendirmek gibi bir yardımı vardır. Bu lâmbadan hârice akseden hayaller, hipnotize edilmiş adamlara gerçek şekiller gibi görünür ve bu hayâletler konuşmaya başlar. Eğer fitiller biraz büyütülür ve ışık çoğaltılırsa akla gelmeyecek manzaralara şahid olunabilir."

29. Derece: Saint Andre'nin Büyük İskoçyalısı

Bu celseye mahsus salonun üç köşesinde "Saint Andre Haçı" denilen haçlardan bir tânesi mevcuttur. Her haçın önüne dörder kollu şamdan konulmuştur ve ayrıca da sekse bir mum yanar. Garbda idâm edileceklerin başlarının koyulduğu kütük ve üzerinde bir balta vardır.

Reis, "patrik" ünvanın taşır. Bu derece dahî Tapınak Şövalyeleri'nden alınmadır. Namzed meclise girince Tapınak Şövalyeleri Tarîkatı'ne mensûbiyetle ithâm olunur.

Reis, namzede eğer bu ithâm doğru ise kendisini "Büyük İskoçyalı"ların intikam kılıçlarına terk edeceğini söyler.

Namzed cevâben, Tapınak Şövalyeleri Tarîkatı'ne sâdık olduğunu bildirir. Ehl-i hibre, Tapınak Şövalyeleri sancağının bu cesâretli kardeşe teslimini teklif eder ve teklifi kabûl olunur. Sancak namzede verilir ve herkes salondan çıkar, namzed yalnız kahr. Üç kişi gelerek sancağı namzedin elinden almaya uğraşır. Namzed buna mukavemetle sancağı müdâfaa ve muhâfaza etmeye çalışır ve muvaffak olur.

Bunun üzerine namzed "Saint Andre'nin Büyük İskoçyalısı" derecesine kabûl edilir.

Yeni şövalye, "kendisine verilen vazîfeyi hayâtı bahaasına müdâfaa edeceğini ve ömrünün sonuna kadar siyâsi, askerî ve dînî istibdâda mukavemet edeceğini" yeminle taahhüd eder.

Belâgat şövalyesi yeni şövalyeye "Baphomet" adlı putu gösterir. Bu put, Tapınak Şövalyeleri'nden kalmadır ki

onlar gizlice bu puta ibâdet ederlerdi. Belâgat şövalyesi şu mealde bir hutbe irâd eder:

"-Tapınak Şövalyeleri'nin, bir remizden ibâret olan bu puta hürmet edişleri bir cinâyet gibi telâkkî olundu. **Baphomet**, mutlak zâtın vücûdî ve esrârî şekli idi.

İki boynuzu arasına konulmuş olan meş'ale "zekânın muvâzeneli olması gerektiğine" işârettir. Bu putun başının keçiye benzemesinin mânâsı şudur ki; keçi başı, köpek, boğa ve eşeğin başlarının bâzı izlerini taşır. Cismin yaptığı kabahatlerden yine cismin mes'ul olarak cezâsını çekmesi demektir.

Ellerinin insan eli gibi olması sa'yin mukaddes oluşuna işârettir. Putun elleri eski zaman esrâriyyûnuna (ésotérisme) mahsus işâreti yapar şekilde tasvîr edilmesi sırların saklanması lüzûmunu te'kid içindir.

Acaba bu put hakkında papazları ettiği patırtının mânâsı ne?! Sakın üzerindeki haç olmasın!. Lâkin bu haç beşer cinsinin ebediyetinin alâmetidir. **Baphomet** memelidir. Memeler, annelik ve sa'y işâretidir.

Altında parlak yıldız var. Bunun ne mânâyâ geldiği mâlum. Acaba büyük melekler gibi kanatlı oluşu mu kabahat?!"

Bundan sonra put, locada gezdirilir. Eski Tapınak Şövalyeleri'nin mahkûmiyeti takbîh olunur ve celseye nihâyet verilir.

30. dereceli **Constant** kardeşin **Yüksek Sihirbazlık İl-mihâli** isimli eserinin 209. sahîfesinde yazıyor ki:

"Söylemek cesâretinde bulunalım ki garib ilimlere vâkıf olanların hepsi bu putun (**Baphomet**) îmâ ettiği remze ibâdet ettiler, ediyorlar ve edecekler. Filhakîka Tapınak Şövalyeleri Tarîkatî'nin büyük reisleri **Baphomet'e** ibâdet ediyorlardı ve esrâra ortak edilmeye lâayık olan tarîkat mensûblarına ibâdet ettirirlerdi. Bu sanem şeytânî olma-

Saint Andre'nin Büyük İskoçyalısı derecesi kabul âyini:
Baphomet isimli putun gezdirilmesi

yıp eski yunanlıların "Pan" ismindeki mâbudlarını temsil eder. Pan, "en büyük bütün" demek olup bâzı filozofların da mâbududur. İshrâkiyyûn'un, zamânımız esrâriyyûnu ve Yeni Eflâtuncular'ın, Gnostikler'in, Spinoza ve Eflâtun'un mâbududur. Hattâ muhâlif bir mezhebin (yâni masonların) mesîhidir."

AREOPAGE

30. Derece: Kadoş (Kadosch) Şövalyesi

Mâbed-i Süleyman'ın mîmârı olan Hiram'ın intikaa-mı alındığı gibi Tapınak Şövalyeleri Tarîkatî'nin son büyük reisi olan **Jacques Boarguignon Molay**'ın, papanın muvâfakati ve Fransa kralının emriyle diri diri ateşe atılarak yakılmasının da intikaamı alınacaktır.

Masonluk doğrudan doğruya tapınakçılara mensub değildir. Ancak her efsâneden istifâde ettiği gibi tapınakçıların papa tarafından mahkûm edilmesi mes'elesinden de istifâde ediyor.

Masonlukta her şey, hayrete şâyân bir san'atla yekdiğerine bağlıdır. İlk üç derecede "J.B.M." harfleri çıraklığın parolası olan "Jakın", kalfalığın parolası olan "Bohaz" ve üstadlığın parolası olan "Mahabone (Mac-Benac)" lâfızlarının ilk harfleri idi.

30. Kadoş Şövalyesi derecesinde ise "J.B.M." harfleri tapınakçıların mahkûm edilmiş olan büyük reisleri **Jacques Boarguignon Molay**'ın şu üç isminin ilk harfleridir!.

Kadoşluk bu mertebe olmakla berâber kendi içinde üç dereceyi hâizdir. Büyük seçilmiş, kadoş ve bütün esrâra vâkîf.

9., 10. ve 11. derecelerde gördük ki "seçilmiş" demek, intikam almak için seçilmiş olan masonlar demektir. Şu halde "büyük seçilmiş" de büyük intikamları alacak mason demek olur.

Acaba bu intikamlar kimden alınacak?!

"Seçilmiş" derecesinde yalnız "nekam (intikam)" kelimesi söylenmiş idi. Kadoş derecesinde ise perde yırtılır, fikir ve maksad ortaya çıkar. "Nekam Adonai" yâni "Ey Tanrı, senden intikam!." denilir.

Bir yanlışlık vukua gelmemesi için bu nidâyı mânidar bir işâretin arkasından telâffuz ederler. Bu işâret, ulûhiyyeti vurmak istiyormuş gibi semâya hançer sallamaktan ibârettir.

Mukaddes, azîz, pâk ve saf mânâlarına gelen "kadoş"un en ulvî vazîfelerinden birisi de budur. Şifâhen tebliğ edilmeyen ve uzun süren tefekkür ve araştırmalar netîcesinde keşfedilmesi lâzım gelen hakîkî mason sırrı da budur.

"Büyük seçilmiş" olan kadoş aynı zamanda "tam vâkîf-ı esrâr" dır. Onun için artık öğrenilecek bir şey kalmamıştır. "Nekam Adonai!." yâni "senden intikam ey Adonai!."

Burada Lüsifer kelimesi yalnız sihirli yıldızın ismi değildir. Bu Lüsifer bizzât "Nur-ı Ziyâ" dır yâni Şeytan...

Burada "mukaddes delta"nın zirve tarafı aşağıya çevrilir. (Bu, yüce meclisin işâretidir.) Deltanın zirvesinin aşağıya gelmesi İblis'i temsîl eder.

Kadoş rutbenin tevcihi için dört dâire mevcûd olup ilk ikisi yalnız hazırlıklara mahsustur. Sırası geldikçe zikredilecek olan bu dâirelere; siyah oda, beyaz oda, mâvi oda ve kırmızı oda isimleri verilir.

"Areopage" yâhud "Kadoş Şövalyesi Meclisi" me'murlarının adedi on ikidir:

- 1- Büyük üstad ünvânını hâiz olan reis
- 2- Birinci büyük hâkim (birinci mubassır)

- 3- İkinci büyük hâkim (ikinci mubassır)
- 4- Büyük hafîb şövalye
- 5- Büyük kançılar (kâtib) resmî haberleşme üstâdı
- 6- Büyük siâh me'muru
- 7- Büyük hazînedar
- 8- Büyük misâfirperver
- 9- Büyük mühürdar
- 10- İkinci büyük silâh me'muru
- 11- Büyük teşrîfatçı
- 12- Büyük meb'us...

Siyahlarla döşeli olan birinci dâire üçgen şeklinde bir lâmba ile aydınlatılır. Bu dâireden, yalnız namzedi götürmek için kullanılan birkaç basamaklı bir merdivenle inilen ve küçük bir lâmba ile aydınlatılmış mahzenvârî bir hücreye inilir. Hücrenin merkezinde büyük bir taş üzerinde siyah örtü ile örtülü bir tabut vardır ki; bu tabutun içinde Areopage âzâsından biri kefenlenmiş bir halde yatar. Tabutun etrâfında, taşın üzerinde üç adet ölü kafası vardır. Bunlardan ortada ve siyah kadifeden bir şilte üzerine konulmuş olanı 1314 senesinde Fransa Kralı Yakışıklı Philippe⁹⁹ ve Papa V. Clement'in¹⁰⁰ emriyle diri diri yakılmış olan Tapınak Şövalyeleri'nin büyük üstâdı Jacques Boarguignon Molay'ın başını temsîl eder. Bu baş, şimsir yapraklarıyla süslenmiştir. Sağda bulunan kral taclı baş Fransa Kralı Yakışıklı Philippe'in ve üçüncüsü de Papa V. Clement'in başıdır.

Namzed için konulmuş bir tahta sıranın karşısında, üzerine tebeşirle "ölüm korkusuna galib gelebilen kimse, en büyük esrâra vukufiyyet kesbetmeye hak kazanır!." cümlesi yazılı bir kara tahta vardır. Hücrenin sonunda tabutta yatan kardeşin namzede görünmeden çıkıp gidebilmesi için

99 IV. Philippe: 1268-1314 yılları arasında yaşayan ve 29 sene tahtta kalan Fransa kralı. (Nâşir)

100 Asıl adı Bertrand de Goth olup 1264-1314 yılları arasında yaşamış ve 1305'ten ölümüne kadar papalık yapmıştır. (Nâşir)

küçük bir gizli kapı vardır. Bu hücrenin girişini de baştan ayağa zırhlı ve silâhlı bir muhâfız bekler.

Namzed evvelâ siyah odaya girer. Kapıdaki silâhlı muhâfız, kendisine ifşâ edilecek olan esrâra rûhunu hazırlamasını ve yüce meclise bu rutbeye kabûlünü niyâz yolunda bir istidâ yazmasını söyler.

Bu istidâ yazılıp imzâlandıktan sonra bir Areopage me'muruna teslim edilir. Namzed serbestçe tefekküre dalması için odada yalnız bırakılır.

Namzed, evvelce aldığı rutbeler hakkında izâhat vermek için büyük üstâdın yanına gelir ve bu rutbeler hakkında kendisine kısa mâlûmat verir.

Reis-i muazzam bu rutbeden bahsederek şöyle söyler:

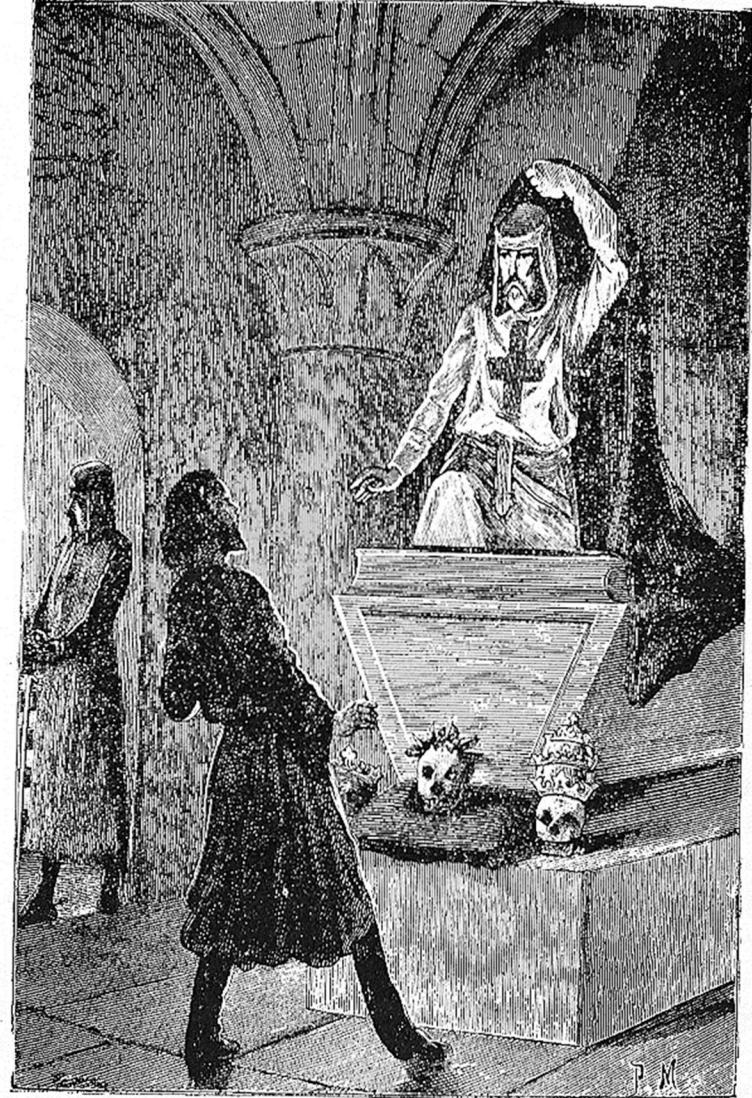
"- Bu rutbe icraat ve felâketleri ile meşhur bir cemiyeti hatırlatır. Filhakîka 27. rutbe; meziyet, merhamet ve muâvenet kelimelerini kendisine hareket üssü kabûl etmiş bu necîb şövalyeler cemiyetini göz önüne getirir. Bu rutbe masonluğun, reisleri **Jacques Boarguignon Molay** ile birlikte diri diri yakılmak sûretiyle îdâm edilmiş olan şövalyelere hürmet ve tâzimlerini takdîmidir. Bu rutbeyi, her iki cemiyet arasında bir birleşme noktası ve zulüm ve taassub kurbanlarının azîz hâtıralarının yâd edilmesi nâmına dikilmiş bir âbide olmak üzere selâmlayalım!"

Üstâd-ı muazzam bu izâhatı verdikten sonra namzedi uzun ve tumturaklı cümlelerle takdîs eder.

Üstâd-ı muazzam:

"- Sizi şimdi tefekkürünüzle baş başa bırakıyorum. Kâinât'ın Ulu Mîmârî'nın, sizi bu mâbede ulaştıran necîb ve insâniyetkârâne hissiyâtınızı ilelebed muhâfaza eylemesini en samîmî hislerimle temennî ederim."

Üstâd-ı muazzam çekilip gittikten sonra büyük teşrifatçı gelir. Namzede sincap renginde bir elbise giydirir,

Kados Şövalyesi esrârına tekrîz

kemerine bir hançer takar ve başını siyah bir örtüyle örter. Sonra onu sür'atle, "türbe"¹⁰¹ nâmını hâiz olan karanlık bir odaya götürür ve gözlerini açar.

Tabutta yatmakta olan şövalye, bir müddet sessizlikten sonra, siyahlarla örtülü başını kaldırır ve korkunç bir sesle:

"- Kimsin?!. Ne istiyorsun ve niçin benim huzûrumu bozuyorsun?!.." der ve cevap verilmesini beklemeden hücreyi aydınlatan yegâne lâmbayı bir yumruk darbesiyle söndürerek yukarıda bahsetmiş olduğumuz gizli kapıdan sıvışır. Girişteki muhafız gürültüyü işiterek seslenir ve namzedi getirdikten sonra gitmiş olan teşrifatçı, elinde başka bir lâmbayla geri gelir, tabuta yaklaşarak siyah örtüyü kaldırır ve korkunç bir sesle:

"- Boş!..." diye bağırır.

Sonra namzedin elinden tutarak tekrar merdiveni çıkarır. Areopage reisi siyah odada namzedi beklemektedir. Namzede:

"- Gördüğün manzara üzerinde düşündün mü?" der ve cevâbını beklemeden sözlerine devâm eder.

"- Bu mahzende pek büyük esrar vardır. Seni bekleyen tecrübeler hazır mısın? Bunlar çok korkunçtur ancak şimdiye kadar aldığın rutbeleri anlayabildinse bunlar seni ürkütemez. Büyük bir isticvâba mâruz kalacağını sana haber vereyim... Sen yalnız 'ileri geçmek isterim' cevâbıyla iktifâ edeceksin. Rûhunun bütün kuvvetlerini topla zîrâ tek yardımcın onlardır."

Reis yavaş yavaş mahzene iner, namzed de büyük teşrifatçı delâletiyle onu tâkib eder.

Siyah odadaki konuşma esnâsında sahte ölü tekrar tabuta girmiştir.

101 Mütercimlerin "türbe" diye tercüme ettikleri "sépulcre" kelimesi Fransızca'da "Hz. İsa'nın mezarı" mânâsına gelmektedir. (Nâşir)

Namzed, reis ve teşrifatçı tabuta yaklaştıkları zaman ölü tekrar kalkar ve aynı müdhiş sesle:

"- Ey benim huzur ve rahatımı bozan yabancı, gazabımdan kork!. Ne istiyorsun?!"

Namzed:

"- İleri geçmek istiyorum."

Bu sözün üzerine dışarıdan bir gürültü işitirler ve ölü derhal tabuta girer.

Reis namzede hitâben:

"- Mâdem ki ileri geçmek istiyorsun ve cür'etin seni nice asırlardan beri birikmiş bir gazaba karşı koymaya sevk ediyor, öyle ise beni tâkib et!"

Reis vakur bir tavırla mezara yaklaşır ve şimşir yapraklarıyla taclanmış olan başın önünde ihtiramla eğilir ve:

"- Beni taklîd et!.." der. Namzed de itaat eder.

Üstâd-ı muazzam:

"- Sen şimdiye kadar yalnız bir takım temsilleri gördün. Şimdi de onların hakikatini görmeyi icâb eder..."

Bugüne kadar esîri bulunduğu boş ve bâtil îtikadları terk ederek insanlığın saâdeti için muhterem cemiyetimizin sana verdiği emirleri tamâmıyla yerine getirmeye karar verdin mi?

Namzed:

"- Evet."

Üstâd-ı muazzam ayağa kalkarak:

"- Böyle olduğu halde niyetinin hâlisiyyetini isbat ve irfânın derecesini bize göstermek için sana bir yol söyleyeceğim. (Eliyle Jacques Boarguignon Molay'nin başını göstererek) Bu mukaddes sır huzûrunda diz çökmüş olduğun halde sana söyleyeceğim temennîyi tekrar et!"

Üstâd-ı muazzam sağ elinde bir hançerle namzede şu yemîni ettirir:

Birinci yemin: " Pederimiz Cenâb-ı Hakk (Cenâb-ı

Hakk'dan maksad **Nûr-ı Ziyâ-İblis'** tir) ve bu necîb şehîd huzûrunda, "Kadoş Şövalyesi" rutbesinin esrârını hiçbir zaman fâş etmeyeceğime ve cemiyet kaanunlarına tamâmıyla ve dâimâ riâyet edeceğime, cinâyeti cezalandıracağıma ve mâsumiyeti müdâfaa ve himâye edeceğime yemîn ederim."

Üstâd-ı muazzam:

"- Şimdi ayağa kalk ve ben ne yaparsam onu yap!" der ve hançerini bir papalık tâciyla müzeyyen başa vurarak:

"- Menfûr olsun cinâyet, kahrolsun cinâyet!"

Namzed yemîni ve sözleri tekrâr ederek reisi taklîd eder. Sonra ikisi de şimşirle süslenmiş olan başın önüne geçerek diz çökerler:

"- Fazîlet şehîdinin yüce nâmı Dünyâ durdukça pâ-yidâr olsun. Onun fecî şehâdeti bize bir ibret dersi olsun. Zulüm ve cinâyeti yerle bir etmek için birleşelim."

Sonra kral tâci taşıyan başın önünde durarak:

"- Kahrolsun zulüm, mel'ûn olsun cinâyet!"

Bu da nihâyet bulduktan sonra mahzen ve siyah oda terk edilir.

Bu birinci hazırlıktan sonra üstâd-ı muazzam, namzedi bırakarak üst katta toplanmış bulunan Areopage meclisine gider.

Büyük teşrîfatçı kardeş, namzedin başını kalın bir örtüyle örtterek onu Areopage meclisinin yanındaki bir dâireye veyâhud bir dehlize koyar.

Areopage meclisi evvelâ, mefrûşâtının rengine izâfeten "mâvi oda" diye isimlendirilen odada toplantı yapar. Duvarları ve tavanı, zemînine yıldızlar serpilmiş bir kumaşla döşenmiş bulunan bu odanın ortasında bir perde vardır.

Şarkta, yedi basamakla çıkılan seddin üzerinde biri reis için en geride, diğerleri de sâir me'murlar için üçü sağda ve üçü solda olmak üzere yedi koltuk bulunur.

Reisin koltuğunun üzerinde kadoş armasını çerçeve-

leyen bir perde vardır. Bu armanın üst tarafı beyaz, alt tarafı ise siyahtır. Koltuğun önündeki mihrâbın üzerinde bir terâzi ve üzerinde bir kılıç ile kaanûn-i esâsî kitabı ve üzerinde bir haç vardır. İki büyük hâkim, kapının yanında muhâfızlık vazîfesini icrâ ederler. Diğer âzâ da koltuklarda yerlerini alırlar. Bu gibi meclislerde bütün herkes, tapınakçılarinkine benzeyen elbiseler giyerler. Bundan başka ucuna kırmızı bir haç takılı bulunan siyah bir kordonları vardır.

Namzed dehlizde beklerken üstâd-ı âzam meclisi açar.

Üstâd-ı âzam:

"- Şöhretli birinci ve ikinci büyük hâkim kardeşler, tamam olduk mu?"

Birinci büyük hâkim:

"- Evet, üstâd-ı muazzam."

Üstâd-ı muazzam:

"- Birinci ve ikinci büyük hâkim kardeşler, haydi berâberce 'Kadoş Şövalyesi Büyük Seçilmişler Meclisi'ni açalım."

Büyük hâkimler meclisin açıldığını îlân ederler.

Üstâd-ı muazzam:

"- Şövalye kardeşlerim, sol elinizde kılıçlarımızla ayağa kalkınız!"

Hâzirûn ayağa kalkar.

Üstâd-ı muazzam:

"- Birinci ve ikinci büyük hâkim kardeşler, burada bulunan bütün kardeşlerin "tam vâkıf büyük seçilmiş kadoş" olup olmadıklarını tahkîk ediniz ve her birine hangi meclise mensûb olduklarını sorunuz. Mensub bulundukları meclisin ismini söyleyemeyenlerin şu iki sıra arasına geçmelerini ricâ ediniz."

Tahkîkat yapıp bütün hâzirûnun kadoş oldukları ortaya çıktıktan sonra üstâd-ı muazzam yedi tokmak darbesi

vurur.

Büyük hâkimler de onu taklîd eder.

Üstâd-ı muazzam:

"- Şöhretli büyük hâkim şövalye, saat kaçtır?"

Birinci büyük hâkim:

"- Pek kudretli üstâd-ı muazzam, gece oluyor."

Üstâd-ı muazzam:

"- Mâdem ki gece oluyor, o halde Kadoş Şövalyeleri Meclisi müzâkerelerine başladığını îlân ediniz."

Büyük hâkimler bu emri îfâ eder.

Üstâd-ı muazzam:

"- Şimdi, şövalye kardeşlerim, elimizi kılıçlarımızın üzerine koyarak cemiyetimizin mukaddes esaslarına hürmet ve onları hayâtımız bahasına muhâfaza edeceğimize hep birlikte yemîn edelim."

Bütün herkes sağ elleriyle kılıçlarını kaldırarak bir ağızdan:

"- Yemîn ederiz!.." diye bağırırlar.

Üstâd-ı muazzam:

"- Şövalyeler, işâreti veriniz!."

Bütün kadoşlar, semâda mevhum bir varlığa saplanmış gibi kılıçlarını başları hizâsına kaldırarak:

"- Nekam Adonai!." sözlerini tekrâr ederler.

Üstâd-ı muazzam:

"- Şimdi şövalyeler, bataryayı icrâ ediniz!."

Bütün kadoşlar yedi defa vurarak bu emri yerine getirirler.

Üstâd-ı muazzam:

"- Yerlerinize oturunuz kardeşler!."

Herkez sandalyesine oturur.

Üstâd-ı muazzam, büyük kâtibe evvelki ictimâm za-bitlerini okuttuktan sonra söze başlar:

"- Şövalye kardeşlerim, biliyorsunuz ki bugünkü top-

lantıdan maksadımız, kardeşimiz falana 'büyük seçilmiş kadoş şövalyesi' rutbesini tevcih etmektir. Bu kardeşimizin mesâisi, geniş mâlûmâtı, cemiyetimizin kaanunlarına tam riâyetskâr oluşu ve kardeşlerin onun hakkındaki hüsn-i şehâdetleri tabîi ki yüce meclisin nazarından uzak kalmamıştır. Yüce meclis bu meziyetlerin mükâfâtını vermekle sâdık masonların dâimâ iyiliklerini gözetici ve fazîletlerini takdîr edici olduğunu bir kere daha isbât etmiştir. Yüce meclis, bu rutbenin şu kardeşimize verilmesi husûsunda bir îtirâzınızın olup olmadığını sizden suâl ettiği zaman onun hakkında icrâ ettiğiniz mükâşefeler neficesinde bunun pek münâsib olduğunu söylediniz. Meşhur büyük kâtib, namzed şövalyenin istidâsını Areopage'a tebliğ ediniz."

İstidâ okunur ve muhâlif bir düşüncesi olan olup olmadığı sorulur. Eğer muhâlif yoksa kabûl âyininin icrâsı kararlaştırılır. Namzed, kadoşlar odası nâmındaki beyaz odaya sevk edilir. Mâvi odanın açık olan kapısının önünden geçerken üç sadâ işitir. Birisi reisin sesi olup:

"- Sana ne yapılmasını istiyorsan başkalarına da onu yap!." der.

İkinci ses birinci büyük hâkiminkidir:

"- Kendine yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapma!."

İkinci büyük hâkimin sesi ise şöyle der:

"- Hemcinsini, kendin gibi sev!.

- Bedbaht olanlara tesellî ver!.

- Doğruyu sev, yalandan kaç!.

- Sabırlı ol, kardeşlerinin hatâlarını hoş gör!.

- Ahidlerine sâdık ol ve filozofların en büyük meziyetlerinin sır saklamak olduğunu bil!.

- Başına gelen belâ ve musîbetleri rızâ ile taşı, filozofların vazîfesi budur."

Reisin vurduğu bir tokmak darbesi ile kapı kapanır.

Büyük merâsim müdürü, mâvi salonun kapısına 29. derecenin bataryası ile vurur.

Şimdiye kadar birçok misâlini gördüğümüz teşrîfatlarla müdürün talebi reise ulaştırılır.

Üstâd-ı âzam, şövalyelere:

"- Mâbudumuza kurban kesmedikçe buraya kimse giremez!" der.

Bu cevap üzerine rehber namzed, beyaz salona sokar. Bu salonda, mâvi ışık saçan bir ispirto lâmbası yanar. Şarkta dört köşeli bir mihrab ve üzerinde lavanta dolu bir vazodur.

Mihrâbın üstünde, içinde zirvesi aşağıya bakan iri bir üçgen bulunan bir şeffaf vardır ki bu Şeytan'ın alâmet ve armasıdır.

Üçgenin başına, tabîî büyüklükte yarısı siyah yarısı beyaz bir kartal asılıdır. Salonun duvarlarında, içerisinin dışarıdan görülmesi için delikler vardır.

Namzed bu odaya girdiği zaman orada büyük kurban kesiciden başka kimse yoktur ve namzedin gözleri bağlıdır.

Kurban kesici:

"- Şövalye kardeşim, rehberlik ettiğin kimdir?"

Rehber:

"- Hikmet mâbedine girmek isteyen bir Saint Andre Şövalyesi'dir." der ve namzedin gözlerini açar.

Namzede hitâben:

"- Ey fânî mahluk, diz çök!" denilir.

Bunun üzerine rehber namzede bir buhur verir ve namzed bu buhuru buhurdanlığa atarak diz çöker.

"- Ey ibâdet ettiğimiz kudretli hikmet!. Şu anda niyâzımızı sana arz ediyoruz. Ey Kâinât'ın müessir ve hâkimi!. Ey ebedî akıl!. Ey zekânın nûru!. Ey kalbin kaanunu!. Sana ibâdetin ne kadar yüce olduğunu namzede anlatabilmem için bana ilhâm et!.

İlâhî nefesinle namzedi temizle!.

Ona yardımcı ol ve onu sana ibâdet etmeye lâyık bir hâle koy!"

Namzed yine buhur atar.

"- Kalk ve bu yoluna devâm et!"

Rehber, namzedi tekrar mâvi salona götürür ve namzed bu defa salona kabûl olunur. Lâkin namzed, perde ile ikiye bölünen odanın âzâ kadoşların bulunduğu kısımda bulunup mahfel erkânını göremez.

Muhâfız şövalye, kılıcının ucunu namzedin kalbine dayayarak:

"- Maksadım seni men etmek değil ancak iyi düşün. Eğer ilk adımı attıktan sonra dönmek istersen mahvolursun!" der.

Eğer namzede azıcık bir tereddüd müşâhede olunursa def edilir, aksi halde başına siyah bir örtü atılarak etrâfı görmesi engellenir.

Rehber:

"- Şöhretli şövalyeler, bu kardeşi aranızda kabûl buyurmanızı istirhâm ederim."

Üstâd-ı âzam:

"- Şövalye kardeşim, sen de bilirsin ki; esrârımızın tamâmına vâkıf olunacak bu meclise ancak fazl ve kemâliyle sâir insanların fevkine çıkmış olanlar kabûl olunur. Buraya gelecek olan kişi, avâmın dimâğını endişelere gark eden bâtil fikirlerden arınmış olmalı ki beşerin çoğunun gözünden nihân olan tabîat sırlarına nüfûz edebilsin!.

Velhâsıl namzedin gerekli şartları hâiz olduğundan emîn isen biz de onu şiddetli imtihanlarımızdan geçirmeye muvâfakat edebiliriz. Lâkin bu hususta emîn değilsen onu boş yere tahlikelere atma!"

Rehber, reisi te'min eder.

Reis:

"- Mâdem öyleymiş, hâkim kardeşler, isdîdâ sâhibi hakkında rey toplayınız."

Birinci ve ikinci büyük hâkimler, kutular gezdirerek namzed hakkında rey toplarlar ve kutuları reise verirler. Bir aralık açılmış olan perde kapanır ve reis ve erkân reyleri kontrol etmekle meşgul olurlar.

Üstâd-ı âzam:

"- Büyük muhâfız şövalye kardeş, namzedin kaderi ne ise onu göreceğini rûhânî mecliste îlân et!"

Muhâfız, mâbedi üç kere dolaşır ve her defasında:

"- Namzed, kaderi ne ise görecektir!" der.

Üstâd-ı âzam:

"- Namzedi vazîfesinin başına götürünüz, metîn olsun."

Bunun üzerine çirkin bir komedya başlar. Bu öyle bir komedyadır ki; çirkinliği her türlü tasvîrin fevkindedir.

Namzed, bir masa üzerine diri bir kurban bağlanmış bulunan siyah salona götürülür. Hayvanın sol tarafı tıraş edilmiş ve kalbinin üzeri bir insan derisi gibi olmuştur. Hayvanın ağzı, sesi çıkmasın diye sıkı sıkıya bağlanmıştı.

Üstâd-ı âzam ve mahfel erkânı da siyah salona geçmiştir. Bir kardeş, ağzı bağlanmış bir insan iniltisini taklîden acıklı ve boğucu bir ses çıkarır.

Üstâd-ı âzam namzede hitâben:

"- Kardeş, seçilmiş derecesine kabûl edildiğin zaman remz tarîkıyla Hiram'ın intikaamını aldın. Bugün ise artık samanla dolu heykelleri ve çoktan beri artık hayattan mahrum kuru kafaları hançerleyecek değilsin!"

Mâlûmdur ki bir cemiyet ne kadar güzel ve muntazam olursa olsun âzâsı içinde hâinler zuhûr edebilir.

Atölyelerden birine mensûb bir hâin kardeş, az zamanda vâkıf olduğu esrârımızı fâş etmekle bize ihânet etti.

Bu alçağı ele geçirdik ve işte çıkardığı iniltiyi duy-

Kadoş Şövalyesi esrârına tekrîz

yorsun. Hâinin son saati gelmiştir. Cezâ zamânı geldiğini ve yakayı kurtaramayacağını anladığı için çıkardığı ümitsizce iniltileri işitiyor musun?

İhtimal ki kendisini öldürecek son darbeyi yemeden evvel bize bizlere tahkîr ve düşmanlık dolu sözler fırlatmak ister ancak ağzı kapalıdır. Zîrâ bizim esrârımızı ifşâ eden ağız artık açılıp lâf söyleyemez.

Kardeş!. Bugün nâil olacak olduğun esrâra vukufiyet şerefine bu hâini geberterek adâleti icrâ vazîfesi sana düşer.

Elinle mahkûmun kalbini tut!. Tâ ki yerini bilesin!."

Bu nutku müteâkıb namzedin elini tutarak, bir insan derisinden hiçbir farkı olmayan koyunun tıraşlı derisinin üzerine koyarlar. Namzed de elini koyduğu yerin bir insan kalbinin üzeri olduğunu zanneder. Yâni icrâ edeceği cinâ-yetin gerçekten bir insan üzerinde cereyân edeceğine emîn olur. Verilen emir üzerine hançerini koyunun kalbi üzerine saplar ve kendisini bir insanı öldürmüş zanneder.

Bunun üzerine namzed bir diğer odaya götürürler ve yüzünü ve gözlerini örten bezi çözerler.

Koyunun kanlı kalbini bir tabağın üzerinde getirirler. Namzed bu kalbi hançerinin ucuna takarak üstâd-ı âzam'a takdîme mecburdur.

(Bu izâhatlerin uydurma birer hikâye olduğu sanılmasın. *Kadoş Mukaddes İlmihâli* isimli 252 sahîfelik İngilizce ve Fransızca matbû resmî nizamnâmenin 78. sahîfesinde bu merâsim kayıtlıdır. Kitabın mukadimesinin 8. sahîfesinde ise merâsimlerin mümkün mertebe aynen nakledildiği yazılıdır. Kitab Yüce Rûhânî Meclis'in emriyle basılmıştır.)

Bu iğrenç kaatil rolüne inandıktan sonra namzedin kabûlü kat'iyet kesbeder.

Şurasını söylemeye de mecbûrum ki; mason yüce meclisi tarafından bastırılan bilcümle kadoş ilmi halleri, bu komedyayı yukarıdaki eser gibi tafsîlâtıyla nakletmemişlerdir.

Meselâ Fransa maşrık-ı âzamı tarafından tab ettirilen *Fransa Maşrık Nizamnâmesi*'nde siyah salon için yalnız:

"Bu salon imtihan yeridir. Siyah örtülü bir tabut ve buna benzer bâzı âletler vardır." deniliyor.

Bunun gibi *İskoçya Büyük İlmihâli* isimli eserde de kabûl âyini ile alâkalı tafsîlât yoktur ancak mukaddemesinde:

"Kadoşlar, eski putperestlerin esrârındaki "Epopte"lerin¹⁰² muâdilidir." diye yazmaktadır.

Maksad, masonluğa metîn ve sebatkâr bir reis kazandırmaktır. Kadoşların üzerine düşen vazîfenin ağırlığı, onları seçilme ve kabûl edilmelerinde ne derece tedbirli olunması lâzım geldiğini meclislere bildirir. Tâ ki cesâret ve metâneti, irâde ve zekâsı müsâid olmayanlar bu yüce şeref-ten (yüksek esrâra vukuf) uzaklaşsın.

Dediğimiz gibi kadoşlar, "Epopte"lerin yerini tutmuştur. "Epopte" derecesinin maksadıyla kadoş derecesinden beklenen şey aynıdır.

İlk zamanlarda "Epopte" derecesine kabûlde namzed, beşer takaatinin üzerinde denilebilecek imtihanlara tâbî tutuluyordu.

"Masonluğun 30. derecesine kabûl şartları neden bu kadar sıkı olmasın? Bu hususta gereken tedbirlere tevessül etmek meclislerin vazîfesidir."

Nizamnâmenin şu beyânâtı hakîkatin anlaşılması için kâfidir sanırız!.

Namzed herkes tarafından tebrîk edilir. Ellerini yıkadıktan sonra "Âyân Meclisi" nâmu verilen dördüncü salona götürülür. Bu salon kırmızı kumaşlarla döşenmiş olup maşrıkta bir taht ve üzerinde mâhud üçgen ve ona asılı bulunan kartal vardır. Tahtın semâsını örten gölgelik siyah kadife-dendir ve üzerinde, hançerler saplanmış insan kafası resim-

102 "Epopte"ler, putperestlik gizli cemiyetinin intikaamını almaya me'mur kimselerdi ki bir çok cinâyet işlemişlerdir.

leri bulunur.

Odanın dört köşesinde, içlerine ispiroto konulan çömler vardır ki bunlardan mâvi bir ışık yayılır. Garb tarafında bulunan türbenin üzerinde ise üç aded tac vardır.

Maşıkla türbe arasında "kadoş merdiveni" denilen yedişer basamaklı çift merdiven vardır.

Sol basamaklarda; Sarf-Nahiv (Grammaire), Belâgat (Rhétorique), Mantık (Logique), Hesab (Arithmétique), Hendese (Géométrie), Mûsikî (Musique) ve Hey'et (Astronomie) yazılıdır.

Sağ basamaklarda: Tsedakah, Schor-Laban, Mathok, Emounah, Hamal-Sagghi, Sabbal, Ghemoul-Binah-Thebounah kelimeleri okunur.

Bu merdiven, Zerdüşt Mezhebi sihirbazlarının kullandıkları merdivenin aynıdır.

Mihrâb, iki silâhşor tarafından muhâfaza edilir. Bu kadoş celsesi, "nekam Adonai" feryâdıyla ve hançerlerle semâ tehdîd edilerek açılır. Bu celsede aşağıdaki umûmî yemîn edilir:

Umûmî Yemîn

Üstâd-ı âzam:

"- Hayâtımız bahasına dahî olsa tarîkatimizin mukaddes düsturlarını, hangi vâsitayla olursa olsun, taassub ve bâtil fikirlere karşı müdâfaa ve muhâfazaya yemîn ederim." der ve bütün kardeşler ellerini uzatarak yemîn ederler.

Bu yemîni müteâkıb büyük merâsim müdürü kardeş namzedi getirir ve kırmızı salonun kapısına vurarak izin ister. Emsâlini gördüğümüz gibi bir çok soru-cevabdan sonra odaya girmelerine izin verilir.

Reis (namzede):

"- Kardeşim, metânetinize bir diyeceğimiz kalmadı. Siz bir cinâyeti cezâlandırmak husûsunda emir aldıktan

sonra eli titremeden bunu icrâ edenlerdensiniz. Bununla berâber esrârımıza vâkıf olmadan evvel soracağım birkaç soruya cevap vermeniz lâzım ki rûhânî meclis zekâ ve mânevî vasıflarınızı da takdîre muktedir olsun.

Velhâsıl sana son felsefî mâlûmâtı vermek ve seni esrârengiz merdivene çıkarmak için bu suallere ihtiyac var. Cevap vermeye hazır mısın?"

Namzed:

"- Evet." der.

Üstâd-ı âzam:

"- Senin fikrince insanın bu arzda gayesi nedir? Bir insanın nefsine karşı vazîfesi nerdir? Hemcinsine karşı borcu nedir? Fikrini tenvîri aklını takviye ve masonluk vazîfeni icrâ için ne yaptın?"

Bu sualler namzedin behemehal cevap vermesi lâzım gelen sorulardır. Aşağıdakiler ise namzedin zekâsı nazar-ı itibâra alınarak icâbına göre sorulur:

"Bundan başka bir âlem, bir âhiret olduğuna inanır mısınız? Geçmiş hayat veyâ hayâtıyye nedir? Hayr ve şerrin aslı hakkındaki fikrin nedir? Kâinât'ın Ulu Mîmârı hakkındaki mârifetin nedir?"

Bu soru ve cevaplar teâtî olunduktan sonra üstâd-ı âzam:

"-Kardeşim, şübhe yok ki yeniden altına gireceğin tahhüdlerin büyüklüğü sence mechul değildir. Bunlardan başka icrâsı zarûrî olan bir takım yeni vazîfeler deruhde edeceksin. Bunları şöyle hulâsa edebiliriz:

- 1- Tam mânâsıyla esrârı muhâfaza etmek ki selâmetimiz buna bağlıdır.
- 2- Kaanun ve nizamlarımızın icablarının yerine getirilmesi.
- 3- İnsanlığın saâdeti, Kâinât'ın Ulu Mîmârı Mezhebi'nin idâmesi ve cemiyetimizin selâmeti için

her şeyin ve hattâ hayâtının fedâsı.

Nihâyet dâimâ fazîletkâr olmak, yemîn etmek ister misin?"

Namzed, tasdik cevâbı verir.

Namzedin ikinci yemîni:

"Bana tevdî edilecek olan "büyük seçilmiş kadoş şövalyesi" rutbesi esrârını asla ve kat'a fâş etmeyeceğime, bu rutbe ile alâkalı şeylerden "yüce meclis" hâricindeki hiç kimseye ve hattâ bir Areopage âzâsına dahî bahsetmeyeceğime, bana bildirilen fazîlet ve hasletlere sâhib olmayan bir kimseye bu rutbenin verilmesine bir şekilde müsâade etmeyeceğime bütün mukaddesât üzerine yemîn ederim. Mukaddes cemiyetimizi zulüm ve taassuba karşı, ölünceye kadar müdâfaa ve yüce meclisten sâdır olacak olan emirleri tamâmıyla icrâ edeceğimi yeminle te'min ederim."

Namzedi, bütün Areopage âzâsının yanında toplanmışları merdivenin yanına getirirler.

Üstâd-ı âzam:

"- Şimdi size bu merdivenin remzî mânâsını îzah edeceğim. "Oheb-Eloah" diye isimlendirilen birinci basamak cemiyetimiz esaslarından birincisinin ilâhî aşka, "Oheb-Kerobo" isimli ikinci basamak bu esaslardan ikincisinin insanlık aşkına ...ve sâir basamaklardan her biri başka bir aşka delâlet eder. Görüyorsunuz ki bu esrârengiz merdiven yalnız bulunuyor."

Büyük teşrifatçı, namzedi birinci basamağa çıkarır.

Üstâd-ı âzam:

"- Tsedakah: Adâlet, yâni insanlığı, hakkı olan saâdete ulaştırmak için hiçbir şeyden geri durmamak ve buna mânî olanların vücudlarını ortadan kaldırmak adâletin bir îcâbıdır."

Namzed ikinci basamağa çıkar.

Üstâd-ı âzam:

"- Schor-Laban: Beyaz öküz, yâni eskiler, tevekkül ve mâsumiyetin timsâli olan beyaz öküzler kurban ederdî. Bu vahşi ve hunhâr hükümdar ve papalar aynı şekilde mâsum tapınak şövalyelerini kurban ettiler."

Namzed üçüncü basamağa çıktığı zaman üstâd-ı âzam der ki:

"- Mathok: Hilm ve yumuşaklık: Yâni insan husûmette yalnız hilm ve yumuşaklık sâyesinde tahammül edebilir. Düşmanlarımıza henüz galib gelemediğimiz için onlarada mütevâzîce boyun eğelim."

Dördüncü kademe için üstâd-ı âzam şu sözleri söyler:

"- Emounah: İmân, yâni imânımız hakikat üzerine te'sîs edilmiş olduğu için imânımızda kavî olalım. Papazların yalanlarından kaçalım ve bîçâre aldatılmış insanlığın en kanlı ve amansız düşmanı olan "şerr"i hayırlı bir ulûhiyyet olarak telâkkî etmiş olan bâtil îtikadları kökünden sökmeye çalışalım."

Beşinci basamak için:

"- Hamal-Sagghi: İşlerin en büyüğü, İnsanlığın kendi kendini tecdîd ve takviye etmesi yâni aklî melekelerine sâhib ve hâkim olması, âlemin sultânı olması için irâdesinin tamâmına mâlik bulunmasıdır. Bu gayeye vâsıl olmak için evvelâ rûhu taassubun bütün şâibelerinden bütün kabahat ve çirkinliklerden tenzîh etmek ve bu ilk tedâriklerden sonra kadîm filozofların hudud ve eşkâlini tâyin ettikleri büyük eserlere başlamaktır."

Altıncı kademe için:

"- Sabbal: Sıklet... Altıncı kademe bize şunu öğretiyor ki yüce mertebeler bizim için husûsî bir imtiyaz değil bir yük ve ağırlıktır. Bundan başka bu kelime bize, Kadoş Şövalyesi kardeşlerimizden olacak hatâlara karşı göz yumma-

mak lüzûmunu hatırlatıyor."

Yedinci basamak için:

"- Ghemoul-Binah-Thebounah: Bu son kademenin mânâsı şudur: Basîret ve ihtiyât, bir hakîm için en büyük fazîlettir. Yalan ve riyâ, gurur ve cehâlet, hırs ve hıyânet... İşte bugün bütün cihân bu pislik ve çöplükler arasında kalmıştır. Masonluk, beşeriyeti bu derekeden kurtarmak ve bu sefâletlere bir çâre olmak istiyor. Ancak bu gayeye daha me-tin ve kat'î adımlarla yürümek içindir ki bir yerde esrar ve ihtiyatla örtülüyor ve âzâsına esrârını böyle derece derece ifşâ ediyor. Vazîfenin kudsiyyetini takdîr ediyorsun ya, kardeşim, hem dâimâ ihtiyat dâiresinde hareket etmeyi ve hem de nev'ini cehâlet ve gurûrun istibdâdından kurtarmak için gücün yettiği derecede gayret etmeyi va'd ediyor musun?"

Namzed, merdivenin en üstünde:

"-Evet!" cevâbını verir.

Üstâd-ı âzam:

"- Çıktığın kademeler, mesâîmizin mânevî kısmının temsilleri idi. Şimdi ineceğin basamaklar ise maddî kısımdakilerdir. Bunlardan her biri, vazîfemizi hakkıyla ifâ edebilmemiz için bilmemiz lâzım gelen ilimlerden birine delâlet eder."

Namzed basamakları birer birer indikten sonra üstâd-ı âzam izâhate şu sûretle devâm eder:

"- 'Sarî' nâmını hâiz olan birinci basamak, kolayca okuyup yazmak san'atını ifâde eder. İkincisinin ismi ise "belâgat"tır ki her şey hakkında mütâlâa beyân etmek ve sözle iknâ ve mağlûb etmeye delâlet eder. Üçüncüsü "mantık"tır ki doğruyu yanlıştan ayırmanın usûlünü gösterir. Dördüncüsü "hesab"dır ki sonsuzluk fikrini edinmemi-ze vâsita olan sayılar ilmidir. Beşincisi "hendese"dir ki me-sâfeyi ölme ilmine delâlet eder. "Mûsıkî" nâmını hâiz altıncı kademe bize, mûsıkînin ahenginin delâletiyle âlemlerin ve

tabîatin âhengini, perdeler ve duraklarla her şahsa âid fiille-rin husûsî kaanunu gösterir.

Yedinci kademe "fenn-i hey'et (astronomi)"dir ki fi-lozofları gök cisimlerinin kaanunlarına veâkîf ve maddî ta-bîatla mânevî tabîatin çeşitli tezâhürleri arasındaki âhenk ve birlikteliği te'yîd eylemiştir."

Namzed yere ayak basar.

Üstâd-ı âzam:

"- Mukaddes cemyetimizin mesâîsinin gayesi, müte-fenninlerin bir çok şûbeye taksîm ettikleri ulûhiyyet ilmini, vahdete ircâ etmek ve bunun için ancak doğrulukları ısbat-lanarak tebeyyün etmiş hakikatleri halkın nazarına arz et-mektir."

Büyük teşrîfatçı, çeşme suyuyla karıştırılmış rakı ile dolu billûr bir kâse getirir.

Üstâd-ı âzam:

"- Büyük teşrîfatçı kardeş, esrârengiz kâseyi namzede takdîm ediniz!."

Teşrîfatçı, namzede bu rakıyı içirir.

Üstâd-ı âzam:

"- Bu sıvı nasıl hislere yumuşaklık veriyorsa fikir ve irâde de zekâ ve rûhu öylece îlâ ve tenvîr eder. Bu sıvı, bü-tün tabîî hâdiselerde eser ve nüfûzunu müşâhede ettiğimiz rûhun bir temsîlidir."

Yukarıda tasvîr edilmiş olan türbenin yanındaki "ye-min mihrâbı"nın üzerinde buhur yakarlar.

Üstâd-ı âzam:

"- Büyük teşrîfatçı şövalye, namzedi **Jacques Boargu-ignon Molay**'ın mezarına götür de orada dört ahdini icrâ etsin."

Teşrîfatçı, namzedi kabrin önüne götürür.

Üstâd-ı âzam:

"- Bu mezar, dînî ve siyâsî zulmün kurbanı **Jacques**

Boarguignon Molay'ın kabridir. Mezarın yanında duran papalık ve hükümdarlık tacları da iki hunhâr kaatilin meş'ûm nüfûzlarını temsîl eder. Beşeriyetin kurtuluşuna, hayr dîni olan masonluğun şerr dîni olan Katoliklik'e galebesi için çalışmak husûsundaki metin azmini göstermek için bu iki tâci ayaklarının altında ez, parçala!.."

Namzed bu emre itâat eder.

İki Areopage âzâsı, siyah odada görülmüş olan şimşirlerle süslü başı getirip mezarın üzerine koyarlar.

Büyük teşrîfatçı, dört ahdi ihtivâ eden bir kâğıdı namzede verir ve namzed de bu kâğıdı okur. Bu esnâda bütün şövalyeler ayakta bulunurlar. (Bu dört ahdin ne olduğu ile ride görülecektir.) Sonra üstâd-ı âzam, namzede Kadoş Şövalyesi rutbesini tevcih eder.

Üstâd-ı âzam:

"- Kâinât'ın Ulu Mîmârı şerefine ve bu yüce meclis nâmına seni, "tam vâkîf büyük seçilmiş kadoş şövalyesi" ve beyaz ve siyah kartal şövalyesi îlân ediyor, felsefî rutbelerin son kademesi olan bu rutbeye âid hak ve imtiyazlardan istifâde salâhiyyetini sana veriyorum."

Sonra reis, kadoşların ictimâlarda birbirlerine senli benli hitâb etmeleri gerektiğini söyleyerek bu rutbeye âid nişanlarla namzedi tezyîn ve gayet karışık olan esrârı ifşâ eder.

Üstâd-ı âzam, bu ifşâatı müteâkib namzede "hikemî bûse" verir yâni onu yüzünün yedi yerinden öper ve sonra dilini namzedin dudaklarına temâs ettirir.

Namzed, büyük teşrîfatçı delâletiyle büyük hâkimlere giderek üstâd-ı âzamdan aldığı kelimeleri, işâretleri ve temâsları onlara verir.

Üstâd-ı âzam, namzedin "büyük seçilmiş kadoş şövalyesi" rutbesine terfî ettiğini îlân eder ve bütün herkes alkışlar.

Üstâd-ı âzam, namzede bir hançer vererek:

"- Bu adâlet ve hakikat silâhını al kardeşim fakat onu ancak mukaddes ve meşrû emellerin istihsâli için kullan. (hazirûna hitâben) Yerlerinize oturunuz kardeşlerim!." der ve herkes yerine oturur.

Üstâd-ı âzam, namzede dönerek:

"- Kardeşim, artık farmasonluğun en yüksek rutbesi olan kadoş rutbesine nâil oldun ve gözlerinin önündeki esrar perdesi tamâmen kalktı. Mukaddes cemiyetimizin bütün esrârına vukufiyyetin sâyesinde hayrî şerrden ve doğruyu yanlıştan kolaylıkla tefrîk edebileceksin!. Şimdi, cemiyetimizin esrârını mensublarına niçin derece derece ifşâ ettiğini ve çok kimselerin neden seçilmişlerin arasına dâhil olamadıklarını şübhesiz anlamışsındır.

Şimdi rûhun maddî kayıdlardan tecerrüd etti. Yücelik ve hakikat semâsına yükselmek senin irâdene kalıyor. Sen ki hakikî dîne vâkîfsın. Cesurca ilerle!. Söz ve fiillerinle halkı irşâd et!. Zavallı aldanmış beşeriyeti cehâlet ve taassub hammiyyetlerinin istibdâd boyunduruğundan kurtar!. Kâinât'ın Ulu Mîmârı nasıl fezâyı nûruyla dolduruyorsa sen de kendi cinsin olan cihân efkârını hakikat nûruyla doldur. İnsanların kardeş olduklarını, birbirlerini sevmeye ve birbirlerine yardım etmeye mecbur olduklarını îlân et!. Yalan ve riyânın, cehâlet ve taassubun amansız bir düşmanı ol!. İnsanlığı çöp dolu bir çukura atan gayr-ı tabîi ihtirasları mahvet!. Vazîfen müşkül ve ağırdır fakat onun kudsiyyeti senin gayret ve kudretini kat kat artırır. Yürü kardeşim, emelimizde muvafak olacağımıza şübhe yoktur!."

Bu nutku büyük hatib şövalyenin bir diğer nutku tâkib eder. Hatib şövalye, tapınakçılar dâvâsını ve kadoş rutbesinin esaslarını enine boyuna tafsîlâtli bir şekilde beyân eder. Nutkun esasları mason ilmiyhallerinde mukayyed olduğundan bu nutuklar arasında büyük bir benzerlik vardır.

Bu nutuktan sonra reis, âzâya, bir teklifleri olup olmadığını sorar. Kardeşlerden biri tarafından ortaya bir teklif atıldığı takdirde müzâkere edilir ve rey ekseriyeti ile ya kabûl veyâhud reddedilir.

Sonra üstâd-ı âzam "büyük mihmandâr" şövalyeye, "hayır tâcını¹⁰³" halka takdîm etmesini söyler.

Büyük kâtib o günün zabıtnâmesini okur.

Bu kıraatten sonra reis, birinci ve ikinci büyük hâkim şövalyelere, zabıtnâmeye bir îtirâzı olanların söz söylemeye me'zun olduklarını îlân etmelerini söyler. Büyük hâkimler bu emri yerine getirir.

İtirazlardan makbûl görülebilecek olanları kabûl edilir ve celseye şu sözlerle nihâyet verilir:

Üstâd-ı âzam:

"- Birinci büyük hâkim şövalye saat kaçtır?"

"- Gayet muktedir büyük reis, gece nihâyet buluyor."

"- Birinci büyük hâkim şövalye, kaç yaşındasın?"

"- Yüz yaşını biraz geçtim, gayet muktedir üstâd-ı âzam."

"- Sağ eliniz kalbilizde, sol eliniz de kılıcınızda olduğu halde ayağa kalkın!.."

Herkes ayağa kalkar.

Üstâd-ı âzam:

"- Büyük Seçilmiş Kadoş Şövalyesi esrârını muhâfaza ve hakikat aşkına canımızı fedâ edeceğimize yemîn edelim!.."

Büyük teşrifatçı mihrâbın üzerinde bir kere daha buhur yakar ve bütün şövalyeler kılıçlarını kaldırarak hep bir ağızdan:

"- Yemîn ederim!.. der.

Reis üç defa elini vurur, büyük hâkimler de onu taklîd ederler. Şövalyeler kılıçlarını indirirler ve yanlarındaki han-

Kadoş ziyâfeti

103 Areopage'larda yardım sandığına bu isim verilir.

çeri çekmeye hazır bulunurlar.

Üstâd-ı Muazzam:

"- İşâret veriniz, kadoş şövalyesi kardeşler!.."

Bütün kadoşlar hançerlerini semâya doğru sallaya-

rak:

"- Nekam Adonai!" diye bağırırlar.

Üstâd-ı âzam:

"- Bataryayı veriniz, kardeşler!"

Bütün herkes üç defa ellerini vurur.

Reis:

"- Celse nihâyet buldu!" der ve herkes sessizce çeki-

lir.

BİRİNCİ CİLDİN SONU

ve

BÂZİ MÛLÂHAZALAR¹⁰⁴

Dünyâ'da her fikir, rûhî bir ihtiyâcın mukaabilidir. Hiçbir ihtiyâca tekaabül etmeyen fikirler pâyidâr olamaz, söner, mahvolur.

Farmasonluk dahî Avrupa'da hissedilen bir ihtiyâca tekaabül etmiştir. Bu ihtiyâcın nev'ini ve mâhiyetini tâyin etmek için yalnız Avrupa târihini değil, Aryan kavimlerinin tekâmül târihini ve hattâ beşeriyet târihini tedkîk etmek lâzımdır.

Zâhiren icrâ edilen inkâr ve te'villere rağmen masonluk, Hristiyanlık'ı, daha doğrusu Katoliklik'i ve papalığı, Hristiyanlık taassubunu mahvetmeye me'mur bir cemiyettir.

Bu, masonluğun kendine ilk vazîfe addettiği dînî cihettir. Lâkin cemiyetin aynı zamanda siyâsî vazîfesi de vardır. Asâlet, mutlakîyet ve din binlerce senedir yekdiğerine istinâdgâh olmuşlar ve birbirlerini himâye etmişlerdi.

Dolayısıyla dîni yıkmak için onun istinâdgâhlarını da yıkmak lâzımdı. İşte masonluk, bu iki vazîfeyi tam bir muvaffakiyetle îfâ etmiştir. Avrupa'da zuhûr eden bilcümle ihtilâllerde masonluğun parmağı ve hattâ muâveneti vardır.

104 Bu mülâhazalar mütercimlere âiddir. (Nâşir)

İngiltere İhtilâli'ne masonlar bîgâne kalmamıştı. Büyük Fransız İhtilâli kısmen masonların işidir. Hürriyete doğru bir adım demek olan Protestanlık'ı teşvîk eden yine masonlardır. Avrupa'ya bugünkü ictimâî şeklini veren, hiç şübhe edilmesin ki, farmasonluktur.

İkinci cildde görüleceği üzere masonluk, siyâset hususlarında dînî bir şekli muhâfaza etmeyen her şekil ve fikre müsâid bulunmuştur. Radikal, oportünist, liberal ve sosyalist masonlar çoktur. İngiltere masonlarının bir kısmı liberal, diğer kısmı muhâfazakârdır. Lâkin masonluğun rûhu, idâre şekilleriden cumhûriyete meyyâldir.

Şu küçük izâhatten anlaşılmaktadır ki masonluk üç nokta-i nazarla muhâkeme edilebilir:

Birincisi; Avrupa'da bir ihtiyâca mütekaabil olması nokta-i nazarı.

İkincisi; ictimâî ve umûmî sınıf îtibâriyle.

Üçüncüsü ise; bizde böyle bir mesleğin sebep olacağı netîceler îtibâriyle.

BİRİNCİ NOKTA

Farmasonluğu, mutlakîyet idâresi ve dînî taassub meydâna getirmiştir. Asilzâde ve hükümdarların, papa ve ruhbanlarla ittifak hâlinde icrâ ettikleri idârî ve fikrî istibdâd, ihtilâl fikrinin ve bu arada farmasonluğun ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Üç asırdan beri Farmasonluk'la Hıristiyanlık Avrupa'da mübâreze hâlinindedir. Çoğu yerde masonluk dâimâ galib geliyor lâkin düşmanı olan Hıristiyanlık'ı tamâmen mağlûb etmiş sayılamaz. Avrupa'da bugün takrîben beş milyon mason, buna mukaabil dört yüz milyon da hıristiyan vardır!

Vâkıa, "bu büyük kitlenin her bir ferdi mutaassıb hıristiyan" diye iddia olunamazsa da bunların masonluğa müsâid ve meyyâl oldukları da kabûl edilemez.

Şu halde bu kadar az sayıdaki masonlar büyük bir kitleye nasıl galebe ediyor?! Bu suâl gayet mühimdir. Bu soruya iki sözle cevap verilebilir ve denilebilir ki; "intizam ve metânetli olan, intizamsız ve gayr-ı metîn olana dâimâ galebe eder."

Bu cevap, esâsen kâfi ise de çoğu zihne bir gereken kanâati veremeyeceğinden izâhat vermemiz lâzımdır.

Cizvitler, cemiyetlerine kabûl edecekleri adamda şu üç şarttan en az birini ararlar:

- 1- Ya güzellik
- 2- Ya ilim
- 3- Yâhud da servet

Gerçekten avâm kitlelerine karşı hüküm ve te'sir icrâ edecek üç esaslı âmil bunlardır. Farmasonlar da aralarına işe yaramaz adamları almazlar. Gerçi bütün farmasonlar dâhî ve banker değilse de her birinin, bulundukları muhitte nüfuzlu sâhibi zevâtan oldukları muhakkaktır.

Demek ki masonlar, Avrupa'da hıristiyan kitlenin karşısında mütefekkir ve güzîde bir zümredir. Bununla berâber masonların asıl iki kuvveti şunlardır:

Birincisi: Avrupa'da bugünkü hükûmet şekilleri Hıristiyanlık prensiplerine tamâmen mugayir ve bilâkis Masonluk prensiplerine ise tamâmen muvâfıktır. Târihin şehâdeti ile sâbittir ki Hıristiyanlık, eğer elinden gelseydi, fikir ve fenni, mütefekkirler ve mütefenninlerle berâber îdâm ederdi.

Râhib Bacon¹⁰⁵, Galileo Galilei, Giordano Bruno¹⁰⁶

105 **Râhib Roger Bacon:** 1212-1292 yılları arasında yaşamış ve bir takım fikirlerinden dolayı râhiblikten ayrılan ve bir çok zorluklara mâruz kalan İngiliz ilim adamı. (Nâşir)

106 **Giordano Bruno:** 1548-1600 yılları arasında yaşamış, Dominiki-en Mezhebi'ne bağlı iken Kopernik Sistemi ile tanışarak -o zaman bu fikre karşı çıkan ve onu sapıklık addeden- Hıristiyanlık'la bağlarını kopartan ve bunun gibi o dönemlerde kilisenin karşı çıktığı bir takım fikirleri oldu-

vs. gibiler bu dâvânın ufak birer şâhididir.

Dolayısıyla eğer hakîkati söylemek icâb ederse ilim ve fikir, Hristiyanlık'ın bütün engellemelerine rağmen masonluğun teşvik ve gayretleriyle terakkî etmiştir.

Katolik râhibleri, vekâlet sûretiyle günâhları bağışlamak dâvâsına kadar garib ve akla mugayir bir salâhiyete mâlik olmak sevdâsına düşmüşlerdir. Eski hükümdarlar, başlarındaki tâcı Yazdan'dan almış olmak dâvâsında ve hal-kı, kendi keyiflerine hizmet etmeye me'mur hayvan sürüsü gibi görmek sevdâsında idiler.

Bu dâvâları yıkan ve Avrupa'da insan haklarını ilân eden, Farmasonluk'tur. Bu itibarla bugünkü Avrupa'nın resmî ve ictimâî kuvvetleri tabîi olarak masonlara müsâid-dir. Çünkü bunlar, masonların temel prensiplerinden neş'et etmiştir.

Hâl-i hâzırda henüz Avrupa hükûmetlerinin her birisi bir hristiyan mezhebine mensubdur ve hâlâ Hristiyanlık ahâlînin ekserîsinin rehber ve vicdânıdır. Şu kadar ki Hristiyanlık -ister istemez- mason prensiplerinden bir çoğunu kabûl etmiştir.

Bugün mutlakiyeti arzu edecek ve millî hâkimiyetin aleyhinde söz söyleyecek bir hristiyan mütefekkir bulunamaz. Fikir, vicdân ve fiil hürriyeti artık umûmiyetle kabûl edilmiştir.

Fikir ve vicdân hürriyeti demek, Hristiyanlık'tan uzaklaşmak ve mason prensiplerine yakınlaşmak demektir. Bir taraftan masonluğun düşmanı olan Hristiyanlık dahî ic-timâî bir çok hususta onun yardımcısıdır.

Üç asırlık bir mesâî, tefekkür, ilim ve keşifler netîce-sinde Avrupa'da bir felsefe ve zihniyet meydâna gelmiştir ki bu da masonluğa muvâfık Hristiyanlık'a mugayirdir.

gundan Roma'da diri diri bir kaziğa bağlanarak yakılmış İtalyan filozof ve edebiyatçı. (Nâşir)

İkincisi: Yahudiler...

İhtimal ki okuyucularımız, masonluğun kuvveti olmak üzere bu yazdığımız kelimeyi garib karşılayabilirler. Ancak biz şarklılar yahudileri bilmeyiz.

Yahudi denildiği zaman aklımıza Tenekeci Ârâm ve Eskici Jakob gelir. Bu ise yahudileri bilmek değil mutlak bir cehâletle bilmemek demektir.

Bizim tedkiklerimize göre beşer cinsi içinde diğer kavimlerle kıyas ve benzerlik kabûl etmeyen iki kavim vardır: Yahudiler ve İngilizler.

İngilizler burada mevzûbahis değildir. Yahudilere gelince târihte bu milletin bir benzeri görülüyor. Yahudilerin bir takım millî fazîletleri var ki; en büyük düşmanları dahî onları inkâr edemiyorlar. Yahudiler, Roma Kayseri Titus'un Kudüs'ü tahrîbinden beri (M.S. 70) vatansız, kuvvetsiz ve perişan bir halde kalmışlardı. Her vatanın yabancısı ve her kavmin garibi olan yahudiler, Dünyâ'da tasavvur olunacak ne kadar zulüm ve vahşet varsa hepsine dâim kalmışlardır, bir halde ki onların mazhar oldukları zulüm ve haksızlığa hangi millet uğrarsa uğrasın birkaç asır zarfında mahvolur gider, nam ve nişânı kalmazdı.

Halbuki yahudiler, bu kadar dağınık bulunmalarına ve bu derece elîm felâketlere mâruz kalmalarına rağmen dînî ve millî mevcûdiyetlerini, esâsından bir nebzecek dahî kaybetmeden, bin küsur sene muhâfaza etmişler ve nihâyet düşmanlarını tepelemişlerdir.

Kanaat, metânî, sa'y, teâvün, ümîd ve îmân... İşte bunlar yahudilerin kuvveti!

Hiç kimse bir yahudi derecesinde kanaatkâr olamaz. Başkalarının arzu ettiği bir şeyin beşte birine bir yahudi kanaat eder. Bir tek yumurta ve iki sardalya balığıyla müreffeh bir şekilde geçinmek yahudilere mahsus hasletlerdendir.

Yahudilerin metânî hakkında söz söylemek zâiddir.

Bin bu kadar sene, bütün bir beşeriyetin kahrına mukaave-etmesi bu hususta kâfi delildir.

Yahudi ve tembel kelimeleri bir araya gelemmez. Yakın bir zamâna kadar İstanbul'da muhtelif milletlerden binlerce dilenci vardı. Yahudiler, umûmiyetleri itibâriyle diğer Osmanlı unsurlarından zengin olmadıkları halde onlardan dilenci olan yoktur. Çünkü yahudilerin en büyük fazîletleri yardımlaşmadır (teâvün).

Yahudiler hiçbir zaman ümitsiz olmamışlardır ve onlarda değişmez ve kuvvetini kaybetmez bir îmân vardır.

Garibdir; yahudiler metîn oldukları kadar cesur da oldukları halde onların en mechul kalan hasleti de budur. Şarkta yahudi demek korkak adam demektir. Ne hatâ!

Yahudilerin en büyük düşmanı olan **Edward Dormon** bile îtiraf ve nakl ediyor ki; Orta Çağ'da ateşlerde yakılan yahudiler şâyân-ı hayret bir cesâret göstermişlerdir.

Fransa'nın şehirlerinden birisinde kadın, çocuk ve erkek on-on beş yahudi, diri diri ateşte yakılmaya mahkûm olmuştu. Yahudi inancına göre pis olan hristiyan cellâdların ellerini kendilerine dokundurmak sûretiyle kendilerini de kirletmemeleri için kadınlar çocuk ve yaşlılarını kendi elleriyle ateşe taşımışlar, en sonunda da kendilerini ateşe atmışlardır!.

Bugün Avrupa'da ulemâ, filozof ve mütefekkirlerin çoğu, nüfuslarıyla nisbet edilemeyecek derecede, yahudidir.

Avrupa'daki köşe yazarlarının yine kaahir ekseriyeti yahudidir.

İktisâda gelince; bugün bütün dünya ve bu meyanda Avrupa'daki 400 milyon Hristiyan da, bir avuç yahudinin teb'ası ve oyunağı hâlinededir.

Yahudiler, asırlar boyunca kendilerini tahkîr eden, imhâ ve îdâma çalışan ve mal mülklerini ihtiraslarına hedef

hâline getiren Hristiyanlık'tan intikaamını almıştır.

Üç asır evvel avrupalılar, *Tevrat* ve *İncil* duâlarıyla yahudileri ateşe atıyorlardı. Bugün ise papazlar kovuluyor, manastırlar yıkılıyor ve haçlar ateşlere atılıyor.

Günümüzde yahudilerin mağdur ve mazlum kaldıkları tek memleket Rusya'dır. Rusya'da, Orta Çağ'da Avrupa'da olduğu gibi, yahudilerin malları müsâdere ve kanları heder ediliyor. Lâkin emîn olmak lâzım ki yahudilerin intikaamı dehşetli olacaktır!.

Rusya hükûmetinin başına öyle ihtilâller hazırlıyorlar ki çok geçmeden mukaddes imparatorları da yanılmaz papazları da yerin dibine geçecektir.

İşte masonluğun temellerinden, istinâdgâhlarından biri bu derece kuvvetli bir millettir.

Gerçi Almanya gibi bâzı memleketlerde yahudiler hâlâ localara kabûl edilmiyor. Lâkin biz emîniz ki bu büyük bir mahâretten ibâret olup arka localar ve hele gizli idâre elbette yahudilerin elindedir.

İKİNCİ NOKTA

Masonluğun ictimâiyyât ve umûmiyet nokta-i nazarıyla muhâkemesine gelince; medeniyetin bugünkü aldığı şekle nazaran hafî bir cemiyet meşrû ve makbûl olamaz. Gizli bir cemiyetin prensipleri her ne olursa olsun böyle cemiyetler, kaanun nazarında, hüviyetleri mechul bir takım gizli reisler tarafından gizli kararlara müsteniden idâre olunurlar.

Bugün Avrupa'da fikir ve vicdân hürriyeti teessüs etmiştir. Kaanun nazarında bir hristiyanla bir dinsiz arasında hiçbir fark olmadığı gibi herkes fikir ve mesleğini beyan ve müdâfaada hürdür.

Şu halde gizli bir cemiyetin lüzûmuna kaail olmak için şu üç sebepten birinin olması lâzımdır:

- 1- Ya cemiyetin izhâr edilmesinin, aklen ve ilmen merdud bir takım maksadları olması dolayısıyla, mümkün olmaması.
- 2- Yâhud kaanun fevkinde ve gayr-ı mes'ul bir şekilde, son bulmuş olan istibdâdın vârisi olarak kalmak istemesi.
- 3- Veyâhud da gizli reislerinin menfaatlerine vâsita olması.

Bugün cemiyet, bir hayırhâhlar topluluğudur ve şeffaftır, deniliyor. Eğer bu doğru ise; ne bir sürü efsâne ve hayallere ve ne de gizli ve şübheli kalmaya lüzum vardır. Hattâ cemiyet siyâsî ve dînî dahî olsa gizli kalmasını gerektirecek meşrû bir sebep yoktur.

ÜÇÜNCÜ NOKTA

Biz de böyle bir cemiyetin varlığından hâsıl olacak netîceye gelince; mukaddimede bir nebze bahsettiğimiz gibi masonluk bizde henüz hiçbir hakîkî ihtiyâca tekaabül etmez.

Avrupa'da onun ortaya çıkmasına sebep olan âmiller bizde yoktur. Gerçi İslâm ulemâsının, çöküş devirlerinde cehâlete düştüğü ve taassuba kaçtığı inkâr edilemez bir gerçekse de bilâkis ilim ve hürriyetperver olan dînimiz esaslarından uzaklaşmanın netîcesidir. Diğer bir noktada bu mes'eleden daha açık bir şekilde bahsedeceğiz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ORMAN MASONLUĞU YÂHUD KARBONÂRİLİK

Evvelden de görüldüğü üzere masonluk aynı zamanda hem dînî ve hem de siyâsî bir cemiyettir. Locaların, bilhassa meşgul oldukları, siyâseti bir "ihtilâl politikası", dînî de "İblis mezhebi" dir.

Üçüncü üstadlık rutbesinin tafsîlatı nazar-ı dikkate alınacak olursa görülür ki namzedin, masonluğu idrâk ve telâkkî tarzı mason reislerince büyük bir dikkat ve ihtimamla tâkib edilir. Namzed, masonluğu sâdece siyâsî bir nokta-i nazardan görüyorsa üstadlık rutbesinin fevkine çıkamamaya mahkûm kalır. Bilâkis politika nazarıyla görür ve masonluğun örten remz ve esrar perdesini yırtarak cemiyetin rûhuna nüfûz eyler ve gayesinin "İblis'in saltanatını te'min etmek" olduğunu idrâk ederse bütün mertebeler -istikbalde- kendisinin olur.

Fakat politika ile iktifâ eden masonların bâzıları asabi, sert mizaclı ve her türlü ifrâta meyyaldir. Fıtratları îcâbı olarak bilcümle gizli cemiyetlerin varlığını ancak faâliyet ve şiddetli icraatlar ile kaa'im görenler için husûsî bir sınıf teşkil edilmiştir ki, insanlar arasında "Karbonâri" adıyla meşhurdur.

Yüce idâre tarafından "Karbonârilik"e tahsis edilen yüksek rutbeli üstad, varlığını ifşâ eden ve faaliyetlerine geniş bir hareket sahası açan bu sınıfa kendisinin lâıyk görül-
düğünü söyler.

Karbonârilik'in âzâsının hakları sâirlerine nisbetle mahduddur, her üstad mason, istediği locaya girip çıkmak husûsunda serbest olduğu halde bir karbonâri kendi loca-
sından başka localara giremez.

Karbonârilik'te dört loca vardır:

- 1- Husûsî Loca
- 2- Merkezî Loca
- 3- Yüce Loca
- 4- Fevkalâde Loca

Bu dört locanın teşekkülü aşağıdaki gibidir:

Masonluğun 32. ve 33. dereceleri âzâsından üç mebus seçilir. Fevkalâde Loca'yı teşkil eden bu üç mebusun her birinin maiyyetinde yirmişer kişi bulunur ve bunlar da Yüce Loca'yı teşkil ederler. Bunların da her birinin idâresinde Merkezî Loca'yı oluşturan âzâdan yirmişer ve onların da her birinin riyâseti altında Husûsî Loca'yı vücûda getirenlerden yirmişer şahıs vardır.

Bu demek oluyor ki ilk üç kişiden her biri, yirmi kişiden fazla adamın birbirini tanmasına fırsat vermeden, bu heybetli kuvveti harekete getirir.

Bu tertib ve nizam sâyesinde idârî rutbelerden sâdır olan emirler derhal Fevkalâde Loca vâsıtasıyla bu muazzam icrâ kuvvetine tebliğ edilir. Bu Karbonârilik ordusu her zaman mevcut değildir, büyük ihtilâl ve inkılâblar sırasında ve masonluğun, faâliyetine ihtiyac gördüğü zamanlarda teşkil edilir.

Karbonârilik Fransa'da XVIII. Louis¹⁰⁷ ve X. Char-

107 XVIII. Louis: 1755-1824 yılları arasında yaşayan ve Fransız İhtilâli'ni müteâkib ağabeyi XVI. Louis ve kraliçenin öldürülmesiyle tahta çıkan yeğeni XVII. Louis de genç yaşta ölmesinden sonra (1795) yurt

Ies¹⁰⁸ zamânında büyük faâliyet gösterdiler. O zamanlar Karbonârilik o derece genişlemişti ki hemen her mason aynı zamanda karbonâri idi.

İkinci cumhûriyet zamânında masonluk kudret ve kuvvetini muhafaza edebilmek için Karbonârilik'e serbest bir zamin açmaya mecbûriyet görmüştü. Karbonârilik'in siyâsî faâliyetleri hakkında ileride mufassal mâlûmat verilecektir.

Karbonârilik'te iki mezheb vardır:

- 1- Kadîm mezheb ki Dünyâ'nın hemen her tarafında yaygındır.
- 2- Yeni mezheb ise sâdece İtalya'da vardır.

Kadîm mezhebde evvelce beş derece olduğu halde bugün sâdece bir derece vardır. Masonlukta olduğu gibi Karbonârilik'te, âzâdan kesintisiz para çekilmeye çalışılmaz. Zîrâ burada idârecilere lâzım olan şey para değil, emirleri tatbik ve icrâ edecek pazu ve silâhtır.

Kadîm mezhebdeki yegâne derece, yeni mezhebdeki 1. derecenin hemen hemen aynıdır. Bu derece dört rutbeye ayrılır:

- 1- Çırak İyi Kuzen
- 2- Üstad İyi Kuzen
- 3- Büyük Seçilmiş İyi Kuzen
- 4- Büyük Üstad İyi Kuzen

1- Çırak İyi Kuzen Rutbesi

"Çırak İyi Kuzen" rutbesine istihkak kazanabilmek

dışında bulunduğu halde krallığını ilân eden fakat Napolyon'un ülkeden ayrılmasıyla birlikte ancak 1814 senesinden 1824'e kadar bilfiil tahtta kalan Fransız kralı. (Nâsir)

108 X. Charles: 1757-1836 yılları arasında yaşamış ve ağabeyi XVIII. Louis'ten 1824 yılında boşalan tahta oturmuş fakat 1830 Temmuz İnkılâbı neticesinde yurt dışına kaçmak mecbûriyetinde kalarak memleket hâricinde ölmüş olan Fransız kralı. (Nâsir)

için masonlukta üstadlık derecesine kadar çıkmış olmak ve locanın muntazam bir müdâvimi bulunmak lâzımdır. Ancak memleket, siyâsî bir buhran içinde olur ve masonluk faâliyet sahasına atılacak bir kuvvete ihtiyac hisse derse o halde karbonârilere kalfa, çırak ve hattâ hâricîler arasından dahî seçilebilir. Yalnız, bunlara Karbonârilik'in Masonluk'tan müstakil bir şey olduğu fikri verilir. Karbonârilere toplantılarını icrâ ettikleri yere "şantiye"¹⁰⁹, reise "baba usta" ve âzâya da "iyi kuzen" isimleri verilir.

Şarkta baba ustanın kürsüsü, önünde iki ağızlı bir balta, sağında da cemiyet kaanunları ile bir toprak çanak bulunur. Şantiye, ictimâ günlerinde ağaç yapraklarıyla süslenecek bir ormana benzetilir. Âzâdan her birinin sandalyesinin önünde bir küçük masa ve üzerinde bir balta vardır.

Bir şantiye, bu nâmı alabilmek için orada en aşağı dokuz üstâd bulunmalıdır. Âzâ sayısının yirmi olabilmesi için kaydedilmesi gereken karbonârilere bu dokuz üstad tarafından seçilir.

"Çırak İyi Kuzen" rutbesinin kabûl merâsimi üzerinde uzun uzadıya durmayacağız. Âzâ, bu gibi merâsimlerde alâmet-i fârikalarını hâiz oldukları halde hâzır bulunur. Bu alâmetler; sağ omuzdan sol kalçaya kadar çaprazlama uzanan ve soluk sarı renkte olan bir kurdela ve "rousse" derisinden küçük bir önlüktür.

Mason üstâdını karbonâri olmaya teşvik eden şahıs, namzedi şantiyeye sokar. Birinci muhâfıza bir takım sualler sorar ve o da şu mealde cevaplar verir:

"- Ben zâhiren fenâlık fakat hakîkatte iyilik yapmak için ormandan geliyorum..."

109 Eserin Fransızca metninde "chantier" şeklinde geçen bu tâbir, "îmâlâthâne" diye tercüme edilmiştir. Ancak biz, günümüz türkçesinde adı geçen kelimenin mânâsını daha iyi ifâde eden ve esâsen dilimize de Fransızca'dan geçmiş bulunan "şantiye" kelimesini kullanmayı tercih ettik. (Nâşir)

Baba usta, bir ikinci muhâfızdan da pek eskiden beri sa'ye alışkın ve babasının semâ annesinin yer olduğu, üstadlarına her sûretle hürmet ve muâvenete ve müdâfaaları uğruna hayâtını fedâyâ hazır olduğu yolunda cevaplar alır. Karbonârilik temâsından sonra her "odun yarıcı" -âzâların bir diğer ismi de "odun yarıcı"dır- ellerindeki iki tahta parçasını üç defa birbirine vurur.

Reis vakti sorar, birinci muhâfız mes'ud bir günün sa'ye teşvik eden lâtif ve parlak güneşinin doğmuş olduğunu söyler ve meclis açılır. Reisin emriyle âzâdan üç kişi, şantiyenin yanında bir bekleme odasında bulunan namzedi hazırlamaya gider.

Namzed şu sûretle hazırlanır: Üç karbonâri ellerinde tüfeklerle namzedin üzerine hücum ederek onu yere yatırır. Sonra ite kaka şantiyenin kapısının önüne getirerek pantolon ve gömleğinden başka bütün elbisesini çıkarırlar ve sırtına bir işçi gömleği ayaklarına kaba bir köylü kundurası geçirirler.

Şantiyenin kapısı önünde üç defa karbonâri uslü üzere el vururlar. Reis ikinci muhâfıza bunun ne olduğunu sorar. O da ormanda kaybolmuş bir kuzen olduğunu söyler ve reisin tasvîbiyle ona yardıma gider. İkinci muhâfız kapıda tahkikat icrâ ettikten sonra tekrar reisin önüne gelerek iyi bir adamın odun yarıcısı olmak, Karbonârilik cemiyetine girmek istediğini söyler. Baba usta namzedin içeri alınmasını emreder ve namzed ehl-i hübre ve merâsim reisiyle beraber şantiyeye girerek birinci ve ikinci muhâfızlar arasında yerini alır.

Ehl-i Hübre namzedin elbiselerini şantiyenin ortasında atar. Reis, ehl-i hübreyle buna dâir birkaç söz konuştuktan sonra namzede teveccüh ederek ismini sorar ve kabûl merâsimine başlarlar. Namzedin temizlenmesi için başına bir parça su dökülür. Karbonârilik'in kabûl merâsiminde en

ziyâde câlib-i dikkat olan nokta ahlâk imtihanıdır.

Nâmzede şu tarzda sualler sorulur:

"Sizi âileniz mi besliyor, yoksa kendi mesâiniz mi? İçinde yaşadığınız cemiyette ne gibi davranışlarla temey-yüz ettiniz? Hükûmeti nasıl anlıyorsunuz? Hükûmet kimin menfaatini desteklemektedir? Milletın düşmanları var mıdır? Cemiyetin fazîlet ve kabahatleri nelerden ibârettir? En ziyâde takdir ve takbîh edilen insanlar kimlerdir? Millet nedir? Muntazam bir cemiyet ne gibi gayelere sâhib bulunmalıdır?..."

Namzed bu sorulardan her birine, Karbonârilik'e muvâfık cevaplar verdikten sonra bir elini ekmek ve diğeri elini şarab üzerine koyarak yemin verir ki yemin metninin hulâsası şudur:

"Karbonârilik esrârını muhâfaza edeceğime, kuzenlere yardım etmekten hiçbir zaman uzak durmayacağıma, felâketlerini hafifletmeye elimden geldiği kadar çalışacağıma yemîn ederim. Sözümde sebât etmezsem kuzenlerimin baltalarının kafamı kesmelerine razıyım!."

Bu yeminden sonra baba usta namzedi takdîs ederek ehl-i hibrenin yanına oturtur ve kendisine elbiseleri iâde ettirerek şimdiye kadar kendisinin düşmanı olanların bundan sonra dostu ve müdâfii olacaklarını söyler ve yardımlaşmanın gereği üzerine uzun uzun söz söyler. Sonra saati sorar, ikinci muhâfız Güneş'in batma vaktinin girmiş olduğunu söyler. Temaslardan ve işaretlerden sonra yarın tekrar işe başlamak üzere istirahat için ictimâya nihâyet verilir.

Karbonârilik'in İtalya'ya hâs olan yeni mezhebinde namzedin kabul ve takdîsinden sonra baba usta San Tibaldo hurâfesini nakleder. Katoliklik'in İtalya'da pek büyük bir kuvvetle kökleşmiş olduğundan Karbonârilik halkın mukaddesât ne îtikadlarını pek ziyâde rencide etmemek için cemiyete bir hristiyanlık renk ve şekli verir. Hatta bâzan

Kâinât'ın Ulu Mîmârı'nın bizzat Hazret-i Mesîh olduğunu bile îmâ ederek zavallı âhâliyi büyük bir kolaylıkla aldatır, oynatırlar. Bu San Tibaldo hurâfesi şâyân-ı dikkat ve merak bir şey olduğundan muhatasaran arz edeceğiz:

"San Tibaldo Milâdî 9. Asır'da içinde Provins Eyaleti'nde doğmuştu. Küçük yaştan îtibâren onda sükûn ve inzivâya karşı teskîni mümkün olmayan bir iştiyâk peydâ olmuştu. Servet, saadet, şân ve şeref onun nazarında küçük bir yer dahî tutmuyor ve bütün emeli kadim Hristiyanlık'ın azizliğine hâs sa'y ve sükûn dolu münzevî bir hayat sürmekten ibâret bulunuyordu. Bu emel bir zaman o kadar büyüdü ve o kadar tahammülsüz bir ihtiyac hâlini aldı ki artık memleketinde duramayarak bir arkadaşıyla gizlice firâr etti. Bir zaman Almanya'nın bir şehrinde çiftlik hizmetçiliği ederek, tarlalarda çalışarak ve bilhassa ormanlarda odunculuk ederek hayâtını kazandı.

Bir müddet sonra halk bunların asâlet ve necâbetlerine vâkıf olarak onlara pek ziyâde izzet ü ikrâm etti. İki arkadaş artık bu memlekette ikaamet etmeyi münâsib gömeyerek bir gece vakti o şehirden gizlice ayrıldılar ve aylarca ellerinde bir asâ ile ağaç kovuklarında geceleyerek ve tâze yapraklar yiyerek yaşadılar. Sonunda Venedik civârında boş bir arâziye ulaştılar. Orada kendi elleriyle küçük bir kulûbe inşa ederek birçok sene sa'y ve ibâdet dolu bir hayat geçirdiler. Vücutlarına pek ziyâde ezâ ve cefâ ediyorlar, ağaç kökleri yemekle karınlarını doyuruyorlar ve başlarının altına yastık yerine kalın bir kütük koyarak yatıyorlardı. Sıhhatlerinde seneden seneye daha büyük bir bozulma meydana geliyordu. Nihâyet bir sene arayla ikisi de öldüler.

2- Üstad İyi Kuzen Rutbesi

Namzed "vaftiz babası" nâmındaki bir karbonârinin refâkatinde ormana yani locaya gider. Başında dikenlerden

yapılmış bir çelenk ile koridorları dokuz defa dolaştıktan sonra şantiyeye girer. Şantiyenin görünüşü birinci rutbedekinin aynıdır. Yalnız fazla olarak ortada dâire şeklinde büyük bir masa, masanın üzerinde "esaslar" nâmını hâiz on bir adet eşya vardır. Bunlar; bir top bez, bir su testisi, bir avuç toz, bir haç, bir beyaz mendil, bir odun parçası, yapraklar, iplik, beyaz, kırmızı ve siyah renklerde kurdellâlardan ibârettir. Namzedin başındaki çelenk de bu masa üzerine koyulur.

Namzed evvelâ birinci yemînini tekrâr eder. Sonra baba ustayla birinci muhâfız arasında soru-cevab tarzında uzun bir muhâvere cereyân eder ki can sıkmamak için naklinden ictinâb ediyoruz.

Bu muhâverenin mevzûu on bir adet eşyanın mânâları, muhtelif nev'den ağaçların nelere delâlet ettiği, Karbonârilik'in vâsıtalrı, gayesi ve vazîfeleri gibi şeyler teşkil eder.

Bu muhâverenin nihâyetinde namzedin gözleri bağlanır ve uzun uzadıya dehlizlerden dolaştırıldıktan sonra şantiyeye getirilir. Baba usta namzedin Karbonârilik'i telâkkî sûretini tedkîk eder ve tecrübelerle başlanır. Bu tecrübelerin mevzûunu Hazret-i İsâ'nın muhâkemesi ve çarmıha gerilmesi vak'ası teşkil eder. Baba usta namzedin zeytin bahçesine getirilmesini emreder. Namzede, gayr-i muntazam adımlarla ve itile kakıla bir müddet yürütüldükten sonra salonun ortasında diz üstü çöktürülerek niyaz vaziyeti aldırılır.

Vaftiz babası namzedin nâmına şu şekilde yalvarır:

"- Benim çekeceğim meşakkat ve zahmetler insanoğlunun refah ve felâhını mûcib olacaksa ben bütün her şeye metânetle göğüs germeye hazırım. Ey semâvî Peder! Elverir ki senin irâden yerini bulsun!"

Baba usta:

"- Ona acı kadehinden içiriniz!"

Namzede acı bir yağ içirildikten sonra onu şantiyeden dışarı çıkarırlar ve ellerini ayaklarını sıkı sıkıya bağladıktan sonra tekrar içeri alırlar.

Merâsim reisi, namzedi, **Pilate'yi** temsîl eden baba ustanın önüne götürerek onun milleti ayaklandırmak, memlekette hüküm sürmek ve dini tahrib etmekle ithâm edildiğini ve kendisinin Allah'ın oğlu olduğunu iddia ettiğini söyler. **Pilate**, suç pek büyük olduğu için yalnız başına hüküm vermekten âciz olduğunu söyleyerek **Caiphe'yi** temsîl eden birinci muhâfıza mürâcaat edilmesini tavsiye eder.

Birinci muhâfız da aynı şeklide mes'ûliyetten korkarak bunun Yahuda Kralı **Herode'yi** alâkadâr eden bir mes'ele olduğunu beyân eder. **Herode'yi** temsîl eden ikinci muhâfız namzedi istintâk eder. "Vaftiz babası" namzed adına cevap verir. Namzedin, kendisinin Allah'ın oğlu olduğunu iddia etmesi üzerine Mûsevî Milleti'ni temsîl eden iyi kuzenlerden îtiraz ve gazab dolu sesler yükselir.

Herode namzedin bir mecnûn olduğunu ve kendisinin mecnunlarla işi olmadığını söyleyerek ne isterse yapması müsâadesiyle namzedi **Pilate'ye** gönderir. Namzedin tekrar kendisinin Mûsevîler pâdişâhı **Nâsıralı İsâ** olduğunu iddia etmesi üzerine **Pilate** onun başına bir tac konulmasını ve eline bir asâ verilmesini emreder. Dikenli çelenk namzedin başına konulur ve eline de kamış parçası verilir.

Pilate hâzirûna bu hükümden memnûn olup olmadığını sorar. İyi kuzenler hep bir ağızdan onu bir çarmıha gerdikten sonra kırbaçlamalı diye haykırırlar. **Pilate** mes'ûliyetinin kendisine âid olduğunu söyleyerek bu hükümü kabul eder ve namzed omuzunda büyük bir tahta haç ile şantiyenin içinde ağır ağır dolaşır. Sahne burada nihâyet bulur ve iyi kuzenler yine hep bir ağızdan **İsâ'nın** afvını taleb ederler. Merâsim reisi, namzede diz çöktürür ve çırak iyi kuzen yemîninin tekrârından sonra "üstad iyi kuzen rutbe-

si" kendisine verilir.

Meclis birinci rutbedekiyle aynı şekilde kapanır.

3- Büyük Seçilmiş İyi Kuzen Rutbesi

3. ve 4. rutbeler hakîkatte bir tek rutbe teşkîl eder. Bunun için ikisi de aynı zamanda tevcih edilir. Merâsim boş bir yerde meselâ bir "kardeş" in kendi arâzîsi dâhilinde husûsî olarak inşâ ettirmiş olduğu bir binâda icrâ edilir. Ekseriyetle üçgen şeklinde olan ictimâ salonuna "mağara" adı verilir. "Alev" diye isimlendirilen iki muhafız ellerinde yalın kılıçla kapıyı muhafaza ederler. Mağara; Güneş, Ay ve bir yıldızı temsîl eden üç fânus ile aydınlatılır.

Meclisin ictimâ saati geldiği zaman "büyük üstad büyük seçilmiş" mütâd olduğu üzere saatin kaç olduğunu sorar. Vaktin geceyarısı ve bütün hristiyanların uykudan uyandıklarını ilân eden çanın çalmakta olduğu, iyi kuzenlerin zulüm ve istibdâda karşı bu saatte yürüdükleri söylenir. Reis kapıda bekleyen "alevler" e içeride yabancı bulunup bulunmadığını sorar ve tabîi ki menfî cevap alır.

Reis, hatîbe hitâben:

"- İyi kuzen reislerimiz, vuku bulacak umûmî harekâtta hürriyetin galebesinin sebeplerini hazırlamışlar mıdır?"

Hatib:

"- Hay, hay! Reislerimiz ölmek yâhud yenmek üzere yemîn ettikten sonra gittiler."

Bu mukaddimeyi müteâkib bir evvelki meclisin zabıt-nâmesi okunur ve hatib makama münâsib bir nutuk irâd eder.

Sonra kâtib, hulâseten naklettiğimiz şu nutuk ile karbonârilere vazîfelerini hatırlatır: (Bu tâlimat âdetâ Karbonârilik'in rûhunu teşkil ettiği için ne kadar çok mev-zubahis edilirse o kadar iyidir.)

"-Zulüm ve baskı altında ezilen milleti kurtarma günü

geldiği zaman husûsî loca âzâları mensûb oldukları reislerin kendilerini dâvet ettikleri yerde bulunurlar. Reis onlara nerede ne sûretle yardım toplayacaklarını, ne gibi icraatte bulunacaklarını, habs veya katl edilmeleri lâzım gelen vatan hâinlerinin kimler olduğunu, geçici hükûmetin kimlerden müteşekkil bulunacağını bildirir. Husûsî loca efrâdı bu tâlimat mûcibince taraftar toplarlar, zorbalara karşı cesûrâne hücum ederler ve muvaffakiyet elde edildiği zaman geçici hükûmeti ilân ve yirmi bir yaşını geçen bütün ferdlerin reyiyile hürriyetperver bir meclis teşkîl ederler.

Harekâtı idâre edenler milletin arasında bulunarak te-reddüt içinde olanları ve korkakları cesâretlendirir, gözlerini bürüyen kan perdesiyle ne yaptıklarını bilmez hâle gelen müfritlerin şiddet ve hiddetini tâdil ederler ve her sûretle mücâdelenin intizam dâiresinde cereyân etmesine gayret ederler. İşte kardeşler, mukaddes maksadımızın zafere nâil olması için verilecek tâlimat bundan ibârettir. Şimdi cemiyyete ve bu tâlimata sâdık kalacağınız hakkındaki yemîni tekrâr eder misiniz?"

Bütün herkes diz üstü çöker ve sol ellerini başlarına, kapalı olan sağ ellerini muhayyel bir hançeri kalblerine saplıyorlarmış gibi göğüsleri üzerine koyarak yemîni tekrâr ederler.

Hatib Karbonârilik'in zulüm ve istibdâd üzerine galebe kazandığı takdirde millet meclisinin tasvîbine arz edilecek "kaanûn-ı esâsî"yi okur.

Bu siyâsî ve dînî muhtevâlî "kaanûn-i esâsî"nin bütün maddeleri papalığın ilgâsı ve hattâ papanın İtalya'dan sürgün edilmesi esâsına dayanır. Bu kaanon mûcibince papanın baskısından kurtulan İtalya Cumhûriyeti'nde rûhânî reis olmak üzere piskoposlar tarafından seçilmiş olan "Patriarche" bulunacak yani Katoliklik umûmî şeklini kaybederek millî bir şekil almak şartıyla tecvîz ve kabûl edilebile-

cektir. Katoliklik'e pek ziyâde bağlı olan halkı heyecanlandırmamak ve ürkütmemek için Karbonârilik bu maksadı "Katoliklik'i aslı hüviyetine döndürmek emeli" sûretinde tefsîr eder. Kaanûn-ı Esâsî'nin okunmasından sonra namzed "üstad iyi kuzen" rutbesindeki haç ile üç defa salonu dolaşır. 3. rutbeye âid tecrübeler bundan ibârettir. Fakat bundan sonra namzed, gözleri bağlı olduğu halde sıkı bir imtihandan geçirilir. Sonra yemîn ederek 4. rutbeyi kabûle hazırlanmak için ehl-i hübre kuzenlerin refâkatinde salon-
dan çıkarılır. O hazırlanuncaya kadar meclis muvakkaten tâtil edilir.

4- Büyük Üstad İyi Kuzen Rutbesi

Meclis açılır açılmaz namzed ve Hz. İsa ile beraber çarmıha gerilen iki şahsı temsîl eden iki karbonâri omuzlarında birer haç ile içeri girerler. Namzedin gözleri bağlıdır. Bu iki karbonâriden biri sağda, diğeri solda, namzed ise ortada yer alır. Arkalarında reisin emirlerini icrâ etmeye hazır üç ehl-i hübre durur.

Büyük üstad büyük seçilmiş, hâzirûna hitâben:

"- Bu hâinler mukaddes cemiyetimizin esrârını fâş ettiler. Cemiyetimizin bu darbe altında kâmil mahvolmasına ramak kaldı. Harekete geçeceğimiz günü müstebid hükûmete ihbâr etmiş oldukları için bu zamânı te'hire mecbur kaldık. Şu halde bu iki mel'un sebebiyle millet bir müddet daha istibdâdın boyunduruğu altında ezilecek. Şimdi bu hâinler günâhlarının cezâsını gözlerimizin önünde çekecekler. (ehl-i hübrelerden birine hitâben) hâinin birini huzûru-
ma getiriniz!."

Karbonârilerden biri reisin önüne getirilir. Reis uzun uzadıya ve şiddetli bir dil ile onu azarlar. Dünyâ'nın bütün felâketlerini onun için temennî eder ve nasıl müdhiş ve zâlimâne bir ölümle öldürüleceğini vahşi bir belâgatle anlatır.

Mahkûm bu ölüme hakîkaten müstehak olduğunu fakat hiç olmazsa karbonârilere lâayık bir cesâretle bütün bu işkencelere tahammül ederek kendisini müebbeden ezecek günâh yükünü bir parça hafifleteceğini söyler.

Ehl-i hübre kuzenler onu fanilâdan bağlarla canı acımayacak şekilde çarmıha gererler ve namzede de onun ellerinden ayaklarından çarmıha çivilendiği zehâbını vermek için bir çelik ile tahtalara vururlar. Sahte hâin acı çekermiş gibi sesler çıkarır.

Reis ikinci hâin hakkında da aynı şiddetli lisânı kullandıktan sonra onu da çarmıha gererler. Birincisinin aksine o kat'iyyen yaptığından pişmanlık duymaz ve az bir zaman sonra hükûmet askerlerinin orayı basacağını ve cemiyetin kâmil harab olacağını söyler.

Hâinlerin ikisi de bu sûretle çarmıha gerildikten sonra reis namzede hitâben bir nutuk irâd ederek ona cemiyete dâimâ sâdık kalmak lüzûmundan ve onun esrârını ifşâ edenlerin bu sûretle cezâlandırılacağından bahseder.

Bir işâret üzerine gözlerini bağlayan mendil kaldırıldığı zaman namzed bütün hançer ve baltaları kalbinin ve başının üzerinde görür. Hatib, namzedin müdhiş bir ölümle öldürüleceğini söyler. Bütün şantiye namzedin korkup korkmadığına dikkat eder. Eğer namzede hiçbir koku emâresi yoksa reis tarafından takdir edilir.

Sonra "büyük usta büyük seçilmiş", çarmıha gerilmiş olan namzede mâruz kaldığı hâlin hakikî mânâsını anlatır. O gün şafak sökümünden itibaren memlekette müdhiş bir ihtilâl kopmuş olduğunu, milletle hükûmet askeri arasında şiddetli vuruşmalar vukua geldiğini ve sokaklarda kan gövdeyi götürdüğünü söyler. Der ki:

"- Biraz sonra zulüm ve istibdâd mahvedecek olan millet, bizim mukaddes cemiyetimiz arasından geçici hükûmet âzâlarını seçmeye gelecek."

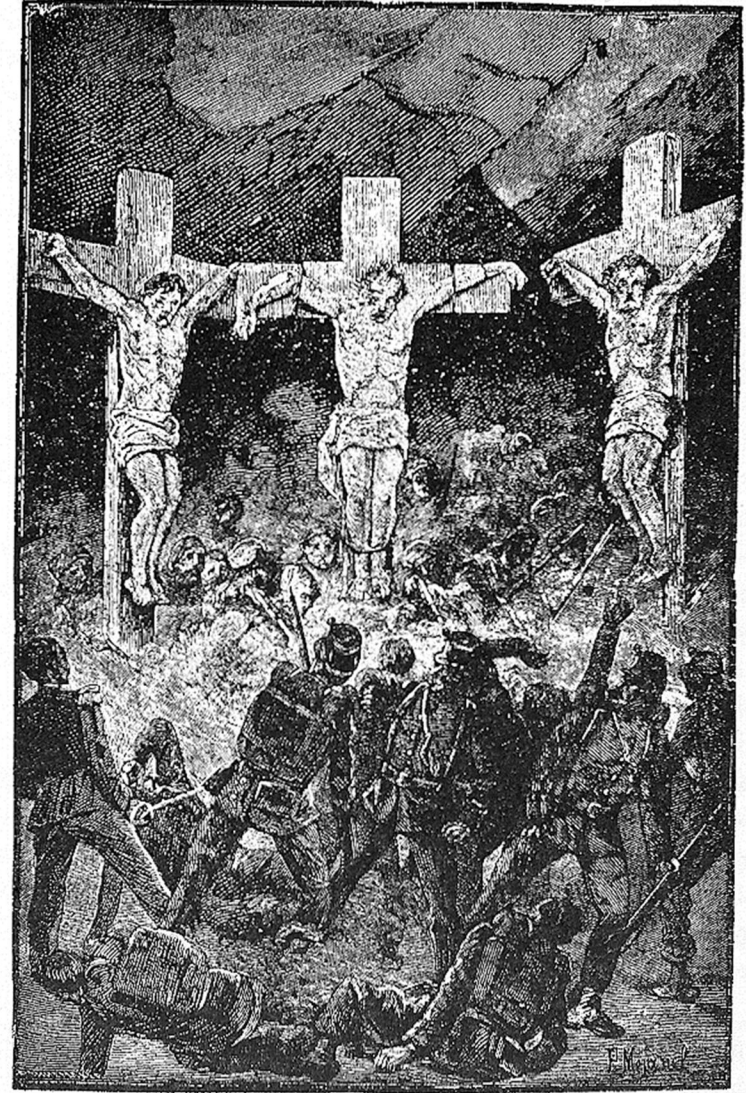
Fakat bu esnâda kapının önünde büyük bir gürültü kopar. Şantiye muhafızlarından biri hükûmet askerinin kapıları kırmakta olduğunu îlân eder. Bütün iyi kuzenler hançerlerine ve baltalarına sarılarak dışarıya atılırlar. Ve dışarıda velveleler, feryadlar, tüfenk sesleri ve kılınç şakırtıları içinde büyük bir vuruşma başlar. Namzed tabîî ki yalnız gürültüden ibâret olan bu sahte savaşı görmez. Silâh sesleri gittikçe yaklaşır. İyi kuzenler görünmez bir düşmanın karşısında ric'at ederek çarmıhın önüne gelirler. Birisi namzede:

"- Ümîd et!. Bizim ric'atımız ancak galibiyetimizi te'mîn içindir!" diye bağırır. Bu esnâda şantiye döşemesinden -evvelden tertîbi alınmış olduğu üzere- bir kısmı birdenbire çöker ve bütün iyi kuzenler bir anda kaybolduktan sonra döşeme yine yerine gelir. bu esnâda şantiyeye girmiş olan askerler, zâbitler ve polisler büyük bir hayret gösterirler. Bir zâbit:

"- Şu çarmıha gerilmiş olan insanlar arkadaşları tarafından katle mahkûm edilmiş mâsum veya mücrim karbonârilere. Bu işkenceden kurtarmak için onların işlerini bitiriverelim!"

Askerler tüfeklerini omuzlayarak namzede nişan alırlar ve "ateş" emrini beklerler. Namzed korkar, yalvarır ve canını kurtarmak için Karbonâri esrârını meydâna koyacağını söylerse zâbit askere tüfeklerini yere indirmelerini emredeceğini söyler ve namzedi dinler. Namzed yemîni bozduğu andan itibâren katle mahkûmdur. Gerçekten bu hâdise memleketin buhranlı bir ânına tesâdüf edecek olursa karbonârilere namzedi hançerleyerek öldürürler. Sâir zamanlarda bilâhere gizli bir yerde işini bitirmek üzere cemiyetten tard etmekle iktifâ ederler.

Namzed bu tehdiddi ürkemeyerek cesûrâne bir şekilde kurşunlara göğüs gerecek olursa zâbit "ateş" emrini vereceği anda yirmi-otuz tüfek patlar ve askerler ölerək yere

Karbonârilik'te büyük tecrübe

serilirler. Her biri bir köşeye gizlenmiş olan karbonârilere ortaya çıkarlar ve maktûl hükûmet askerlerini sürükleye sürükleye dışarı attıktan sonra cesâretinden dolayı namzedi tebrik ederler. Namzed çarımçıktan indirilir ve şarka götürülür. Reis, ihânetin dâimâ cezâ göreceğini ve karbonârilere her yerde galib olacaklarına dâir kısa bir nutuk irâd ettikten sonra namzede "büyük üstad iyi kuzen" rutbesini verir. "Büyük üstad büyük seçilmiş", saatin kaç olduğunu sorar ve aldığı cevap üzerine:

"- Mâdem ki öğle vakti olmuş ve millet zulüm ve baskıdan kurtulmuştur, artık meclise son vermemiz lâzımdır." diyerek meclisi kapatır.

KARBONÂRİLERİN SİYÂSÎ TE'SİR VE İCRAATLERİ

Karbonârilere, masonların bir şubesi ve mensubları demektir. Masonluk, serî ve şedid icraatleri yapma vazîfesini karbonârilere vermiştir.

Masonlardaki uzun teşrifat, sayılamayacak derecede rumûz ve dolambaçlı yollar Karbonârilik'te yoktur. Karbonârilere en yüksek mercii "fevkalâde loca" nâmıyla merkezî bir idâre olup her yirmi loca bir "yüce loca"nın idâresi altındadır.

Karbonârilik'in ruh ve maksadını anlamak için İtalya'nın meşhur adamlarından Mazzini'nin¹¹⁰ teşkil ettiği "Genç İtalya" nâmındaki yüce locanın nizamnâmesini okumak kâfidir. Bu nizamnâmenin bâzı maddeleri şunlardır:

"2. madde: Mutlakîyet hükûmetinin ve meşrûî krallığın korkunç idârelerini görmüş olduğumuzdan artık bölünmez bir cumhûriyet te'sisine çalışmaya mecbûruz.

30. madde: Cemiyetin emrine itaat etmeyen veya esrârını fâş eyleyen, zaman geçirilmeden hançerlenecektir.

110 Giuseppe Mazzini: 1805-1872 yılları arasında yaşamış olan ve İtalya Maşrik-ı Âzam'lığı yapmış İtalyan filozof ve siyâsetçi. (Nâşir)

Hâinlere de aynı cezâ icrâ olunacaktır.

31. madde: Mahkeme hükmü verecek ve bunu icrâ için derhal iki me'mur tâyin edecektir.

32. madde: Emri icrâyâ me'mur olanlardan imtinâ edenler de hâin addedilecek ve derhal idâm olunacaktır.

33. madde: Eğer mahkûm kaçmaya muvaffak olursa her nerede olursa olsun fâsılasız tâkib edilecek ve annesinin kucağında veyâhud İsâ'nın türbesinde bile olsa idâm edilecektir.

34. madde: Her mahkeme yalnız mensublarını değil cemiyet hâricinden olan kimseleri de muhâkeme salâhiyetini hâizdir."

Mazzini'nin terceme-i hâli masonluğun tarihçesinde zikredileceği için burada tafsîlât vermeyeceğiz. Bununla beraber Karbonârilik târihi için mühim olan birkaç söz söylemek istiyoruz:

I. Napolyon¹¹¹ mason olup bütün locaları idâre ve nüfûzu altına toplamış idi. O târihe kadar masonların alt şubesi olan Karbonârilik, Napolyon'un bu tahakkümüne râzı olmadı. Ne kadar ihtilâl unsuru varsa bir araya toplayarak her türlü mutlakîyet usûlü aleyhinde mücâdeleye karar verdiler.

Bu maksada hizmet eden ilk loca 1809 senesinde İtalya'nın Capoude Şehrî'nde kurulmuştur. 1821 senesinde ise Fransa, İspanya ve İtalya'daki bütün mason locaları aynı maksad için karbonârilere birleşmiş bulunuyordu. Bununla beraber krâliyet hükûmetinin gösterdiği metânet dolayısıyla karbonârilere emelleri husûle gelemedi. Piemont reisliğinde gerçekleştirmek istedikleri bir ihtilâl de akîm kaldı. Şu

111 Napolyon Bonapart (Napoléon Bonaparte): 1769-1821 yılları arasında yaşayan, Büyük Fransız İhtilâli'nde general bulunan, 1799'dan 1804'e kadar Fransa Cumhûriyeti'nin ilk başkanı olan ve sonrasında da 1804 ile 1814 arasında Napolyon I adını alarak aynı zamanda İtalya Kralı da olan Fransa İmparatoru. (Nâşir)

kadar ki Karbonârilik'in ümid ve faâliyetleri bitmedi. 1821 senesinde "Torino Yüksek Locası"nın neşrettiği beyannâme Karbonârilik'in o târihte gösterdiği siyâsî faâliyetin târihi bir şâhididir. İnkârı mümkün olmayan târihi gerçeklerdendir ki karbonârililer masonların bir şûbesi, hattâ avcı askeri ve âdetâ vurucu gücüdür.

BEŞİNCİ BÖLÜM KADIN MASONLUĞU¹¹²

Karbonârilik siyâsî mes'elelerde ifrâtı seven ve faal olan zevâtı meşgul etmek için icâd edildiği gibi kadın masonluğu da "zarif ve güzelliği seven" kardeşleri meşgul etmek için te'sîs edilmiştir.

Masonluğun iki ucu demek olan şu iki şûbe arasındaki fark, Karbonârilik'in ihtiyac ânında faâliyet göstermesi ve masonların muvaffakiyetli zamanlarında âtıl kalması ile kadın masonluğunun dâimâ faal bulunmasıdır.

Okuyucuların hatırlarında olacağı üzere, kalfa derecesine kabûl olunan bir masona locanın muhteremi:

"- Şimdi beş yaşındasınız, bu yaş her şeyin beşer beşer yapıldığı kadın localarını ziyâret etmenize müsâiddir" der.

Bu garib cümlelerin mânâsı husûsî bahsinde bildirilmiştir. Bu bahiste "herkesin hattâ kadınların dahî okuyabileceği" sûrette mason hemşirelerin¹¹³ kabûl âyinleri zikredil-

112 Kadın masonluğu hakkında dilden dile dolaşan eden rivâyetlere inanmak zordur. Bununla berâber tarafsızlığımız hasebiyle muhakkak olan kısımları nasıl yazmış isek kadın masonluğu hakkındaki rivâyetleri dahî "ihtiraz kaydı ve mevsuk addetmeyerek" hulâseten yazacağız. Mevsuk olmayan cihet kadın masonluğun kuruluşunun sebebi ve ahlâka muhayyer olan taraflarıdır. Nizamnâmelere muvâfık olan kabûl merâsimleri vs. ise tamâmen doğrudur. (Mütercimler)

113 Masonlukta erkek mensubların birbirlerine "birâder" diye hitâb ettikleri mâlûmdur. Erkek kardeş demek olan bu kelimenin kadın masonluğunda mukaabili kızkardeş mânâsına gelen "hemşire" kelimesidir. (Nâşir)

lecektir.

Kadın localarına çırak rutbesindeki masonlar kabûl edilmez. Bu locaların hangi târihte ve kim tarafından îcâd edildiği hakkında herhangi bir bilgi mevcut değildir.

Resimli Mason Tarihi isimli eserde, müellifi farmason **Clavel** Kardeş diyor ki:

"1730 senelerinde Fransa'sa kadın masonluğu zuhûr etmiş ise de bunun kim tarafından kurulduğu mechuldür. 1760 senelerinde başlamış ve 1774'te yüce idâre tarafından kabûl edilmiştir."

Bugün hangi memlekette mason locası varsa orada hiç olmazsa bir tâne kadın locası bulunur.

Kadın masonluğu erkek masonluğundan daha çok hücumlara mâruz kalmıştır. 1787 senesinde Almanya'da kadın masonlar hakkında bir takım tâkibat icrâ edilmiştir.

Bu gibi hâdiseler masonların emel ve tasavvurlarına dâir birçok evrâkın ele geçmesini mûcib olmuştur. Bu evraklar masonluk muhâliflerinin iddiasına göre ahlâk dışı birçok fikirleri ihtivâ ediyormuş. Fazla olarak da bu evraklarda Katolik Kilisesi'ne kadınlar vâsıtasıyla nasıl darbe vurulacağı gösterilmektedir.

Fransa'da kadın masonluğunun yolsuzlukları hakkında maşrık-ı âzam büyük zâbiti **Rebold** Kardeş'in yazdığı *Fransa Maşrık-ı Âzamu Târîhi* isimli eserin 289. sahîfesindeki şu sözler şâyân-ı dikkattir:

"Pâris'te bile "Zühre Mâbûdesi" nâmına açılan mâbed kadınlara mahsus idi."

Bunun gibi Pâris'te Rönesans Locası'nın muhteremi **Charles Fauvety** yalnız masonlar tarafından okunmak üzere yazılıp her nasılsa ele geçen bir eserinde diyor ki:

"Aziz Fransız masonluğumuzun mâbedi kadîm Bâbil'in mâbedlerini hatıra getiriyor. Bunlara dolan sürülerle kadınlar yabancılara kendilerini takdîm ve teslîm ediyordu."

Bizzat mason reisleri tarafından kadın masonluğu hakkındaki böyle şehâdetler fazla izâha lüzum bırakmaz.

Kadın masonluğu evvelâ birbirinden çok farklı iki mezhebi hâvî idi. Birisi **Palladiques Mezhebi** ve diğeri de **Adoption Mezhebi**'dir.

Palladiques Mezhebi, siyâsî entrikalara hizmet edecek kadınlar yetiştirmek için îcâd edilmiştir. Bu mezheb localarına akıllılık, edîblik ve hürriyetperverlik iddiâsında bulunan kibirli ve aptal kadınlar kabûl edilir.

Adoption Mezhebi locaları ise kardeşlerin aşk hislerini doyurmak içindir. Bu mezhebe kadınların fukarâ ve orta sınıfa mensûb olanları toplanır. Bunlar ekseriyetle kandırılarak gayr-ı meşrû sûretle anne olmuş zavallı kadınlardır ki onların evlâdları da mason müesseselerine kabûl olunur.

Kadın localarına evvelden şöyle isimler verilirdi: İffet, sâdik mason kadını, sâbit yürekler, aşk pazarı, güzel ve iyi...ilh.

Sonraları bu isimlerden vazgeçilmiştir. Zira aşk pazarı gibi isimler hakîkati pek açık ifşâ ediyordu.

Kadın masonluğu teşkilâtını gizli tutmak maksadıyla resmî mason neşriyatı erkek localarından bahsederken bunlara bağlı kadın localarından asla bahsetmez. Lâkin her mason locasının ayrıca kendine bağlı bir kadın locasının olması bile herhalde maiyyetinde bir üstâde-i âzam, bir müfettiş hemşire, bir hazînedar ve daha birkaç kadın me'mur bulunmasını gerektirir.

Mason resmî vesîkaları kadın localarını gizliyorsa da bunların erkek localarına nisbetle yüzde altmış olduğu tahmîn ediliyor. Fransa nâzırlarından birisi ki maşrık-ı âzam âzâsından idi ve reis bulunduğu locaya bir değil iki tâne kadın locası ilâve etmişti. (Şahıslardan bahsetmek istemediğinden dolayı müellif nâzırın ismini yazmamıştır.) Bu locaların birinde Palladiques Mezhebi diğeri ise Adoption

Mezhebi usûlü kabûl edilmişti.

Adoption locasına devâm eden birâder ve hemşireler eski putperestlerin Zühre mâbedlerinde yaptıkları gibi hareket ediyorlardı.

Palladiques Mezhebi iki şûbeye ayrılmış olup bunlardan bir tânesi "Yedi Hakîmler", diğeri ise "Palladium" ünvanını hâizdir.

Zamânımızda en ziyâde yaygın olan Adoption Mezhebi'dir.

Kadın locaları tâlimâtı 1787 senesinde Guillemain de Saint Victor birâder isimli üstad tarafından tab ettirilmiş tir.

O günden beri bu tâlimat pek az değişikliğe uğramıştır. En son kadın masonluğu tâlimatnâmesi meşhur mason muharrirlerden Ragon Kardeş tarafından yazılmış ve 1861 târihinde tab edilmiştir. 33. dereceli Teissier'in 1884 târihli *Masonluk Umûmî İlmihâli* isimli eserinde dahî kadın masonluğu hakkında mufassal tâlimat mevcûd olup bununla evvelki eserler arasındaki fark pez azdır.

Bu tafsîlâtı vermekten maksadım kadın masonluğu hakkında yazdığım şeylerin iftirâ ve yalan zannedilmemesi içindir.

Masonluk artık kadın localarının var olmadığına herkesi inandırmaya çalışıyor. Halbuki bugün kadın masonluğu son derece faal bulunmakta olup gittikçe de genişlemektedir.

Aşağıda tafsîlâtıyla yazacağımız merâsim, kadın masonluğunun Adoption Mezhebi'ne âid olanıdır.

Kadın masonluğu, üç esaslı dereceden başka bir takım yüce dereceler ihtivâ etmektedir.

Bu mertebelere yükselme şartları ve bir kadının masonluğa giriş şartları ve âyini okuyucunun dikkatlerine sunuyoruz.

ADOPTION MEZHEBİ

Çırak

Erkek masonluğunda olduğu gibi mâbed dikdörtgen yalnız döşeme ve duvarlarına gerilen kumaşlar kırmızıdır. Bununla birlikte çoğu kere tasarruf maksadıyla kadın içtimâları da erkek localarında yapılır. Şu halde mâbed çırakların kabûlü esnâsındaki hâlini arzeder.

Kadın localarında dört cihet isimleri yerine kıt'a isimleri kullanılır. Meselâ; Şark, Asya; Garb, Avrupa, Cenub, Afrika ve Şimal de Amerika kıt'ası nâmını taşır.

Asya kıt'asında iki koltuk veyâhud taht vardır ki, bir gölgelik altına konulmuştur. Koltukların iki tarafında sekiz tâne heykel veyâ levha bulunur ki bunlar "hikmet, ihtiyat, kuvvet, îtidâl, şeref, şefkat, adâlet, hakikat"i temsîl eder. Hakikat heykeli anadan doğma çıplak bir kadındır. Aman ne hakikat!.. Salon beş tane reçine yakılan meş'ale ile aydınlatılır ki şiddetli ışığıyla birlikte güzel bir koku da yayar.

Asya kıt'asına konulmuş beş ayaklı bir yıldız da salonu aydınlatır. Salonda vazîfelilerin önündeki masalar üç köşeli değil beş köşelidir. Kadın locaları hiçbir zaman yalnız kadınlar için açılmaz. İctimâlarda her zaman erkekler de bulunur. Mason kardeşler kadın celselerine gidebilirler ancak rutbeleri çıraktan yüksek olmaları şarttır.

Locanın reisi kadın içtimâlarında "reis-i âzam" nâmını alır ve şark yani asya kıt'asında oturur. Reisin yanında "büyük reîse" nâmını taşıyan mason hemşire oturur.

hemşerlerimizin size ve bize iltihâk etmelerini beyân ederiz. Tâ ki bu muhterem locada beşer beşer mesâîmizi icrâ edelim."

Erkek locaları merâsiminde gördüğümüz vechile üstâde-i âzamın bu emri müfettişe tarafından hazînedar ve afrika kıt'asına, hazînedar tarafından da amerika kıt'asına tekrâr edilir. Sonra müfettişe reîseye cevap verir.

Reîse bir tokmak darbesi vurarak:

"- Nizam alalım!"

Bu emir üzerine asya kıt'ası ayağa kalkar. Müfettişe bir tokmak darbesiyle:

"- Nizam alalım."

Bu defa afrika kıt'ası ayağa kalkar.

Nihâyet hazînedârın tokmağıyla amerika da ayğa kalkar. Reîse:

"- Müfettişe hemşire, erkek kadın masonların dikkat vazîfesi nedir?"

"- Locanın tamamıyla kapalı olmasına dikkat etmek."

"- Locanın kapalı olduğuna emin misiniz?"

"- Evet üstâde-i âzam içeriden ve dışarıdan kapalıdır."

"- Hazînedar hemşire! Çırac derecesinde kadın masonların vazîfesi nedir?"

"- Dinlemek, çalışmak, itaat etmek ve sükût."

"- Öyleyse dinleyelim, çalışalım, itaat edelim ve susalım ve esrârımızı nâmahremlere bildirmeyelim"

Herkes çırac vaziyeti alır. Kadınlar iki ellerini sağ el sol elin üzerine gelecek ve baş parmaklar gönye şeklinde birbirine bitişik şekilde göğüslerinin üzerine koyarlar.

Reîse:

"- Haydi vazîfemizi beşer beşer yapalım"

Bu dâvet üzerine hâzirûn avuçlarına beşer darbe vurarak batarya icrâ ederler sonra parmaklarının ucuna üç

kere vurarak:

"- Eva!.. Eva!.. Eva!.. (Havvâ!.. Havvâ!.. Havvâ!..)" derler.

Bundan sonra tafsîli beyhûde bir takım merâsimle celsenin küşâd edildiği ilân olunur.

Erkek localarında zabıt varakasına "levha" denir. Kadın localarında ise bunun ismi "merdiven" dir.

Büyük reîse meclisin açıldığını ilân eder ve herkes yerli yerine oturur. Kâtib hemşire evvelki meclisin zabıtnâmesini okur, sonra büyük reîsenin emriyle ziyâretçiler locaya alınarak derecelerine göre oturturlar.

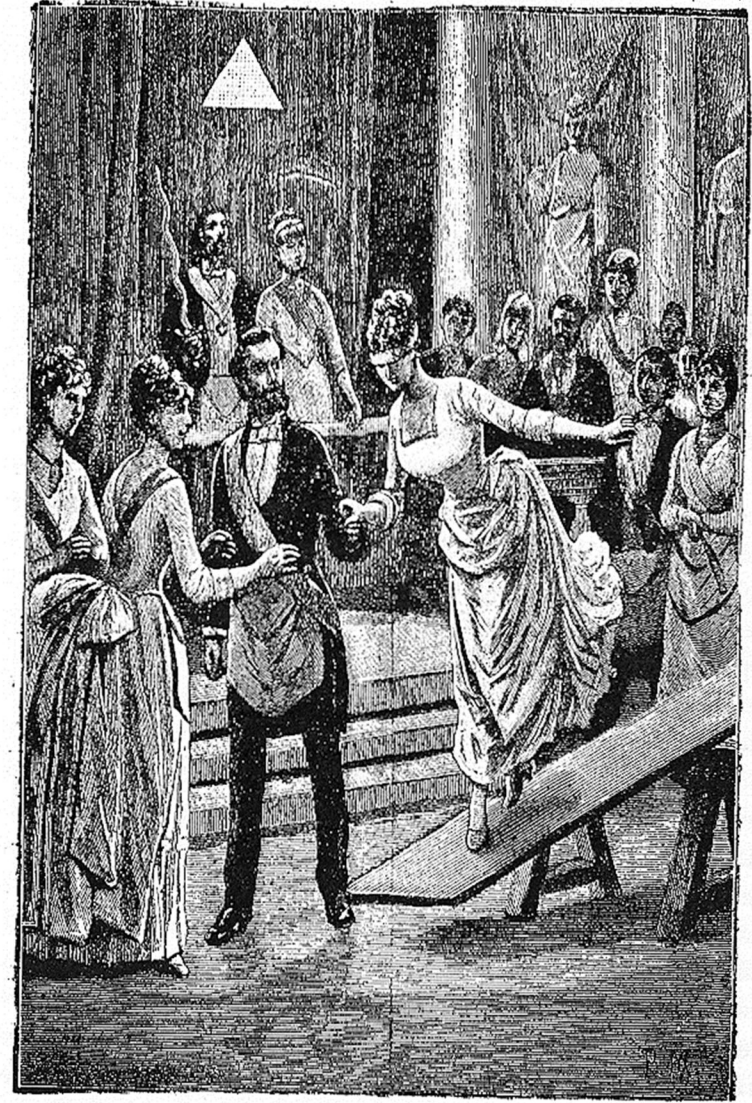
Evvelki zabtın kiraati sırasında namzedin yanına gitmiş olan hatîbe hemşire elinde namzedin kendisine sorulan suallere erdiği üç cevâbın yazılı bulunduğu kâğıtla geri döner. Cevablar okunduktan sonra üstâde-i âzam, namzedin kabûlü için loca efrâdının muvâfakatini talep eder.

Hatîbe hemşire cevapları locaya getirdiği ve locada namzedin kabûl edilip edilmeyeceğine dâir müzâkereler icrâ edildiği sırada tabii ki namzed tefekkür hüccesinde hatib kardeş ile yalnız kalır. Farmasonluk bir kadınla erkeğin bir odada yalnız kalmalarından şübhe edenleri dar fikirli ve kafasız diye isimlendirir. Farmason muharrirlerden biri ilmi-hallerinden birinde bu gibi ahvâlde hatib kardeş ve namzedi yalnız bırakmakta be's görmenin insâniyet için bir kusur olduğunu ve böyle çirkin bir şübheye düşmek için nâmus ve fazîletin ne olduğunu bilmemek lâzım geldiğini söyler. Ancak masonluktaki bu nâmus ve fazîletin neden ibâret olduğunu ileride göreceğiz.

Her neyse hatîbe hemşire cevaplarla locaya döndüğü zaman hatib kardeş namzede fazîlet ve insanlıktan bahseden bir nutuk çeker. Bu nutuk esnâsında hatîbe hemşire telâşlı bir tavır ile gelerek namzedin hâlâ arzusunda sebât edip etmediğini sorar. Namzedden aldığı cevap üzerine onu

elinden tutarak locaya getirir. Büyük reîse onun ismini, âilesini, kocası, babası, anası veyâhud sıradan bir hâmîsi olup olmadığını sorduktan sonra namzedin başı beyaz bir duvak ve hançerlerden müteşekkil bir çelenk ile süslenir ve ellerine de tenekeden bir kelepçe takılır. Büyük reîse, namzedi bir sandalyeye oturtarak cemiyet hakkındaki fikrini ve bu cemiyete niçin girmek istediğini sorar. Şimdi gerçekten bu şerefe nâil olmaya lâîk olup olmadığını anlaşılmak için bâzı tecrübelerden geçirileceğini söyler. Bu tecrübelerden birincisi üç defa locayı dolaşmaktır. Bu seyahat erkek localarında görülüş olduğu gibi zor ve rahatsız edici değildir. Zemin biraz ârızalıdır. Namzedin ayağı yer yer sıralanmış yarım küre şeklindeki engellere tesâdüf ederek namzed düşecek gibi olur. Yâhud birden bire ayağı bir boşluğa giderek küçük bir heyecan geçirir. Fakat herhalde erkek localarında olduğu gibi canı yanmaz ve düştüğü yerler ekseriya birâderlerin yâhud hemşirelerin kucakları olur.

Bu seyahatlerden sonra erkekler namzedin başı üzerinde kılıç çatarak bir çelik kubbe teşkil eder ve kılıçlarını şakırtırlar. Büyük reîse namzedi tekrar sandalyesine oturatarak ona; nâmus, îtibar, haysiyet, fazîlet, safvet, mahviyet, hilm, şan ve şeref, riyâkârlık, hîlekârlık, kıskançlık hulâsa ahlâk hakkında bir çok soru sorar. Büyük reîsenin elinde bulunan bir kitabda bu suallerden her birinin masonluk mesleğiyle aynı ayarda süslü cümlelerle müretteb cevapları yazılı olduğu için namzedin cevaplarıyla iktifâ etmeyerek kendi de okur. Bu esnâda locada bulunan bilcümle hemşireler yavaşça dışarıya çıkarlar ve kadın nâmına locada yalnız büyük reîse kalır ki o da bir tarafa gizlenir. Namzed, gözündeki bağ çözülünce kendisini bir alay erkek ve kendisine döndürülmüş bir çok parlak kılıç arasında görerek hayret eder veyâhud yüreksiz bir şey ise korkar. Üstâd-ı âzam böyle ahlâk ve âdetlerini iyice tanımadığı bir cemiyete tek başı-

Kadınlar Locası:
Bir kadının çırak derecesine kabûlü

na gelmenin ne kadar büyük bir ihtiyatsızlık olduğunu ona azarlayıcı bir dil ile anlattıktan sonra birden tavır üslûbunu değiştirerek bu hareketini onun masonluğa tam îtimâdından ileri geldiğini söyleyerek yine ahlâk ve fazîlet hakkında masonluğun, kafa ütûleyici ve insanı ayakta uyutan tatsız nutuklarından birini söyler. Bu nutuk esnâsında kadınlar yine yavaşça locaya girerler.

Üstâd-ı âzam masonluğa girme arzusunun kat'î olup olmadığını son bir defa daha sorduktan sonra namzedin ellerindeki kelepçeleri çıkartır. Namzed çatılı kılıçlarla teşkil edilen çelik kubbenin altından yavaş yavaş yürüyerek mih-râbın önüne gelir ve diz çöker. Bütün loca âzâsı ayağa kalkarlar ve namzed üstâd-ı âzam'ın okuduğu yemîni tekrar eder.

Üstâd-ı âzam, namzedi takdîs ettikten sonra hemşire diye hitâb ederek alnından ve yanaklarından öper. Namzed üstâd-ı âzam'dan sonra büyük reîsinin yanına gider. Büyük reîse ona masonların tanınmak için kullandıkları işâretleri, parolaları ve temasları öğreterek onu üç yerinden öper. Daha nakle değer ehemmiyetleri olmayan ufak tefek merâsimden sonra üstâd-ı âzam, hatib kardeşi yâhud iktidârî müsâid ise hatîbe hemşireyi bir nutuk irâdına dâvet eder. Hatib yâhud hatîbe "mâbed-i fazîlet" nâmını verdiği masonluk hakkında bir çok medh ve senâlarda bulunur ve hâricde onun aleyhinde nasıl yanlış ve garazkârâne şâyialar döndüğünü, bîçâre mâsum ahâlînin beşerin saâdet ve fazîletini gaye edinerek çalışan bu mukaddes cemiyeti nasıl bir insanlık düşmanı ve kaçınılması gereken bir canavar ini telâkkî etmeye sevk edildiğini uzun ve tantanalı cümlelerle söyledikten sonra yeni namzedin varlığı ile bu safvet ve fazîlet menbanı bir kat daha temizleyeceğini ve fazîlet ve insanlığı gaye, hayr ve ahlâkı bu gayeye ulaşmak için vâsıta ittihaz eden ve Dünyâ'nın en pak ve şâibesiz vicdanların-

dan mürekkebe olan bir cemiyetin, mütegalîbenin dizginlerini çekeceğini, adâletin mukaddes tahtını zulüm ve cehâletin târumâr olmuş enkaazı üzerine kuracağını nakleder ve sözüne Kâinât'ın Ulu Mîmârı'ndan kuvvet ve himâye talep ederek nihâyet verir. Bu nutuktan sonra yardım sandığı doluşır ve bu kaba basmakalıp cümlelerden heyecâna gelecek kadar budala olanların paraları sandığa akar.

Kadın masonluğunun ilmihalleri matbû değildir fakat âzânın hâfızasına bu ilmihâl hükümlerinin lâyıkıyla nakşolması için her meclisin nihâyetinde büyük reîse ile müfettişe hemşire soru-cevap şeklinde bu ilmihâli tekrâr ederler. Bu da son bulduktan sonra muhterem büyük üstâd bir tokmak darbesi indirerek:

"- Hemşire ve birâderler, ayağa kalkın!" der.

Herkes ayağa kalkar ve büyük reîse "batarya"nın icrâsından sonra meclisin kapandığını, herkesin yerine çekilebileceğini îlân eder.

Meclise bâzan bir ziyâfet ve hattâ bâzan da bir temâşâ ile nihâyet verirler.

Bu bahsi bitirmeden evvel küçük bir mülâhaza serdetmek istiyoruz.

Kadınların cemiyete giriş anında masonlar şeytanca bir mahâretle hareket eder, iffetli ve temiz ruhları celb ve ifsâd için alçakça birçok hîle ve desîseler tertîb eder ve kızlara ve genç kadınlara bu ilk zamanlarda dâimâ nâmus ve fazîletten bahsederek onların korkmalarına meydan vermezler. Onlar da cemiyet ve cemiyetin nâmus ve fazîleti hakkında sarsılmaz bir kanaat ve emniyet edinirler. Onlara evvelâ mübhem ve sihirleyici bir lisan ile dînî ve insânî vazîfelerden bahsederler. Zavallıları içine atmak istedikleri uçurum fazîlet ve insanlık çiçekleriyle gizlerler. Daha ilk günlerde büyük bir mahâretle bu bâkir ruhlara atılan zehir -bir kumaşa düşen bir yağ damlası gibi- gittikçe büyür, etrâfı istilâ

eder. Yavaş yavaş ahlâkî bir çöküntü başlar ve fazîletin zirvesine çıkacağını ümîd eden bir kadın bir gün birdenbire kendisini zillete düşmüş bir halde bulur. Masonluğun dînî vazîfeleri sözünü câzib ve sihirli perdesi arkasında sakladığı şey dîne karşı nefret ve husûmettir. Bunun gibi insanlığa hizmet ve insânî vazîfeler sözlerinde de masonların hayvânî zevklerine hizmet etmek mânâsı mündemictir. Yaman fazîlet!..

Masonluk daha böyle en ince ruhları, hassas bekâretleri incitmeyecek bir çok câzib ve aldatıcı sözler altında alçakça mânâlar saklar.

Masonluk kadınlığı bir şehvet âleti derekesine indirmek için bu hîlelere baş vuruyor.

Kalfa

Kadın masonluğun ikinci derecesinin merâsimi birinci derecedekinin aynı salonda icrâ edilir. Yalnız aşağıdaki gibi bazı farklar vardır. Büyük reîsenin önünde büyükçe bir mum ve biraz hamur ile bir altın yâhud gümüş malayı hâvî bir kap vardır.

Loca kapısının üç tarafında hareketli tahta perdelerden yapılmış iki hücre vardır. Kapının sağ tarafındaki hücre birçok yaprak ve dallarla dolu olup ortasında yeşil çiçekli bir örtü ile kapalı bir mihrab vardır. Hücrenin sonunda Âdem ile Havvâ'yı temsîl eden bir resim ve bir köşede üzerine elmalar asılmış bir ağaç vardır ki, Adn Cenneti'nde hayr ve şerr ağacını gösterir.

Öteki hücre baştanbaşa siyahlarla döşeli olup yalnız türbelere mahsus kör bir kandil ile aydınlatılmıştır. Burada örtülü bir masanın önünde Cenâb-ı Hakk'ın **Kabil**'i lânetlediğini gösteren bir levha bir de iskelet vardır.

Bir çok şamdanlarla aydınlatılmış bulunan locanın ortasında, isimleri locanın dört cihetine isim olan dört büyük

kıt'ayı gösteren bir halı serilidir.

Meclis evvelki derecedekinin aynı sûrette açılır. Yalnız çırak yerine kalfa kelimesi kullanılır. Hatib kardeş tefekkür hücrelerinden namzede birtakım nasihatlerde bulunduktan sonra üzerinde bulunan mücevherleri ve çorap bağını alır. Gözlerini bağlayarak onu locaya götürür.

Hatîbe hemşire namzedi karşılayarak büyük üstâdeye takdîm eder. Büyük üstâde namzede masonluk esrarına vukufu hakîkten isteyip istemediğini sorar. Aldığı cevap üzerine gayret ve hüsn-i niyetinden dolayı onu tebrik ederek şimdi yine bazı tecrübelerden geçeceğini söyler. Evvelâ masonluğa dâir edinmiş olduğu fikirler hakkında onu isticvâb eder. Sonra namzed beş defa locayı dolaşır. Bu seyahatin mânâsı kendisine şu şekilde îzah edilir.

Bu havass-ı hamse yâni görme, işitme, dokunma, tatma ve koklama hislerini anlatır. Vâlidemiz olan tabiat hayat yolunda muvaffakiyetle merhaleler katetmemiz için bize bu beş kıymetli ve emin delîli vermiştir.

Namzed bu seyahatten sonra bir diğer tecrübeye mâruz bulunur ki, bu da sahte bir ateşe elini tutmaktan çekinmemektir.

Büyük üstâde hüsn-i niyetin masonlarca her şeyden büyük ve iyi telâkkî edildiğini hüsn-i niyetle icrâ edilen bir fiilin netîcesi fenâ bile olsa fâili için bir cezâyı gerektiremeyeceği hakkında uzun uzadıya konuştuktan sonra namzedin asıl büyük tecrübeyi atlatmasının zamanının gelmiş olduğunu söyler.

Namzed gözleri bağlı olduğu halde yukarıda bahsedilmiş olan küçük hücreye götürülerek tefekkürlerine terk edilir. Bu tecrübelerin hakîkî mânâsını umûmâ mahsus bir eserde îzah hiçbir şekilde münâsib olamayacağı için yalnız vak'ayı nakletmekle iktifâ ediyoruz.

Hücrede gizlenmiş bulunan ve ekseriyetle namzedin

mûtemedlerinden olan bir mason namzede yaklaşıp bu tecrübede kendisine delâlete me'mur olduğunu söyler. Mason evvelâ mâhirâne bir takım suallerle kadının nâmus ve ahlâkı hakkında bir fikir peydâ ettikten sonra elma ağacından bir meyve kopararak onu yemeye zorlar.

Kadın bâzan tereddüt eder fakat masondan gördüğü zorlama ve ısrar üzerine daha fazla mukavemet edemeyerek itaat eder. Fakat elmayı ısırır ısırılmaz müdhîş bir velvele kopar. Etraftan koşuşurlar. Üstâd-ı âzam korkunç ve gürültülü bir sesle "ne yaptın?" diye haykırarak kadının gözlerini açar ve elma ağacı üzerinde başını sallayan lastikten bir yılanı göstererek:

"- Eyvah!.. Nihâyet buna uyarak günâh işledin öyle mi?!.. Şimdi cezâsını çek bakalım"

Namzed, üstâd-ı âzamın emri ile cinâyet odasına, karanlık hücreye götürülür. Kadın bir müddet orada kaldıktan bir müddet sonra tekrar üstâd-ı âzamın önüne getirilir. Üstad tecrübeden evvel söylenilmiş olan sözleri tekrar hatırlatarak bu günâh hüsn-i niyetle işlenmiş olduğu için bir cezâyı gerektiremeyeceğini ve binâenaleyh namzedin afve dildiğini söyler. Neticede der ki:

"- Nasıl, bir tuzağa düştüğünüz için sizi afv ediyorsak siz de kardeşlerinizden ve hemşirelerinizden bir başka nüfûz altında fenâ bir fiil işleyenlerin suçunu öylece afvetmelisiniz."

Bu nutuktan sonra üstâd-ı âzam namzedi takdîs eder. Namzed mihrâbın önünde diz çökmüş olduğu halde masonluk esrârını hiçbir sûretle fâş etmeyeceğine ve mukaddes cemiyete dâimâ sâdık kalacağına yemîn eder. Üstad, namzed tarafından ısırılmış meyveyi tekrar çıkartarak hakkında bâzı sözler söyler ve bunun mason cemiyet ve dînin bir remzi olduğunu söyleyerek namzede takdîm eder.

Nihayet namzedin ağzına sırları saklama mührünü

basar. Bu mühür basma resmi şu sûretle cereyân eder:

Namzed gözlerini kapar ağzını açar. Üstad-ı âzamda yukarıda bahsi geçmiş olan altın mala ile bir parça hamur alarak onun ağzına sürer ve namzedi yanaklarından ve ağzından öper. Namzedin ağzı bu hamur ile mühürlendikten sonra artık ağzından cemiyet esrârına dâir bir kelime çıkmayacaktır.

Büyük üstâde namzede, üzerinde "sükût ve fazilet" kelimeleri yazılı beyaz ipekten bir çorap bağı verir ve masonlukta sükût ve faziletin ehemmiyetinden bahseder. Nihâyet namzed işâretlere, temaslara ve parolalara vâkıf olur.

Hatib kardeşin uzun uzadıya irâd ettiği nutkun hulâsatan mânâsı şudur:

"Âdem ve Havvâ'ya ölümsüzlük ve ebedî bir saadet va'd edildi. Fakat tabii nesli olamayacağı için insanlık iki kişiden Âdem ve Havvâ'dan ibâret kalacaktı. Bunun gibi ölümsüzler maîşetlerini te'min ihtiyâcı da hissetmeyecekleri için çalışmayacaklar ve ebedî bir atâletin ümitsiz uykusu içinde vakit geçireceklerdi. Görülüyor ki Âdem ve Havvâ'ya va'd edilen ölümsüzlük ve saâdet hakîkatte sonu gelmez bir işkenceden başka bir şey değildi. Havvâ merak sâikıyla yasadı elmadan yedi. O zaman bütün tabiat esrârı perde perde gözlerinin önünde açıldı. Âdem'i de bundan müstefid etmek için kendisini taklîde zorladı ve her hakîkate vâkıf oldular. Bütün sırlarının fâş olduğunu gören Adonai gazabından ateş püskürüyordu. Âdem ve Havvâ'yı cennetten kovdu ve onları çalışmaya ve ölüme mahkûm etti. Fakat bu mahkûmiyet onlar için saâdetin ta kendisiydi. Evvelâ çalışmak emsalsiz bir zevk ve eğlence her halde can sıkıcı bir atâletten kat kat daha iyiydi. İkinci olarak Âdem ve Havvâ öleceklerdi fakat arkalarında gittikçe çoğalan kuvvet ve şevket kazanan necîb bir nesil bırakacaklardı. Şu halde ölüm yalnız şahsa münhasır bulunacak fakat beşeriyet hakîkaten ölümsüz

olacaktı. Yalnız Dünyâ'da Âdem ile Havvâ'ya bazı felâketler mukadderdi. Onların âile saâdetini ve rûhu hududsuz bir zevk, şevk ve haz ile doduran evlâd muhabbetini kıskanarak Hâbil ile Kabil arasına bir nifak soktu ve insanlık için medâr-ı ıftihâr olacak kaabiliyetler ile doğan Kabil'i mahvetmek ve gelecek nesilleri ebedî bir kusura mahkûm bırakmak için kardeşi Hâbil'i öldürmeye sevk etti ve insanlık ilk defa olarak ölümün korkunç ve kanlı manzarası karşısında bulundu. İşte aziz hemşireler! Kalfa rutbesinde murâkabe-nize mevzû teşkil edecek şey bundan ibârettir. Şimdi tabii "cinâyet hücresi"nde gördüğünüz levhadaki mâsumiyetin kim ve cinâyet ve alçaklığında kim olduğunu pek güzel anladınız."

Bu nutku müteâkib yardım toplanır ve kalfa ilmi hâli soru-cevap tarzına tekrar edilir. Celse aynen çırak merâsimindeki gibi kapanır.

Üstâde

Salon kırmızı bir kumaşla döşenmiştir. Mihrâbın üzerinde gökkuşağına delâlet eden bir billur asılıdır. Duvara beş basamaklı bir merdiven dayalıdır. Salonun hemen merkezinde bir metre yüksekliğinde koni şeklinde bir tahta kule vardır ki üzerine gayet hafif meyilli bir tahta ile çıkılır. Kapının yanında etrâfı paravanlarla örtülü, üzerinde bir tokmak, bir makas ve bir de merkezindeki çiviye basılınca iki gözü birden açılan yaylı bir kutu bulunan yaylı bir masa vardır. Salonun ortasında iki sütun arasına konulmuş "loca levhası" mukaddes târihe âid resimlerle doludur. Gökkuşakları üzerinde yanmış bir koyunun geri kalan kısmı, tüten bir ocak, Hz. İbrâhim'in oğlunu boğazlaması, Nûh'un gemisi, Bâbil Kulesi, Hz. Yâkub'un rüyâsında göklere kurulan merdiven, Hz. Yûsuf'un başında güneş, ay ve oniki yıldız ile kuyudaki hali ilh...

Kadınlar Locası:
Üstâde derecesi

Namzed evvela tefekkür hücresinde hatib kardeş ve hatibe hemşire tarafından hazırlanır. Namzedin kolları ve göğsü çıplak bırakılarak yalnız tevâzû nişânesi olmak üzere göğsüne bir mendil örtülür ve gözleri bağlandıktan sonra locaya sevk edilir. Büyük reîse ona masonluk hakkındaki fikirlerini sorar, çırak ve kalfa rütbeleri hakkında onu biraz isticvâb ettikten sonra seyahate başlamasını emreder. Namzed bir müddet dolaştırıldıktan sonra hafif meyilli tahta üzerinden "Bâbil Kulesi"nin üzerine çıkarılır ve tahta yavaşça kaldırılır. Büyük reîse namzede ne istediğini sorar ve aldığı cevap üzerine der ki:

"- Bu rütbenin birinci şartı mahviyet ve tevâzûdur. Halbuki biz sizde bunlardan eser görmediğimiz için sizi aramıza kabûlde mâzuruz. Açınız gözlerinizi!"

Namzed kendini kulenin üzerinde görünce tabii hayret eder ve hâzîrûnun alaylı bakışları ve tebessümleri ve hattâ bâzan kahkahaları arasında büyük bir mahcûbiyet hissederek.

Büyük reîse:

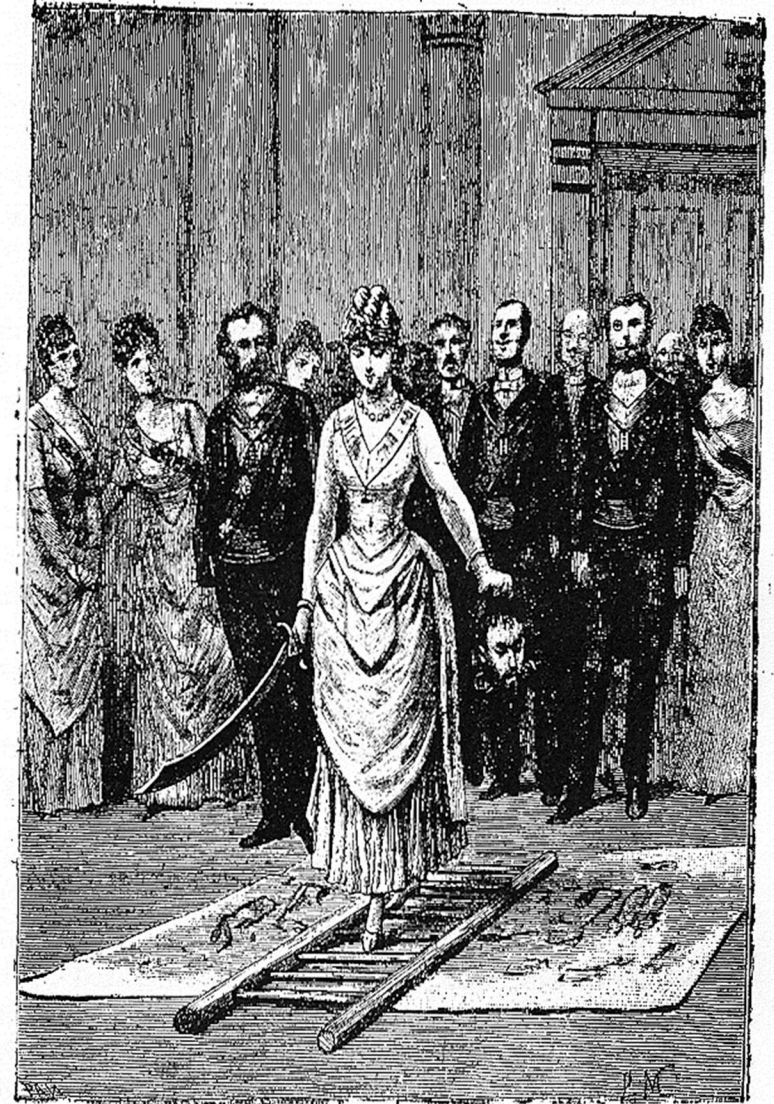
"- Görüyorsunuz, siz Bâbil Kulesi'nin üzerine yâni "gurur ve kibir zirvesi"nde dururken tevâzû ve mahviyetin pek çok fevkinde kalıyorsunuz. Şimdi o zirveden inmek mahviyetini gösteriniz ta ki bizde sizi memnûniyetle aramıza kabûl edelim."

Namzed kolarından tutularak oradan indirilir.

Büyük reîse sözüne devamla:

"- Şimdi bir ikinci şart vardır ki, o da sa'yıdır. Bize çalışkan olduğunuzu isbât etmek için şu hücreye giriniz ve orada bulacağınız tokmakla küçük kutunun üzerindeki beş çiviye birer defa vurunuz. Sa'yinizin semeresini derhal elde edeceksiniz."

Namzed çivinin üzerine vurunca tabii kutunun gözleri açılır. Bu kutuda neler bulunduğunu maalesef söyleye-

Kadınlar Locası:
Yüce İskoçyalı derecesi

meyeceğiz.

Büyük reîse:

"- Bize ne kadar çalışkan olduğunuzu isbât etiniz. Aynı zamanda sa'y ve sebâtın mükâfatına delâlet eden "muzu" da gözlerinizle gördünüz? Şimdi hatib kardeş, namzedi esra-rengiz merdivene çıkarınız."

Yukarıda bahsettiğimiz beş kademeli merdiven "loca levhası"nın altına getirilir ve namzed birer birer kademeleri çıkarak son basamakta durur.

Merâsim reisi kardeş:

"- Muhterem büyük reîse hemşire, namzed ikbal ve saâdet zirvesine çıkmaya muvaffak oldu."

Büyük reîse:

"- Ayağa kalkınız kardeşler!"

Namzed mihrâbın önünde diz çöker ve üstüne elini koyarak yemînini tekrar eder.

Üstâd-ı âzam kılıcını namzedin başı üzerine koyarak:

"- Mukaddes cemiyetin verdiği salâhiyete istinâden size "mason üstâdelik" rutbesini tevcih ederim." der ve kılıcının üzerine dört hafif tokmak darbesi indirir.

"Adoption Mezhebi"nin bundan sonraki rutbesi "Yüce İskoçyalı Kadın" derecesidir. Bu mertebeye vâsıl olan kadın masonlar, kadınlara verilebilecek esrârın tamâmına mâlik demektir.

PALLADİQUE MEZHEBİ

Palladique Farmasonluğu, kadın ve erkeklere mahsus atölyeler tarafından kadınlara siyâsî entrika ve hîlelerde husûsî bir mevkî ayırmak için tâkib edilen bir meslektir. O halde, âdî localarda Karbonârilik'in erkekler hakkında kabul ettiği seçilmişlik gibi bu kısım farmasonlukta zeki kadınların seçilmesi maksadını tâkib eder.

Palladique Masonluğu kat'iyen tâlib aramaz. Palladique Masonluğu hiçbir dîne mensub değildir. Ancak hakikat, tabiat ve fazîlet meraklılarını kabûl ile iştigal ve dolaşısıyla onların irfan seviyelerine nazaran cemiyet arasında lâzım gelen mevkîleri hazırlamakla uğraşır.

Fakat bu mezhebe doğrudan doğruya girilemez. Daha evvel farmasonluğun dereceleriyle tecrübelerden geçmiş olanları kabul eder.

Farmasonluğun bu yüksek kısmı iki tarîkat veya mezhebe ayrılır:

Birincisi; "yedi minerve" yahut "yedi hakîmler" mezhebidir ki, bazı toplantıları yalnız erkeklere ve bazıları da hemşirelerden idârecilikle meşgul olanlara tahsîs edilmiştir.

İkincisi; Palladium yâhud "yüce hikmet meclisi"dir ki evvelce kabûl localarından ayrılmış olan hemşire ve kardeşler burada birleşirler ve burada onlar tarafından mühim bir rol oynandığı görülmüşür. Hulâsa bu iki mezhebin birbirine benzer tarafları vardır.

1- Yedi Hakîmler Tarîkati

Yedi hakimler mezhebini kabul eden kardeşler yedi kısımdan müteşekkildir. Bu yedi kısımdan her biri yedi hakîmden birinin ismiyle isimlendirilir.

Hakîmlerin her birinin dâiresi ayrılmıştır. Bu dâireler yekdiğerlerini asla tanımazlar. Esrâra vâkıf olmak için tecrübeler ve merâsim icrâ edilmez. Yalnız onlara evvelce hazırlanmış olan yedi ahid okunur ve her biri derhal "ben onu tasdik ederim" der.

Âyin: Palladium âyini, mensubları tarafından bir dâire teşkil edilerek açılır. Dâirenin her bir âzâsı meclise sırayla riyâset eder.

Her bir sır sâhibi, kendisine riyâset nöbeti geldiği zaman edebî, fennî ve târihî bir nutuk söyler. Yâhud serbest san'atlar hakkında bir mes'eleyi münâkaşa ve müzâkere mevzuu yapar veyâhud herbir dâirede bulunması lâzım gelen fihristte yazılı bulunan büyük aziz farmason medhiyelerini okur.

Hâsılı Palladium âyini samîmî konuşmalara hasredilmiştir. Bu dâirelerin tertîb edilmiş konferansları vardır ki sonra bu konferanslar mezheblerin konuşmacıları tarafından localarda verilir.

İctimâyı nihâyetlendirmek için merkezde bulunan reisin etrafında bir devir yapılır. Bu devirde gelecek toplantıda riyâsete geçecek kardeş tâyin edilir ve meclisin ictimâ târihi yazıldıktan sonra dağılır.

Elbiseler: Bu mezheb mensublarının esrar sâhibi olanları husûsî meclislerde masonluğun tâyin ettiği işâretleri kullanırlar. Fazla olarak Palladium tarafından tahsîs edilmiş kordonlar vardır. Bu kordon, beyaz ve geniştir. Ortasında "Meduse" ismindeki mâbudun başını, "Minerva" mâbudunu ve haçı hâvî bulunan ve her bir tarafında yedi melek tarafından gökkuşağının her bir renginin taşındığı bir şerid

görülür.

Mezhebin yüce ve mukaddes nizamnâmesi, "yumuşak huylu ve cömert" olmayı emreder ve "Genç Anacharsis'in Yunanistan'a Seyahati"ni kelimesi kelimesine ihtivâ eder.

Samîmî arkadaşlar, bu ictimâlardan hâric olarak dâireler -husûsî toplantılar- yaparlar. Büyük üstâdeler, müfettişeler, hatîbe ve me'mure hemşirelere...ilh. mahsus hizmet ve vazîfeler tahsîs olunur.

2- Palladium Tarîkati

Palladium Mezhebi'nin bu ikinci kısmı evvelkinden daha az rutbeyi hâvidir. Erkekler için iki, kadınlar için de bir derece vardır.

Birâder dereceleri:

Birinci derece: "Adelphe"

İkinci derece: "Ulysse'nin arkadaşı"

Hemşireler derecesi ise yalnız "Penelope'nin arkadaşı"dır.

Palladium'un yâhud hakîmlerin yüce meclisinin nizamnâmesi altmış bir maddeden ibârettir ki, şu mukaddime ile başlar:

"Minerva'nın sâyesinde yüce meclisin muhterem müesseselerinin ictimâları netîcesinde âzânın ittifâkıyla "Ulysse"nin altmış arkadaşı tarafından seçilmiş ve yine onların ittifâkıyla hakîmlerin en küçüğü Fenelon tarafından kaleme alınmış nizamnâmedir."

Lutece

20 Mayıs 1637

İmzalar:

Reis Jamard, Blandel de la Fleut-
re, Guerin de la Place, Hazînedar
Piquez, Katib Demeiston.

Bu mukaddime gayet edepsiz ve cesurca bir yalan teşkil eder.

Palladium Mezhebi Cambrai Başpiskoposu tarafından icad edilmiş gibi gösterilir. Bu nev' masonluğun nizamnamesinin başına ismi yazılır. Mezheb böyle zevâtı âzâsı arasında gösterir ve bu sûretle halkı kandırmaya çalışır.

Evvelâ masonluk ancak 1721 târihinde yâni Fenelon'un vefâtından altı sene sonra Fransa'ya girmiştir.

Sonra da 1637 senesinde Fenelon henüz doğmamıştı. Onun doğumu 1651'dir. Şu halde bu mezhebi nasıl icad etmiş olabilir?!

Hakikat olarak Palladium Mezhebi'nin icadı 1737 tarihindedir. Müesseselerinin herkesçe gizli kalması için onların bu kuruluşu bir asır kadar gizli tutulmuştur.

Mezhebin mührü bir kalb gösteriyor. Bu kalbin sahasında şu yazılar okunuyor: "Sevmeyi bilirim!"

Bu kalbin bir tarafı hurma ağacı dalıyla diğer tarafı defne ağacı dalıyla tezyin edilmiş ve bir mihrab üzerindedir. Kalbin üzerinde güllerden yapılmış bir tac vardır.

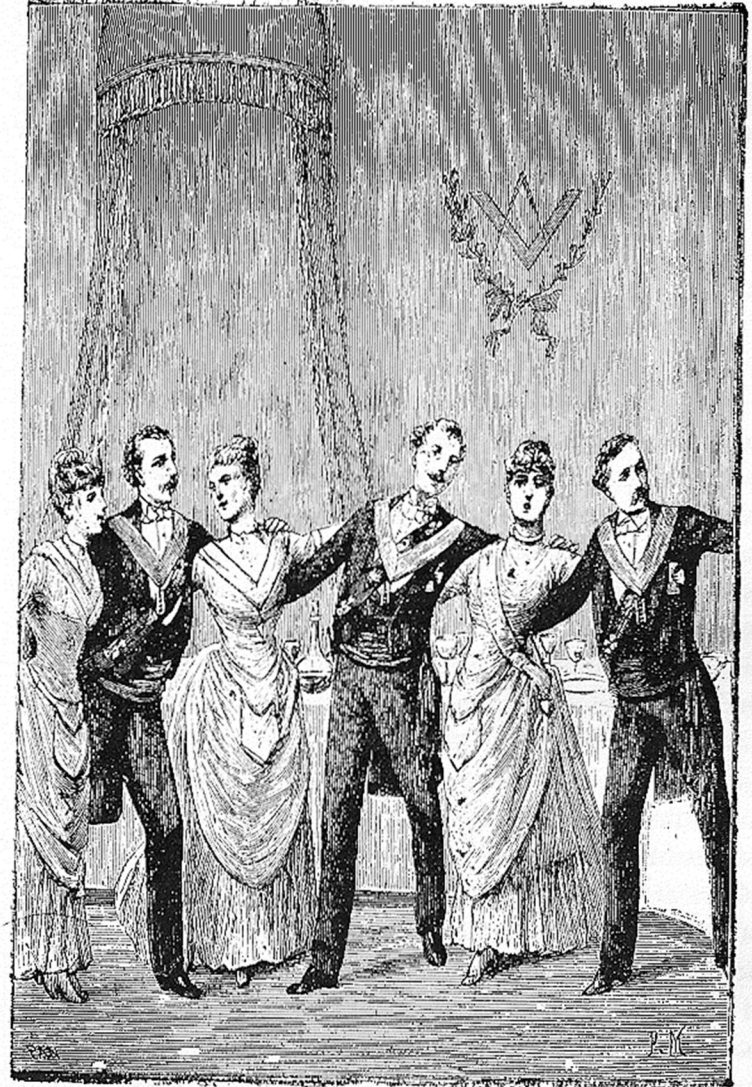
Adelphe

Masonluğun bu derecesi ileride zikredilecekler gibi nizamnâmelerinde gösterilecek maddelerden başkası yedi hakîmlerin nizamnâmesinden ictibâs eder.

Adelphe şûbesinde yemin sûreti şöyledir:

Namzedin eli, her biri bir unsuru (su, hava, toprak, ateş) havi dört şişeye uzattırılır ve kendisine aşağıdaki tertib üzere şu sözler söylenir:

"Ben topraktan yaratıldım. İlâhî bir ateş benim mevcûdiyetimi, hava ve su da birleşerek hayâtımı te'mîn ediyor. Ben muhterem bir insanım. Kardeşlerime samûmî bir bağlılık, vatanî hizmetlere bir sadâkat ibraz ve o vatanın kaanunlarına da itaat edeceğimi en değişmeyi mümkün olmayan

Kadın Masonlar ziyâfeti

bir sadâkat ile va'd ve taahhüd ederim."

Her bir âyinde bir kardeş, namzede edebî yâhud bir fazîleti medh husûsunda kısa bir nutuk söyler. Diğer altı kardeşten her biri kendi sıralarında birer büyük nutuk söylerler ve bu fasîh mason hitâbeti hengâmında yedi muhtelif mum yanmış bulunur.

Birinci konuşmacı nutkuna şöyle başlar:

"- Aslana çölde korkunç ol denmez!" ve:

"- Ulysse'nin kardeşleri nâmına size söylüyorum. Hayırlı ameller yapınız!" cümleleriyle nihâyetlendirir.

İkinci konuşmacı nutkuna:

"- Kaplana ormanın dehşeti ol denmez!" ve:

"- Ulysse'nin kardeşleri nâmına size söylüyorum. Kardeşlerinizi devamlı seviniz!" ...

Namzede mahcûbiyeti öğrenmek için filden, civanmerdliği öğrenmek için attan, sadâkati öğrenmek için köpekten, mâsumiyeti öğrenmek için kuzudan, saflığı öğrenmek için güvercinden ve şefkati öğrenmek için çocuktan bahsederler.

Mâbede yakılan yedi mum yeni ihtidâ etmiş kimsele-
rin derece derece ziyâdeleşen parıltıları gösteriyor.

Şâyân-ı dikkattir ki, Palladique Locaları'nda kat'iyen gaz ve sâire ile aydınlanma sağlanmaz. Bu bilhassa nizam-nâme ile te'yîd edilmiştir. Mâbedi tenvîr etmek için mum kullanılması zarûridir. Bu ise hikmetsiz bir şey değildir. Mum, arının sa'y ve gayretiyle meydâna gelmiştir ki, bu iyi bir işâret olarak addediliyor. Onun için mum seçilmiştir. Bir de mum bir çok zahmetlerle elde edilmiştir. Mumun ikinci husûsiyeti ise saf ve lâtif olan ışığı iyi te'sîr eder. Bu ışık namzedin mâneviyâtına kuvvet verir. Ara sıra her konuşmacı cemiyet huzûrunda nutuklar irâd eder. Bu nutuklar da mumların ışığı gibi lâtif bahislerden seçilmiştir. Bu nutukların ışığıyla mumların ışığı aynı ulviyetle birleşir.

Ulysse'nin Arkadaşları

İctimâları, "Ulysse'nin çadırı" altında vuku bulur. Namzed "Ulysse" ile "Diemode" arasında geçen bir nutku dinler.

Nota: Namzedin gözleri bağlı olduğu halde yemin merâsiminin icrâsı için onun sağ elini kalbi üzerine, sol elini de bir arma üzerine koyarlar.

Armada; Minerva'nın kalkanını gösteren bir resim vardır. Namzed bu halde iken kendisine şu sözler söylenir:

"Eğer kalbimde yalan varsa Cenâb-ı Hakk yalancıya yaptığı gibi benim başıma da dünyânın bütün fenâlıklarını musallat etsin."

Bundan sonra namzed, yedi hakîmlerin kabirlerine sevk edilir. Namzed, hiçbirşey söylemeden gider. Namzed oradaki yedi yalancı kabrin her biri önünde durduruldu-
ça orada "kardeş"lerin biri bir nutuk çeker. Bu yedi kabrin önünde kardeşler tarafından irâd edilen nutuklar evvelce zikredilen nutukların hemen hemen aynıdır. Pittacus'un kabrine geldiği zaman orada namzede, Palladium mezhebi-
nin tarihçesi öğretilir. Ulysse'in en debdebeli fakat en desîse-
li bir medhiyyesi yapılır. Anacharsis'in isminden bahsedilir ve nihâyet yorgun namzede bir akşam yemeği de verilir.

Bu yemek üç tabaktan ve üzeri bal ile sıvanmış bir büyük dilim ekmekten ibârettir. Namzed ister istemez bu dilimi yutacaktır. Çünkü bu oradakilerin mâneviyâtının bir temsîlidir. Bütün bu sahte ve gülünç hareketler evvelce Adoption Locaları'nda dikkati celbeden hemşirelerle ictimâ için vesîle ittihâz edilir.

Penelope'nin Arkadaşı

Palladium Mezhebi'nin kadınlara mahsus kısmına girmek talebinde bulunan hemşirenin hiç olmazsa "üstâde"

derecesine çıkmış olması lâzımdır.

Namzed kadın ictimâ mahalline geldiği vakit Ulysse'nin iki ve Penelope'nin bir arkadaşı tarafından odaya sevk edilir. Bu odanın ortasında üzeri beyaz bir çarşaf ile örtülmüş ve üzerinde **Minerva**'nın heykeli bulunan bir masa vardır. Heykelin etrafında üç meş'ale yanar. Orada namzed kadına şu yemîn ettirilir:

"Muhterem masonluğun nâmına va'd ve yemîn ederim ki, telâkkî edeceğim masonluk esrârını ancak iyice öğrendiğim, öğrenebileceğim Penelope ve Ulysse kardeşlerine söyleyeceğim. Bu esrar hakkında ancak onlarla konuşabileceğim."

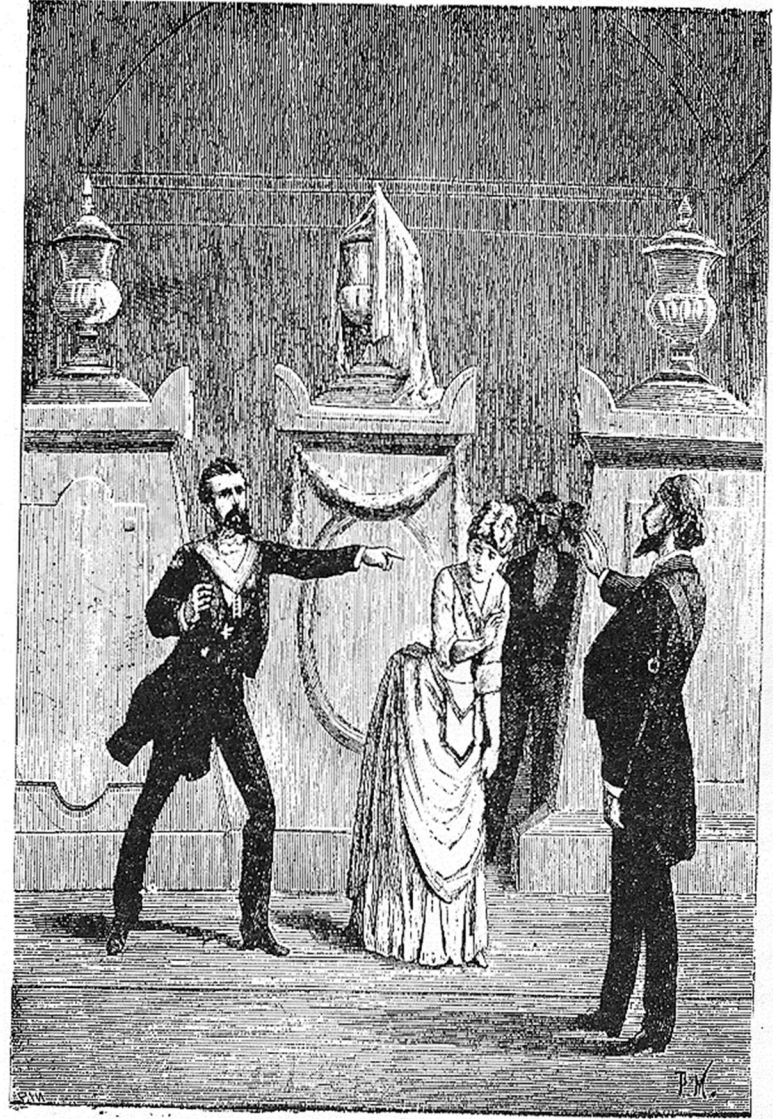
Bundan sonra artık namzed kadın, hemşireler ve kardeşler tarafından ikaamet edilen odaya götürülür. Kardeşler, **Minerva** kordonunu taşırlar. Bu kordonun en yüksek kısmında "yedi hakîmler tarikatı" cümlesi yazılıdır.

Hemşireler üzerinde husûsî işâretleri nakşedilmiş bir kuşak taşırlar. Kuşak; sarı, yeşil ve ateş rengi olmak üzere üç renkten ibârettir. Bu kuşağın ortasında **Medusa**'nın başı resmedilmiştir.

Odada yan yana üç aded kabir vardır. Namzed kadın bu kabirlerin önüne sevk edilir. Ve ona bu kabirlerin muhterem **Penelope**, **Lucrece** ve **Artemise**'in kabirleri olduğundan bahsedilir.

Bu seyahat bittikten sonra namzed kadın **Minerva**'nın heykelinin bulunduğu odaya götürülür. Bu odada gergeflerin ilmeklerini yerleştirmekle meşgul bir kardeş vardır. Namzed kadın kendine hiçbirşey izah edilmeksizin bir müddet yalnız bırakılır.

Ondan sonra odaya Ulysse'in bir kardeşi girerek namzedi, kadınlara tahsis edilen küçük bir odaya sevk eder. Bu odanın içinde tüllerle bezenmiş bir lamba vardır. Muhtelif tütsüler yakılır ki bunlar hissiyatı tahrîk ve tahrîş eder. Bir

Penelope'nin Arkadaşı derecesi

ayaklı küçük ve zarif masa üzerinde şerbetler ve çörekler vardır.

Artık bu gibi nezâketlere alışmış olan mason hemşire, kardeşin ikramlarını kabûl eder ve bu esnâda kardeş:

"- Bir an için vuruşmaya çağırıldım!" diyerek oradan ayrılır ve hemşireye yalnız kaldığını haber eder. Hemşire ise bu lisandan bir şey anlamayarak orada olacıkları beklemek üzere kalır, biraz sonra yeni bir kardeş gelir ve yeni bir konuşma başlar. Bu esnâda birdenbire ikinci kardeş odaya hücum eder.

İşte size bir sahne ki, şarkılı piyeslere ilâve edilmeye lâyık bir komedidir.

Birinci kardeş ihânetten bahsetmeye başlar ve namzed kadını yalan yere yemîn etmekle ithâm eder.

Namzed kadın buradan Ulyse ve Penelope meclisine götürülür.

Burada kardeş, hemşireyi şiddetli suçlarla ithâm eder ve bu mevkiye layık olmadığını söyler.

Bedbaht namzed, bu komedyanın ciddî olmadığını bilemediğinden dolayı şaşırır.

"Fesâhat Şövalyesi" ayağa kalkarak "Penelope, Lucrece ve Artemise"nin ruhlarından yardım istemek sûretiyle zavallı namzed aleyhine gayet şiddetli bir iddianâme serdedir.

Namzed kadın, hiçbir şey anlayamadığı bu ithamları reddederek kendini müdâfaa etmeye çalışır. Nihâyet meclis reisi namzedin söylendiği gibi suçlu olmadığını bildirir. Namzed kadının bir Penelope değil fakat onun arkadaşı olması lâzım geldiğini söyler.

Alkışlar arasında muhtedî şâsaalı bir sûrette kabûl edilir. Umûmî bir kucaklamaya nâil olur.

ESRÂRENGİZ EĞLENCELER

Bu eğlencelerden umûmiyle kadın veya hem erkek hem kadın localarının bir nev'i meşguliyetleri anlaşılır. Daha doğrusu bu esrârengiz eğlenceler tâbiri bu ictimâları, mason zamparalığına tahsis edilen diğer ictimâlardan ayırmaya hizmet eder.

Bu oyunlar çeşitlilik göstermekle berâber hayâle genişlik verecek bir mâhiyettedir. Bir takım hurâfelerden mâhirâne seçilen mevzûlara çapkınca bir mânâ verilmektedir. Bunlardan nazar-ı dikkati celbeden Adoption localarının en makbûl komediyalarını *Mason Hemşireleri* namındaki eserimde büyüün vuzûhuyla göstermiştim. Edebe mugayir olan bu sözleri buraya yazamam. İsteyen seksen sahife ve üç farsan ibâret olan risâleye mürâcaat edebilirler.

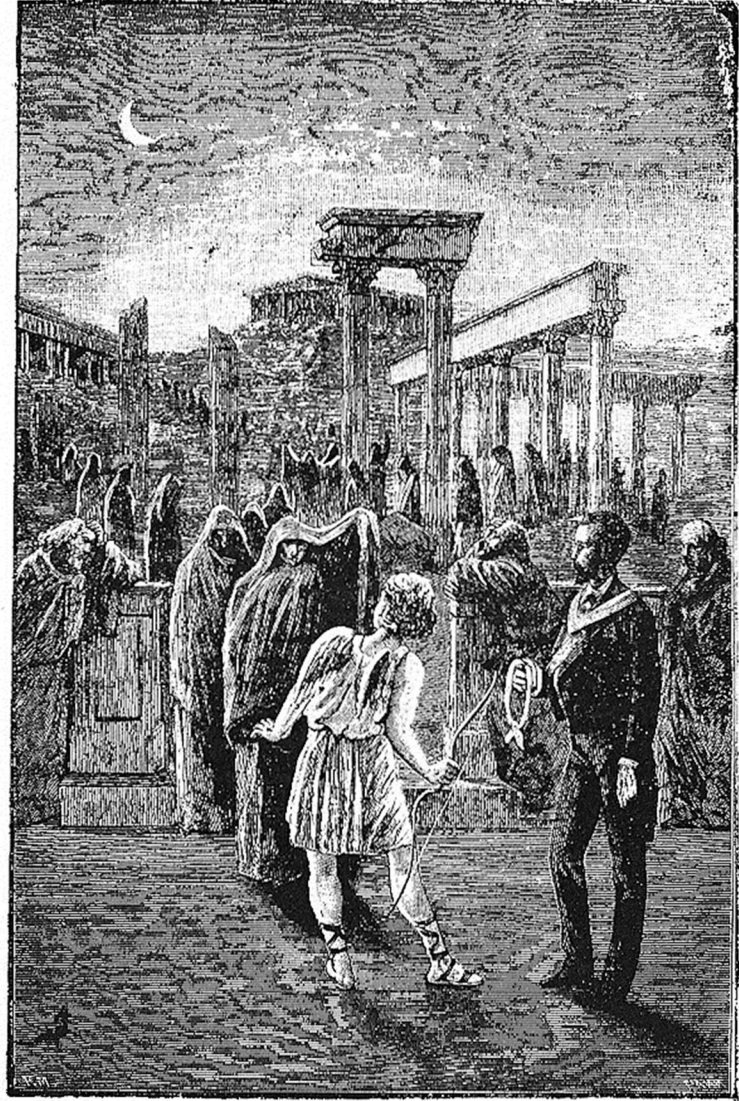
Mason kardeş ve hemşirelerin tâkib ettikleri edepsiz ve menfur hareketleri mezheb ve tarikatleri hakkında neşrettiğim ilk eserlerimde iddiamı bütün delilleriyle isbât etmek icâb ediyordu. Eğer bu namussuzca mason komediyalarını aynen neşretmemiş bulunsaydım bizim hilebazlar kendilerine iftirâ edildiğini farz ve iddia ederlerdi. Bu komedyalardan bu kitabda okuyucunun nazarlarına bir numûne koymaya hiç lüzum yoktur. Çünkü mevzûbahis olan risâ-

lede en köşe kahvehânelerdeki ahlâksızlık derecesinde orta oyunlarından ve çırılçıplak sözlerle tiksindirici bir takım şarkılardan ve yersiz sözlerden ibâret olan nâhoş bir safsa-tadır. Lâkin bu eğlenceler masonlar için ehemmiyetlidir.

Yukarıda söylediğim komedyanın müellifi Gül-Haç Şövalyesi derecesinde bir masondur. Granoble Locası'nda mezheb sırlarına vukufiyet kesbeden bu zât bilâhare İskenderiye'deki Fransız locası'nın hatibi olmuştur. Üslubu pek adi ve bayağı olan bu eser muhtelif ünvanlar ve ufak-tefek bâzı tâdilâtla müteaddid defalar tab edilmiştir. Bununla berâber matbû nüshaları loca reislerine takdîm edilmemiştir. Pâris'te **Jean Jacques Rousseau** sokağında 35 numaralı dâirede İskoçya tarikleri merkezinde depozito edilen matbû nüshasının her bir forması 18 sahîfeden ibâret bir cild teşkil eder.

Eserin mevzuu: "Venüs'ün, perilerin ve aşk ilâhesinin kabûl merâsimi" dir.

Bunların tamâmı birtakım masal, kaba sefâhet ve edepsizliklerden ibârettir. Tâlimat bazan aşırı derecede kabalaşır. Hele üçüncü perdenin muhteviyâtı bundan dolayı pek gülünç ve abestir. Rolü locanın en gözü açık hemşireleri tarafından îfâ edilen "aşk", gözleri sarılı olduğu halde içeriye sokulur ve muhterem reise ve birinci nâzırın önünde durdurulur. Edebe pek mugayir birtakım fantezilerden sonra "aşk"ın gözlerini açarlar. Hizmetçi kardeşler gazların vidasını sıkıştırırlar ve salonu zayıf bir ışık aydınlatır. İç tarafa hızlı bir şekilde uzaklarda harâbeleri gösteren bir perde açılır. Kardeşlerin büyük bir kısmı hortlak kıyâfesinde çarşafılara bürünerek ve hayâleti taklîd ederek içeriye dalarlar, salonda dolaşırlar. "Aşk" a doğru ilerlerler ve derhal bir çığlık basarak uzaklaşırlar. Diğer birtakım kardeşler Yunan filozofları kıyâfetine girerek direklerin yanında yer alırlar. Âlemleri seyre dalmış gibi kalırlar. Şark tarafında münevver

Esrârengiz eğlenceler:

Bu eğlencelerde bâzı kardeşler hayâlet gibi kefene bürünerek gezerler.

kameri temsîl eden bir ışık gösterilir. Daha sonra "aşk"ın en meşhur günâhı teşhir edilir. Husûsî bir şekil ve tarzda ithâma hedef olan bu günâh, masonlar modasınca takdîr edilir. Bütün günâhları fazîlet nâmı altında medh ve senâ edilir. Bu mânâsız sahneler kadar ahmakça bir şey daha tasavvur edilemez.

Ayrıca bu çirkin hareketlerde dîne ve mezhebe karşı taarruzlar yer alır. Manastırlar, "aşk" kurbanlarının inlediği hapis-hâneler sûretinde gösteriliyor. Râhibler, esâret zincirinde, âh edip inleyerek zevk ve sefâyâ arzulu halde bulunurlar. Bunları ancak masonlar bu halden kurtarır. Eser baştan başa hayvânî bir hücumdan ve saçmalıklardan ibârettir. Muayyen bir dakîkada bütün bu loca halkı temsîle iştirâk ediyor ve âdetâ gürültülü bir meclis-havra peyda oluyor.

Bu iki cins (erkek ve dişi) şenlikleri yâhud esrârengiz eğlenceler herhangi bir pazar günü icrâ edilir. Öğleden sonra tiyatronun üç partisi başlar. Ziyâfet akşamleyin saat yedidedir. Balo ise bütün gece devâm ederek masonların iş ü işret meclisine nihâyet verir.

Esrârengiz eğlenceler tarîkate dâhil olmak zaafına mübtelâ zavallı kadınları da hâric bırakmaz.

Geçenlerde Charleville (Ardenne) ibtidâî mahkemesi localara devâm eden bir mason hemşireyi mahkûm etmişti. Bu zavallı kadın bir aralık hastalanmışa benziyordu. Sonra hiç gözükmez oldu. Daha sonra uzak yerlere gönderildi. Bu cihetin anlaşılması mümkün olamadıysa da genç mason kızın evinde gayr-ı tabîî bir şeyinvukuundan komşular şüb-helenmişti. Bütün mahalleye sırrı ifşâ ettiler. Nihâyet polisin müdâhalesine lüzum görüldü.

5 Mart'ta mason kızın evine mürâcaat eden bir komiser cereyân eden mes'eleyi istintâk ve isticvâb eyledi. Kızın doğurduğu anlaşıldı.

Bu cinâyette bir mason doktorun da dahil vardı. Diğer

Kadın Masonluğu

bir hekimin muâyenesi nefîcesinde suç ortaya çıktı. Genç mason artık gizlenmesi mümkün olmayan cinâyeti îtirâf etti. Lâkin masonları ele vermek istemedi. Halbuki mason doktorun verdiği ilaçlarla mason locasından peydâ ettiği çocuğunu düşürmüştü. Muhâkeme pek velveleli oldu. Muhâkeme edilen Charleville'deki kardeşlik locasına mensub henüz yirmi yaşlarında Felicie Thome isminde genç bir kız idi. Adoption masonluğuna henüz pek genç iken intisâb ettiğinden her şeyi fâş etmiş, yemin sûreti ve mezheb ile olan münâsebet ve alâkası insanlar arasında şâyî olmuştu.

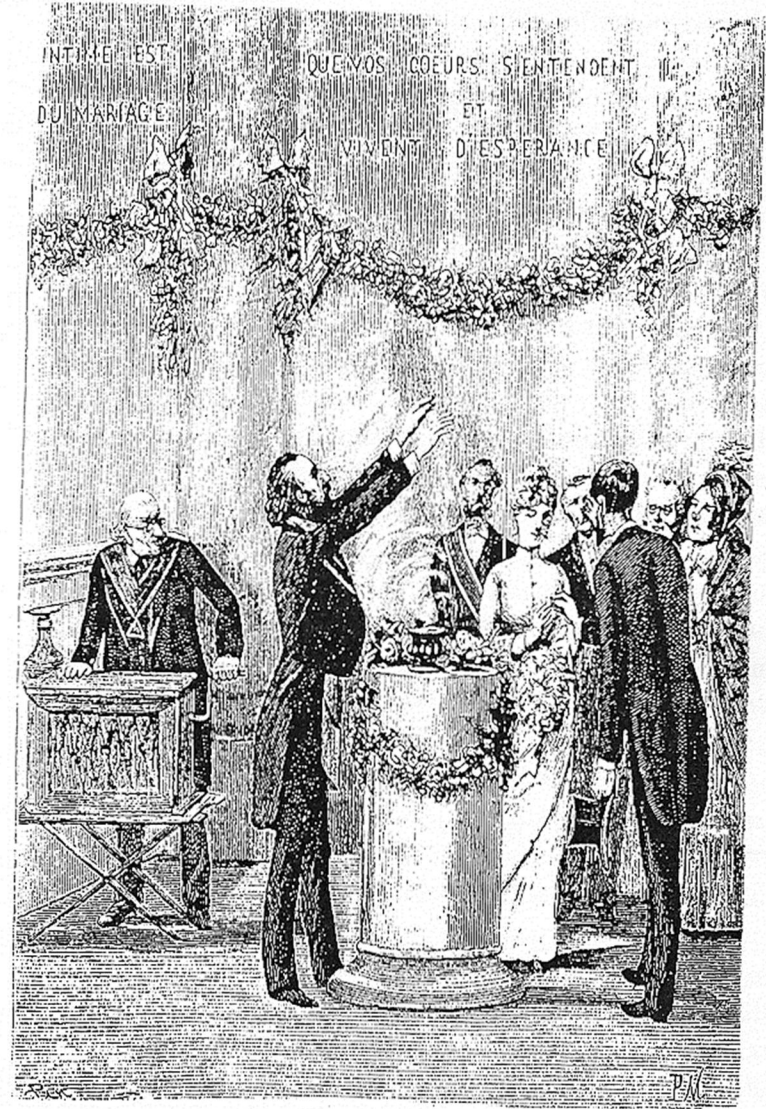
Mason locaları tarafından gizli bir şekilde tertîb edilen bu ziyâfetler aşkına kadeh kaldırmayı teklîf ettiği bile görülmüştü. Umûmî yemekler ve esrârengiz eğlencelere onun kadar çok devâm eden "mopse"ler yok idi.

Zavallı kız masonlarla iş ü işreti müteâkib hâmile kalmıştı. Felicie Thome bu kötü fiili imhâ etmek için 24 Şubat 1887 târihinde muhtemelen mason doktorlardan birisinin yardımıyla doğurmuştu. Ceninin ne olduğu bilinmiyordu. Belki doğum esnâsında bir cinâyetle ortadan kaldırılmış, belki de süt annelere verilmişti.

Mahkeme reisleri Felicie Thome tarafından aldatılmadı. Hiç kimse uydurduğu hikâyeye inanmadı. Halbuki Charleville Locası'nın bu kadar rezâleti mûcib olan halleri icrâyâ cesâret edeceğine kimse inanmıyordu.

Birkaç noktadan görülmüyordu ki bu kız, rûhu ve vicdânıyla birlikte cehennemî bir yola sapmıştı. Kendisinin îdamdan kurtulacağı ve suça iştirâk edenlerin de cezâdan kurtulacaklarını ümîd ediyordu. 1887 senesi Mart'ın 30. Çarşamba günü idi ki, bu cinâyet mes'elesi Charleville ahlâk mahkemesi huzûrunda görülmüyordu.

Cumhûriyet taraftarları ve hür fikirli gazeteler öyle görünüyordu ki bu işlerden bahsetmekten pek sakınıyorlardı. Hemşire mason Felicie Thome'in yaptığından pişman

Mason ziyâfetlerinden...

olmadığı görülüyordu. Müdde-i umûmînin delilleri bunun îdâma mahkûm olacağını gösteriyordu. Halbuki nihâyet kız iki seneye mahkûm oldu.

Masonların esrârengiz eğlenceler nâmı altında irtikâb ettikleri çirkin hallere ve ahlâka mugayir şeylere Felicie Thome bir misaldir. Okuyucularımın, bu gibi halleri cezâsız bırakıldığı halde masonların umûmî ahlâk için ne büyük bir tehlike teşkil edeceklerini anladıklarını zannaderim.

Lakin ben bu kitabımda "Mason Hemşireler" in hallerini tamâmiyle yazabilir miyim?

Mâlûmdur ki masonluğun ahlâkî bozukluğu günden güne büyüyor ve gizli tahriblerde bulunuyor. Bu ahlâkî çöküntü bir zeytinyağı damlası gibi saatten saate genişliyor ve şübhesiz ki bu umûmî ahlâk için bir kangren hâlini alıyordu. Bununla berâber bu zararlı mezheb gittikçe genişliyor, birtakım iki yüzlüler tarafından onu himâye etmek muvafakiyeti de hâsıl oluyor. Hükûmet ise bu localara karşı kayıtsız ve gözleri kapalı bir halde bulunuyordu.

Bunun içindir ki nâmuslu olanları muhâfaza etmek, imdâd feryadları koparmak ve beşeriyetin bu en müdhiş ateşlere karşı kendini müdâfaa etmesi için yangın çingırağına basarak işittirmek mümkün olmuyor.

"Anneler, babalar! Kızlarınızı iyi muhâfaza ediniz, işte farmasonlar geçiyor.

ALTINCI BÖLÜM YÜCE İDÂRE YÂHUD BEYAZ MASONLUK

Filozof Hâkimler

30. rutbenin fevkindeki üç derecenin ismi idârî rutbelerdir. Kadoş Şövalyesi rutbesinden sonra namzed "Büyük Gizli İdâreciler, Filozof Hâkimler" ünvanını hâiz olan bu rutbeden ziyâde 31. rutbenin çıraklığı mâhiyetini hâiz bulunan orta rutbede üç sene durduktan sonra 31. rutbenin kendisine verildiği tebliğ edilir. 32. ve 33. rutbeler için ayrıca kabûl merâsimleri vardır.

Bir kadoşun 31. rutbeye terfîi filozof hâkimler orta rutbesinin üç senesiyle berâber altı seneye muhtaçtır.

Kadoşlar farmasonluk esrârına tamâmen vâkîf bulundukları için bu üç idârî rutbe kendilerine pek fazla bir şey öğretmez. Onların bilmedikleri yegâne şey bu rutbeyi hâiz âzânın cemiyeti idâre şekilleridir. Kadoş Şövalye'leri cemiyetin idâresinin er-geç kendi ellerine geçeceğinden emin bulundukları için sabır ve sükûnla bu rutbelerin kendilerine verilmesini beklerler.

Bununla berâber bütün kadoşlar idârî rutbeye lâıyk görülmezler. Gerçekten 30. rutbeye varabilen bir insan şübhesiz her türlü çirkefliği irtikâb ve icrâ etmeye istîdâdlı ve hazırdır. Fakat cemiyetin mukadderâtı ellerine tevda edilecek kimselerin yalnız alçak ve hunhâr olmaları kâfi görülmez. Aynı zamanda onlarda ferâset ve şeytanlık aranır. İşte

idârî rutbelere ulaşmanın bütün şartlarını hâiz olanları lâ-yıkla ayırmak için filozof hâkimler rutbesi te'sîs edilmiştir.

Husûsiyet ve meziyetleri hasebiyle idârî rutbelere lâ-yık görüldüğü zaman 31. rutbeden bir kimse idârî rutbelere ulaşmak için şart olan bu husûsî derece hakkında mahâretle ona izâhat verir.

Bu rutbeye kabûl solanu yüce meclisin mûtad olarak ictimâ etmekte olduğu yer altındaki dâiredir. Buraya bir asma değirmenci merdiveni vâsıtasıyla inilir. Bir tek lamba ile aydınlatılmış olan bu dâirenin siyaha boyanmış duvarları bir takım hiyeroglif yazılarıyla doludur. Bu hiyeroglifler; kaya, boğa başı, timsah, dolunay, beyaz bir sıvı akıtan kase, kıvrılmış bir yılan, bir orak vs. mermer taklîdi kare bir direktteki şekillerdir ki her biri bir harfe delâlet eder ve önlerinde bir sayı yazılır.

31. rutbeyi hâiz üç kişiden mürekkeb olan heyet "yüce hikemî meclis" nâmını hâizdir. Âzâlar icâbında yüzü de örtebilecek bir kukuleta'yı hâvî siyah bir elbise giyerler.

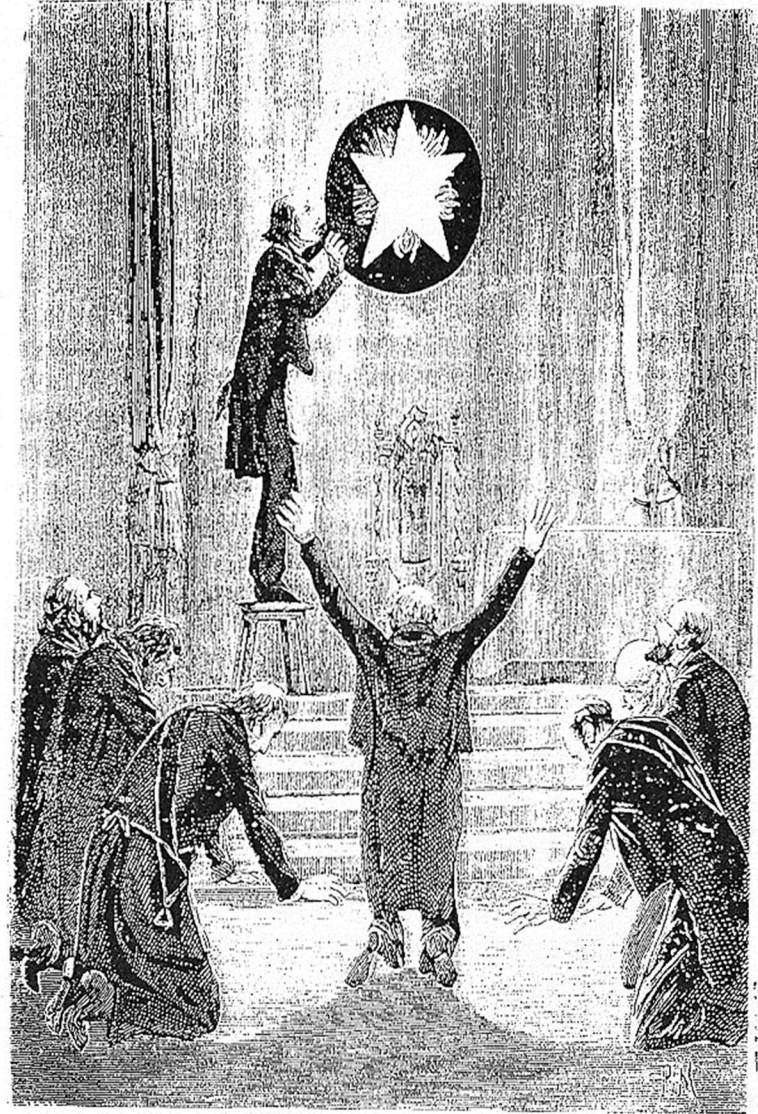
Asma merdivenden inildikten sonra namzedin etrâfında gördüğü esrârengiz eşyâlar hakkında durup düşünmesi emredilir.

Reis namzedin tefekkürünü kâfi gördüğü zaman sesizliğini bozarak evvelki rutbeler hakkında onu imtihan eder. Sonra en şâyân-ı dikkat fıkralarını, aşağıda naklettığımız bir nutukta şöylece okur:

"Gayet Aziz Kardeşim;

Size şu anda en samîmî hislerimle söyleyebilirim ki şimdiye kadar gördüğümüz muhtelif rutbeler cemiyetimiz reisleri tarafından ilelebed yalnız sahte bir masonluk derekesinde kalmaya mahkûm edilmiş sakallı çocuklar için yaldızlı birer eğlencedir.

Âdî rutbelerdeki karışıklık ve bulanıklığa dikkatle baktınız ise şübhesiz anlamışsınız ki bütün bu tedbirler

Mason mâbedinde "parlak yıldız"ı takdîs

ancak avâmı uyutmak, cemiyet esrârını bâzı merak sâhibi yabancılardan gizlemek ve bütün âzâyı sanki bir süzgeçten geçirerek hakîkî masonları tefrîk etmek içindir.

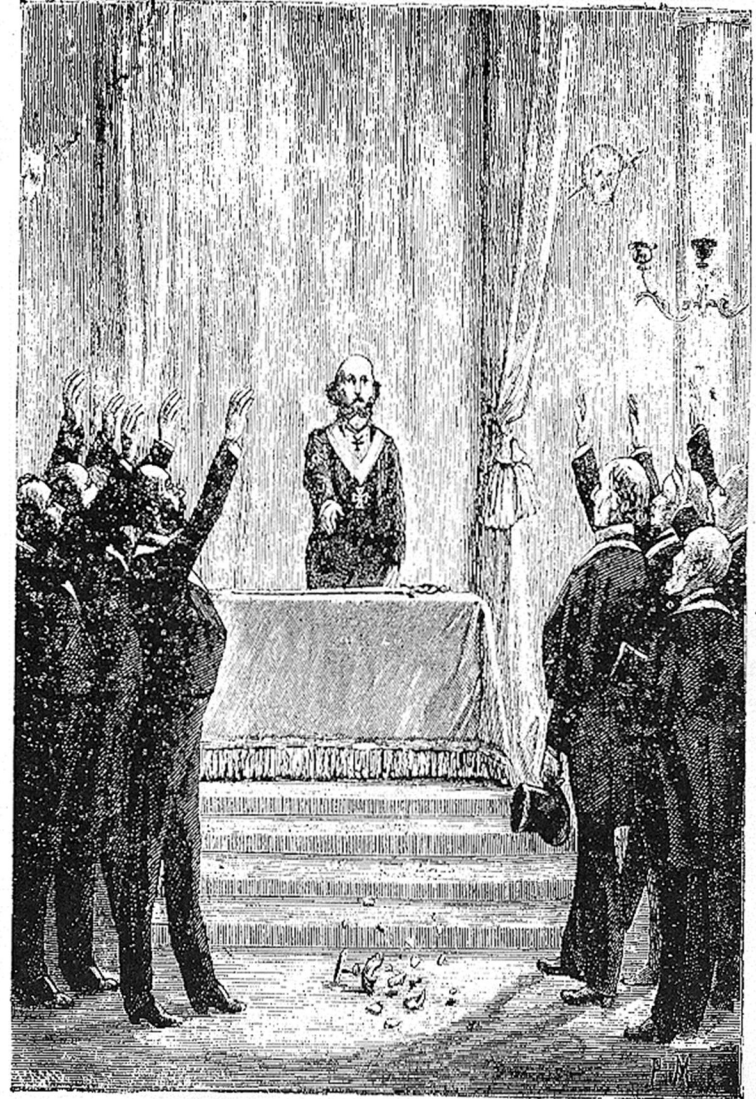
Bugün size tevcih edilecek çıraklık orta rutbesi "hikmet merdiveninin birinci basamağıdır. Siz bunun varlığından bile haberdâr olmadığınız halde biz sizin fazîlet ve meziyetleriniz husûsunda tam bir kanaat hâsıl ederek aramıza girişinizi münâsib gördük. Masonluğun bütün incelik ve derinliklerine vâkıf olmaktan haz duyacağınıza sizin rutbenize yetişenlerin pek kısır oluşunun bu hazzınızı artıracığına eminiz.

Fakat daha ileri gitmeden burada icrâ edeceğiniz taahhüdler hakkında sizden hulâsaten fikirlerinizi istiyoruz.

İşâret ve remizler burada son bulmuş, gözleri örten esrar perdesi düşmüştür. Bunun için sözlerim hakîkî olacaktır.

Yeni taahhüdlere deruhde ettiğiniz andan îtibâren artık kendi kendinizin değil cemiyetin bir malı olacaksınız. En büyük vazîfeniz reisler tarafından verilecek emirlere mutlak itaat olacaktır. Bu emirlerden en küçüğünü ihmâl eden cemiyet nazarında ahdini bozarak büyük bir günâh ve ihânet işlemiş addedilecektir. Bundan emîn olunuz ki, bu emirler kat'iyen insanlık aleyhinde olmayacak ve beşer hukukuna zarar verecek mâhiyette bulunmayacaktır. Zaten mukaddes cemiyetimizin kuruluş gayesi insanlığa hizmet ve beşeri istîdâdlı olduğu kemal zirvesine yükseltmek değil mi?!

Siz bizim yardımımızla hiçbir fânînin başlı başına aşamayacağı bir engeli aşacaksınız. Size verilen nazar basîretiniz önünde bin sayfalık hayat kitabını açacaktır. Çalışınız, kazanınız, tâ ki beşerin refâhı için çalışan binlerce gayretli ellere sizin de yardımınız olsun ve bütün meşakkat ve zahmetlerin yegâne mükâfatı olacak o gayeye vâsıl olalım."

Bir "Yüce İdâre" celsesi

YÜCE İDÂRE HAKKINDA MÜLÂHAZALAR

Yüce idâreye giriş hizmetini gören filozof hâkimlerin kabûl sûretinden okuyucularımız yüce mertebeler hakkında bir fikir sâhibi olmuştur.

Bununla berâber farmasonluğu idâre eden asıl kuvvet bu yüce idârenin de rûhu hükmünde olan gizli reislerdir.

Bunlar kimdir? Nerelidir? Rutbeleri nedir?!..

Bunu hiç kimse bilemez. Cemiyetin rûhu hükmünde olan reisler çoğu kere Gül-Haç veyâ Kadoş gibi ünvanlarla tanınmağa lüzum görmezler. Bir halde ki asıl gizli reisleri resmen cemiyetin büyük reisleri de bilmez. Meselâ büyük reis **Philippe Egalite'**nin¹¹⁴ idâmına masonlar sebep olmuştur. Elbette bu hükmü verdirmeğe delâlet eden zâhirî meclisler değildi...

114 **Louis Philippe II. Joseph:** 1747-1793 yılları arasında yaşamış olan Orleans Dükü ve Fransa Şark-ı Âzamı Muhteremi . (**Nâşir**)